

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

Final Research Report

โครงการวิจัยความหลากหลายทางภาษาในจังหวัดน่าน:
ความรู้พื้นฐานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว
เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เนื่องในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุ 50 พรรษา
วันที่ 2 เมษายน 2548

Research Project on Linguistic Diversity in Nan Province:
a Foundation for Tourism Development
To Commemorate the Fiftieth Birthday of H.R.H. Princess Maha Chakri Sirindhorn
April 2, 2005

โครงการย่อยที่ 5
ระบบงานสารสนเทศภูมิศาสตร์โครงการน่าน
Sub-project 5
The Geographical Information System (GIS) of the Nan Project

โดย
by
พรรณี ชีวินศิริวัฒน์
Pannee Cheewinsiriwat

31 ตุลาคม 2550
October 31, 2007

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยความหลากหลายทางภาษาในจังหวัดน่าน:
ความรู้พื้นฐานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว
เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เนื่องในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุ 50 พรรษา
วันที่ 2 เมษายน 2548

Research Project on Linguistic Diversity in Nan Province:

a Foundation for Tourism Development

To Commemorate the Fiftieth Birthday of H.R.H. Princess Maha Chakri Sirindhorn

April 2, 2005

ที่ปรึกษา

นายแพทย์บุญยงค์ วงศ์รักมิตร

หัวหน้าโครงการ

ศาสตราจารย์ ดร.ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ

คณะผู้วิจัย

1. ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ (ล. ทองคำ)
2. พรรณี ชีวินศิริวัฒน์
3. สมเจตน์ วิมลเกษม

สังกัด

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โรงเรียนสตรีศรีน่าน จังหวัดน่าน

ผู้ช่วยวิจัย (นักวิจัยหลังปริญญาเอกและนิสิตบัณฑิตศึกษา)

1. พิณรัตน์ อัครวัฒนากุล
2. ผณินทรา ธีรานนท์
3. ชมนาด อินทจามรรักษ์
4. วิชาติ บุรณะประเสริฐสุข
5. กนิษฐา พุทธเสถียร
6. ยุพาพร ฮวดศิริ
7. สุภาพร ผลพัฒน์
8. ชนิตา ดวงยิหวา
9. เอกกมล วรรณเมธี

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

10. ประชาคมน่าน และเจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว.ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทคัดย่อ

โครงการย่อยที่ 5: บทประมวลและสังเคราะห์ฐานข้อมูลหมู่บ้าน 902 หมู่บ้าน (99 ตำบล)
ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ พรรัตน์ ชีวินศิริวัฒน์ วิชาติ บุรณะประเสริฐสุข ชนิตา ดวงยิหาวา
สมเจตน์ วิมลเกษม ยุพาพร ฮวดศิริ

รายงานผลการวิจัยฉบับนี้ประกอบด้วยส่วนหลักๆ 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย “คำนำ” โดยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ หัวหน้าโครงการ
ภาพประกอบ สารบัญเนื้อหา สารบัญตาราง และสารบัญภาพ

ส่วนที่ 2 แบ่งออกเป็น 5 บท ในแต่ละบทมีแผนที่ประกอบการนำเสนอ ดังนี้

บทนำ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดน่าน: ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ เมืองน่าน
ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ผลิตภัณฑ์และงานฝีมือของชาวน่าน ประเพณีสำคัญ

กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดน่าน: กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลไท กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษา
ตระกูลมอญ-เขมร กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลม้ง-เมี่ยน กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลจีน-
ทิเบต

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน: โบราณคดี ประวัติศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และการ
ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

บทสรุปและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน: การพัฒนาด้านอาชีพและรายได้ การ
พัฒนาด้านเทคโนโลยีการเกษตร การส่งเสริมด้านการตลาดเพื่อจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร
อุตสาหกรรม การส่งเสริมด้านการศึกษา การพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่งและการไปรษณีย์ การ
พัฒนาสาธารณสุขปศุสัตว์พื้นฐานต่างๆ การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว การส่งเสริมด้านวัฒนธรรมและ
ประเพณี การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและปรับภูมิทัศน์บริเวณหมู่บ้าน การพัฒนาด้านการแพทย์
และสาธารณสุข สวัสดิการสังคม และอื่นๆ

ส่วนที่ 3 ประกอบด้วย บรรณานุกรม แผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ใน 99 ตำบล
และตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลหมู่บ้าน

คำสำคัญ: สังเคราะห์ฐานข้อมูลหมู่บ้าน จังหวัดน่าน

ABSTRACT

Sub-project 5: A Synthesis of the Database of 902 Villages (99 Sub-districts)

Theraphan Luangthongkum, Pannee Cheewinsiriwat, Wichat Booranaprasertsook,
Chanita Duangyiwa, Somjate Wimonkasem and Yupaporn Huadsiri

This volume consists of three main parts.

The first part includes a “Foreword” by Prof. Dr. Theraphan Luangthongkum, the Director of the Project, illustrations, a table of contents, a list of tables and a list of figures.

The second part features five chapters and maps:

The Introductory chapter.

The Second chapter: General Information about the province of Nan—Landscape, Geographical characteristics, Nan in the pre-historic period, History of Nan, Arts and culture, Products and handicrafts, and Important festivals.

The Third chapter: Ethnic groups in Nan Province—speakers of languages in the Tai language family, those of the Mon-Khmer language family, those of the Hmong-Mien language family and those of the Sino-Tibetan language family.

Tourist attractions in Nan Province: Archaeological sites, Historical places, Natural resources, and Tourism promotion.

Conclusion and suggestions for sustainable development: Development in occupations and income, Development in agricultural technology, Marketing promotion for agricultural products, Industry, Development in communications and postal services, Development in basic infrastructure, Promotion of tourism, Promotion of arts and culture, Solutions to environmental problems and improvement in the village landscape, Development in medical affairs and public health, Promotion of social welfare and others.

The third part comprises Bibliography, Maps of tourist attractions and ethnic groups in 99 Sub-districts, and Questionnaire for information on the villages under study.

Keyword: *synthesis of village database, Nan Province*

คำนำ

โครงการจัดทำพจนานุกรมและสังเคราะห์ฐานข้อมูลหมู่บ้าน 902 หมู่บ้านในจังหวัดน่าน เป็นโครงการย่อยโครงการหนึ่งในโครงการวิจัย “ความหลากหลายทางภาษาในจังหวัดน่าน: ความรู้พื้นฐานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว” เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุ 50 พรรษา ในวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2548 เป็นโครงการ 3 ปี (2547 - 2550) ได้รับทุนสนับสนุนจากฝ่ายวิชาการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งศาสตราจารย์ ดร.วิชัย บุญแสงเป็นผู้อำนวยการฝ่าย ศาสตราจารย์ ดร.ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ (ล.ทองคำ) ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นหัวหน้าโครงการ นายแพทย์บุญยงค์ วงศ์รักมิตร ผู้อำนวยการของประชาคมน่าน เป็นที่ปรึกษาโครงการ อาจารย์สมเจตน์ วิมลเกษม อาจารย์ประจำโรงเรียนสตรีศรีน่าน เป็นผู้ร่วมวิจัยและเป็นผู้ช่วยบริหารจัดการฝ่ายน่าน นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่ของศูนย์พัฒนาและสังเคราะห์ชาวเขาจังหวัดน่าน อีกหลายคน เป็นผู้ช่วยเก็บข้อมูลหมู่บ้าน 902 หมู่บ้าน

ในการดำเนินงานโครงการย่อยนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการควบคู่ไปกับโครงการจัดทำฐานข้อมูลหมู่บ้านด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ซึ่งเป็นโครงการย่อยอีกโครงการหนึ่งซึ่งอาจารย์พรณี ชีวินศิริวัฒน์ ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้รับผิดชอบ เมื่อเริ่มดำเนินการ ศาสตราจารย์ ดร.ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ ได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อให้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลแต่ละหมู่บ้าน และเพื่อให้อาจารย์พรณี ชีวินศิริวัฒน์สร้างระบบและโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการทำฐานข้อมูลหมู่บ้าน (ดูตัวอย่างในภาคผนวก ข) เมื่อจัดทำแบบสอบถามเสร็จแล้ว ได้นำไปทดลองใช้ที่หมู่บ้านเมียน (เย้า) แห่งหนึ่ง ต่อจากนั้นได้แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และอบรมวิธีสัมภาษณ์และกรอกแบบสอบถามให้กับเจ้าหน้าที่ของศูนย์พัฒนาและสังเคราะห์ชาวเขาที่จะช่วยเก็บข้อมูล ได้แก่ คุณเกียรติ อชฌา นภาลัย คุณประชา แสนทองศิริ คุณธีรชาติ ทิพย์ปาละ คุณเทเวศน์ ท้าวบรรพต คุณพีชพงศ์ พิทักษ์ คุณฐินนะ เหลี่ยมมงคล คุณสุชาติ บุรมิตร คุณจิรวัฒน์ ศิลป์ท้าว นอกจากนี้ยังมีผู้วิจัยสมทบ คือ คุณจรียา ผุ่นวัง ซึ่งได้มาช่วยงานอาจารย์สมเจตน์ วิมลเกษมในภายหลัง

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยเรียบร้อยและป้องกันการสูญหายของข้อมูลหมู่บ้าน ได้มีการวางระบบรับ-ส่งแบบสอบถาม และการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามของฝ่ายน่านก่อนส่งให้ฝ่ายจุฬาฯ ดำเนินการขั้นต่อไป ในเบื้องต้นได้ตกลงกันว่าฝ่ายน่านจะพิมพ์ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดและส่งไฟล์ข้อมูลให้อาจารย์พรณี ชีวินศิริวัฒน์เพื่อจัดทำฐานข้อมูลหมู่บ้านด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ อย่างไรก็ตาม เมื่อการดำเนินงานของฝ่ายน่านล่าช้าไม่เป็นไปตามกำหนดและตามระบบที่วางไว้ ฝ่ายจุฬาฯ จึงได้ขอให้ส่งแบบสอบถามทั้งหมดที่

กรอกข้อมูลด้วยลายมือของผู้เก็บข้อมูลมาให้ฝ่ายจุฬาฯ ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระและความยากลำบากให้แก่ฝ่ายจุฬาฯ ซึ่งไม่คุ้นเคยกับเนื้อหา รวมทั้งลายมือของผู้กรอกข้อมูล ผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นนิสิตบัณฑิตศึกษาของภาควิชาภาษาศาสตร์ คือ ชมนาด อินทจามรรักษ์ กนิษฐา พุทธเสถียร ยุพาพร ฮวดศิริ สุภาพร ผลิพัฒน์ และผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นนิสิตของภาควิชาภูมิศาสตร์ คือ ชนิตา ดวงยิหาว และเอกกมล วรรณเมธี ได้แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบและร่วมกันแก้ปัญหาจนกระทั่งการดำเนินงานลุล่วง สามารถนำฐานข้อมูลหมู่บ้านมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น การทำแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นต้น

ในข้อเสนอโครงการได้ระบุว่าอาจารย์สมเจตน์ วิมลเกษม จะต้องเป็นผู้ประมวลและสังเคราะห์เนื้อหาสาระของฐานข้อมูลหมู่บ้าน 902 หมู่บ้าน โดยเน้นเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์และแหล่งท่องเที่ยวระดับตำบล รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาในด้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดน่าน แต่เนื่องจากอาจารย์สมเจตน์ วิมลเกษม ต้องดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรมของโครงการอื่นๆ อีกหลายโครงการ จึงมีภารกิจยุ่งมากไม่สามารถอุทิศเวลาให้กับโครงการวิจัย “ความหลากหลายทางภาษาในจังหวัดน่าน: ความรู้พื้นฐานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว” ได้อย่างเต็มที่ ก่อปรกับเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ชนกับรถบรรทุกที่จังหวัดลำปาง ต้องพักรักษาตัวหลายสัปดาห์ หัวหน้าโครงการจึงแก้ปัญหาด้วยการขอให้ชาติ บุรณะประเสริฐสุข นิสิตปริญญาเอกของภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ช่วยประมวลและสังเคราะห์เนื้อหาสาระสำคัญของฐานข้อมูลหมู่บ้านแทนอาจารย์สมเจตน์ วิมลเกษม และขอให้ชนิตา ดวงยิหาว ซึ่งปัจจุบันกำลังศึกษาระดับปริญญาโทที่ภาควิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ช่วยทำแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ในแต่ละตำบลรวม 99 ตำบล (ดูภาคผนวก ก) เพื่อใช้ประกอบรายงานผลการประมวลและสังเคราะห์

หลังจากพ้นอุปสรรคนานาประการตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา โครงการจัดทำฐานข้อมูลหมู่บ้านในจังหวัดน่าน และการจัดทำรายงานผลการประมวลและสังเคราะห์ฐานข้อมูลหมู่บ้านโดยเน้นเนื้อหาสาระเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ก็สำเร็จลุล่วงได้อย่างดีพอสมควร คณะผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าฐานข้อมูลหมู่บ้านรวมทั้งบทประมวลและสังเคราะห์ฐานข้อมูล จะเป็นประโยชน์และมีการนำไปใช้ เป็นความรู้พื้นฐานเพื่อการวางแผนพัฒนาต่างๆ ของจังหวัดน่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม

ในฐานะหัวหน้าโครงการ ดิฉันขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประชาคมน่าน ตลอดจนทุกท่านที่ได้กล่าวนามไว้ในตอนต้นของคำนำ ที่ได้มีส่วนร่วมมือช่วยเหลือให้การดำเนินงานโครงการวิจัย “ความหลากหลายทางภาษาในจังหวัดน่าน: ความรู้พื้นฐานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว” เป็นไปได้ เสร็จสิ้นสมบูรณ์และประสบผลสำเร็จ

ตามเป้าหมายตามสัญญาเงินทุน คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานของโครงการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาจังหวัดน่านอย่างยั่งยืนสืบไป มิใช่เฉพาะในเรื่องการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาจังหวัดด้านอื่นๆ อีกด้วย

ศาสตราจารย์ ดร.ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ
คณบดีคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
หัวหน้าโครงการ

วัดภูมินทร์

วัดหนองบัว

วัดพระธาตุเขาน้อย

วัดคอนมุล

จิตรกรรมฝาผนังวัดภูมินทร์

วัดพระธาตุช้างค้ำ

อาคารทรงงานที่ภูฟ้า

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดน่าน

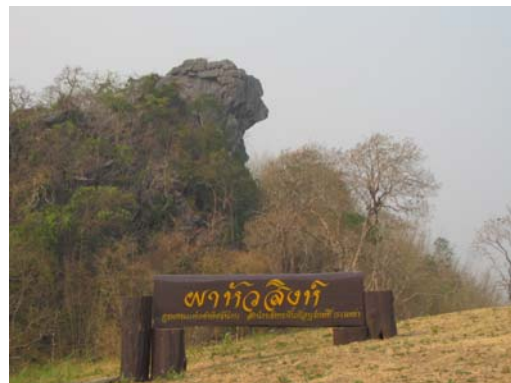
ที่ทำการอุทยานแห่งชาติศรีน่าน

ต้นต้าว (ต้นลูกชิด) ในป่าลึก

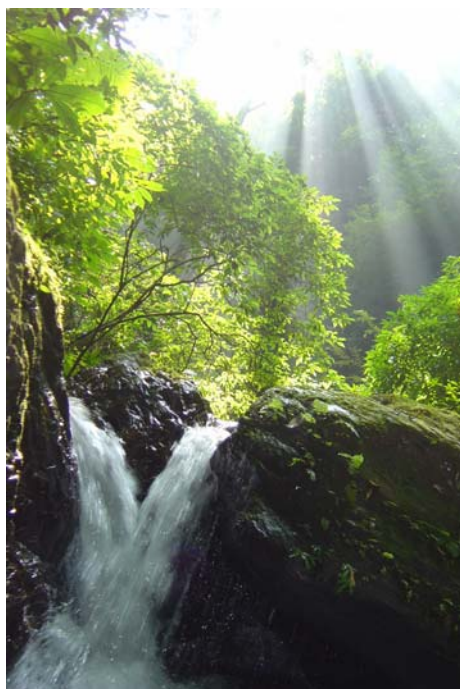
เสาหินน่าน้อย

ผาหัวสิงห์

ต้มเกลือแบบโบราณ

น้ำตกห้วยกลาง (ที่ตำบลภูฟ้า)

ประเพณีแข่งเรือในจังหวัดน่าน

ดอกเสี้ยวขาว

ดอกชมพูภูคา

ญ

เรือนลื้อโบราณ

หิ้งผีในบ้านเมี่ยน

ผลิตภัณฑ์ผ้าทอลื้อบ้านคอนซัย

ผ้าเขียนเทียนของชาวม้ง

ผลิตภัณฑ์จากหญ้าสามเหลี่ยม

มลาปรี (ตองเหลือง) ที่บ้านห้วยหวก

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
คำนำ	ค
ภาพ	ช
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่	
1 บทนำ	1
2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดน่าน	4
3 กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดน่าน	17
4 แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน	44
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	69
บรรณานุกรม	101
ภาคผนวก ก แผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ใน 99 ตำบล	1-99
ภาคผนวก ข แบบสอบถามข้อมูลหมู่บ้าน	1-7

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
5.1 ข้อมูลชื่อหมู่บ้าน ความหมายของหมู่บ้านและประวัติหมู่บ้านที่ก่อตั้งมานาน มากกว่า 500 ปี ในจังหวัดน่าน	75
5.2 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (ธรรมชาติ)	87
5.3 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (ลักษณะทางภูมิศาสตร์)	88
5.4 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (เหตุการณ์ในอดีต)	90
5.5 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (การอพยพ โยกย้าย ถิ่นฐาน และการพัฒนา	92
5.6 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (สิ่งที่เคยมีในหมู่บ้าน)	93
5.7 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (อาชีพ การทำมาหากิน)	94
5.8 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (บุคคล)	95
5.9 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (การไม่บอก ความหมาย แต่ระบุว่าใครเป็นผู้ตั้งชื่อหมู่บ้าน)	96
5.10 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (สัตว์)	96
5.11 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (สถานที่)	97
5.12 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (สิ่งของ)	98
5.13 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (ความปรารถนา – ความเชื่อ)	98
5.14 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (ตำนาน)	99
5.15 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (กษัตริย์ พระบรม วงศานุวงศ์)	99

สารบัญภาพ

ภาพที่

2.1 แผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดน่าน	7
2.2 แผนที่แสดงเขตการปกครองในจังหวัดน่าน	8
3.1 แผนที่แสดงกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดน่าน	19
3.2 แผนที่แสดงกลุ่มชาติพันธุ์คนเมือง (ไทยวน) ในจังหวัดน่าน	20
3.3 แผนที่แสดงการกระจายของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ลื้อในจังหวัดน่าน	24
3.4 แผนที่แสดงการกระจายของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ลาวในจังหวัดน่าน	25
3.5 แผนที่แสดงการกระจายของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ (มัล-ไปร) ในจังหวัดน่าน	31
3.6 แผนที่แสดงการกระจายของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ขมุในจังหวัดน่าน	34
3.7 แผนที่แสดงการกระจายของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง (แม้ว) ในจังหวัดน่าน	39
3.8 แผนที่แสดงการกระจายของกลุ่มชาติพันธุ์เยียน (เย้า) ในจังหวัดน่าน	41
4.1 แผนที่แสดงหมู่บ้านที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในจังหวัดน่าน	49
4.2 แผนที่แสดงหมู่บ้านที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดน่าน	50
4.3 แผนที่แสดงตำแหน่งแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ควรไปเยือน 10 อันดับแรก	51
4.4 แผนที่แสดงตำแหน่งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ควรไปเยือน 10 อันดับแรก	60
5.1 แผนที่แสดงหมู่บ้านที่ขาดสาธารณูปโภคพื้นฐานอันจำเป็นต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	71
5.2 แผนที่แสดงตำแหน่งหมู่บ้านที่มีอายุตั้งแต่ 500 ปีขึ้นไปในจังหวัดน่าน	84
5.3 แผนที่สังเขปจังหวัดน่านและเขตติดต่อ พ.ศ.2483	85

บทที่ 1

บทนำ

รายงานผลประมวลและสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากฐานข้อมูลหมู่บ้านฉบับนี้ ได้ประมวลและสังเคราะห์ข้อมูลจากฐานข้อมูลหมู่บ้าน 902 หมู่บ้าน โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ซึ่งฐานข้อมูลและรายงานผลประมวลและสังเคราะห์ข้อมูลฉบับนี้เป็นผลงานส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง “ความหลากหลายทางภาษาในจังหวัดน่าน: ความรู้พื้นฐานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว” เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุ 50 พรรษาความร่วมมือระหว่างคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับประชาคมน่าน ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

การจัดทำฐานข้อมูลหมู่บ้าน 902 หมู่บ้าน โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) นั้น รวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ข้อมูลหมู่บ้านและบริเวณใกล้เคียงเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน¹ สอบถามกลุ่มตัวอย่างจากทุกหมู่บ้านในจังหวัดน่าน จำนวน 902 หมู่บ้าน โดยเลือกสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนเก่าแก่ของหมู่บ้าน มีความจำดี และมีความรู้จริงเกี่ยวกับหมู่บ้านของตนเอง เก็บข้อมูลระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2547 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2548 ข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ได้สอบถามถึงข้อมูลหลัก 4 ประเภtdังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับหมู่บ้าน

- 1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อหมู่บ้าน สอบถามถึงชื่อหมู่บ้านทั้งชื่อที่เป็นทางการ ชื่อที่ชาวบ้านเรียก ตลอดจนชื่อเก่า ชื่อดั้งเดิม และความหมายของชื่อหมู่บ้าน
- 1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับอายุและประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน
- 1.3 ข้อมูลบริเวณที่ตั้งและลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวก หรือ สาธารณูปโภคภายในหมู่บ้าน
- 1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ วัตถุโบราณ ที่พบในหมู่บ้าน การละเล่น ประเพณี พิธีกรรม ผลิตภัณฑ์และการแต่งกายของชาวบ้านที่ควรค่าแก่การประชาสัมพันธ์
- 1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ อันได้แก่ พืชพันธุ์และสัตว์ป่า ที่มีมากในหมู่บ้าน

¹ ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์ข้อมูลหมู่บ้านและบริเวณใกล้เคียงเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งโครงการ ฯ ได้จัดทำขึ้นในภาคผนวก ข.

1.6 ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อโรงเรียนในหมู่บ้าน และหมู่บ้านอื่นๆ ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

2. ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรในหมู่บ้าน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร การถือบัตรประจำตัวประชาชนของคนในหมู่บ้าน รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยในหมู่บ้าน และการอพยพโยกย้ายเข้ามาในหมู่บ้านของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้แก่ จำนวนภาษาที่ใช้ภายในหมู่บ้าน และภาษาที่ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารภายในกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกัน ใช้ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ ใช้สื่อสารกับเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรของรัฐ ใช้สื่อสารกับคนต่างถิ่นหรือนักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดอื่น ฯลฯ

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในหมู่บ้าน สอบถามถึงความต้องการของชาวบ้านว่าต้องการให้ภาครัฐเข้ามาส่งเสริมหรือแก้ไขปัญหาเร่งด่วนเรื่องใดบ้าง

ในการประมวลผลและสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นรายงานนั้น ได้ประมวลข้อมูลที่น่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์และแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่านเป็นหลักโดยใช้แผนที่ประกอบการนำเสนอ นอกจากนี้ยังนำเสนอข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับหมู่บ้านและการพัฒนาสาธารณูปโภคอันเป็นปัจจัยพื้นฐานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึงข้อเสนอแนะในการนำข้อมูลจากฐานข้อมูลไปใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านคุณภาพชีวิตและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของชาวน่าน เพื่อให้สมดังพระราชปณิธานของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ได้ทรงมีพระกระแสแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน เมื่อปี พ.ศ. 2547 ที่ว่า “อยากให้เมืองน่านเป็นอย่างนี้ไปนานๆ”

รายงานผลการประมวลผลและสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากฐานข้อมูลหมู่บ้านแบ่งออกเป็น 5 บท บทแรกเป็น บทนำ ที่นำเสนอถึงวิธีการประมวลผลและสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นรายงาน และลักษณะตลอดจนความเป็นมาของฐานข้อมูล ในบทที่ 2 จะนำเสนอความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดน่าน ได้แก่ ลักษณะภูมิประเทศ สภาพทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์เมืองน่าน ศิลปวัฒนธรรมของชาวน่าน ซึ่งข้อมูลต่างๆ เป็นผลสรุปที่ได้มาจากการสำรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง ในบทที่ 3 นำเสนอเรื่อง จำนวนประชากร การกระจายตัวของประชากรของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งวัฒนธรรมประเพณีที่น่าสนใจ ในบทที่ 4 นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ทั้งในส่วนที่เป็นสถานที่ที่น่าสนใจที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งประมวลจากฐานข้อมูลของทางโครงการ ฯ และแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดที่จะไปเยือน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวได้มาจากการทำแบบสอบถามที่ทางโครงการ ฯ ได้จัดทำขึ้นเพิ่มเติม เพื่อสอบถามชาวน่านจากหลากหลายสาขาอาชีพให้จัดอันดับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทาง

วัฒนธรรม ที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดที่จะไปเยือน 10 อันดับแรก ส่วนบทที่ 5 นำเสนอเกี่ยวกับ บทสรุปและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยจะนำเสนอเกี่ยวกับการพัฒนา สาธารณูปโภค อันเป็นปัจจัยพื้นฐานเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาเกี่ยวกับคุณภาพ ชีวิตที่มาจากข้อคิดเห็นของชาวบ้านที่ได้จากฐานข้อมูลหมู่บ้านของโครงการ ฯ และสิ่งที่น่าสนใจ อื่นๆ ที่พบในฐานข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อหมู่บ้าน ประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจของ หมู่บ้าน รวมทั้งเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการนำข้อมูลจากฐานข้อมูลของโครงการ ฯ ไปใช้เพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

บทที่ 2

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดน่าน

น่าน เป็นจังหวัดที่มีความหลากหลาย ทั้งในด้านประชากรที่มีมากถึง 13 กลุ่มชาติพันธุ์ เป็นเหตุให้มีภาษาที่ใช้สื่อสารภายในจังหวัดน่านมากกว่า 13 ภาษา ด้านศิลปวัฒนธรรมอันงดงามโดดเด่น สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลาย ความรู้มรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชาวน่าน ในด้านแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ จังหวัดน่านโอบล้อมด้วยขุนเขาอันเป็นต้นน้ำของแม่น้ำหลายสาย อุดมด้วยป่าไม้ที่สมบูรณ์ มีความหลากหลายด้านพืชพรรณ อุดมด้วยพันธุ์ไม้โบราณ พันธุ์ไม้หายาก และสัตว์ป่านานาชนิด ความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม เป็นที่มาของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอันหลากหลายในจังหวัดน่าน

ในบทนี้จะนำเสนอภาพรวมของจังหวัดน่านโดยสังเขป ได้แก่ ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ เมืองน่านยุคก่อนประวัติศาสตร์ น่านยุคประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ผลิตภัณฑ์และงานฝีมือของชาวน่าน และประเพณีสำคัญ

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดน่านตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณเส้นรุ้งที่ 18 องศา 46 ลิปดา 30 พิลิปดา เส้นแวงที่ 100 องศา 46 ลิปดา 44 พิลิปดา ตะวันออก (กรมแผนที่ทหาร, 2512) เป็นจังหวัดชายแดนติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เอกลักษณะน่าน, 2549:4) โดยทิศเหนือและทิศตะวันออกของจังหวัดติดกับแขวงไชยบุรีของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความยาวตามแนวชายแดนประมาณ 227 กิโลเมตร ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดแพร่ และจังหวัดอุตรดิตถ์ ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดพะเยาและจังหวัดแพร่ จังหวัดน่านอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 668 กิโลเมตร

พื้นที่ในจังหวัดน่าน ส่วนใหญ่มีลักษณะสูงชัน (Step land) เป็นภูเขา จำนวนถึงร้อยละ 86 หรือประมาณ 6,273,639 ไร่ ระดับความสูงของพื้นที่อยู่สูงประมาณ 2,115 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีเทือกเขาผีปันน้ำอยู่ทางทิศเหนือและทิศตะวันตก ส่วนทิศตะวันออกและทิศใต้เป็นแนวเทือกเขาหลวงพระบาง เทือกเขาทั้งสองได้กระจายตัวโอบล้อมอยู่โดยรอบ จังหวัดน่านมีพื้นที่ 11, 472 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 7,170,045 ไร่ มีพื้นที่ราบสำหรับทำเกษตรกรรม ร้อยละ 12.6 หรือประมาณ 900,071 ไร่ พื้นที่ราบที่ใช้ทำการเกษตรและเป็นที่ตั้งชุมชน พื้นที่ราบที่มีขนาดใหญ่ ได้แก่ ที่ราบที่มีแนวยาวขนานไปกับลำน้ำน่านเริ่มต้นจากอำเภอทุ่งช้างถึงอำเภอท่าวังผาและอำเภอเมืองถึงอำเภอเวียงสา โดยมีเทือกเขาขุนห้วยฝายกั้นแบ่งที่ราบออกเป็นสองส่วน ความสูงของที่ราบริมฝั่งแม่น้ำน่านบริเวณที่ตั้งตัวจังหวัด ประมาณ 201 เมตร เหนือระดับ

ทะเลปานกลาง (สวาท เสนาณรงค์, 2523 : 32) ซึ่งเป็นระดับที่เหมาะสมแก่การปลูกไม้ยืนต้นประเภท ส้มเขียวหวาน (ส้มสีทอง) มะขาม มะม่วง ลิ้นจี่และลำไย คุณลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดน่านในภาพที่ 1

จากแผนที่ (ภาพที่ 2.1) ดังกล่าวทำให้เห็นถึงระดับความสูงของพื้นที่และตำแหน่งของหมู่บ้านในจังหวัดน่าน โดยพบว่า จังหวัดน่านมีเทือกเขาโอบล้อมอยู่โดยรอบ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่สูง ภูเขา และที่ลาดชันมากกว่าที่ราบ ภูเขาสูงที่อยู่ทางด้านตะวันออกได้แก่ ทิวเขาหลวงพระบาง กั้นชายแดนไทย-ลาว ยอดเขาที่สูงที่สุด คือ ดอยภูคา อยู่ในพื้นที่เขตติดต่อกับอำเภอปัวและอำเภอบ่อเกลือ มีความสูง 1,890 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง พื้นที่ราบขนานตามความยาวของแม่น้ำน่าน มีความสูง 200-300 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยเทือกเขาสูงของจังหวัดน่านเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย คือ เป็นที่ที่ก่อให้เกิดแม่น้ำน่าน ซึ่งมีต้นน้ำเกิดจากการรวมตัวของลำห้วยและลำธารจำนวนมากจากภูเขาผีปันน้ำ

จังหวัดน่านประกอบด้วย 15 อำเภอ จำแนกตามทิศได้ดังนี้ (ดูภาพที่ 2.2)

ทิศเหนือ ประกอบด้วยอำเภอทุ่งช้าง อำเภอเชียงกลาง อำเภอสองแคว อำเภอปัว อำเภอเฉลิมพระเกียรติ และอำเภอบ่อเกลือ

ทิศตะวันออก ประกอบด้วยกิ่งอำเภอภูเพียง อำเภอแม่จริม และอำเภอสันติสุข

ทิศใต้ ประกอบด้วยอำเภอนาหมื่น อำเภอนาน้อย และอำเภอเวียงสา

ทิศตะวันตก ประกอบด้วยอำเภอบ้านหลวง อำเภอท่าวังผา

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

การที่จังหวัดน่านเป็นที่ประทับใจแก่ผู้มาเยือน สาเหตุประการหนึ่งมาจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่เป็นเมืองชายแดนแห่งล้านนาตะวันออก มีเทือกเขาสูงสลับซับซ้อนจำนวนมาก กล่าวได้ว่า น่านเป็นดินแดนท้องทะเลแห่งขุนเขาที่สูงเสียดฟ้าตั้งตระหง่านท้าทายสายลมและสายหมอก เทือกเขาที่โอบล้อมจังหวัดน่านโดยรอบ คือ เทือกเขาผีปันน้ำและเทือกเขาหลวงพระบาง เสมือนเป็นป้อมปราการทางธรรมชาติ ที่โอบอุ้มเมืองน่านให้ห่างไกลจากคนต่างถิ่น สร้างความน่าสนใจและท้าทายให้นักท่องเที่ยวเข้าไปค้นหา

นอกจากนี้จังหวัดน่าน ยังอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรป่าไม้ มีพื้นที่ป่า 6,479,231.62 ไร่ ในจำนวนนี้เป็นป่าเศรษฐกิจ 16 แห่ง เนื้อที่ประมาณ 812,133 ไร่ อุทยานแห่งชาติ 7 แห่งในจังหวัดน่าน ได้แก่ อุทยานแห่งชาติดอยภูคา อุทยานแห่งชาติแม่จริม อุทยานแห่งชาติศรีน่าน อุทยานชาตินันทบุรี อุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกิน อุทยานแห่งชาติขุนสถาน และอุทยานแห่งชาติขุนน่าน มีวนอุทยาน 1 แห่งคือวนอุทยานถ้ำผาตูบ ตำบลผาสิงห์ อำเภอเมืองน่าน มีสวนรุกขชาติ 2 แห่ง เนื้อที่ประมาณ 697 ไร่ คือ สวนรุกขชาติแช่แห้ง และสวนรุกขชาติห้วยน้ำอุ่น และมีเขต

รักษาพันธุ์สัตว์ป่า 1 แห่ง เนื้อที่ 7,500 ไร่ คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยผาช้าง (เอกลักษณ์น่าน ,2549:9) ซึ่งอุทยานแห่งชาติและวนอุทยานในจังหวัดน่านนั้น นับได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ยังคงความสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์ และเป็นแหล่งธรรมชาติศึกษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย

การที่พื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดน่านยังคงความอุดมสมบูรณ์อยู่มากนั้น อาจเนื่องมาจากชาวน่านส่วนใหญ่จะไม่ตัดไม้หรือถางป่าทำไร่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ พวกเขาดูแลรักษาภูเขาและป่าไม้ด้วยความเคารพ ดังจะเห็นได้จากความเชื่อของชาวเขาเผ่าต่างๆ เช่น ขมุ ลัวะ และเมี่ยน ที่เชื่อว่ามีดวงวิญญาณคอยปกป้องรักษาป่าอยู่

ด้านทรัพยากรแหล่งแร่ จังหวัดน่านนั้นมีแหล่งแร่ที่สำคัญหลายชนิด ได้แก่ ถ่านหิน โครไมท์ निकเกิล แมกนีไซต์ ดิกไนต์ แบไรต์ ฟลูออไรต์ แมงกานีส ดินขาว บอลเคลย์ โอปอล หินประดับบุลแฟรม พลวง เหล็ก ยิบซัม ควอตซ์ เฟลด์สปาร์ หินอ่อน สังกะสี ตะกั่ว ดีบุก หินประดับชนิดปูน และแร่ยหิน (เอกลักษณ์น่าน, 2549:10) ซึ่งแหล่งแร่ในจังหวัดน่านนั้นนับได้ว่าเป็นแหล่งศึกษาทางด้านวิศวกรรมเหมืองแร่แห่งหนึ่งของประเทศ

ด้านทรัพยากรแหล่งน้ำ จังหวัดน่านมีภูเขาจำนวนมาก และภูเขาเหล่านั้นเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำหลายสาย ได้แก่

แม่น้ำน่าน ซึ่งเปรียบเสมือนเส้นเลือดหล่อเลี้ยงชีวิตชาวน่าน มีต้นกำเนิดจากดอยขุนน้ำน่าน อำเภอปัว ไหลไปรวมกับแม่น้ำยมที่อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดนครสวรรค์ และแม่น้ำเจ้าพระยาที่ปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ กล่าวได้ว่าร้อยละ 40 ของลำน้ำน่านนั้นหล่อเลี้ยงลำน้ำเจ้าพระยา ส่วนแม่น้ำอื่นๆ ได้แก่ แม่น้ำว้า (มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาจอม อำเภอปัว) แม่น้ำสา (มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาในเขต อำเภอเวียงสา) แม่น้ำสมุน (มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาผาจี อำเภอท่าวังผา) แม่น้ำแหง (มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาแปะช้าง อำเภอเวียงสา) แม่น้ำละ (มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาอำเภอทุ่งช้าง) และแม่น้ำปัว (มีต้นกำเนิดจากเทือกเขา อำเภอปัว)

ส่วนพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำของจังหวัดน่านมีเพียง ร้อยละ 14 เท่านั้น กระจายอยู่ตามหุบเขาในอำเภอต่างๆ ชุมชนตามที่ราบลุ่มเหล่านี้จะใช้ระบบการท่อน้ำท้องถิ่น ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร เครือข่ายชุมชนที่ใช้ระบบการประปาร่วมกัน โดยเฉพาะพวกชาวลื้อ และพวน จะร่วมกันจัดงานสักการะดวงวิญญาณที่เฝ้าดูแลรักษาป่าทุกปี

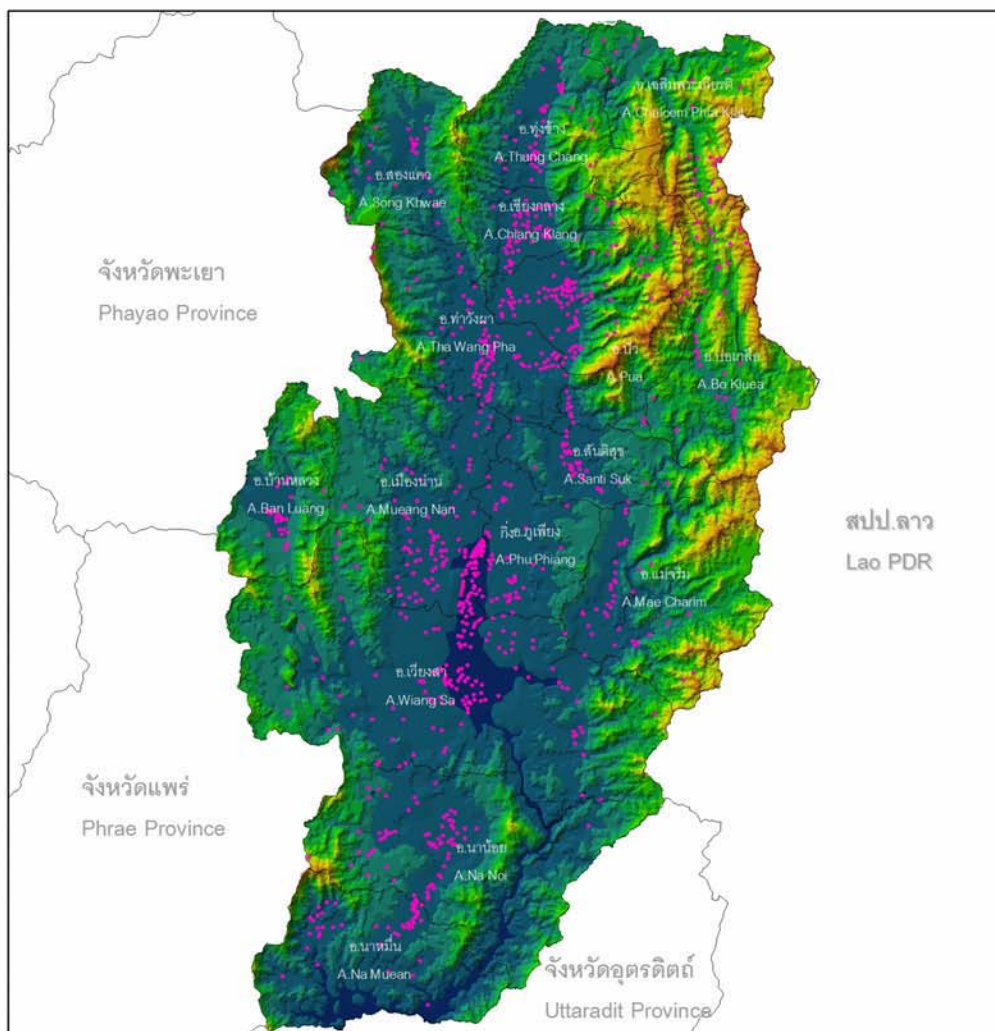
การที่พื้นที่ของจังหวัดมิได้เป็นที่ราบผืนเดียวกัน และมีเทือกเขาสลับซับซ้อนกันแบ่งเป็นแอ่ง ๆ โดยตลอด นักวิชาการจึงสันนิษฐานว่า การตั้งถิ่นฐานและการใช้ประโยชน์จากที่ดินสมัยโบราณน่าจะกระจายเป็นหย่อม ๆ อยู่ตามที่ราบในหุบเขาสองฝั่งแม่น้ำสายต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ราบ

แผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศในจังหวัดน่าน

Topographic map of Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legend

● หมู่บ้าน Village

0 10 20 40
Kilometers

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน
Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

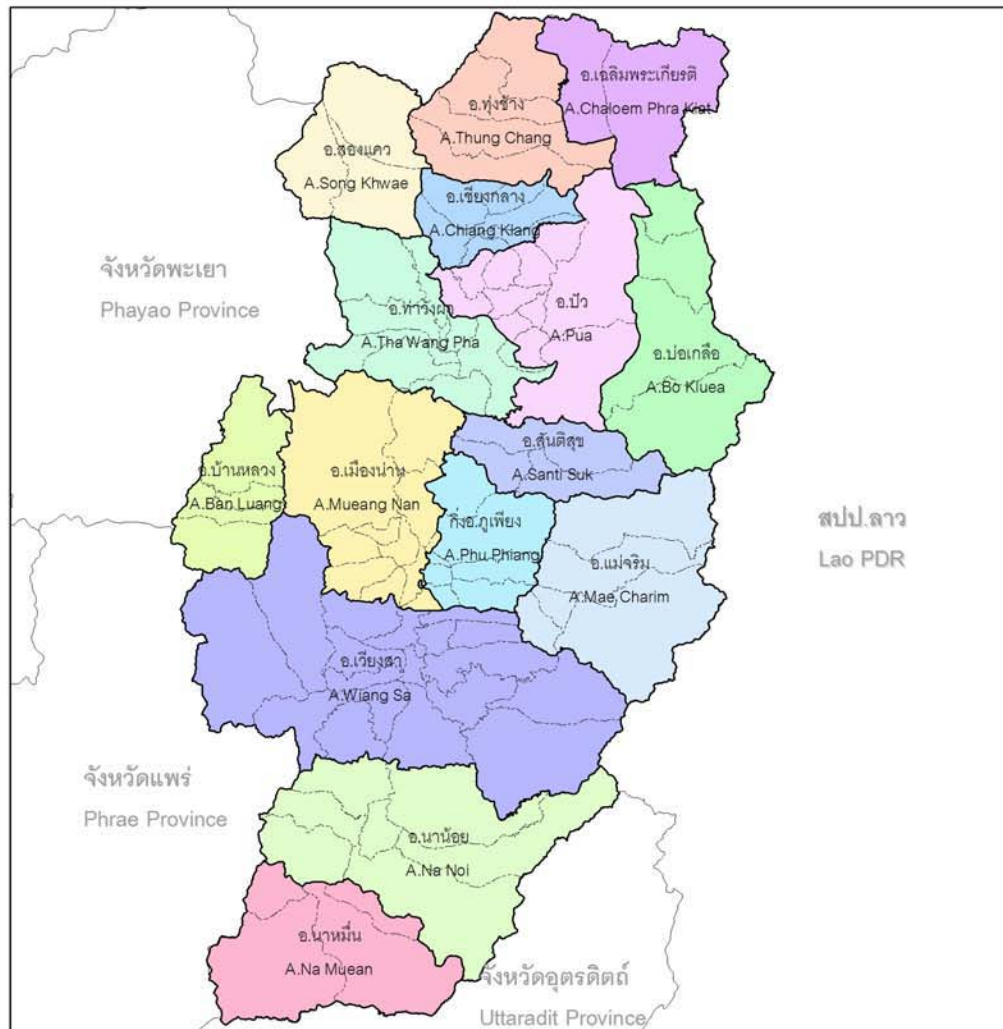
ภาพที่ 2.1 แผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดน่าน

แผนที่แสดงเขตการปกครองในจังหวัดน่าน

Boundary map of Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legend

- ตำบล Tambon : Subdistrict
- อำเภอ Amphoe (A.) : District

0 10 20 40
Kilometers

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน
Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

ภาพที่ 2.2 แผนที่แสดงเขตการปกครองในจังหวัดน่าน

ของแม่น้ำน่านนั้นได้พบหลักฐานการตั้งถิ่นฐานของประชากรมากที่สุด ทั้งหลักฐานสมัยก่อนประวัติศาสตร์และหลักฐานสมัยประวัติศาสตร์ (สายนต์ ไพเราะญจิตร, 2540: 2)

เมื่อน่านยุคก่อนประวัติศาสตร์

พื้นที่เขตจังหวัดน่าน ปรากฏร่องรอยการอยู่อาศัยของมนุษย์มาช้านาน เนื่องจากได้ค้นพบหลักฐานเครื่องมือเครื่องใช้ของคนก่อนประวัติศาสตร์ ตั้งแต่สมัยหินเก่าและสมัยหินกลาง (ราว 200,000-70,000 ปี) สมัยหินใหม่ (ราว 5,000-3,000 ปี) เรื่อยมาจนถึงยุคโลหะ (ราว 2,000-1,300 ปี) โดยพบเครื่องมือบริเวณที่ลาดไหล่เขาและที่ราบใกล้ลำน้ำหลายสายด้วยกัน เช่น ที่ราบทางตอนบนแถบอำเภอบัว ที่ราบตอนล่างในเขตอำเภอเมืองและอำเภอนาน้อย (สุรศักดิ์ ศรีสำออง, 2530: 40)

หลักฐานสมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่พบในบริเวณจังหวัดน่าน เช่น (1) เครื่องมือหินกรวดขนาดใหญ่อยู่ในกลุ่มเครื่องมือหินรุ่นเก่าซึ่งใช้เทคโนโลยีอย่างดั้งเดิมที่สุด ส่วนใหญ่อยู่ในสมัยไพลสโตซีน (Pleistocene) มีอายุราว 10,000-1,000,000 ปี (2) การพบเครื่องมือหินในแหล่งโบราณคดีกลุ่มเขาหินแก้ว เขาชมพู ดอยปู่แก้ว ดอยภูทอก และบ้านนามนซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มเครื่องมือหินสมัยใหม่ (Neolithic) ซึ่งสมัยดังกล่าวเป็นสังคมเกษตรกรรมมีอายุราว 5,000-3,000 ปีมาแล้ว (3) การพบหลักฐานร่องรอยการผลิตเครื่องมือหินที่เขาหินแก้ว เขาชมพู ดอยปู่แก้ว และดอยภูคา (4) การค้นพบกลองมโหระทึกสำริด อายุราว 1,400-1,900 ปี ที่อำเภอบ่อเกลือ

หลักฐานที่พบในจังหวัดน่านดังกล่าว น่าจะเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าบริเวณจังหวัดน่านในปัจจุบันนั้น มีมนุษย์อาศัยอยู่ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์โดยบริเวณที่พบเครื่องมือหินจำนวนมาก ได้แก่ เขตอำเภอเมือง อำเภอเวียงสา อำเภอแม่จริม อำเภอเชียงกลาง และอำเภอนาน้อย เครื่องมือเหล่านี้มีอายุตั้งแต่ 10,000-3,000 ปีมาแล้ว นักวิชาการสันนิษฐานว่าบริเวณจังหวัดน่านในปัจจุบันน่าจะเคยเป็นแหล่งผลิตเครื่องมือหินขนาดใหญ่ (สมชาย ณ นครพนม, 2530: 29) โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณเขาหินแก้ว เขาชมพู ดอยปู่แก้ว และดอยภูทอก มีหลักฐานร่องรอยการผลิตครอบคลุมพื้นที่ 2-3 ตารางกิโลเมตรซึ่งนับว่าเป็นแหล่งโบราณคดีเครื่องมือหินกะเทาะที่ใหญ่ที่สุดที่เคยสำรวจพบ โดยพบทั้งเครื่องมือ สะเก็ดหินและชิ้นส่วนอื่นๆ นับแสนนับล้านชิ้น โดยเฉพาะที่ดอยภูทอกนั้นพบว่าแหล่งเครื่องมือหินที่ยังสมบูรณ์ มีเครื่องมือหินนับแสนชิ้น จากเครื่องมือเครื่องใช้ดังกล่าว สันนิษฐานได้ว่า ผู้ที่มาอาศัยอยู่บริเวณนี้สมัยก่อนประวัติศาสตร์รู้จักกะเทาะเครื่องมือหินอย่างหายาบ ๆ เพื่อใช้เป็นอาวุธและเครื่องมือในการดำรงชีพอาศัยแหล่งอาหารจากธรรมชาติ เป็นที่น่าสังเกตว่าแหล่งโบราณคดีเหล่านี้ไม่ได้ถูกทำลายเนื่องจากการตั้งถิ่นฐานของคนในยุคหลังแต่อย่างใด (สายนต์ ไพเราะญจิตร, 2540: 50)

น่านยุคประวัติศาสตร์

ยุคประวัติศาสตร์ของน่านเริ่มจากตำนานและพงศาวดารที่ระบุถึงการตั้งชุมชนถาวรขึ้นในราวกลางพุทธศตวรรษที่ 18 โดยการนำของพญาภูคา บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำในหุบเขาตอนเหนือ มีศูนย์กลางการปกครองอยู่ที่เมืองย่าง มีการขยายอาณาเขตโดยส่งบุตร คือ ขุนนุ่นและขุนฟองให้ไปสร้างเมืองบัวริมแม่น้ำน่านและเมืองจันทบุรีหรือเมืองหลวงพระบาง (ประชุมพงศาวดาร เล่ม 4, 2507: 406-407) ภายหลังราวปี พ.ศ. 1825 เมืองบัว หรือ วรรณคร ได้เป็นศูนย์กลางของน่านมาจนถึงสมัยพญาการเมือง สมัยนี้เองเริ่มเห็นอิทธิพลของพุทธศาสนาชัดเจนยิ่งขึ้นและพบหลักฐานว่าน่านมีความสัมพันธ์กับสุโขทัย อาทิ พญาการเมืองได้พระบรมธาตุมาจากสุโขทัย จึงโปรดให้นำไปประดิษฐานที่ดอยภูเพียงแช่แห้ง ในปี พ.ศ. 1902 ได้อพยพผู้คนมาตั้งเมืองอยู่ที่บริเวณดังกล่าวโดยมุ่งหวังให้ชาวเมืองได้ร่วมกันบำรุงรักษาพระธาตุ ต่อมาเนื่องจากบริเวณดอยภูเพียงแช่แห้งประสบความแห้งแล้งเป็นเหตุให้มีการย้ายเมืองไปอยู่ที่บ้านห้วยไค้ในปี พ.ศ. 1911 โดยพญาผากองได้ตั้งเมืองเก่าเรียกว่า “เวียงไค้” อยู่ที่ริมแม่น้ำน่าน แต่ปรากฏว่าประสบอุทกภัยบ่อยครั้ง โดยเฉพาะในปีพ.ศ. 2360 เกิดน้ำท่วมใหญ่สร้างความเสียหายแก่วัดวาอารามและบ้านเรือนหลายแห่ง ทำให้พญาสุมนเทวราชเจ้าเมืองต้องย้ายไปอยู่ที่บ้านพระเนตรห่างจากเมืองเก่าประมาณ 3 กิโลเมตรห่างจากแม่น้ำไปประมาณ 800 เมตร จนกระทั่งปี พ.ศ. 2400 สมัยเจ้าอนันตวรฤทธิเดชได้ย้ายเมืองไปอยู่ที่เมืองเก่าอีกครั้ง (สายันต์ ไพรชาญจิตร์, 2540: 51)

นครน่าน หรือ “นันทบุรี” นั้น เป็นเพียงนครรัฐเล็ก ๆ ซึ่งมีการสถาปนาการปกครองเฉพาะตน มีระบบการสืบทอดผู้ครองนคร มีกฎหมาย มีจารีตประเพณี แต่เขตการปกครองไม่กว้างนัก เนื่องด้วยสภาพภูมิประเทศที่ถูกปิดล้อมด้วยเทือกเขาสูงและป่าทึบ มีที่ราบอยู่เพียงจำกัดไม่เพียงพอต่อการเกษตรกรรมทำให้มีผู้คนอาศัยอยู่น้อย เมื่ออาณาจักรหรือแคว้นใดเรืองอำนาจ ก็มักมีอิทธิพลต่อการเมืองการปกครองของนครน่าน (เอกลักษณะน่าน, 2549:31) ในอดีตนั้นนครน่านนับได้ว่าเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ เป็นแหล่งผลิตเกลือที่สำคัญของอาณาจักรล้านนา (ตำนานพื้นเมืองเชียงใหม่, 2514:39) นอกจากเกลือแล้ว นักวิชาการสันนิษฐานว่าเครื่องปั้นดินเผาจากบ้านบ่อสวก¹ ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 1772- 2103 น่าจะเป็นสินค้าอันเลื่องชื่ออีกประเภทหนึ่งของนครน่านมาแต่โบราณ (โบราณคดีชุมชนที่เมืองน่าน, 2545:53)

เมืองน่าน มีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนานพอ ๆ กับล้านนา สุโขทัย และพะเยา ทั้งสามอาณาจักรมีความสัมพันธ์กันมาโดยตลอด พงศาวดารเมืองน่าน ได้บันทึกเหตุการณ์ที่พะเยาได้ขยายอาณาเขตมายึดครองเมืองบัวซึ่งภายหลังพญาผานองได้ยึดคืนได้ในปี พ.ศ. 1865

¹ “สวก” เป็นคำในภาษาลัวะมัล-โปร (ถิ่น) มีความหมายว่า ‘เกลือ’ ดังนั้นคำว่า “บ่อสวก” จึงหมายถึง “บ่อเกลือ” นั้นเอง

นอกจากนี้ศิลาจารึกสุโขทัยได้บันทึกว่าเมืองน่านได้ตกเป็นเมืองขึ้นของสุโขทัยระหว่าง พ.ศ. 1820-1835 และปรากฏหลักฐานว่าเมืองน่านได้ช่วยสุโขทัยทำศึกกับอยุธยาจนกระทั่งสุโขทัยถูกผนวกเข้ากับอยุธยาในปี พ.ศ. 1921 นครน่านมีความสัมพันธ์ติดต่อกับนครรัฐเล็กๆ รอบบ้าน เช่น หลวงพระบาง ล้านช้าง และสิบสองปันนา รัฐเหล่านี้มีความร่วมมือทางการเมืองอย่างเข้มแข็ง ทำการค้าขายกันตามเส้นทางแม่น้ำโขงด้วยคาราวานเกวียน

ในขณะที่พญามังรายแห่งล้านนาได้ตั้งอาณาจักรล้านนาขึ้นโดยมีเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางของอาณาจักรปกครอง อำนาจของล้านนายังไม่ครอบคลุมไปถึงเมืองน่าน น่านจึงเป็นเมืองอิสระ จนถึงปี พ.ศ. 1993 ก่อนหน้านั้นน่านจะถูกผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของล้านนาทั้งสองดินแดนมีความสัมพันธ์กันผ่านการค้า จนกระทั่งสมัยพญาติโลกราชได้ผนวกล้านนาเข้ากับอาณาจักรล้านนาโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะได้ส่วยเกลือกจากเมืองน่าน (ประชุมพงศาวดาร เล่ม 4, 2507: 406-407) หลังจากนั้นเชียงใหม่ก็ได้ตั้งข้าราชการมาปกครองน่านเรื่อยมา กระทั่งล้านนาตกเป็นเมืองขึ้นของพม่าในปี พ.ศ. 2103 น่านจึงกลายเป็นเมืองขึ้นของพม่าไปด้วย พม่าได้จัดการปกครองน่านอย่างเข้มงวด ทำให้เจ้าเมืองน่านไม่พอใจได้ก่อการกบฏต่อต้านพม่าหลายครั้ง (สายันต์ ไพรชาญจิตร์, 2540: 52) เช่นในช่วงปี พ.ศ. 2297-2311 น่านพยายามแข็งข้อต่อพม่าแต่ไม่สำเร็จ จึงต้องส่งกำลังพลน่านไปรวมกับหัวเมืองฝ่ายเหนือในบัญชาของเนเมียวสีหบดีไปรบกับกรุงศรีอยุธยา จนกระทั่งกรุงศรีอยุธยาพ่ายแพ้ในที่สุด (เอกลักษณ์น่าน, 2549:45)

ในช่วงปี พ.ศ. 2312-2317 สมัยเจ้าหนานมโนผู้ครองนครน่านได้ส่งเจ้าน้อยวิฑูรย์ผู้เป็นบุตรไปช่วยเชียงใหม่จากทัพกรุงธนบุรี เจ้าน้อยวิฑูรย์ได้ถูกจับกุมที่เชียงใหม่จึงได้ขออนุญาตอำนาจกรุงธนบุรี แต่ต่อมาไม่อยู่ในสัจจะจึงถูกจับส่งไปที่กรุงธนบุรี เป็นเหตุให้น่านถูกทิ้งร้างนานถึง 23 ปี ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก แห่งราชวงศ์จักรี ได้ให้เจ้ามั่งคลวรยศ ครองเมืองน่าน แต่เจ้ามั่งคลวรยศได้สละให้เจ้าอัครวิบูลย์ ผู้เป็นหลานครองเมืองน่านแทน อาจกล่าวได้ว่า เมืองน่าน ได้หันมาสนิทสนมกับกรุงรัตนโกสินทร์แต่นั้นมา (เอกลักษณ์น่าน, 2549:45)

ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ เจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) กรุงรัตนโกสินทร์ถูกคุกคามจากลัทธิล่าอาณานิคมของอังกฤษและฝรั่งเศส อันเป็นเหตุให้เกิดการปฏิรูปการปกครองหัวเมืองล้านนา เพื่อรวมศูนย์อำนาจที่ส่วนกลาง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2435 เป็นต้นมารัฐบาลกลางกรุงเทพฯ ได้แต่งตั้งข้าหลวงเข้ามาแทนคณะขุนนางผู้ช่วยเจ้าผู้ครองนครในการบริหารกิจการบ้านเมือง ต่อมาเกิดเหตุการณ์ร.ศ.112 (พ.ศ.2436) ซึ่งส่งผลให้ไทยต้องเสียดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงแก่ฝรั่งเศสเหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้นครน่านได้กลายเป็นเมืองที่มีความสำคัญมากขึ้นอีกครั้งเมื่อถูกยกขึ้นให้เป็นเมืองหน้าด่าน

ปี พ.ศ. 2474 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ เจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7) หลังจากที่เจ้ามหาพรหมสุรธาดาเจ้าเมืองน่านองค์สุดท้ายถึงแก่กรรม ได้มีการยกเลิกระบบการปกครองโดยเจ้าผู้ครองนครหลังจากที่นครน่านได้มีเจ้าผู้ครองนครติดต่อกันมาถึง 64 องค์ นครน่านได้กลายเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยอย่างสมบูรณ์ตั้งแต่นั้นมา

ศิลปวัฒนธรรม

จากการที่จังหวัดน่านมีประวัติศาสตร์ยาวนานมากกว่า 700 ปี มีความเจริญรุ่งเรืองเคียงคู่มากับอาณาจักรสุโขทัยตั้งแต่โบราณ ศิลปวัฒนธรรมอันมีเอกลักษณ์โดดเด่นของชาวน่านได้สืบทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งอย่างไม่ขาดสาย ทั้งด้านภาษา วรรณกรรม สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม และดุริยางคศิลป์ ความรู้อันหลากหลายเหล่านี้เป็นรากเหง้าของวิถีชีวิตที่โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของจังหวัดน่านตราบนานเท่านานนี้ ประเพณีและวัฒนธรรมที่โดดเด่นของชาวน่าน ได้แก่

ภาษาและวรรณกรรม

นอกจากจะมีภาษาพูดแล้ว น่านยังมีอักษรที่ใช้เขียนเพื่อเป็นสื่อแทนภาษาพูด ได้แก่ อักษรธรรมล้านนา อักษรฝักขาม อักษรไทยนิตย (ขอมเมือง) อักษรเหล่านี้ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของแผ่นดินล้านนา จากการที่มีการจดบันทึกเรื่องราวต่างๆ เป็นลายลักษณ์อักษร ทำให้ชนบทรุ่นนิยม จารึก ประเพณีต่างๆ มีการสืบทอดต่อกันมาอย่างไม่ขาดสาย ดังได้กล่าวแล้ว มีหลักฐานปรากฏให้เห็นได้จากการบันทึกในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ ปฐมโหร ตำรายา พิธีกรรม ความเชื่อ กฎหมาย วรรณกรรมทางพุทธศาสนา และวรรณกรรมประโลมโลก ฯลฯ โดยจารึกลงในวัสดุต่างๆ เช่น แผ่นหิน แผ่นไม้ ใบไม้ ที่พบมากที่สุดได้แก่ การจารลงในใบลาน

เพลงพื้นบ้าน

จังหวัดน่านมีเพลงพื้นบ้านที่ขึ้นชื่อคือ “เพลงซอ” ซึ่งมีดนตรีประกอบเพียง 2 อย่าง คือ ซึง กับ สะล้อ เพลงซอของจังหวัดน่านถือได้ว่าเป็นซอชั้นครู เพราะมีห้วงทำนองที่ไพเราะจับใจ ครูซอเมืองน่านได้รับเกียรติยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติในปี พ.ศ. 2531 คือ พ่อครูไชยลังกา เครือเสน และศิษย์เอกของพ่อครูคือ พ่อครูคำผาย นุปีง ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติอีกท่านหนึ่ง มีชื่อเสียงด้านการขับ “ซอล่องน่าน” ที่เล่าถึงตำนานการสร้างบ้านแปงเมืองน่านก็ได้รับการยกย่องให้เป็นผู้มีผลงานดีเด่นด้านวัฒนธรรม สาขาศิลปะการแสดงในปี พ.ศ. 2533 และได้รับปริญญากิตติมศักดิ์ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรี) จากสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ในปี พ.ศ. 2536 ผู้ที่มีฝีมือเป็นที่ประทับใจและมีชื่อเสียงเป็นอย่างยิ่งในหมู่ชาวล้านนา

ผลิตภัณฑ์และงานฝีมือของชาวน่าน

ผ้าทอเมืองน่าน

ศิลปะการทอผ้าเมืองน่านเป็นภูมิปัญญาและวิถีชีวิตของสตรีชาวน่าน ผ้าทอเมืองน่าน โดยเฉพาะผ้าทอลายน้ำไหลลายลือ ได้ชื่อว่าประณีตและสวยงามที่สุด มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว จนทำให้ช่างทอผ้าเมืองน่าน คือ นางแสงเมือง ดอกเกียง ได้รับการยกย่องให้เป็นผู้มีผลงานดีเด่นด้านวัฒนธรรมสาขาทัศนศิลป์ (ช่างทอผ้าพื้นเมือง) ปี 2536 (ข้อเสนอการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเฉลิมพระเกียรติฯ, 2537: 12 – 16)

เครื่องจักสาน

เครื่องจักสานที่มีความประณีตสวยงามของจังหวัดน่านเป็นที่ยอมรับและรู้จักกันดีได้แก่เครื่องจักสานที่ทำมาจากหญ้าสามเหลี่ยมของชุมชนบ้านท่าทางหลวง ตำบลภูฟ้า อำเภอบ่อเกลือ ซึ่งทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น กระเป๋าลือ ที่รองจาน เครื่องใส่อุปกรณ์เครื่องเขียน เป็นต้น นอกจากนี้ก็มีผลิตภัณฑ์จากต้นหวายที่นำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้ในครัวเรือน เช่น โต๊ะ ชุมนรับแขก เก้าอี้โซฟา เตียงนอน โตก เป็นต้น ชุมชนที่มีฝีมือในการผลิตเครื่องหวายได้แก่ชุมชนบ้านนาท้อ ตำบลไชยสถาน อำเภอเมือง และชุมชนบ้านดอนตัน ตำบลป่าคา อำเภอท่าวังผา นอกจากนี้ยังมีการจักสานเครื่องเรือน เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทำจากไม้ไผ่ เช่น กระบุง ตะกร้า กระดัง ซึ่งกระจายอยู่ทั่วไปในทุกอำเภอ แต่ที่โดดเด่นและทำเป็นจำนวนมากได้แก่ ชุมชนบ้านบัวชัย ตำบลฝายแก้ว กิ่งอำเภอภูเพียง

การตีเหล็ก

ชาวน่านมักตีเหล็กเพื่อประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวัน โดยมักจะตีเหล็กเพื่อทำเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ เช่น จอบ เสียม เคียว คราด ขวาน และเครื่องมือเครื่องใช้ในครัวเรือน เช่น มีด พร้า ขนาดต่างๆ เป็นต้น ชุมชนที่มีชื่อเสียงและตีเหล็กเป็นอาชีพรองจากการทำนา ทำสวน ได้แก่ ชุมชนบ้านฝายมูล ตำบลป่าคา อำเภอท่าวังผา การผลิตยังเป็นแบบโบราณ ซึ่งใช้แรงคนเป็นหลัก แม้ว่าจะนำเอาเครื่องมือทุนแรงประเภทมอเตอร์ไฟฟ้าเข้าช่วยก็ตาม

ผลิตภัณฑ์เครื่องเหล็กจากหมู่บ้านชาวพวนฝายมูล มีความทนทาน เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป นอกจากนี้ยังสามารถส่งเสริมให้หมู่บ้านชาวพวนเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวได้ด้วย เพราะชาวพวนนับเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่ยังคงอนุรักษ์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี และวิถีชีวิต ที่ยังคงดำรงเอกลักษณ์ตราบถึงทุกวันนี้

ประเพณีสำคัญ

ประเพณีที่สำคัญของชาวน่าน ได้แก่ ประเพณีที่เกี่ยวกับพุทธศาสนา ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลหรือ โอกาสต่างๆ ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลและการเฉลิมฉลอง และประเพณีเกี่ยวกับการชมธรรมชาติ

ประเพณีที่เกี่ยวกับพุทธศาสนา

ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา หรือ วันสำคัญทางพุทธศาสนา ได้แก่

1. งานแห่เทียนเข้าพรรษา จัดที่วัดสวนตาล อำเภอเมือง ในวันอาสาฬหบูชา
2. งานประเพณีนมัสการพระธาตุเขาน้อย จัดขึ้นในวันวิสาขบูชา
3. ประเพณีขึ้นบ่อน้ำทิพย์ จัดที่วนอุทยานถ้ำผาตูบ ในวันมาฆบูชา
4. งานตานก๋วยสลาก งานแห่คว้าน (ครวทาน) จัดขึ้นราวกลางเดือนตุลาคม หรือ ช่วงต้นเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ทานสลากหรือก๋วยสลากเป็นประเพณีเก่าแก่ที่มีมาตั้งแต่ครั้งพุทธกาล สำหรับชาวเหนือถือว่าเป็นประเพณีทำบุญกลางบ้านที่ยิ่งใหญ่และสำคัญเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น พระภิกษุจะรับนิมนต์เพื่อมารับการถวายทานโดยการจับสลาก
5. งานประเพณีหกเป็ง ไหว้สามมหาธาตุแช่แห้ง จัดขึ้นระหว่างขึ้น 11-15 ค่ำ เดือน 4 (ประมาณปลายเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม) มีการจุดบั้งไฟเพื่อถวายเป็นพุทธบูชา
6. งานนมัสการพระธาตุเบ็งสกัดที่อำเภอปัว

ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับเทศกาล หรือ โอกาสต่าง ๆ

ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับเทศกาลต่าง ๆ ในจังหวัดน่าน ได้แก่ งานประเพณีนมัสการสงฆ์พระเจ้าทองทิพย์ จัดที่วัดสวนตาล อำเภอเมือง ช่วงเทศกาลสงกรานต์ 12-15 เมษายน งานประเพณีลอยกระทง จัดขึ้น ในวัน ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 ที่อำเภอเมืองน่าน ประเพณีสืบชะตาซึ่งเป็นประเพณีโบราณ มักทำในโอกาสต่างๆ เช่น วันเกิดอายุครบรอบ พ้นจากการเจ็บป่วย การสืบชะตาถือเป็นการสร้างขวัญ กำลังใจ และเป็นสิริมงคล ชับไล่สิ่งเลวร้ายให้ผ่านพ้นไป ต่อมา มีการประยุกต์พิธีสืบชะตากับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ประเพณีที่เกี่ยวกับผลิตผลและการเฉลิมฉลอง

ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลและการเฉลิมฉลอง ได้แก่ เทศกาลส้มสีทอง งานแข่งเรือ ประเพณีฉลองงาช้างดำ

เทศกาลส้มสีทอง

เทศกาลส้มสีทองและงานกาชาด จังหวัดน่าน จัดขึ้นในช่วงเดือนธันวาคมของทุกปี บางปีอาจจัดร่วมกับเทศกาลของดีเมืองน่าน ณ สนามกีฬาจังหวัดน่าน อำเภอเมือง ส้มสีทองเป็นผลผลิตทางการเกษตรที่มีชื่อเสียงของจังหวัดน่าน พันธุ์เดียวกับส้มเขียวหวาน แต่ส้มสีทองจะมีเปลือกสีเหลืองทองสวยงาม และรสชาติหวานหอม อันเนื่องมาจากอิทธิพลของดินฟ้าอากาศ คือ อุณหภูมิระหว่างกลางวันและกลางคืนต่างกัน 8 องศา เป็นเหตุให้สาร “คาร์ทีนอยพิคเมนต์” ในเปลือกส้มเปลี่ยนจากสีเขียวเป็นสีทอง

กิจกรรมที่น่าสนใจในเทศกาลดังกล่าว ได้แก่ การประกวดขบวนรถส้มสีทอง การออกร้านนิทรรศการ การจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมจากอำเภอต่างๆ และจากเมืองฮ่อน-หงสา สปป.ลาว การแสดงพื้นเมืองและมหรสพต่างๆ อีกมากมาย

งานแข่งเรือ ประเพณีฉลองงาช้างดำ

งานแข่งเรือ ประเพณีฉลองงาช้างดำ จังหวัดน่านจะมีในราวกลางเดือนตุลาคม หรือต้นเดือนพฤศจิกายนทุกปี ประเพณีแข่งเรือเป็นประเพณีที่สืบทอดกันมานานปกติจัดในหน้าน้ำ ต่อมาในปี พ.ศ. 2479 ได้จัดให้มีการแข่งเรือในงานทอดกฐินสามัคคีที่สืบทอดมาจนถึงงานทอดกฐินพระราชทานในปัจจุบัน ราวกลางเดือนตุลาคมหรือช่วงต้นเดือนพฤศจิกายนของทุกปี โดยถือเอาวันเปิดสนามแข่งเรือตามวันถวายของวัดช้างค้ำวรวิหารซึ่งเป็นวัดหลวง และจะจัดงานถวายสลากภัตก่อนวันอื่น งานแข่งเรือประเพณีของจังหวัดน่านจึงเป็นประเพณีคู่กับตานก๋วยสลากของวัดช้างค้ำมาจนทุกวันนี้ ภายหลังทางจังหวัดได้ผนวกงานสมโภชงาช้างดำอันเป็นสมบัติล้ำค่าคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดน่านเข้าไปด้วย นอกจากนั้นยังมีงานแข่งเรือที่อำเภอเวียงสาในเทศกาลตานก๋วยสลาก

เรือที่เข้าแข่งแต่ละลำใช้ไม้ซุงขนาดใหญ่มาขุดเป็นเรือ เอกลักษณ์โดดเด่นของเรือแข่งเมืองน่าน คือ ที่หัวเรือจะแกะสลักเป็นรูปพญานาค ชูคอสง่างาม หางเรือเป็นหางพญานาคงอนสูง คนเมืองน่านเชื่อว่าบรรพบุรุษของตนคือ เจ้าขุนนุ่น ขุนฟองซึ่งเกิดจากไข่พญานาคเป็นสัญลักษณ์แห่งความอุดมสมบูรณ์ การต่อเรือแข่งเป็นรูปพญานาคจึงถือเป็นการบูชาบุญคุณพญานาคผู้เป็นเจ้าแห่งน้ำและบรรพบุรุษของชาวเมืองน่าน

การแข่งขัน มีทั้งประเภทเรือใหญ่ เรือกลาง และเรือเล็ก รวมทั้งเรือประเภทยาวงาม นอกจากนี้ยังมีการประกวดกองเชียร์อีกด้วย และในช่วงฤดูร้อนก่อนมีการแข่งขัน ในตอนเย็น จะเห็นชาวบ้าน นักเรียนจับกันเป็นกลุ่มอยู่ริมน้ำเพื่อดูการซ้อมเรือ เชียร์ทีมเรือและฝึกพายที่เป็นคนท้องถิ่นพรรคพวกของตน เป็นวิถีชีวิตที่มีสีสัน และเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ นับเป็นประเพณีที่น่าสนใจอย่างยิ่ง

ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการชมธรรมชาติ

ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการชมธรรมชาติที่สำคัญของน่าน คือ เทศกาลผ่อดอกชมพญาคา (ชมดอกชมพญาคา) ซึ่งจัดขึ้นระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม ที่อุทยานแห่งชาติดอยภูคา

ส่วนประเพณีของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดน่านนั้น จะนำเสนอพร้อมกับข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และการกระจายตัวของประชากรของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดน่าน ในบทต่อไป

บทที่ 3

กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดน่าน

จังหวัดน่าน ประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ มากถึง 13 กลุ่มชาติพันธุ์ (ดูภาพที่ 3.1) แต่ทุกกลุ่มชาติพันธุ์ต่างดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข นอกจากนี้หลายกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดน่านยังคงสามารถรักษาเอกลักษณ์ ทั้งด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรมประเพณีของตนเองได้อย่างดีเยี่ยม ซึ่งนับได้ว่าเป็นต้นทุนและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่ายิ่งของชาวน่าน

จังหวัดน่านมีประชากร (ณ วันที่เก็บข้อมูล) จำนวนทั้งสิ้น 478,080 คน จำนวนประชากรแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ ในแต่ละกลุ่มตระกูลภาษา มีดังนี้

กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลไท

กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลไท มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับ 1 ในจังหวัดน่าน คือ มีจำนวนทั้งสิ้น 383,604 คน คิดเป็นร้อยละ 80.24 ของจำนวนประชากรทั้งหมด กลุ่มชาติพันธุ์ที่อยู่ในกลุ่มที่พูดภาษาตระกูลไทในจังหวัดน่าน มี 6 กลุ่มชาติพันธุ์ ได้แก่ คนเมือง ลื้อ ลาว พวน เหาะ และขี้น (เขิน) โดยรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนประชากร การอพยพย้ายถิ่นฐาน และวัฒนธรรมประเพณีที่น่าสนใจของกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลไทในจังหวัดน่าน มีดังนี้

คนเมือง (ไทยวน ไตยวน)

คนเมือง หรือ ไทยวน เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับ 1 ในจังหวัดน่าน มีประชากร (ณ วันที่เก็บข้อมูล) จำนวนทั้งสิ้น 315,382 คน คิดเป็นร้อยละ 65.97 ของจำนวนประชากรทั้งจังหวัด

กลุ่มคนเมือง หรือไทยวน ในอดีตถูกเรียกว่า “ลาวพุงลำ” (ลาวพุงดำ) เนื่องจาก ผู้ชายจะนิยมสักลวดลายด้วยหมึกสีดำ ตั้งแต่หัวเข่าจนถึงพุง (เอกลักษณ์น่าน, 2549: 55) ส่วนประเพณีและวัฒนธรรมของกลุ่มคนเมืองนั้นส่วนมากจะเกี่ยวเนื่องกับศาสนาทั้งศาสนาพุทธและพราหมณ์ และความเชื่อเรื่องผีและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ

ประเพณีที่สำคัญของคนเมือง(ไทยวน) ได้แก่ ประเพณีบวชนาค ประเพณีแต่งงาน ประเพณีสงกรานต์ปีใหม่ ประเพณีลอยกระทงเดือนยี่เป็ง ประเพณีเข้าพรรษา การตั้งธรรมหลวง หรือเทศน์มหาชาติ การถวายทานสลากภัต การสะเดาะเคราะห์ การสืบทอด การสู้วัว การเลี้ยงผีประจำตระกูล การเลี้ยงผีหลวงหรือผีประจำเมือง เป็นต้น ส่วนประเพณีเฉพาะของกลุ่มคนเมืองจังหวัดน่านที่แตกต่างจากของคนเมืองที่อื่นได้แก่ ประเพณีหกเป็ง (เดือนมีนาคม) ไหว้พระธาตุ

แข่งแข่ง และประเพณีแข่งเรือเมืองน่าน ซึ่งเป็นประเพณีที่ยิ่งใหญ่และสำคัญยิ่งของชาวจังหวัดน่าน และจะแข่งนัดปิดสนามในเดือนตุลาคมของทุกปี

การกระจายของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์คนเมือง (ไทยวน) ในจังหวัดน่านในภาพที่ 3.2

จากแผนที่ (ภาพที่ 3.2) พบว่า คนเมือง (ไทยวน) ตั้งถิ่นฐานอยู่ในทุกอำเภอของจังหวัดน่าน โดยส่วนใหญ่กระจายตัวอยู่ทางตอนกลางและด้านตะวันตกของจังหวัด ได้แก่ ในอำเภอเมืองน่าน กิ่งอำเภอภูเพียง อำเภอเวียงสา ทางตอนใต้ คนเมืองตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ อำเภอนาน้อยและอำเภอนาหมื่น ส่วนบริเวณภาคเหนือตอนล่างของจังหวัด คนเมืองตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ อำเภอปัว อำเภอท่าวังผา และอำเภอเชียงกลาง หมู่บ้านที่มีประชากรคนเมืองอาศัยอยู่หนาแน่นที่สุด คือมีประชากรตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป ได้แก่ บ้านสบกอน ตำบลเชียงกลาง อำเภอเชียงกลาง มีจำนวนคนเมืองทั้งสิ้น 1,972 คน รองลงมา คือ บ้านกลางเวียง ตำบลกลางเวียง อำเภอเวียงสา มีคนเมือง 1,700 คน บ้านดอนศรีเสริม ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่าน มีคนเมือง 1,643 คน และบ้านแสงดาว ตำบลฝายแก้ว กิ่งอำเภอภูเพียง มีคนเมือง 1,509 คน

ส่วนบริเวณที่มีคนเมือง(ไทยวน) อาศัยอยู่น้อย ได้แก่ บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือที่ อำเภอบ่อเกลือ และบริเวณภาคเหนือของจังหวัด ที่อำเภอเฉลิมพระเกียรติและอำเภอสองแคว

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์กว่า ๗๐๐ ปี พบว่า การที่กลุ่มไทยวนหรือคนเมือง รวมกันเป็นกลุ่มที่ใหญ่มากกว่ากลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ในจังหวัดน่าน เนื่องด้วยกลุ่มชาติพันธุ์นี้ สามารถสร้างถิ่นฐานได้มั่นคงและตั้งเป็นบ้านเมืองได้สำเร็จ มีการจัดระเบียบการปกครองที่ดี มีการติดต่อค้าขายและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับบ้านเมืองที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับเมืองน่านในอดีต ประกอบกับการสร้างสมประสบการณ์และศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม จารีต ประเพณี เป็นของตนเอง จึงทำให้มีสถานภาพทางสังคมดีกว่ากลุ่มอื่นๆ ที่อาศัยอยู่ในเมืองน่าน

ด้านการใช้ภาษา คนเมือง (ไทยวน) โดยทั่วไปใช้ 2 ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ใช้ภาษาคำเมืองถิ่นน่าน หรือไทยวนถิ่นน่านสื่อสารภายในกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกันและสื่อสารกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ในจังหวัดน่าน นอกจากนี้ยังใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อราชการ ใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนในชั้นเรียน และใช้สื่อสารกับคนที่มาจากจังหวัดอื่นหรือภาคอื่น ๆ

ลื้อ (คนลื้อ ไทลื้อ ไตลื้อ)

ลื้อ คนลื้อ ไทลื้อ หรือไตลื้อ เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับ 2 ในจังหวัดน่าน มีประชากร (ณ วันที่เก็บข้อมูล) จำนวนทั้งสิ้น 54,400 คน คิดเป็นร้อยละ 11.38 ของจำนวนประชากรทั้งจังหวัด

ลื้อในจังหวัดน่านเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่สันนิษฐานว่า มีถิ่นฐานเดิมอยู่ในดินแดนสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน ประเทศจีนตอนใต้ (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 41) ในอดีตนั้นเมืองน่านมีอาณาเขตครอบคลุมไปถึงเขตอำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยาและบริเวณเมืองเงิน ประเทศลาว อันเป็นพื้นที่ที่ชาวไทลื้อตั้งถิ่นฐานอยู่โดยทั่วไป จากประวัติความเป็นมาเช่นนี้ทำให้นักวิชาการหลายท่านเชื่อว่า แบบแผนการดำเนินชีวิตของชาวเมืองที่ปรากฏในปัจจุบันน่าจะมีพื้นฐานวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทลื้อ (ทรงศักดิ์ ปรางค์วัฒนากุล 2529: 67) โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเพณีการแข่งขันเรือ เล่ากันว่าไทลื้อในสิบสองปันนาจัดประเพณีนี้ขึ้นเป็นประจำทุกปี หัวเรือแข่งแกะสลักเป็นรูปหัวมังกร คล้ายกันกับลักษณะเรือแข่งเมืองน่านทุกวันนี้

ส่วนการอพยพมาตั้งถิ่นฐานที่จังหวัดน่านของชาวลื้อ จากพงศาวดารน่าน พบว่า ในปี พ.ศ. 2399 พระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดชฯ เจ้าผู้ครองนครน่านได้ยกทัพไปกวาดต้อนครอบครัวไทลื้อที่เมืองพง เขตสิบสองปันนาซึ่งเวลานั้นตกอยู่ภายใต้การปกครองของจีน มาไว้ในเมืองน่านประมาณ 2,000 คน (วารสารโรงเรียนบ้านหนองบัว 2526: 3)

จากการศึกษาวิถีชีวิตของชาวไทลื้อ พบว่าชาวไทลื้อทำมาหากินคล้าย ๆ กับคนเมือง คือ ทำนาดำและนาหว่าน ปลูกพืชเศรษฐกิจหลายอย่างด้วยกัน เช่น ยาสูบ ถั่วเหลือง ข้าวโพด ผักชนิดต่าง ๆ เช่น ลำไย ส้ม ลิ้นจี่ และมะม่วง หลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าวแล้วชุมชนลื้อหลายแห่งที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำ ก็จะปลูกหอม กระเทียม ส่วนผู้ที่อยู่ใกล้เนินเขาก็จะทำข้าวไร่ ควบคู่ไปกับการปลูกข้าวโพดเพื่อเลี้ยงสัตว์ (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 44)

ด้านการนับถือศาสนาพบว่า ชาวไทลื้อนับถือทั้งพุทธศาสนาและผีสงเวทดาควบคู่กันไป พิธีหลายอย่างที่เกี่ยวเนื่องกับพุทธศาสนาคล้ายกับคนเมือง เช่น เทศกาลสงกรานต์ หรือ ทำบุญตักบาตรตอนเช้า อย่างไรก็ตามการเชื่อผีสงเวทดาของชาวไทลื้อที่ผิดแผกออกไปจากการถือผีทั่ว ๆ ไปของคนเมือง คือ พิธีเข้ากรรม เป็นพิธีไหว้ผีและเลี้ยงผี อันเป็นเอกลักษณ์ของชาวไทลื้อ ซึ่งในสิบสองปันนาพิธีเข้ากรรมที่นั่นยิ่งใหญ่มาก ดังปรากฏในเพลงขับลื้อตอนหนึ่งว่า “โก้ไปถูกกรรมเมืองล่า” (กลัวไปถูกเข้ากรรมเมืองล่า) ทั้งนี้เพราะชาวเมืองล่าจะจัดพิธีเข้ากรรมนานถึง 96 วัน โดยปักดาแหลวไว้รอบเขตแดนเข้าออกเมือง และประกาศมิให้คนในออกคนนอกเข้าจนเสร็จพิธี (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 47) อาจกล่าวได้ว่า ลื้อและคนเมือง (ไทยวน) ไม่ค่อยมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมความเป็นอยู่มากนัก ประกอบกับการผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมในภายหลัง จึงยากที่จะแยกชาวลื้อออกจากคนเมืองได้อย่างชัดเจน

ด้านประเพณี พบว่า การละเล่นที่เป็นแบบฉบับของไทลื้อ คือ “การขับลื้อ” ซึ่งเป็นศิลปะการขับร้องโต้ตอบระหว่างชายหญิง โดยใช้ปฏิภาณกวีในการเรียบเรียงถ้อยคำที่จะโต้ตอบกัน เครื่องดนตรีที่ใช้มีปี่ยาว 2 เล่า และปี่เล็กอีก 2 เล่า รวมเรียกว่า ปี่จุม มักขับในเทศกาลสงกรานต์ ผู้ศึกษาบางท่านพบว่า ชาวไทลื้อ ที่อำเภอเชียงคำมีการฟ้อนดาบ ฟ้อนเจิง และฟ้อนมอญเจิง ร่วมกัน

ทั้งชายและหญิง ซึ่งสันนิษฐานว่าแต่เดิมการฟ้อนน่าจะเป็นการฟ้อนของเพศชาย ผู้หญิงน่าจะมาฟ้อนในภายหลัง (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 48-49) การกระจายของประชากรลื้อในจังหวัดน่าน ในภาพที่ 3.3

จากแผนที่ (ภาพที่ 3.3) พบว่า ชาวลื้อตั้งถิ่นฐานเฉพาะบริเวณทางเหนือของจังหวัด โดยตั้งถิ่นฐานอยู่ใน 6 อำเภอ คือ อำเภอปัว อำเภอท่าวังผา อำเภอสองแคว อำเภอเชียงกลาง อำเภอทุ่งช้าง และอำเภอเฉลิมพระเกียรติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณทางเหนือตอนล่าง (อำเภอปัว) ทางเหนือตอนล่างด้านตะวันตก (อำเภอท่าวังผา อำเภอเชียงกลาง อำเภอสองแคว) ส่วนบริเวณทางเหนือตอนบนพบชาวลื้อตั้งถิ่นฐานอยู่บ้าง ที่อำเภอทุ่งช้าง และ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ หมู่บ้านที่มีประชากรลื้ออาศัยอยู่ตั้งแต่ 1,000 คนขึ้นไป คือ บ้านนาแก้ว ตำบลเจดีย์ชัย อำเภอปัว มีชาวลื้อจำนวนทั้งสิ้น 1,165 คน บ้านทุ่งกวาว ตำบลแงง อำเภอปัว มีชาวลื้อ 1,095 คน บ้านวังม่วง ตำบลเจดีย์ชัย อำเภอปัว มีชาวลื้อ 1,059 คน บ้านมอน ตำบลวรนคร อำเภอปัว มีชาวลื้อ 1,025 คน และบ้านปงหนึ่ง ตำบลเจดีย์ชัย อำเภอปัว มีชาวลื้อ 1,010 คน อาจกล่าวได้ว่า ศูนย์กลางของกลุ่มชาติพันธุ์ลื้ออยู่ที่บริเวณทางเหนือตอนล่างด้านตะวันตกของจังหวัดน่าน คือที่ อำเภอปัวและอำเภอท่าวังผา

ด้านการใช้ภาษา โดยทั่วไป ชาวลื้อใช้ 3 ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ใช้ภาษาลื้อ สื่อสารภายในครัวเรือน หรือภายในกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกัน ใช้ภาษาคำเมืองถิ่นน่าน สื่อสารกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ซึ่งอยู่ภายในจังหวัดน่าน และใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อราชการ ในสถานศึกษา และใช้สื่อสารกับคนที่มาจากจังหวัดอื่นหรือภาคอื่น ๆ

ลาว

ลาว เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดน่านมากเป็นลำดับที่ 6 รองจากคนเมือง (ยวน) ลื้อ ลัวะ (ถิ่น) ม้ง และเมี่ยน จังหวัดน่านมีประชากรชาวลาว จำนวน 9,672 คน คิดเป็นร้อยละ 2.02 ของประชากรทั้งหมดในจังหวัดน่าน

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ นักวิชาการสันนิษฐานว่า กลุ่มลาวที่เข้ามาในจังหวัดน่านที่เก่าที่สุดน่าจะเป็นกลุ่มของเจ้าฟ้าจ๋ม ซึ่งหนีการก่อกบฏของกลุ่มพวกขุนนางเก่าที่ไม่เห็นด้วยกับการนับถือพุทธศาสนาสายเถรวาท ที่พระองค์ทรงนำเข้าไปเผยแพร่ที่เมืองเชียงทองหรือหลวงพระบางในปัจจุบัน ขุนนางลาวจึงรวมตัวกันขับไล่พระองค์ออกจากเมือง เจ้าฟ้าจ๋มหนีข้ามแม่น้ำโขงเข้ามาลี้ภัยการเมืองที่เมืองน่านในสมัยพระญาติวงศ์ รวบรวมปี พ.ศ. 1916 ซึ่งในขณะนั้นเมืองน่านได้นับถือพุทธศาสนาสายเถรวาทเช่นเดียวกับสุโขทัยแล้ว นอกจากนี้ จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของลาว มีการบันทึกไว้ว่า พระเจ้าฟ้าจ๋มสิ้นพระชนม์ที่เมืองน่าน และพระอัฐิประดิษฐานไว้ที่วัดเชียงงามที่จังหวัดน่าน จึงทำให้นักวิชาการค่อนข้างที่จะเชื่อว่า เรื่องการเผยแพร่ศาสนา น่าจะเป็น

สาเหตุสำคัญที่ทำให้เจ้าฟ้าจ๋มลีภัยเข้ามาอยู่ในเมืองน่าน และเป็นจุดเริ่มต้นอันสำคัญที่ทำให้กลุ่มชาติพันธุ์ลาวอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานที่จังหวัดน่าน

อย่างไรก็ตาม มีนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งสันนิษฐานว่า กลุ่มชาติพันธุ์ลาวที่อพยพเข้ามาอาศัยในจังหวัดน่าน น่าจะเป็นกลุ่มลาวที่ถูกกวาดต้อนเข้ามาไว้ที่เมืองน่านเมื่อครั้งปราบกบฏเจ้าอนุวงศ์ในสมัยรัชกาลที่ 3 ราวปี พ.ศ. 2369 เมื่อครั้งเจ้ามหายศครองเมืองน่าน ซึ่งได้มีการเกณฑ์กำลังไพร่พลจากน่านให้ไปรักษาเมืองหลวงพระบาง เมื่อสถานการณ์สงบแล้วพระองค์ได้นำกลุ่มชาวลาวที่หลวงพระบางอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ที่เมืองน่าน

ส่วนประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนพิธีกรรมของชาวลาวในจังหวัดน่านในปัจจุบัน เหมือนกับกลุ่มคนเมืองโดยทั่วไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการนับถือพุทธศาสนาและการถูกปกครองโดยกลุ่มเจ้านายในสมัยก่อนน่าจะเป็นสาเหตุให้กลุ่มชาติพันธุ์ลาวในจังหวัดน่านถูกกลืนทางวัฒนธรรม คงไว้แต่ภาษาพูด ซึ่งยังคงใช้ภาษาลาวสื่อสารภายในกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกัน การกระจายของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ลาวในจังหวัดน่าน ในภาพที่ 3.4

จากแผนที่ (ภาพที่ 3.4) พบว่า ชาวลาวตั้งถิ่นฐานอยู่ทางเหนือและทางส่วนกลางของจังหวัดน่าน โดยบริเวณที่ชาวลาวตั้งถิ่นฐานหนาแน่นที่สุด คือ ทางเหนือตอนล่างที่ อำเภอเชียงกลาง และตอนกลางของจังหวัด ที่อำเภอสันติสุข โดยเฉพาะที่ตำบลดู่พงษ์ อำเภอสันติสุข บ้านดอนดู่พงษ์และบ้านโป่งคำมีชาวลาวอาศัยอยู่หนาแน่นที่สุด บริเวณอื่น ๆ ที่มีชาวลาวอาศัยอยู่ได้แก่ ทางเหนือด้านตะวันตกที่อำเภอทุ่งช้าง อำเภอสองแคว ทางใต้ตอนบนที่ตำบลน้ำบัว อำเภอเวียงสา ส่วนที่อำเภอปัว พบว่ามีชาวลาวอาศัยอยู่เพียงหมู่บ้านเดียว คือ บ้านดอนมูล ตำบลแสง

ส่วนหมู่บ้านที่พบว่ามีประชากรชาวลาวอาศัยอยู่ตั้งแต่ 1,000 คนขึ้นไป ได้แก่ บ้านดอนดู่พงษ์ ตำบลดู่พงษ์ อำเภอสันติสุข มีชาวลาวอาศัยอยู่ 1,572 คน และที่บ้านโป่งคำซึ่งอยู่ในตำบลดู่พงษ์ อำเภอสันติสุขเช่นกัน มีชาวลาวอาศัยอยู่ 1,064 คน

ด้านการใช้ภาษา โดยทั่วไป ชาวลาวใช้ 3 ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ใช้ภาษาลาว สื่อสารภายในครัวเรือน หรือภายในกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกัน ใช้ภาษาคำเมืองถิ่นน่าน สื่อสารกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ซึ่งอยู่ในจังหวัดน่าน และใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อราชการ ในสถานศึกษา และใช้สื่อสารกับคนที่มาจากจังหวัดอื่นหรือภาคอื่น ๆ

พวน

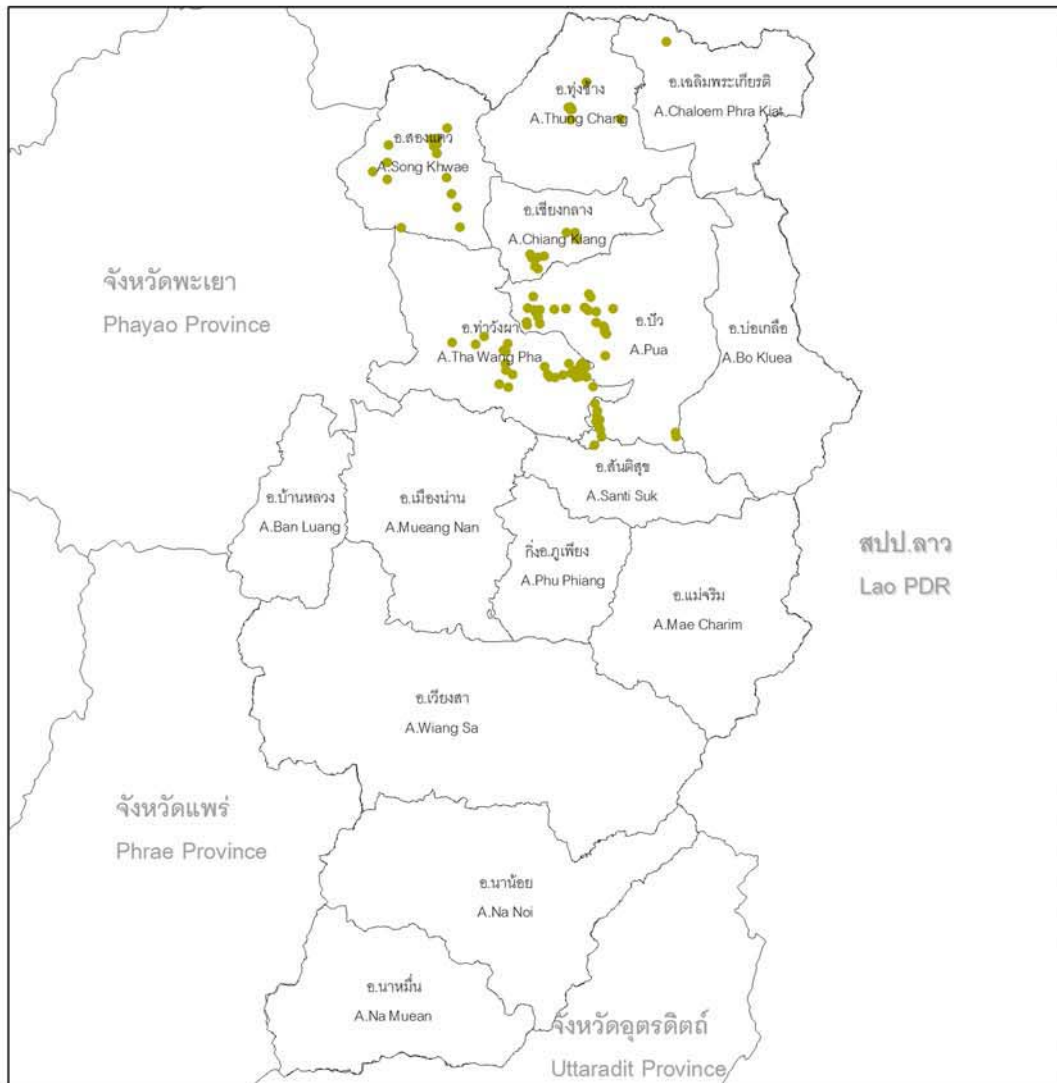
พวน เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดน่านมากเป็นลำดับ 8 รองจากคนเมือง (ไทยวน) ลื้อ ลัวะ (ถิ่น) ม้ง เมี่ยน ลาว และขมุ จังหวัดน่านมีประชากรที่เป็นชาวพวนจำนวน 2,296 คน คิดเป็นร้อยละ 0.48 ของประชากรทั้งหมดในจังหวัดน่าน

แผนที่แสดงกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดน่าน : กลุ่มที่พูดภาษาตระกูลไท

Map of Ethnic Groups in Nan Province : Ethnic groups speaking Tai languages

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

● ลื้อ Lue

0 10 20 40
Kilometers

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน
Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

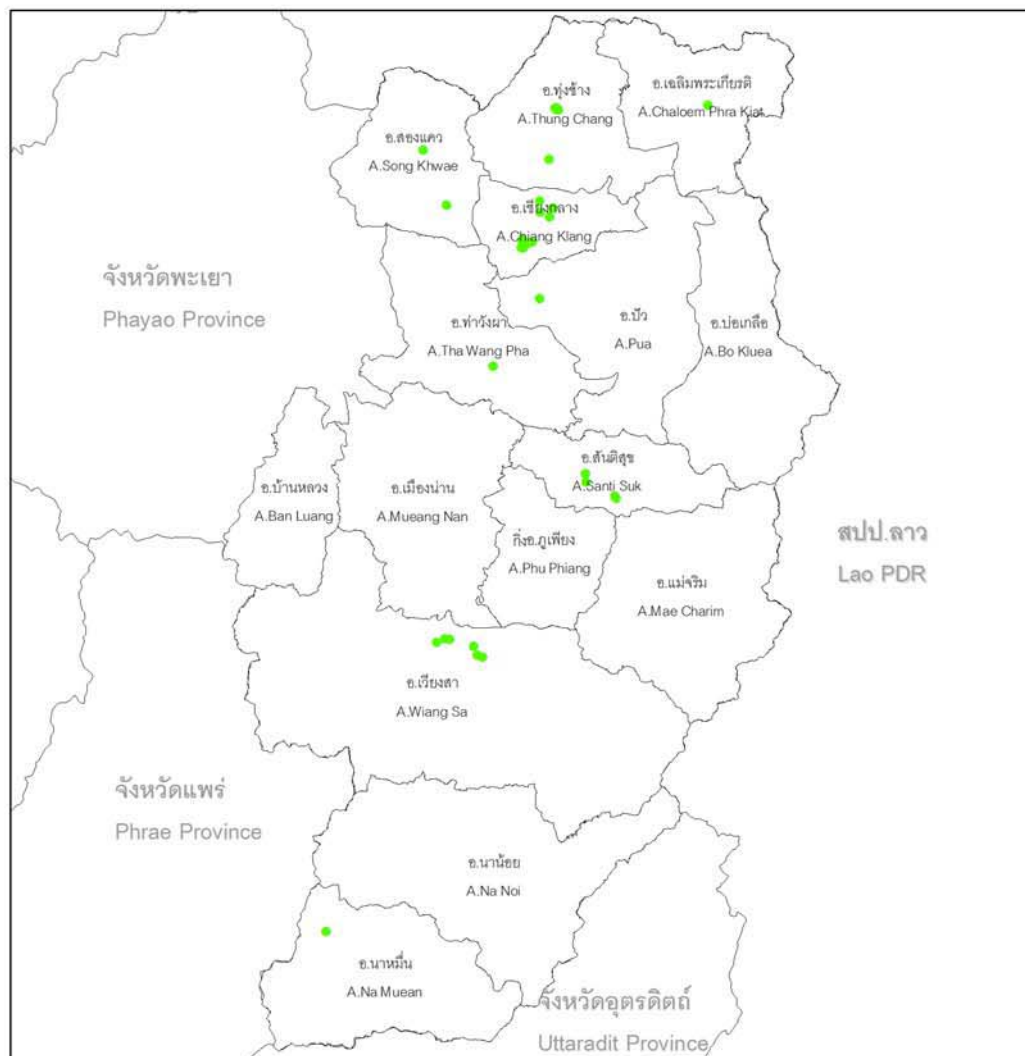
ภาพที่ 3.3 แผนที่แสดงการกระจายของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ลื้อในจังหวัดน่าน

แผนที่แสดงกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดน่าน : กลุ่มที่พูดภาษาตระกูลไท

Map of Ethnic Groups in Nan Province : Ethnic groups speaking Tai languages

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

ลาว Lao

0 10 20 40
Kilometers

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน
Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

ภาพที่ 3.4 แผนที่แสดงการกระจายของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ลาวในจังหวัดน่าน

นักวิชาการสันนิษฐานว่า ชาวพวนได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในจังหวัดน่านสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 เมื่อครั้งปราบกบฏเจ้าอนุเวียงจันทน์ ราวปี พ.ศ. 2369 ในครั้งนั้น พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้กรมพระราชวังบวรสถานมงคลยกทัพไปปราบกบฏที่เข้ามารุกรานเมืองพวนที่แขวงเชียงขวาง ประเทศลาว

ต่อมาราวปี พ.ศ. 2377 เจ้าอชิตวงศ์ ผู้ครองนครน่าน ได้ส่งกำลังทหารเข้าร่วมรบด้วย เมื่อเสร็จศึกแล้ว เจ้าครองนครน่านได้มีคำสั่งให้อพยพชาวพวนกลุ่มหนึ่งเข้ามาด้วย เนื่องจากชาวพวนมีความรู้ความสามารถด้านการก่อสร้างและเป็นช่างฝีมือโดยเฉพาะการตีเหล็กและหลอมเหล็กเพื่อใช้ในการเกษตรและในชีวิตประจำวัน ซึ่งน่าจะเป็นเหตุให้ชาวพวนเริ่มเข้ามาตั้งถิ่นฐานที่จังหวัดน่านนับตั้งแต่เหตุการณ์ในครั้งนั้น

วิถีชีวิตของชาวพวนในปัจจุบันไม่แตกต่างจากกลุ่มคนเมือง(ไทยวน)เท่าไรนัก ประเพณีของชาวพวนที่เหมือนกับคนเมืองได้แก่ ประเพณีปีใหม่ ประเพณีบวชนาค ประเพณีสงกรานต์ การรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ การสืบทอด พิธีสู่ขวัญ ประเพณีเข้าพรรษา ประเพณีออกพรรษา ประเพณีตานก๋วยสลาก (ทานสลากภัต) การทอดกฐิน ถวายผ้าป่า ตานข้าวใหม่ ประเพณีจัดขบวนแห่องค์ไทยทานในงานฉลองโบสถ์ ภูมิวิหาร การเลี้ยงผีเจ้าหลวง ส่วนประเพณีของชาวพวนที่แตกต่างจากกลุ่มชาติพันธุ์อื่น คือ ประเพณีกำฟ้า หรือพิธีบวงสรวงบรรพบุรุษ บุญเทพยดา ซึ่งจะประกอบพิธีกรรมในวันขึ้น 3 ค่ำ เดือน 3 หรือประมาณเดือนกุมภาพันธ์ของทุก 3 ปี

ปัจจุบัน ชาวพวนตั้งถิ่นฐานอยู่ 3 หมู่บ้านเท่านั้น คือ ที่อำเภอท่าวังผา มีชาวพวนอาศัยอยู่ 1 หมู่บ้าน คือ บ้านฝายมูล ตำบลปาดะ อำเภอท่าวังผา จำนวน 1,150 คน และที่อำเภอเวียงสา มีชาวพวนอาศัยอยู่ 2 หมู่บ้าน คือ บ้านหล่มมื่นพวนและบ้านหล่มมื่นพวนเหนือ ตำบลจอมจันทร์ อำเภอเวียงสา มีชาวพวนอาศัยอยู่ 634 คน และ 512 คน ตามลำดับ

ด้านการใช้ภาษา โดยทั่วไป ชาวพวนใช้ 3 ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ใช้ภาษาลาวพวนสื่อสารภายในครัวเรือน หรือภายในกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกัน ใช้ภาษาคำเมืองถิ่นน่านสื่อสารกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ซึ่งอยู่ในจังหวัดน่าน และใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อราชการ ในสถานศึกษา และใช้สื่อสารกับคนที่มาจากจังหวัดอื่นหรือภาคอื่น ๆ

เหาะ

เหาะเป็นกลุ่มชนผสม ในอดีตเป็นพวกเร่ร่อน หรือ เหาะร่อน อยู่ไม่เป็นที่เป็นทางตามป่าเขา ดงดอย ปัจจุบันพูดภาษาคำเมือง และอยู่เป็นหลักแหล่งที่ 3 หมู่บ้านในตำบลปอน อำเภอทุ่งช้าง คือ ที่บ้านเฉลิมราช มีคนเหาะอาศัยอยู่ 605 คน ที่บ้านไร่ไทรงามมี 259 คน และที่บ้านน้ำเลียง มี 183 คน

เหาะเป็นกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดน่านมากเป็นลำดับสืบ รองจากคนเมือง (ยวน) ลื้อ ลัวะ (ถิ่น) ม้ง เมี่ยน ลาว ขมุ พวน และจีนแคะ จังหวัดน่านมีประชากรที่เป็นกลุ่มเหาะจำนวน 1,047 คน คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของประชากรทั้งหมดในจังหวัดน่าน

ซิ่น (เขิน)

ซิ่น (เขิน) เช่นเดียวกับกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกับลื้อ เชื่อว่าคงถูกกวาดต้อนลงมาในสมัยของ เจ้าฟ้าอัตถวรปัญโญซึ่งครองเมืองน่าน ราวปี พ.ศ. 2329 – 2353 เมื่อครั้งพระองค์ยกกองทัพไปตี เชียงตุง และสิบสองปันนา

ซิ่น (เขิน) เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดน่านมากเป็นลำดับสืบถัด รองจากคนเมือง (ยวน) ลื้อ ลัวะ ม้ง เมี่ยน ลาว ขมุ พวน จีนแคะ และเหาะ จังหวัดน่านมีประชากรชาวซิ่นจำนวน 807 คน คิดเป็นร้อยละ 0.17 ของประชากรทั้งหมดในจังหวัดน่าน มีชาวซิ่นตั้งถิ่นฐานอยู่ใน 2 หมู่บ้าน คือ ที่บ้านสบหนอง มีชาวซิ่นอาศัยอยู่ 595 คน และบ้านน้ำปาก มีชาวซิ่นอาศัยอยู่ 212 คน ทั้งสองหมู่บ้านนี้อยู่ในตำบลตาลชุม อำเภอท่าวังผา ปัจจุบัน ประเพณีและวัฒนธรรมของชาวซิ่นเหมือนกับประเพณีของชาวลื้อและคนเมือง (ไทยวน)

ด้านการใช้ภาษา โดยทั่วไป ชาวซิ่นใช้ 3 ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ใช้ภาษาไทยสื่อสารภายในครัวเรือน หรือภายในกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเอง ใช้ภาษาคำเมืองถิ่นน่านสื่อสารกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ซึ่งอยู่ในจังหวัดน่าน และใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อราชการ ในสถานศึกษา และใช้สื่อสารกับคนที่มาจากจังหวัดอื่นหรือภาคอื่น ๆ

กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลมอญ-เขมร

กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลมอญ-เขมร มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับ 2 ในจังหวัดน่าน คือ มีจำนวนทั้งสิ้น 42,456 คน คิดเป็นร้อยละ 8.88 ของจำนวนประชากรทั้งหมดในจังหวัดน่าน กลุ่มชาติพันธุ์ที่อยู่ในกลุ่มที่พูดภาษาตระกูลมอญ-เขมรในจังหวัดน่าน มี 3 กลุ่มชาติพันธุ์ ได้แก่ ลัวะหรือถิ่น (มัล-โปร) ขมุ และมลาบรี (ตองเหลือง) รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลมอญ-เขมร ในจังหวัดน่าน มีดังนี้

ลัวะ (มัล-โปร)

ลัวะ หรือ ถิ่น เป็นกลุ่มชาติพันธุ์เก่าแก่กลุ่มหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พูดภาษาซึ่งจัดอยู่ในตระกูลภาษาออสโตรเอเชียติก ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ในภาคเหนือของไทยมีกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะตั้งถิ่นฐานมาตั้งแต่เดิมหลายกลุ่ม บริเวณต่อแดนไทย-ลาวแถบจังหวัดน่านก็เป็นดินแดนของชาวลัวะเช่นกัน เพราะในอดีตไม่มีการแบ่งเขตพรมแดนระหว่างไทยกับลาว

ต่อมา เมื่อมีการแบ่งเขตแดน บริเวณที่ชาวลัวะอาศัยอยู่จึงถูกแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งอยู่ในประเทศไทย อีกส่วนหนึ่งอยู่ในประเทศลาว

ส่วนลัวะในจังหวัดน่านนั้น นักวิชาการสันนิษฐานว่าชนกลุ่มนี้ได้อพยพจากท้องที่ในเขตจังหวัดไชยบุรีและประเทศลาวมาอยู่ในประเทศไทยราว 100 ปีที่ผ่านมา ราวปี พ.ศ. 2419 เมื่อครั้งเกิดเหตุการณ์ไม่สงบในประเทศลาว และคงจะเข้ามาอยู่ในแคว้นสยาม ก่อนที่ชาวไทยจะเข้ามาตั้งถิ่นฐานในเขตนี้ โดยส่วนใหญ่ตั้งถิ่นฐานอยู่ตามต้นน้ำของสาขาแม่น้ำน่าน เช่น น้ำว้า น้ำบัว น้ำมาง น้ำขว้าง และน้ำละ และ เป็นต้น ต้นน้ำเหล่านี้ อยู่ในเขตอำเภอทุ่งช้าง อำเภอเชียงกลาง และอำเภอบัว (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 51) ต่อมาในปี พ.ศ. 2517-2518 ชาวลัวะในประเทศลาวได้อพยพจากประเทศลาวเข้ามาในประเทศไทยอีกครั้งเพื่อหนีภัยคุกคามจากลัทธิคอมมิวนิสต์

การที่ชาวลัวะใช้ชีวิตอยู่ในป่าเขาเป็นส่วนใหญ่ อาจเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อในผีสาวยังคงมีบทบาทสำคัญต่อสังคมชาวลัวะ ทั้งในแง่ของการควบคุมพฤติกรรมทางสังคมและกำหนดแบบแผนประเพณีต่าง ๆ ลัวะเชื่อว่าดุสยภพระหว่างธรรมชาติกับอำนาจเหนือธรรมชาติเป็นสิ่งสำคัญ (เดวิด ฟิลเบค, 2528) หนึ่งในความเชื่อในอำนาจเหนือธรรมชาติ สิ่งเร้นลับของชาวลัวะ คือ ความเชื่อเรื่องผี ชาวลัวะเชื่อว่า ผีสามารถให้คุณให้โทษแก่มนุษย์ได้ แต่ละผีจะมีข้อห้าม ข้อปฏิบัติถึงการเซ่นไหว้แตกต่างกันไป ชาวลัวะมีพิธีกรรมและประเพณีหลายอย่างที่เกี่ยวกับการบอกก่ล่าวและการเซ่นไหว้ผี ตั้งแต่พิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกิด การตาย การแต่งงาน การเจ็บป่วย รวมถึงในการทำมาหากิน ซึ่งจะมีการบอกก่ล่าวและการเซ่นไหว้ผีเป็นระยะๆ เริ่มตั้งแต่การถางป่าหรือเลือกพื้นที่ในการเพาะปลูกจนถึงขั้นตอนการเก็บเกี่ยว

ชาวลัวะมักตั้งบ้านเรือนอยู่ตามที่ราบบนภูเขาใกล้แหล่งน้ำ บ้านเรือนจะกระจายเป็นกลุ่มเล็ก ๆ อยู่เป็นกลุ่มครอบครัว กลุ่มตระกูลหรือผีเดียวกัน บ้านลัวะบางแห่งจะปลูกเป็นเรือนแถวยาวอยู่กันหลายครอบครัว ซึ่งเป็นพี่น้องญาติตระกูลเดียวกันโดยใช้พื้นที่ส่วนกลางร่วมกัน เช่น เตาไฟ ในปัจจุบันมักจะเป็นบ้านหลังเดียวแต่อยู่ในบริเวณเดียวกัน การย้ายถิ่นฐานของชาวลัวะมีอยู่บ้าง เนื่องจากการหมุนเวียนที่ทำกินในลักษณะการทำไร่หมุนเวียน จึงเป็นลักษณะการตั้งถิ่นฐานชั่วคราว แต่ก็จะไม่ไกลจากที่เดิมลักษณะเฉพาะอีกอย่างหนึ่งที่เป็นปัจจัยในการย้ายถิ่นฐานของชาวลัวะ คือ รักความสงบ และชอบอยู่อย่างอิสระ การทำมาหากินคล้ายกับเผ่าอื่น ๆ คือ ทำไร่เลื่อนลอยเป็นหลัก พืชที่ปลูกได้แก่ ข้าวเหนียว สำหรับลัวะในศูนย์อพยพบ้านปากกลาง (ปัจจุบันเป็นตำบลปากกลาง) นอกจากจะทำข้าวไร่หยอดหลุม และปลูกพืชผักไว้กินใช้ภายในครอบครัว ยังออกหาของป่าและล่าสัตว์บริเวณป่าเขา และมักจะรับจ้างดายหญ้า ถางป่า และเก็บเกี่ยวข้าว ดี ข้าวให้กับชาวม้ง (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 54)

ปฏิทินประเพณีพื้นบ้านของถิ่น ได้แก่ เดือนธันวาคม ทำพิธีสร้างตุง เชิญผีเข้ามาอยู่เดือนเมษายน ฉลองปีใหม่ ขับไล่สิ่งเลวร้ายก่อนลงมือปลูกข้าว เดือนมิถุนายน เลี้ยงผีไร่และเลี้ยงผีจาริต

รวมทั้งหมู่บ้าน เดือนสิงหาคม ทำพิธีโกยจ (กินสโลดใหญ่ หรือ การทำขวัญข้าว) ส่วนเดือนตุลาคม จะมีพิธีเช่นผีในลานนวดข้าวและเชิญผีฟ้าไร่ (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 56)

ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรที่สำคัญของชาวลัวะ ได้แก่ ประเพณีกินดอกแดง เป็นประเพณีสำคัญของลัวะไปร หลังเสร็จการเก็บเกี่ยว คือ สิ้นสุดฤดูการทำไร่ จะมีการฉลองกันอย่างสนุกสนานเทียบได้กับปีใหม่หรือสงกรานต์ เป็นการเช่นผีครั้งใหญ่ที่สุดในรอบปี อาจมีทั้งการฆ่าไก่ ฆ่าหมู และอาจมีการฆ่าวัวควายด้วย หลังจากเช่นผีแล้วก็นำเครื่องเช่นมากินเลี้ยงกัน

สโลดหลวง เป็นประเพณีสำคัญของชาวลัวะมัล หลังจากหว่านพันธุ์ข้าวไว้แล้ว เมื่อต้นข้าวเริ่มงอกแทงขึ้นเหนือพื้นไร่ ชาวลัวะมัลจะพักงานอื่นทั้งหมด ทุกคนรอบครัวจะออกไปหาไม้ไผ่ทำเครื่องดนตรีที่เรียกว่า “ปลี้อย์” เพื่อจะมาตีหรือเคาะเป็นจังหวะและท่วงทำนองต่างๆ ในพิธีซึ่งจัดขึ้น 7 วัน 7 คืน คนจากหมู่บ้านอื่นอาจมาเยี่ยมเยือนหรือร่วมพิธีด้วยก็ได้

คนลัวะพอใจที่จะให้คนอื่นเรียกพวกตนว่า “ลัวะ” มากกว่าชื่อที่ทางราชการได้กำหนดให้เรียกว่า “ถิ่น” ซึ่งมีความหมายว่า “คนพื้นถิ่น” ทั้งนี้เพราะคำว่า “ถิ่น” มีความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝงทางลบ การแบ่งกลุ่มลัวะ สามารถแบ่งตามลักษณะภาษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ลัวะไปรและลัวะมัล คนลัวะส่วนใหญ่ในจังหวัดน่านเป็นกลุ่มลัวะมัล

ลัวะ เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดน่านมากเป็นลำดับที่ 3 รองจากคนเมือง (ไทวน) และลื้อ ในจังหวัดน่านมีประชากรชาวลัวะ (มัล-ไปร) (ณ วันที่เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม) จำนวน 34,600 คน คิดเป็นร้อยละ 7.24 ของประชากรทั้งจังหวัด การกระจายของกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะในจังหวัดน่าน ในภาพที่ 3.5

จากแผนที่ (ภาพที่ 3.5) พบว่า คนลัวะส่วนใหญ่ตั้งถิ่นฐานอยู่ด้านตะวันออกของจังหวัดน่าน ใน 8 อำเภอ คือ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบ่อเกลือ อำเภอปัว อำเภอเชียงกลาง อำเภอทุ่งช้าง อำเภอสันติสุข อำเภอเมืองน่าน อำเภอแม่จริม อำเภอเวียงสา กิ่งอำเภอภูเพียง และอำเภอสองแคว

บริเวณที่มีกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น คือ ทางตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัด คือ ในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบ่อเกลือ อำเภอปัว บริเวณทางเหนือ ในอำเภอเชียงกลาง อำเภอทุ่งช้าง บริเวณตอนกลางด้านตะวันออก ชาวลัวะตั้งถิ่นฐานในอำเภอสันติสุข อำเภอแม่จริม และพบว่ามีการตั้งถิ่นฐานบริเวณตอนกลางของจังหวัดบ้าง ในกิ่งอำเภอภูเพียง และในอำเภอเมืองน่าน อาจกล่าวได้ว่าศูนย์กลางของกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ อยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดน่าน

หมู่บ้านที่มีกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะอาศัยอยู่มากที่สุด มีจำนวนประชากรลัวะตั้งแต่ 1,000 คนขึ้นไป คือ บ้านสบัน ตำบลดงพญา อำเภอบ่อเกลือ มีชาวลัวะอาศัยอยู่ 1,110 คนและที่บ้าน

สกาดกลาง ตำบลสกาด อำเภอปัว มีชาวลัวะอาศัยอยู่ 1,072 คน หมู่บ้านทั้งหมดในตำบลสกาดเป็นบ้านลัวะ

ด้านการใช้ภาษา โดยทั่วไป ชาวลัวะใช้ 3 ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ลัวะไปใช้ภาษาไปร และลัวะมัลใช้ภาษามัล สื่อสารภายในครัวเรือน หรือภายในกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเอง ใช้ภาษาคำเมืองถิ่นน่านสื่อสารกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ซึ่งอยู่ในจังหวัดน่าน และใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อราชการ ในสถานศึกษา และใช้สื่อสารกับคนที่มาจากจังหวัดอื่นหรือภาคอื่น ๆ

ขมุ

ขมุ เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลมอญ-เขมร ก่อนที่จะอพยพมาอยู่ในดินแดนประเทศไทย ชนกลุ่มนี้เคยอยู่ในประเทศลาวและประเทศเวียดนามมาก่อน แต่ว่ามีชื่อเรียกแตกต่างกันไป กล่าวคือ ในประเทศลาวเรียกขมุว่า “ข้า” ส่วนในเวียดนาม เรียกว่า “มอย” (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 61)

ขมุ อพยพ มาอยู่ในประเทศไทยหลายยุคหลายสมัยด้วยกัน จากหลักฐานที่เก่าแก่ที่สุดพบว่า ชายแดนเมืองน่านนั้นมีขมุเข้ามาอาศัยแล้วกว่า 150 ปี เล่ากันว่าเมื่อเจ้าผู้ครองนครน่านในสมัยนั้นได้กรีธาทัพไปถึงดินแดนสิบสองปันนา และได้นำเชลยศึกกลับมาเป็นแรงงานอีกส่วนหนึ่งของนคร เชื่อกันว่าชาวขมุอีกทั้งชาวถิ่น (ลัวะ) ที่ถูกกวาดต้อนมาในครั้งนั้นคงเป็นแรงงานสำคัญที่ช่วยก่อสร้างกำแพงเมืองเก่าของนครแห่งนี้ ต่อมาในราวช่วงปี 2523-2433 เมื่อบริษัทไม้สักยุโรปต้องการแรงงานเพื่อทำงานในป่าไม้เพิ่มขึ้น การนี้นับได้ว่าได้แรงงานชาวขมุจำนวนมากจากหมู่บ้านชายเขตประเทศลาวเข้ามาทำงานในบริษัทดังกล่าว หลายคนได้แต่งงานกับผู้หญิงพื้นราบในถิ่นนั้นและได้ตั้งถิ่นฐานที่จังหวัดน่านตั้งแต่นั้นมา (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 61)

นอกจากชาวขมุจะเป็นที่รู้จักในด้านมีความซื่อสัตย์และความอดทนแล้ว ความสามารถด้านการตีเหล็กเพื่อทำเป็นของใช้ เช่น จอบ เสียม มีด พร้า ยังเป็นที่เลื่องลืออีกด้วย (เอกลักษณ์ นาน, 2549: 74-75)

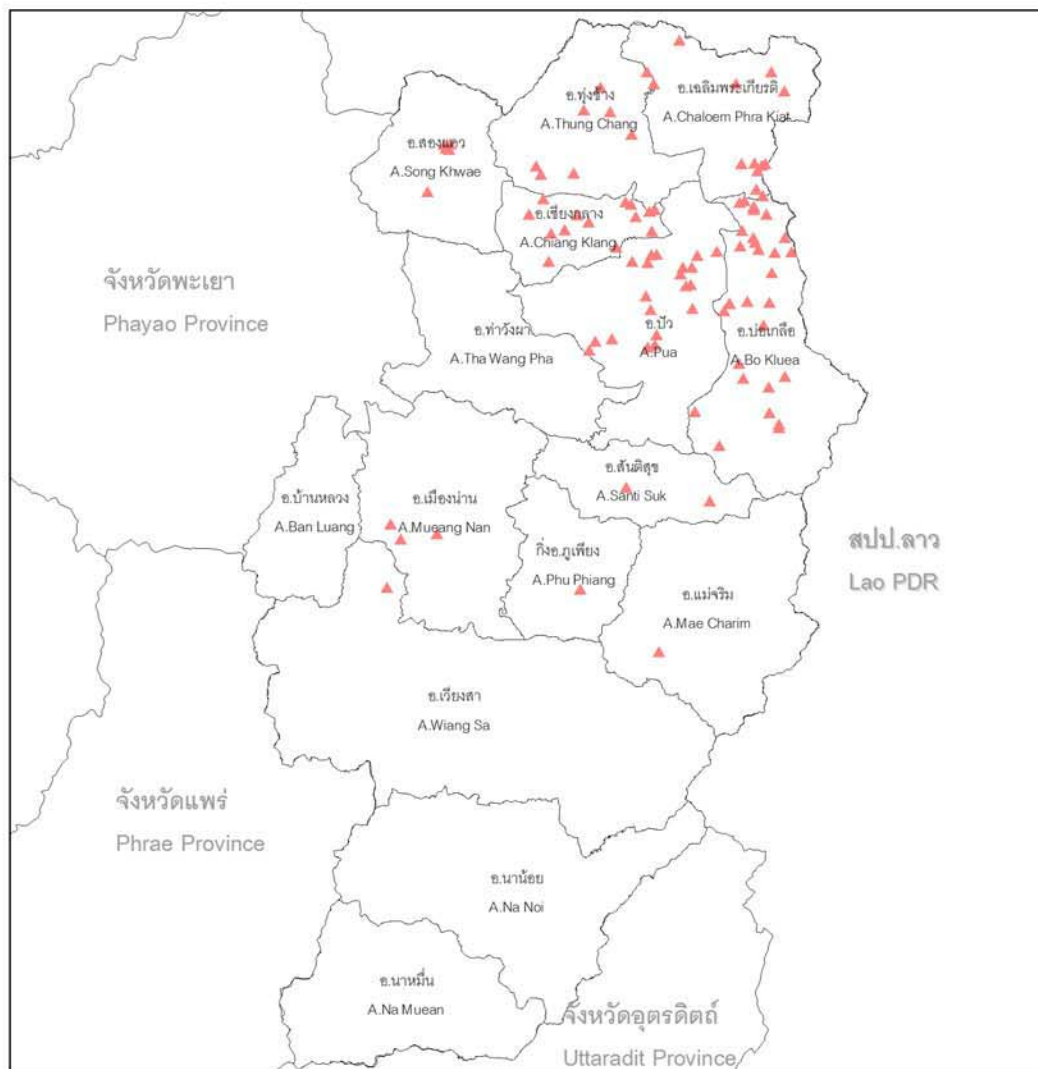
จากเรื่องเล่าและตำนานของขมุเชื่อว่า ครั้งหนึ่งชนกลุ่มนี้เคยมีความยิ่งใหญ่มาก่อน และเคยสร้างเมืองเป็นหลักแหล่งของตนเองเช่นเดียวกับตำนานของลัวะซึ่งเล่ากันว่า บรรพบุรุษของตนเป็นคนสร้างเมืองเชียงใหม่ คนลาวทางตะวันออก ถือว่า ขมุ เป็นต้นตระกูลของผู้คนในท้องถิ่นนั้นมาก่อน และเคยมีอำนาจอยู่เหนือภูตผีวิญญาณทั้งหลาย ขมุเคยมีบทบาทสำคัญในการประกอบพิธีกรรมบางอย่างในราชสำนักหลวงพระบาง และราชสำนักนครน่าน ตำนานหลักเมืองภายในกำแพงเมืองเชียงใหม่โบราณได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมขมุว่า มีความรุ่งเรืองเป็นอย่างมากมาก่อน (ไซเดินฟาเด็น, 1958)

แผนที่แสดงกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดน่าน : กลุ่มที่พูดภาษาตระกูลมอญ-เขมร

Map of Ethnic Groups in Nan Province : Ethnic groups speaking Mon-Khmer languages

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

▲ ลัวะ (มัล-ไปร) Lua' (Mal-Prai)

0 10 20 40
Kilometers

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน
Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

ภาพที่ 3.5 แผนที่แสดงการกระจายของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ (มัล-ไปร) ในจังหวัดน่าน

ด้านการดำรงชีวิต พบว่า การทำไร่เลื่อนลอยเป็นอาชีพหลักของชาวขมุ ขมุนิยมปลูกข้าวเหนียวมากกว่าพืชชนิดอื่นเพราะเป็นอาหารหลัก นอกจากนี้ยังปลูกพืชผักหลายอย่าง เช่น ข้าวโพด พริกเขียว พักทอง พริก ผัก ถั่ว และพืชผักสวนครัว และนิยมเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ เป็ด ไก่ หมู สุนัข สุนัข กล้วย กล้วย และน้ำนั้น นอกจากนี้จะมีไว้เพื่อใช้งานในการบรรทุกสัมภาระแล้วยังแสดงถึงฐานะของผู้เป็นเจ้าของอีกด้วย นอกจากนี้การรับจ้างยังเป็นอาชีพที่ขมุทำกันอย่างแพร่หลาย ได้แก่ รับจ้างทำไร่ยาสูบ ทำสวน ทำงานที่โรงเลื่อย โรงสี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขมุ ชยัน ชื่อตรง อุดทน มัธยัสถ์ ไม่เกียจจนเรื่องอัตราค่าจ้าง แรงงานขมุจึงเป็นที่ต้องการของบรรดานายจ้างทั้งหลาย ต่อมาภายหลังขมุนิยมหาของป่าเพื่อนำมาขายมากกว่าการรับจ้าง โดยเห็นว่าได้รายได้สูงกว่า ส่วนของป่าที่ขมุนิยมนำมาจำหน่ายได้แก่ ตำบ ดอกแซม ชัน และต้นหวาย (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 63)

ขมุ มีความเชื่อเรื่องผีसागเทวดาเช่นเดียวกับชนเผ่าอื่น ๆ ในจังหวัดน่าน การแสดงความกตัญญูต่อสิ่งที่มีคุณของชาวขมุ เห็นได้จากการเลี้ยงผีเตาที่โรงตีเหล็ก ขมุ ได้ชื่อว่า มีฝีมือทางการตีเหล็กเป็นเครื่องใช้ในการทำมาหากิน เช่น มีด จอบ เสียม ฯลฯ และเชื่อว่า เตาเผาเหล็กเป็นสิ่งที่มีความสำคัญแก่คุณต่อพวกเขาอย่างยิ่ง ดังนั้นในปีหนึ่ง ๆ จึงจัดพิธีเลี้ยงผีเตาเป็นประจำ การให้ความสำคัญแก่โรงตีเหล็กของชาวขมูยังเห็นได้จากข้อบังคับอย่างเคร่งครัด เช่น ห้ามหุงหาอาหาร หรือ ห้ามขายหญิงหลับนอนบริเวณดังกล่าว (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 70)

ปัจจุบัน แบบแผนการดำรงชีวิตของชาวขมุหลายอย่างถูกผสมกลมกลืนไปกับวัฒนธรรมของคนเมือง ทั้งนี้ จะเห็นได้จากการปลูกสร้างบ้านเรือนของชาวขมุที่มีรูปแบบที่คล้ายคลึงกับบ้านเรือนของคนเมือง ถึงแม้ว่าชาวขมุจะพยายามอนุรักษ์เอกลักษณ์ด้านวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มชาติพันธุ์ตน โดยการสอนให้ลูกหลานรู้ภาษาขมุและตำนานของชาวขมุ แต่คนที่มีสายเลือดขมุแท้ ๆ หลายครอบครัวกลับนิยมใช้ภาษาคำเมืองสื่อสารในชีวิตประจำวัน (เอกลักษณ์น่าน, 2549: 75)

ขมุ เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดน่านมากเป็นลำดับ 7 รองจากคนเมือง (ไทยวน) ลื้อ ลัวะ (ถิ่น) ม้ง เมี่ยน และลาว ในจังหวัดน่านมีประชากรชาวขมุ จำนวน 7,708 คน คิดเป็นร้อยละ 1.61 ของประชากรทั้งจังหวัดน่าน การกระจายตัวของประชากรชาวขมุในจังหวัดน่าน ในภาพที่ 3.6

จากแผนที่ (ภาพที่ 3.6) แสดงให้เห็นว่า ชาวขมุส่วนใหญ่ตั้งถิ่นฐานหนาแน่นบริเวณภาคเหนือฝั่งตะวันตกของจังหวัดน่าน ในอำเภอสองแคว อำเภอท่าวังผา อำเภอทุ่งช้าง ส่วนทางตอนกลางด้านตะวันตกของจังหวัดน่าน ชาวขมุตั้งถิ่นฐานในอำเภอเมืองน่าน ส่วนบริเวณตะวันตกของจังหวัดในอำเภอเวียงสา มีชาวขมุอาศัยอยู่หมู่บ้านเดียว คือ ที่บ้านป่าแพะ ตำบลแม่ชะนิง

และที่บริเวณตอนเหนือด้านตะวันออกของจังหวัดน่าน ชาวขมุตั้งถิ่นฐานที่บ้านใหม่ชัยรัตน์ ตำบลห้วยโก๋น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

หมู่บ้านที่มีกลุ่มชาติพันธุ์ขมุอาศัยอยู่ตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป ได้แก่ บ้านวังหมอ ตำบลบ่อ อำเภอมืองน่าน มีชาวขมุอาศัยอยู่มากที่สุด คือ 612 คน บ้านปางสา ตำบลผาทอง อำเภอท่าวังผา มีชาวขมุอาศัยอยู่ 593 คน บ้านห้วยปุก ตำบลสะเนียน อำเภอมืองน่าน มีชาวขมุ 576 คน บ้านห้วยคำ ตำบลฝายแก้ว กิ่งอำเภอภูเพียง มีชาวขมุ 563 คน และบ้านน้ำโมง ตำบลผาตอ อำเภอท่าวังผา มีชาวขมุอาศัยอยู่ 557 คน ตามลำดับ

ด้านการใช้ภาษา โดยทั่วไป ชาวขมุใช้ 3 ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ใช้ภาษาขมุสื่อสารภายในครัวเรือน หรือภายในกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเอง ใช้ภาษาคำเมืองน่าน สื่อสารกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ซึ่งอยู่ในจังหวัดน่าน และใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อราชการ ในสถานศึกษา และใช้สื่อสารกับคนที่มาจากจังหวัดอื่นหรือภาคอื่น ๆ

มลาบรี (ตองเหลือง)

มลาบรี หรือ ตองเหลือง (ในอดีตมีคนเรียกว่า ช่าตองเหลืองและผีตองเหลือง) เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลมอญ-เขมร นักประวัติศาสตร์ นักโบราณคดี นักมานุษยวิทยาทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทยสนใจศึกษากลุ่มชาติพันธุ์นี้เป็นพิเศษ

มลาบรีที่พบอยู่ตามภาคเหนือของประเทศไทยนั้นมีถิ่นฐานเดิมอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร ประเทศลาว ปัจจุบันชนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในท้องที่อำเภอเมือง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ตองเหลือง มักแวะเวียนมาพักตามขุนเขาใกล้หมู่บ้านต่าง ๆ ที่มีพืชพันธุ์ธัญญาหารและสัตว์ป่าให้จับมาเป็นอาหาร นอกจากนี้ชนกลุ่มอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งม้ง มักจะว่าจ้างให้มลาบรีทำไร่ หรือทำงานต่าง ๆ ซึ่งทำให้ฝ่ายหลังมีรายได้ พอประทังชีพได้ (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 93)

มลาบรีนั้นไม่มีชุดเสื้อผ้าประจำเผ่าของตนเอง เดิมผู้ชายจะนุ่งผ้าเตี่ยวปิดที่ลับเท่านั้น ไม่สวมเสื้อหรือกางเกงใดๆ ส่วนผู้หญิงจะนุ่งขึ้นตามที่ได้รับบริจาค หรือเอาของป่าแลกเปลี่ยนกับบุคคลภายนอก ปัจจุบันได้มีการออกมารับจ้างชาวบ้านตามหมู่บ้านต่างๆ โดยเฉพาะพวกม้ง ชาว มลาบรีจึงหันมาสวมเสื้อผ้าแทนการนุ่งห่มแบบเดิม

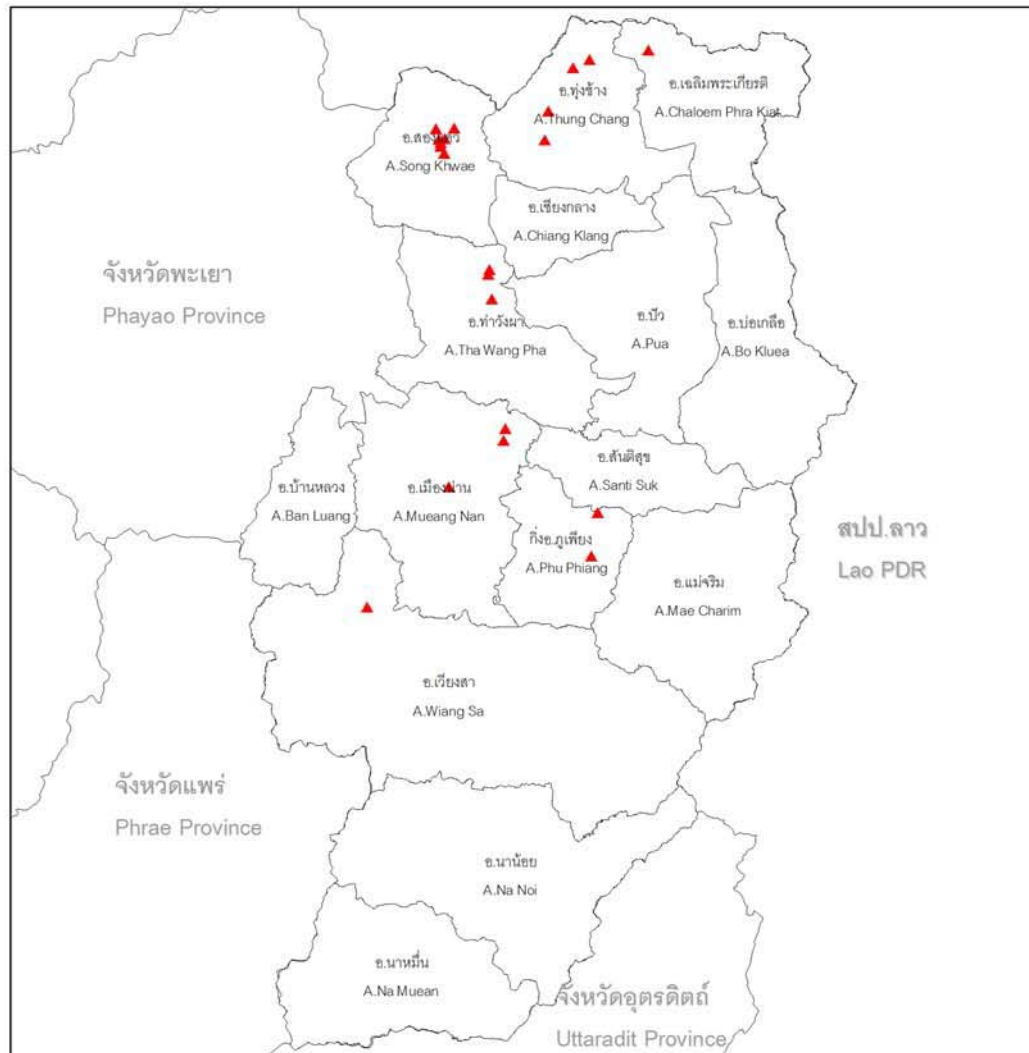
สาเหตุที่มลาบรี มักโยกย้ายถิ่นฐานอยู่เสมอนั้น เนื่องมาจากความเชื่อที่ว่า หากอยู่เป็นที่เป็นทางผีร้ายจะส่งเลื้อมาไล่ทำร้ายพวกเขา แต่นักวิชาการสันนิษฐานว่าการโยกย้ายถิ่นฐานนั้น อาจะมาจากการหาที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้านแหล่งอาหาร เนื่องจากการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์นั้นยังไม่เป็นที่แพร่หลาย ชาวมลาบรีนิยมเก็บพืชผัก ผลไม้ และของป่านานาชนิด อาหารป่าที่เป็นอาหารหลักของ มลาบรี ได้แก่ มันชนิดต่าง ๆ เช่น มันเล็ก มันสี มันจาวมะพร้าว และมันอัน รวมถึงหน่อไม้ และหน่อหวายอ่อน นอกจากนี้ยังรู้จักนำพืชพันธุ์ที่ชนเผ่าอื่นไม่เคยบริโภคนำมาทำ

แผนที่แสดงกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดน่าน : กลุ่มที่พูดภาษาตระกูลมอญ-เขมร

Map of Ethnic Groups in Nan Province : Ethnic groups speaking Mon-Khmer languages

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

▲ ขมุ Khmu'

0 10 20 40
Kilometers

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน
Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

ภาพที่ 3.6 แผนที่แสดงการกระจายของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ขมุในจังหวัดน่าน

เป็นอาหาร เรียกตามชื่อ ในภาษามลาบรี ว่า ผักค้ำด ผักโยน ว๊อกแวม อี้คิม มลาซ้าก กรีน กุมโระ ละออก ทะเยิน ส่วนผลไม้ป่าที่มลาบรีนิยมนำมาบริโภค ได้แก่ กล้วยสุก มะขามป้อม มะม่วง และ ลูกตำว(ลูกชิด) นอกจากนี้มลาบรียังรู้จักนำพืชพันธุ์จากปามารักษาโรคอีกด้วย เช่น กินลำต้นของ ต้นเกียตเพื่อแก้กระหายน้ำ หรือ ใช้ต้นชิมปิด แก้พิษตะขาบและพิษงู (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 95-96)

มลาบรี มีความสามารถในการทำเครื่องจักสานได้เช่นเดียวกับชนเผ่าอื่น ๆ โดยนอกจาก นำหวายมาสานเป็นเสื่อปูนอน ตะกร้าใส่ผ้า แล้วมลาบรียังมีความสามารถนำเส้นใยที่ได้จากต้น ปานที่ขึ้นอยู่ตามป่ามาถักเป็นย่ามและสามารถย้อมสีปานให้สวยงามได้อีกด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่า มลาบรีมักจะนำผลิตภัณฑ์จักสานของตนไปแลกเปลี่ยนสิ่งของกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่น จะใช้แต่เพียง ย่ามเพื่อใส่อาหารที่หาได้เวลาที่ไปเก็บของป่า (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 99)

ในด้านความเชื่อ มลาบรีเชื่อในอำนาจของสิ่งลึกลับว่ามีอำนาจเหนือวิถีชีวิตของพวกเขา พิธีกรรมของมลาบรี ได้แก่ การเซ่นสรวงวิญญาณผีบรรพบุรุษและผีหลวง มีพิธีใช้แบ่งหนวที่ทำ ขึ้นเพื่อรักษาอาการเจ็บป่วย เครื่องของที่มลาบรีนำมาบูชาในพิธี ได้แก่ ดอกไม้ป่า มัน ลูกตำวและ เนื้อสัตว์ เมื่อเสร็จพิธีมลาบรีจะย้ายที่อยู่ใหม่ทันที ด้วยเชื่อว่าที่อยู่เดิมนั้นมีวิญญาณร้ายแอบแฝง อยู่ (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 104)

ปัจจุบันวิถีชีวิตของชาวมลาบรีแบบดั้งเดิมกำลังเปลี่ยนไปจากเดิม หลังจากที่ได้มีการ พัฒนาด้านการศึกษา มีการจ้างแรงงาน และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในจังหวัดน่าน ประกอบกับช่วงปี พ.ศ. 2510 - 2525 ได้มีการสู้รบระหว่างรัฐบาลไทยกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย มีการตัดไม้ทำลายป่าจากการทำไร่เลื่อนลอย มีการตัดไม้เพื่อการค้าของนายทุนในพื้นที่ที่เป็นที่อาศัยของชาวมลาบรี เป็นเหตุให้ชาวมลาบรีไม่สามารถดำรงชีวิตแบบดั้งเดิม คือ ดำรงชีวิตอยู่ในป่าต่อไปได้ ภาครัฐจึงจำเป็นต้องจัดที่อยู่อาศัยและที่ทำกินให้กลุ่มมลาบรีอย่างถาวร

ที่จังหวัดน่าน มีชาวมลาบรี อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเดียว คือ ที่บ้านห้วยหยวก (คุ้ม 5) ตำบล แม่ชะนิง อำเภอเวียงสา มีประชากร 148 คน คิดเป็นร้อยละ 0.03 ของประชากรทั้งจังหวัด

ด้านการใช้ภาษา โดยทั่วไป ชาวมลาบรีใช้ 4 ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ใช้ภาษามลาบรีสื่อสารภายในครัวเรือน หรือภายในกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเอง ใช้ภาษาคำ เมืองถิ่นน่าน สื่อสารกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ซึ่งอยู่ในจังหวัดน่าน ใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อ ราชการ ในสถานศึกษา และใช้สื่อสารกับคนที่มาจากจังหวัดอื่นหรือภาคอื่นๆ นอกจากนี้ชาวมลาบรีจำนวนหนึ่งยังสามารถฟังและพูดภาษาม้งได้ด้วย เพราะได้รับจ้างชาวม้งถางไร่มา เป็น เวลานาน

กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลม้ง-เมี่ยน

ในจังหวัดน่าน กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลม้ง-เมี่ยน หรือแม้ว-เย้า มีจำนวนประชากรมากเป็นลำดับ 3 ในจังหวัดน่าน คือ มีจำนวนทั้งสิ้น 33,452 คน คิดเป็นร้อยละ 7 ของจำนวนประชากรทั้งหมดในจังหวัดน่าน กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลม้ง-เมี่ยนในจังหวัดน่าน มี 2 กลุ่มชาติพันธุ์ ได้แก่ ม้ง(แม้ว) และเมี่ยน(เย้า) รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลม้ง-เมี่ยน ในจังหวัดน่าน มีดังนี้

ม้ง (แม้ว)

ม้งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ม้งจ้าว (ม้งเขียว ม้งน้ำเงิน ม้งดำ ม้งลาย ม้งดอก) และม้งเตี๋ว หรือ ม้งขาว ทั้งสองกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันเล็กน้อยในเรื่องภาษาและการแต่งกาย (เอกลักษณ์ นาน, 2549: 60)

จากการสันนิษฐานตำนานกำเนิดของเผ่า ทำให้เชื่อกันว่า พวกม้งคงจะอพยพจากที่ราบสูงทิเบต ไชปีเรีย และมองโกเลีย เข้าสู่ประเทศจีนและตั้งหลักแหล่งอยู่แถบลุ่มแม่น้ำเหลือง (ฮวงโห) เมื่อราว 3,000 ปีมาแล้ว ต่อมาเมื่อถูกคนจีนรุกรานพยายามปราบเอาเป็นเมืองขึ้นตลอดเวลา ทำให้ม้งรู้สึกเป็นศัตรู เมื่อพ่ายแพ้ก็อพยพออกจากลุ่มแม่น้ำเหลืองอยู่เรื่อย ๆ มีครั้งใหญ่ ๆ นับได้ 3 ครั้ง ด้วยกัน ระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 18 ถึง 19 จนถูกปราบราบคาบราว ค.ศ. 1870 ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 รัฐบาลจีนพยายามที่จะมิให้ม้งแต่งกายแปลกแตกต่างจากคนจีนอื่น ๆ รวมทั้งห้ามพูดภาษาม้งแต่ก็ไม่สำเร็จ การห้ามปรามครั้งนั้นมีผลให้ม้งลุกขึ้นต่อต้านและมีการอพยพออกไปหาอิสรภาพอีกระลอกหนึ่ง ไม่มีใครทราบแน่ชัดว่าม้งเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในลาวตั้งแต่เมื่อใด ทราบแต่ว่าในปี พ.ศ.2393 มีชาวม้งจำนวนมากตั้งบ้านเรือนบนดอยรอบเมืองหลวงพระบางแล้ว และราวอีกครั้งศตวรรษต่อมา ม้งส่วนหนึ่งก็ย้ายถิ่นฐานเข้ามาในดินแดนไทยตราบถึงทุกวันนี้ (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 72)

ในบรรดาชาวเขาในประเทศไทย กล่าวได้ว่า ม้งมีความเป็นอยู่ที่ดีกว่าเผ่าอื่น ๆ ม้งมีอาชีพหลัก คือ การเพาะปลูก นอกจากข้าวเจ้าและข้าวเหนียวซึ่งเป็นพืชหลักที่ปลูกเพื่อการยังชีพแล้ว ม้งยังปลูกพืชเศรษฐกิจอย่างอื่น ทั้งพืชผักสวนครัว อาทิ มัน พริก ถั่ว น้ำเต้า พักทอง ผักกาดหัว ยาสูบ และฝ้าย

การเลือกที่ตั้งถิ่นฐานของชาวม้งจึงเน้นความอุดมสมบูรณ์ของดินซึ่งมักไม่ไกลจากต้นน้ำลำธาร และขนาดพื้นที่ที่พอเพียงต่อจำนวนประชากรในชุมชน หมู่บ้านของชาวม้งต้องห่างจากบริเวณพื้นที่เพาะปลูกพอสมควร เพื่อให้สัตว์เลี้ยงไปทำลายพืชที่ปลูก ชาวม้งมักตั้งถิ่นฐานอยู่บนที่สูงและมีอากาศเย็น และจะตั้งบ้านเรือนอยู่ตามลาดเขาไม่ชันนัก เพื่อช่วยกำบังลมและพายุฝน ม้งนิยมปลูกบ้านเรือนเป็นกลุ่มใหญ่ซึ่งคนในหมู่บ้านเป็นญาติพี่น้องกัน โดยมีเรือนของผู้อาวุโส

หรือคนสำคัญในตระกูลอยู่กลาง หน้าหมู่บ้านหันออกจากภูเขา และจะไม่ปลูกบ้านซ้อนตรงกับบ้านหลังอื่นเพราะเชื่อว่าจะขวางทางเข้าออกของผีบ้านผีเรือน

ม้ง เชื่อและเข้าใจว่า สิ่งทั้งหลายในโลกล้วนมีวิญญาณทั้งสิ้น ฉะนั้นจึงเคารพบูชาทั้งวิญญาณบรรพบุรุษและอำนาจลึกลับเหนือธรรมชาติที่มีอยู่ในสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เช่น ท้องฟ้า สายลม ป่าเขา และบ้านเรือน และเชื่อว่าอำนาจลึกลับมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขา ม้งเชื่อว่าเมื่อตายไปแล้ววิญญาณจะไปสู่อีกโลกหนึ่งเพื่อรอการกลับชาติมาเกิด และเชื่อเรื่องขวัญ โดยเชื่อว่ามนุษย์มี 3 ขวัญ ขณะที่หลับจะมีขวัญในร่างกายอย่างน้อย 1 ขวัญ แต่ถ้าขวัญออกจากร่างหมดจะถือว่าผู้นั้นได้เสียชีวิตลงแล้ว โดยการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ นั้น หมอผี นับได้ว่าเป็นผู้ที่มียศถาบรรดาศักดิ์ เพราะเป็นผู้ที่สามารถติดต่อกับสิ่งเร้นลับได้ (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 81)

ม้งมีชุดแต่งกายประจำเผ่าซึ่งสวยงามสะดุดตา มีการเล่นลูกข่างและเล่นลูกช่วง นอกจากนี้ผู้ชายม้งยังสามารถเล่นแคนและเครื่องดนตรีม้งชนิดอื่นๆ ได้อีกด้วย

ม้งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดน่านมากเป็นลำดับที่ 4 รองจากคนเมือง (ไทยวน) ลื้อ และลัวะ ในจังหวัดน่านมีประชากรชาวม้ง (ณ วันที่เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม) จำนวน 22,037 คน คิดเป็นร้อยละ 4.61 ของประชากรทั้งหมดในจังหวัดน่าน การกระจายตัวของประชากรชาวม้งในจังหวัดน่าน ในภาพที่ 3.7

จากแผนที่ (ภาพที่ 3.7) จะเห็นได้ว่า ชาวม้งตั้งถิ่นฐานอยู่ในเกือบทุกอำเภอของจังหวัดน่าน ยกเว้นที่อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบ้านหลวง อำเภอเชียงกลาง กิ่งอำเภอภูเพียง และอำเภอนาน้อย ไม่มีชาวม้งตั้งถิ่นฐานอยู่ ส่วนใหญ่ชาวม้งจะตั้งถิ่นฐานอยู่ทางตอนกลางด้านตะวันตกของจังหวัด คือ ที่อำเภอเมืองน่าน ทางเหนือตอนล่างของจังหวัดที่ อำเภอปัว อำเภอท่าวังผา ทางเหนือตอนบนของจังหวัดที่ อำเภอทุ่งช้าง อำเภอสองแคว ทางตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดที่อำเภอบ่อเกลือ ทางตะวันออกของจังหวัดที่อำเภอแม่จริม และทางตอนใต้ของจังหวัดที่อำเภอเวียงสา และอำเภอนาน้อย

แม้ว่าจังหวัดน่านจะมีประชากรชาวม้ง น้อยกว่ากลุ่มชาติพันธุ์ลื้อและลัวะ แต่ประชากรชาวม้งมีการกระจายมากกว่า กล่าวคือตั้งถิ่นฐานอยู่ในเกือบทุกอำเภอของจังหวัดน่าน

หมู่บ้านที่มีประชากรม้งอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น คือมีประชากรตั้งแต่ 1,000 คนขึ้นไป มี 9 หมู่บ้าน ดังต่อไปนี้

บ้านสองแคว	ตำบลสะเนียน	อำเภอเมืองน่าน	2,396 คน
บ้านปางแก	ตำบลทุ่งช้าง	อำเภอทุ่งช้าง	2,050 คน
บ้านน้ำเป็น	ตำบลปากกลาง	อำเภอปัว	1,467 คน
บ้านดอยตัว	ตำบลศรีภูมิ	อำเภอท่าวังผา	1,423 คน
บ้านสวนทราย	ตำบลปากกลาง	อำเภอปัว	1,400 คน

บ้านน้ำตวง	ตำบลน้ำพาง	อำเภอแม่จริม	1,284 คน
บ้านปางเป๋ย	ตำบลสะเนียน	อำเภอเมืองน่าน	1,213 คน
บ้านถ้ำเวียงแก	ตำบลนาไร่หลวง	อำเภอสองแคว	1,145 คน
บ้านมณีพุกกะ	ตำบลงอบ	อำเภอทุ่งช้าง	1,013 คน

ด้านการใช้ภาษา โดยทั่วไป ชาวม้งใช้ 3 ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ใช้ภาษาม้ง สื่อสารภายในครัวเรือน หรือภายในกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเอง ใช้ภาษาคำเมืองถิ่นน่าน สื่อสารกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ซึ่งอยู่ในจังหวัดน่าน และใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อราชการ ในสถานศึกษา และใช้สื่อสารกับคนที่มาจากจังหวัดอื่นหรือภาคอื่นๆ

เมี่ยน (เย้า)

เมี่ยน หรือเย้า เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดน่านมากเป็นลำดับที่ 5 รองจากคนเมือง (ไทยวน) ลื้อ ลัวะ และม้ง จังหวัดน่านมีประชากรชาวเมี่ยน จำนวน 11,415 คน คิดเป็นร้อยละ 2.39 ของประชากรทั้งหมดในจังหวัดน่าน

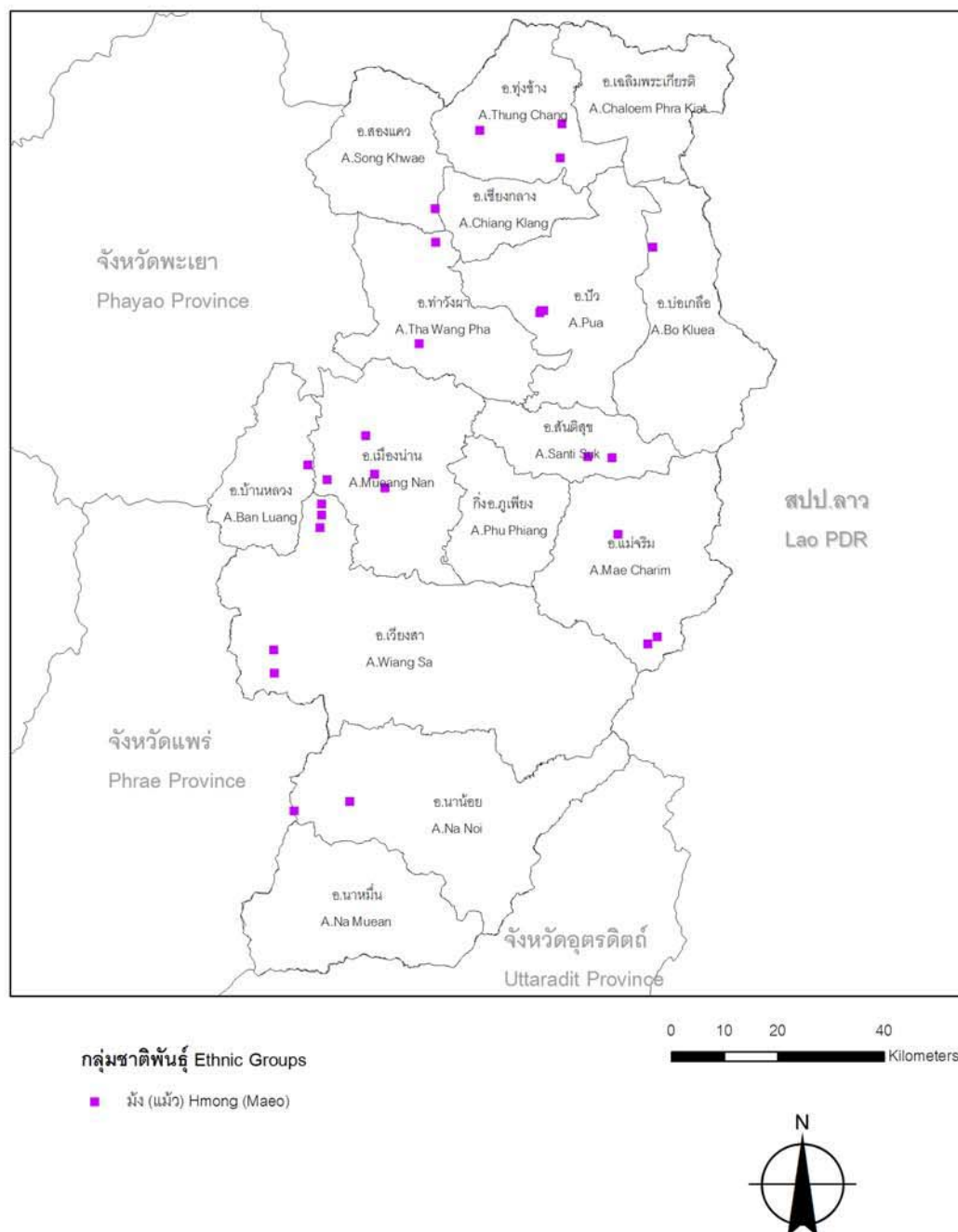
ชาวเมี่ยนมักตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณไหล่เขา นิยมปลูกบ้านคร่อมดิน โดยใช้พื้นดินเป็นพื้นบ้าน ผังของบ้านเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ด้านหน้ามีประตูใหญ่ซึ่งจะเปิดเฉพาะเวลาทำพิธีขับไล่สิ่งชั่วร้าย หรือนำศพออกจากบ้าน ส่งตัวบุตรสาวออกไปแต่งงาน หรือนำเจ้าสาวเข้าบ้าน ฯลฯ ประเพณีและวัฒนธรรมของชาวเมี่ยนหลายอย่างคล้ายคลึงกับของคนจีน เช่น พิธีแต่งงาน การสืบสกุล การประกอบอาหารและรับประทานอาหาร ฯลฯ อาชีพหลักของเมี่ยนคล้ายกับม้ง คือ ทำข้าวไร่เพื่อบริโภคและปลูกข้าวเพื่อขาย พืชผัก พืชไร่ ตามหมู่บ้านมีช่างตีเหล็กจึงสามารถทำเครื่องมือที่จำเป็นต่อการทำมาหากิน ไม่ว่าจะเป็นขวาน เคียว และ ปั่นแก๊ป (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 87)

ศาสนาของเมี่ยนนั้นผสมผสานความเชื่อสองลัทธิ คือ ลัทธิบูชาภูตผีและวิญญาณของบรรพบุรุษ กับลัทธิเต๋า เมี่ยนส่วนใหญ่มีความเชื่อในวิญญาณและขวัญเช่นเดียวกับม้ง นอกจากนี้บูชาผีบรรพบุรุษแล้วเมี่ยนยังบูชาเทพยดาอารักษ์ในลัทธิเต๋า

เมี่ยนมีพิธีกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตรและที่เนื่องด้วยชีวิตหลายโอกาสด้วยกัน เช่น พิธีว่าจ้าง หรือ พิธีชวนประทีป ซึ่งจะมีขึ้นเป็นเวลา 2 วัน เป็นพิธีถวายตัวเด็กหนุ่มก่อนอายุครบ 20 ปีแก่เทพเจ้าเต๋า ด้วยเชื่อว่า เมื่อสิ้นชีวิตไปแล้ววิญญาณจะได้ไปอยู่ร่วมกับบรรพบุรุษและเทพเจ้าทำให้พวกเขาเป็นเมี่ยนโดยสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมีพิธีโต้วไซ ซึ่งเป็นพิธีใหญ่อีกพิธีหนึ่งซึ่งกินระยะเวลา 7 วัน ในพิธีจะมีพระชั้นผู้ใหญ่หลายรูปเป็นผู้นำ ระหว่างนั้นผู้ร่วมพิธีจะต้องกินเจและถือพรหมจรรย์ อีกทั้งต้องไต่บันไดซึ่งทำด้วยดาบไม้ และตอนท้ายของงานจะต้องร่วมกันเลี้ยงและได้รับชื่อใหม่ (ชนัญ วงศ์วิภาต, 2530: 90)

Map of Ethnic Groups in Nan Province : Ethnic groups speaking Hmong-Mien languages

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน
Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

ภาพที่ 3.7 แผนที่แสดงการกระจายของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง (แม้ว) ในจังหวัดน่าน

นักวิชาการสันนิษฐานว่า เดิมชาวเมี่ยนอาศัยอยู่ทางตอนใต้ของจีน ต่อมาราวศตวรรษที่ 15-16 ได้อพยพลงมาทางใต้เข้าไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศเวียดนาม ตอนเหนือของประเทศลาว ด้านตะวันออกของพม่าแถบรัฐเชียงตุงและบริเวณภาคเหนือของไทย แต่ชาวเมี่ยนบางส่วนยังคงอาศัยอยู่ในประเทศจีน (เอกลักษณ์น่าน, 2549: 63) การกระจายตัวของประชากรชาวเมี่ยนในจังหวัดน่าน ในภาพที่ 3.8

ชุดแต่งกายประจำเผ่าของชาวเมี่ยนสวยงามมาก เครื่องเงินและผ้าปักของชาวเมี่ยนมีความสวยงามและมีเอกลักษณ์ พวกผู้หญิงเมี่ยนมักปักผ้าขายเป็นอาชีพเสริม เครื่องดนตรีเมี่ยนมีหลายชนิด เล่นได้เฉพาะผู้ชายและมีการเต้นประกอบ การเต้นและการเล่นดนตรีมิใช่เพื่อความบันเทิง และเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบพิธีกรรม เช่น พิธีบวช ฯลฯ นอกจากทำไร่ข้าวโพด สวนลิ้นจี่ ชาวเมี่ยนยังนิยมค้าขายอีกด้วย

จากแผนที่ (ภาพที่ 3.8) จะเห็นได้ว่า ชาวเมี่ยนตั้งถิ่นฐานอยู่ทางตะวันตกของจังหวัดน่าน ที่อำเภอเมืองน่าน อำเภอท่าวังผา อำเภอสองแคว รวมทั้งทางเหนือตอนล่างของจังหวัดที่อำเภอปัว และทางใต้ด้านตะวันตกของจังหวัด คือบริเวณตำบลแม่ชะนิง และตำบลยาบหัวนา ในอำเภอเวียงสา และมีชาวเมี่ยนอาศัยอยู่บ้างทางด้านตะวันออกของจังหวัด คือ ที่อำเภอบ่อเกลือ หมู่บ้านที่มีประชากรเมี่ยนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น มีประชากรมากกว่า 1,000 คน ขึ้นไป มี 3 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านละบ้ายา ตำบลสะเนียน อำเภอเมืองน่าน คือมีชาวเมี่ยนอาศัยอยู่หนาแน่นที่สุด คือ 1,660 คน รองลงมา คือ ที่บ้านน้ำกิ ตำบลผาทอง อำเภอท่าวังผา มีชาวเมี่ยนอาศัยอยู่ 1,119 คน และที่บ้านห้วยสะนาว ตำบลปากกลาง อำเภอปัว มีชาวเมี่ยนอาศัยอยู่ 1,018 คน

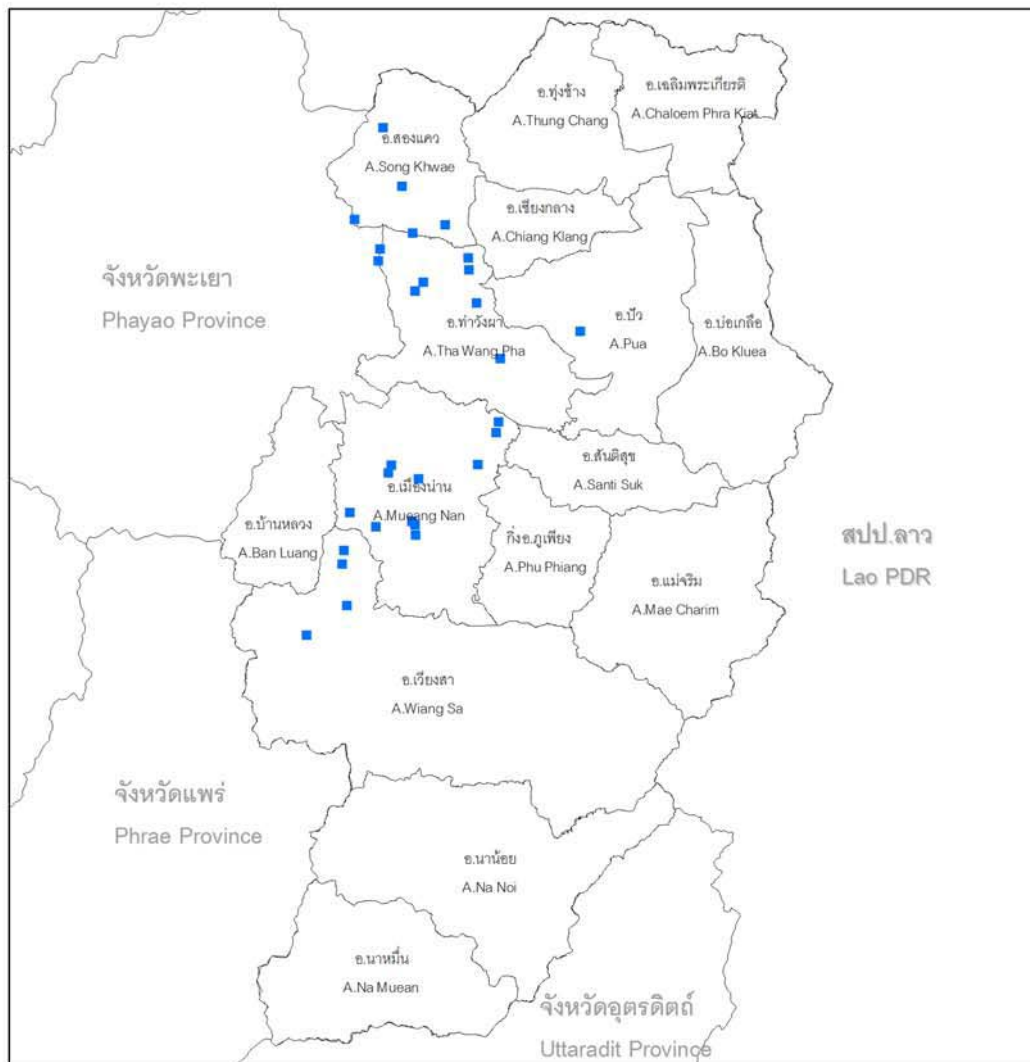
ด้านการใช้ภาษา โดยทั่วไป ชาวเมี่ยนใช้ 3 ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ใช้ภาษาเมี่ยน สื่อสารภายในครัวเรือน หรือภายในกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเอง ใช้ภาษาคำเมืองถิ่นน่านสื่อสารกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ซึ่งอยู่ในจังหวัดน่าน และใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อราชการ ในสถานศึกษา และใช้สื่อสารกับคนที่มาจากจังหวัดอื่นหรือภาคอื่นๆ

กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลจีน-ทิเบต

กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลจีน-ทิเบต มีจำนวนประชากรมากเป็นลำดับที่ 4 ในจังหวัดน่าน มีจำนวนทั้งสิ้น 2,643 คน คิดเป็นร้อยละ 0.55 ของจำนวนประชากรทั้งหมดในจังหวัดน่าน กลุ่มชาติพันธุ์ที่อยู่ในกลุ่มที่พูดภาษาตระกูลจีน-ทิเบต ในจังหวัดน่าน มี 2 กลุ่มชาติพันธุ์ คือ จีนแคะ และอิมปี (ก้อ) โดยรายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาตระกูลจีน-ทิเบต มีดังนี้

แผนที่แสดงกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดน่าน : กลุ่มที่พูดภาษาตระกูลม้ง-เมี่ยน

Map of Ethnic Groups in Nan Province : Ethnic groups speaking Hmong-Mien languages

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

■ เมี่ยน (เย้า) Mien (Yao)

0 10 20 40
Kilometers

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน
Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

ภาพที่ 3.8 แผนที่แสดงการกระจายของกลุ่มชาติพันธุ์เมี่ยน (เย้า) ในจังหวัดน่าน

จีนแคะ

จีนแคะ เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดน่านมากเป็นลำดับที่ 9 รองจากคนเมือง (ไทวน) ลื้อ ลัวะ ม้ง เมี่ยน ลาว ขมุ และพวน ตามลำดับ จังหวัดน่านมีประชากรชาวจีนแคะ จำนวน 2,135 คน คิดเป็นร้อยละ 0.45 ของประชากรทั้งหมดในจังหวัดน่าน

ชาวจีนแคะส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองน่าน ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่าน และที่บ้านบุญยืน อำเภอเวียงสา นอกจากนี้ยังพบว่ามีชาวจีนแคะอาศัยอยู่บ้างที่บ้านปรางค์ ตำบลบัว อำเภอบัว บริเวณที่มีประชากรชาวจีนแคะอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น คือ มีจำนวนประชากรตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป ได้แก่ เขตเทศบาล ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่าน มีชาวจีนแคะอาศัยอยู่ประมาณ 1,200 คน และที่บ้านบุญยืน ตำบลกลางเวียง อำเภอเวียงสา มีชาวจีนแคะอาศัยอยู่ประมาณ 900 คน ร้อยละ 90 ของคนจีนในจังหวัดน่านเป็นจีนแคะซึ่งอพยพจากจังหวัดทางภาคกลางของประเทศไทยเข้ามาตั้งถิ่นฐานในจังหวัดน่านได้ประมาณ 100 ปี ปัจจุบัน มีคนจีนแต่จิวมาตั้งถิ่นฐานปะปนอยู่กับคนจีนแคะในเขตเทศบาล ชาวจีนแคะนิยมทำธุรกิจการค้าประเภทต่างๆ และเป็นคนน่านกลุ่มที่มีฐานะดีที่สุด มีสมาคม มูลนิธิ ศาลเจ้า และสุสานฝังศพ

ด้านการใช้ภาษา โดยทั่วไป ชาวจีนแคะใช้ 3 ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ใช้ภาษาจีนแคะสื่อสารภายในครัวเรือน หรือ ภายในกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเอง ใช้ภาษาคำเมืองถิ่นน่าน สื่อสารกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ซึ่งอยู่ในจังหวัดน่าน และใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อราชการ ในสถานศึกษา และใช้สื่อสารกับคนที่มาจากจังหวัดอื่นหรือภาคอื่นๆ จีนแคะบางคนสามารถพูดภาษา จีนกลาง และภาษาจีนแต้จิ๋วได้

อิมปี (ก้อ)

อิมปี (ก้อ) เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดน่านมากเป็นลำดับที่ 12 รองจากคนเมือง (ไทวน) ลื้อ ลัวะ ม้ง เมี่ยน ลาว ขมุ พวน จีนแคะ เหาะ และชิน ตามลำดับ จังหวัดน่านมีประชากรชาวอิมปี จำนวน 508 คน คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของประชากรทั้งหมดในจังหวัด มีชาวอิมปีตั้งถิ่นฐานอยู่เพียงหมู่บ้านเดียว คือที่บ้านสะเก็น ตำบลยอด อำเภอสองแคว

นักวิชาการสันนิษฐานว่า ชาวอิมปี อพยพมาจากแคว้นสิบสองปันนาทางตอนใต้ของประเทศจีน จากนั้นได้อพยพผ่านมาทางเมืองหาดเค็ด แขวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มายังเมืองเงิน และได้มีการแบ่งชาวอิมปี ออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง อาศัยอยู่ในจังหวัดแพร่ปัจจุบัน อยู่ที่บ้านดง ตำบลสวนเขื่อน อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ส่วนกลุ่มที่สองได้อพยพมาอาศัยในจังหวัดน่าน ที่อำเภอท่าวังผา บ้านหมูเฒ่า ซึ่งปัจจุบัน เปลี่ยนชื่อเป็น บ้านเชียงแล จากนั้นราวปี พ.ศ.2312 ชาวอิมปีได้อพยพไปอยู่ที่บ้านเสื่อกิน อำเภอสองแคว

ด้วยเหตุที่ว่า ต้องการมูลค่างวด เพื่อนำมาทำดินปืนส่งให้เจ้าครองนครเมืองน่านทำสงคราม ปัจจุบันหมู่บ้านเลื้อกินได้เปลี่ยนชื่อเป็นหมู่บ้านสะเก็น

ด้านการใช้ภาษา โดยทั่วไป ชาวอิมปีใช้ 3 ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ใช้ภาษาอิมปีสื่อสารภายในครัวเรือน หรือภายในกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเอง ใช้ภาษาคำเมืองถิ่นน่าน สื่อสารกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ซึ่งอยู่ภายในจังหวัดน่าน และใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อราชการ ในสถานศึกษา และใช้สื่อสารกับคนที่มาจากจังหวัดอื่น หรือภาคอื่นๆ ส่วนความเชื่อและประเพณี ของชาวอิมปีในปัจจุบันนั้น เหมือนกับกลุ่มคนเมืองโดยทั่วไป

นอกจากจังหวัดน่านจะประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ และมีการใช้ภาษาของตนเองในชีวิตประจำวันดังกล่าวมาแล้ว จากฐานข้อมูลหมู่บ้าน 902 หมู่บ้าน ซึ่งจัดทำโดยโครงการวิจัย “ความหลากหลายทางภาษาในจังหวัดน่าน: ความรู้พื้นฐานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว” ยังพบว่า มีประชากรส่วนหนึ่ง ที่ใช้ภาษาไทยกลาง ภาษาไทยถิ่น และภาษาอื่นๆ ที่ไม่ระบุแน่ชัดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน กลุ่มคนดังกล่าวเป็นคนที่มาจากถิ่นอื่นเข้ามาทำงานที่จังหวัดน่าน หรือสมรสกับคนในกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในจังหวัดน่าน มีจำนวนทั้งสิ้น 15,925 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ของประชากรทั้งจังหวัด

ดูแผนที่แสดงกลุ่มชาติพันธุ์ระดับตำบล 99 ตำบลในภาคผนวก ก

บทที่ 4

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน

น่านเป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ในด้านทรัพยากรอันทรงคุณค่าและเอื้อต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายประเภทและรูปแบบแห่งหนึ่งของประเทศ ดังนี้

โบราณคดี

พื้นที่ในจังหวัดน่านปรากฏร่องรอยการอยู่อาศัยของมนุษย์มาช้านานตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ โดยได้ค้นพบหลักฐานเครื่องมือเครื่องใช้ของคนก่อนประวัติศาสตร์ ตั้งแต่สมัยหินเก่าและสมัยหินกลาง (ราว 200,000-70,000 ปี) สมัยหินใหม่ (ราว 5,000-3,000 ปี) เรื่อยมาจนถึงยุคโลหะ ในหลายท้องที่ในจังหวัดน่าน เช่น ที่อำเภอแม่จริม อำเภอเชียงกลาง หรือ ที่อำเภอเมืองน่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งโบราณคดีที่เขาก้าว เขาชมพู และดอยปู่แก้ว เป็นแหล่งผลิตเครื่องมือหินสมัยก่อนประวัติศาสตร์ขนาดใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยพบทางภาคเหนือของประเทศไทย (สายนธ์ ไพรชาญจิตร์, 2540:5)

นอกจากนี้ จังหวัดน่านยังมีกลุ่มชาติพันธุ์ที่นักวิชาการสันนิษฐานว่ามีวิถีการดำรงชีวิตใกล้เคียงกับมนุษย์สมัยก่อนประวัติศาสตร์ คือ มลาบรี หรือ ตองเหลือง ซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์เดียวของจังหวัดน่านที่นักประวัติศาสตร์ นักโบราณคดี นักมานุษยวิทยาทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทยสนใจ ศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ

ประวัติศาสตร์

จังหวัดน่าน มีประวัติศาสตร์อันยาวนานมากกว่า 700 ปี มีเจ้าผู้ครองนครสืบเนื่องกันมาถึง 64 พระองค์ จากหลักฐานที่ปรากฏในพงศาวดารน่าน พบว่า น่านมีความเจริญเคียงคู่กับอาณาจักรสุโขทัยมาแต่โบราณ มีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนานพอ ๆ กับล้านนา สุโขทัย และพะเยา ด้วยการมีประวัติศาสตร์อันยาวนานนี้ เป็นเหตุให้บริเวณพื้นที่จังหวัดน่านได้ปรากฏร่องรอยโบราณสถานหลายแห่งที่เป็นมรดกสืบทอดมายังชนรุ่นหลัง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตสภาพการณ์ของบ้านเมือง และความศรัทธาเชื่อมั่นในพุทธศาสนาของชาวน่านได้เป็นอย่างดี (สุรศักดิ์ ศรีสำอาง, 2530: 73)

ชาวน่านในอดีตได้รับอิทธิพลพระพุทธศาสนาจากสุโขทัยอย่างเห็นได้ชัด มีการสร้างถาวรวัตถุเพื่ออุทิศให้แก่พุทธศาสนา เช่น การสร้างวัดวาอาราม สร้างพระพุทธรูป ฯลฯ โบราณสถานหลายแห่งได้กลายเป็นโบราณสถานที่ทรงคุณค่าของชาติ เช่น วัดพระธาตุแช่แห้ง พระวิหารวัดภูมินทร์ เจดีย์วัดพระธาตุช้างค้ำ เป็นต้น ปัจจุบันจังหวัดน่านมีวัดจำนวนมากถึง 421

วัด (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดน่าน: 2537) ซึ่งนับได้ว่า น่านนั้นเป็นจังหวัดที่มีวัดมากที่สุดในแห่งหนึ่งของประเทศไทย

วัดและโบราณสถานต่าง ๆ ในจังหวัดน่านยังเป็นที่สะท้อนให้เห็นถึงการสังสรรค์หลากหลายสาขา อันเป็นมรดกทางภูมิปัญญาของบรรพชนชาวน่าน ทั้งทางด้านสถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝีมือทางสถาปัตยกรรมและปฏิมากรรมของสกุลช่างเมืองน่าน สรรพความรู้อันหลากหลายดังที่กล่าวนี้ได้ผสมกลมกลืนจนกลายเป็น ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี อันเป็นรากเหง้าของวิถีชีวิตที่โดดเด่น มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจังหวัดน่านตราบนานเท่าทุกวันนี้

ทรัพยากรธรรมชาติ

ความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ คือ อีกหนึ่งคุณค่าที่ช่วยสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ที่มาเยือนจังหวัดน่าน ก่อปรกับการมีเทือกเขาสูงสลับซับซ้อนจำนวนมาก เทือกเขาที่ปิดล้อมจังหวัดน่านโดยรอบเสมือนเป็นป้อมปราการทางธรรมชาติ ที่ทำให้เมืองน่านให้ห่างไกลจากคนต่างถิ่น เป็นเหตุให้น่าน เป็นจังหวัดที่ยังคงความสมบูรณ์ทางธรรมชาติมากที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย

จังหวัดน่าน อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรป่าไม้ โดยมีพื้นที่ป่ามากถึง 6,479,231.62 ไร่ ในจำนวนนี้เป็นป่าเศรษฐกิจ 16 แห่ง อุทยานแห่งชาติ 7 แห่งในจังหวัดน่าน ได้แก่ อุทยานแห่งชาติดอยภูคา อุทยานแห่งชาติแม่จริม อุทยานแห่งชาติศรีน่าน อุทยานชาตินันทบุรี อุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกิน อุทยานแห่งชาติขุนสถาน และอุทยานแห่งชาติขุนน่าน มีวนอุทยาน 1 แห่งคือ วนอุทยานถ้ำผาตูบ ตำบลผาสิงห์ อำเภอเมืองน่าน มีสวนรุกขชาติ 2 แห่ง คือ สวนรุกขชาติแช่แห้ง และสวนรุกขชาติห้วยน้ำฮ้อน และมีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 1 แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยผาช้าง (เอกลักษณ์น่าน, 2549:9) ซึ่งอุทยานแห่งชาติและวนอุทยานในจังหวัดน่านนั้น นับได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ยังคงความสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์ และเป็นแหล่งธรรมชาติศึกษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย

การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

นอกจากนี้ การเสนอชื่อจังหวัดน่านให้เป็นเมืองมรดกโลกเป็นเครื่องยืนยันให้เห็นถึงการเปี่ยมไปด้วยทรัพยากรอันทรงคุณค่าของจังหวัดนี้ได้เด่นชัด ดังนั้นการที่จะพัฒนาจังหวัดแห่งนี้ให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวจึงไม่ใช่เรื่องยาก แต่สิ่งที่ยาก คือ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี โบราณสถานต่าง ๆ รวมทั้งรักษาวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชาวน่านให้ดำรงอยู่ ไม่ให้เสื่อมโทรมดังที่จังหวัดท่องเที่ยวหลายแห่งกำลังประสบอยู่ ซึ่งนั่นเป็นหัวใจสำคัญของโครงการวิจัยความหลากหลายทางภาษาในจังหวัด

นาน: ความรู้พื้นฐานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างฐานข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดน่านอย่างยั่งยืน

ข้อมูลจากฐานข้อมูลของทางโครงการ ฯ ที่สามารถนำมาพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดน่าน ได้แก่ การสอบถามถึงสถานที่ที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมภายในหมู่บ้าน พบว่า มีหมู่บ้านเสนอสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 262 แห่ง และเสนอสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 404 แห่ง แสดงได้ด้วยแผนที่

จากแผนที่ (ภาพที่ 4.1) พบว่า อำเภอที่มีสถานที่ที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดน่านมากที่สุด คือ อำเภอเมืองน่าน พบว่า มีสถานที่ที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมากถึง 56 แห่ง รองลงมา คือ ที่อำเภอปัว มี 42 แห่ง อำเภอท่าวังผา 31 แห่ง กิ่งอำเภอภูเพียง มี 29 แห่ง อำเภอนาน้อย 28 แห่ง อำเภอเวียงสา 24 แห่ง อำเภอเชียงกลาง 19 แห่ง อำเภอนาหมื่น 15 แห่ง อำเภอทุ่งช้าง 10 แห่ง อำเภอแม่จริม 4 แห่ง อำเภอสันติสุข 3 แห่ง และอำเภอบ่อเกลือและอำเภอบ้านหลวงมี 1 แห่ง ตามลำดับ

ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดน่าน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 404 แห่ง ได้แสดงไว้ด้วยแผนที่ดังภาพที่ 4.2

จากแผนที่ (ภาพที่ 4.2) พบว่า อำเภอที่มีสถานที่ที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดน่านมากที่สุด คือ ที่อำเภอปัว พบว่ามีสถานที่ที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 69 แห่ง รองลงมา คือ อำเภอเวียงสา มี 56 แห่ง อำเภอท่าวังผา มี 55 แห่ง อำเภอเมืองน่าน มี 51 แห่ง กิ่งอำเภอภูเพียง มี 37 แห่ง อำเภอนาน้อย มี 31 แห่ง อำเภอ ทุ่งช้างมี 24 แห่ง อำเภอนาหมื่นและอำเภอบ่อเกลือ มีอำเภอละ 15 แห่ง อำเภอเชียงกลางและอำเภอสองแคว มีอำเภอละ 14 แห่ง อำเภอสันติสุขและอำเภอแม่จริม มีอำเภอละ 7 แห่ง ส่วนอำเภอบ้านหลวง มี 5 แห่ง และ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ มี 4 แห่ง ตามลำดับ

นอกจากข้อมูลจากฐานข้อมูลแล้ว ทางโครงการ ฯ ยังได้จัดทำแบบสอบถามเพิ่มเติมเพื่อสอบถามทัศนคติของประชาชนชาวน่านถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดที่จะไปเยือนทั้งประเภทแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกรายชื่อสถานที่ท่องเที่ยวเรียงตามอันดับ จากอันดับที่ 1 จนถึงอันดับที่ 10 ในแต่ละประเภท สุ่มสอบถามประชากรชาวน่านจากหลากหลายสาขาอาชีพ จากทุกตำบลในจังหวัดน่าน จำนวน 80 ชุด

เกณฑ์การตัดสินพิจารณาว่าสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใดอยู่ในอันดับ 1 ถึง 10 พิจารณาจากผลรวมของคะแนน จากเกณฑ์ที่ว่า หากสถานที่ท่องเที่ยวได้รับการเสนอชื่อให้อยู่ในอันดับที่ 1 ในแบบสอบถามจะได้คะแนน 10 คะแนน หากได้รับการเสนอชื่อในอันดับที่ 2 ได้ 9 คะแนน อันดับ 3

ได้ 8 คะแนน อันดับ 4 ได้ 7 คะแนน อันดับ 5 ได้ 6 คะแนน อันดับ 6 ได้ 5 คะแนน อันดับ 7 ได้ 4 คะแนน อันดับ 8 ได้ 3 คะแนน อันดับ 9 ได้ 2 คะแนน และอันดับ 10 ได้ 1 คะแนน ตามลำดับ จากการประมวลผล พบว่าสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ที่ชาวน่านเห็นว่านักท่องเที่ยวควรไปเยือน 10 อันดับ ได้แก่

1.วัดภูมินทร์	ได้ 397 คะแนน
2.วัดพระธาตุแช่แห้ง	ได้ 308 คะแนน
3.พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน	ได้ 300 คะแนน
4.วัดหนองบัว	ได้ 280 คะแนน
5.วัดช้างค้ำ	ได้ 220 คะแนน
6.วัดหนองแดง	ได้ 182 คะแนน
7.วัดเบ็งสกด	ได้ 117 คะแนน
8.วัดดอนมูล	ได้ 94 คะแนน
9.วัดร่องแง	ได้ 92 คะแนน
10. วัดพระธาตุเขาน้อย	ได้ 77 คะแนน

ดูตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ทั้ง 10 อันดับ ในภาพที่ 4.3

จากแผนที่ (ภาพที่ 4.3) พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมส่วนใหญ่อยู่ตอนกลาง และทางเหนือตอนล่างของจังหวัด คือ ที่อำเภอเมืองน่าน กิ่งอำเภอภูเพียง อำเภอท่าวังผา อำเภอปัว และอำเภอเชียงกลาง ส่วนตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อันดับที่ 1 ถึงอันดับที่ 10 พร้อมข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งโดยสังเขป มีดังนี้

วัดภูมินทร์

วัดภูมินทร์ตั้งอยู่บนถนนผากอง อ.เมืองน่าน อยู่ใกล้กับวัดพระธาตุช้างค้ำ สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2139 มีอายุกว่า 412 ปี อาจกล่าวได้ว่าวัดภูมินทร์เป็นวัดใหญ่ใจกลางเมืองที่เป็นมรดกทางภูมิปัญญาชิ้นเอกที่บรรพชนชาวน่านได้บรรจงรังสรรค์ไว้เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังได้ศึกษาและภูมิใจ

จากพงศาวดารเมืองน่าน ได้เล่าไว้ว่า วัดภูมินทร์สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2139 โดยพระเจ้าบุตรพรมมินทร์ หลังจากครองนครน่านได้ 6 ปี มีปรากฏในคัมภีร์เมืองเหนือว่า เดิมชื่อ “วัดพรมมินทร์” แต่ตอนหลังชื่อวัดเพี้ยนไปจากเดิมเป็นวัดภูมินทร์ (อนุรัตน์ และ ศิริศักดิ์, 2544: 42) ส่วนเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าวัดภูมินทร์คือสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดที่จะไปเยือน คือ เห็นว่าวัดภูมินทร์นั้นเป็นแหล่งศิลปกรรมชั้นเยี่ยมของจังหวัดน่านโดดเด่นทั้งด้านสถาปัตยกรรม และจิตรกรรมอันสวยงามและทรงคุณค่ายิ่ง กล่าวคือ มีพระอุโบสถอันวิจิตรงดงาม

โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ด้วยทรงจตุรมุขซึ่งงดงามแปลกตาไม่เหมือนที่ใด ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัย 4 องค์ หันหน้าออกสู่ประตูทั้งสี่ นอกจากนี้การที่รัฐบาลไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อานันทมหิดล รัชกาลที่ 8 ได้พิมพ์รูปวิหารวัดภูมินทร์ลงในธนบัตรใบละ 1 บาท สร้างความภูมิใจให้แก่ชาวน่านเป็นอย่างยิ่งและทำให้วัดดังกล่าวเป็นที่รู้จักแพร่หลายเพิ่มขึ้น ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจไปเยือนจำนวนมากทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

ภายในวัดภูมินทร์มีจิตรกรรมฝาผนังอันงดงามและทรงคุณค่าที่มีอายุมากกว่า 200 ปี ซึ่งแสดงถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรมของชาวน่านในอดีตไว้อย่างแจ่มชัด ภาพจิตรกรรมที่โดดเด่นเป็นพิเศษคือ ภาพเหมือนบุคคลซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นภาพเหมือนของเจ้าอนันตวรฤทธิเดชผู้ปฏิสังขรณ์วัดครั้งใหญ่เมื่อปี พ.ศ. 2418 และภาพวิถีชีวิตของชาวน่านในอดีต เช่น ภาพชายหนุ่มหญิงสาวกำลังเกี่ยวพาราสักัน ชายหนุ่มเปลือยอกทำให้เห็นรอยสักทั้งที่แขน ไหล่ หน้าอก ท้อง และหน้าขา เป็นการสักตามนิยมอันเป็นที่มาของการเรียกคนกลุ่มนี้ว่า “ลาวพุงดำ” เป็นที่สังเกตว่าช่างผู้วาดได้ใส่อารมณ์ความรู้สึกลงใบหน้าผู้คนอย่างเต็มที่ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์และแตกต่างจากงานจิตรกรรมของทางภาคกลาง ภายในพระวิหารยังมีภาพเขียนเรื่องคันธกุมารชาดกและพุทธประวัติตามพงศาวดารเมืองน่าน นอกจากนี้บริเวณหน้าวัดเป็นลานกว้างที่เรียกว่า “ช่วงเมือง” มีความสำคัญมาตั้งแต่โบราณ ปัจจุบันใช้เป็นลานจัดพิธีสำคัญต่าง ๆ

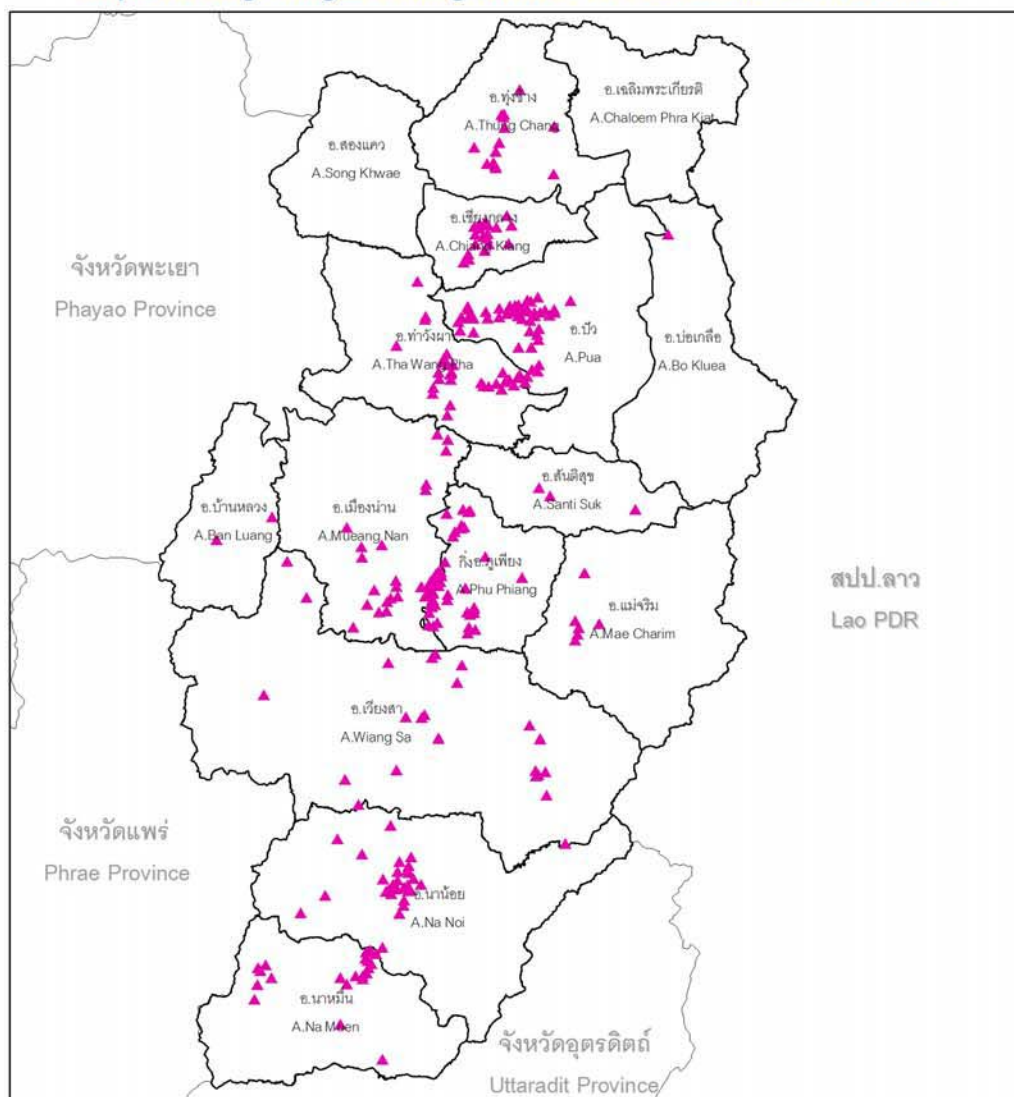
วัดพระธาตุแช่แห้ง

วัดพระธาตุแช่แห้ง ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองน่านไปทางกิ่งอำเภอภูเพียง ประมาณ 2 กิโลเมตร เป็นปูชนียสถานอันศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองน่านมาช้านาน เดิมเป็นศูนย์กลางเมืองน่านเก่าสมัยพญาการเมือง เจ้าเมืองน่าน รว 600 ปีมาแล้ว แม้ตัวเมืองน่านจะย้ายมาตั้งอยู่ที่บริเวณปัจจุบันแต่พระธาตุแช่แห้งยังคงเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวน่านมิเสื่อมคลาย ซึ่งสอดคล้องกับเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าวัดพระธาตุแช่แห้งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดที่จะไปเยือน ด้วยวัดแห่งนี้เป็นวัดที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์เกี่ยวข้องกับการสร้างเมืองน่าน มีพระธาตุเก่าแก่ที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุอันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้อัญเชิญมาจากอาณาจักรสุโขทัย และพระธาตุดังกล่าวได้อยู่คู่บ้านคูเมืองน่านมาช้านาน

ตามตำนานเดิมและพงศาวดารเมืองน่านเล่าว่า พระธาตุองค์นี้สร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 19 คือ ระหว่าง พ.ศ. 1896-1902 เจ้าพระยาการเมือง เจ้าผู้ครองนครบัวได้เดินทางไปยังกรุงสุโขทัย เพื่อช่วยพระยาไสปัตตกันทิ เจ้าผู้ครองเมืองสุโขทัยสร้างวัดอภัยหลวง และได้รับพระธาตุพระพิมพ์ และเงินจากสุโขทัยเพื่อตอบแทนน้ำใจและเชื่อมสัมพันธไมตรี เจ้าพระยาการเมืองจึงอัญเชิญ

แผนที่แสดงหมู่บ้านที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในจังหวัดน่าน
Map showing villages having cultural attractions in Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legend

- ▲ ตำแหน่งหมู่บ้านที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
Village location with cultural attraction

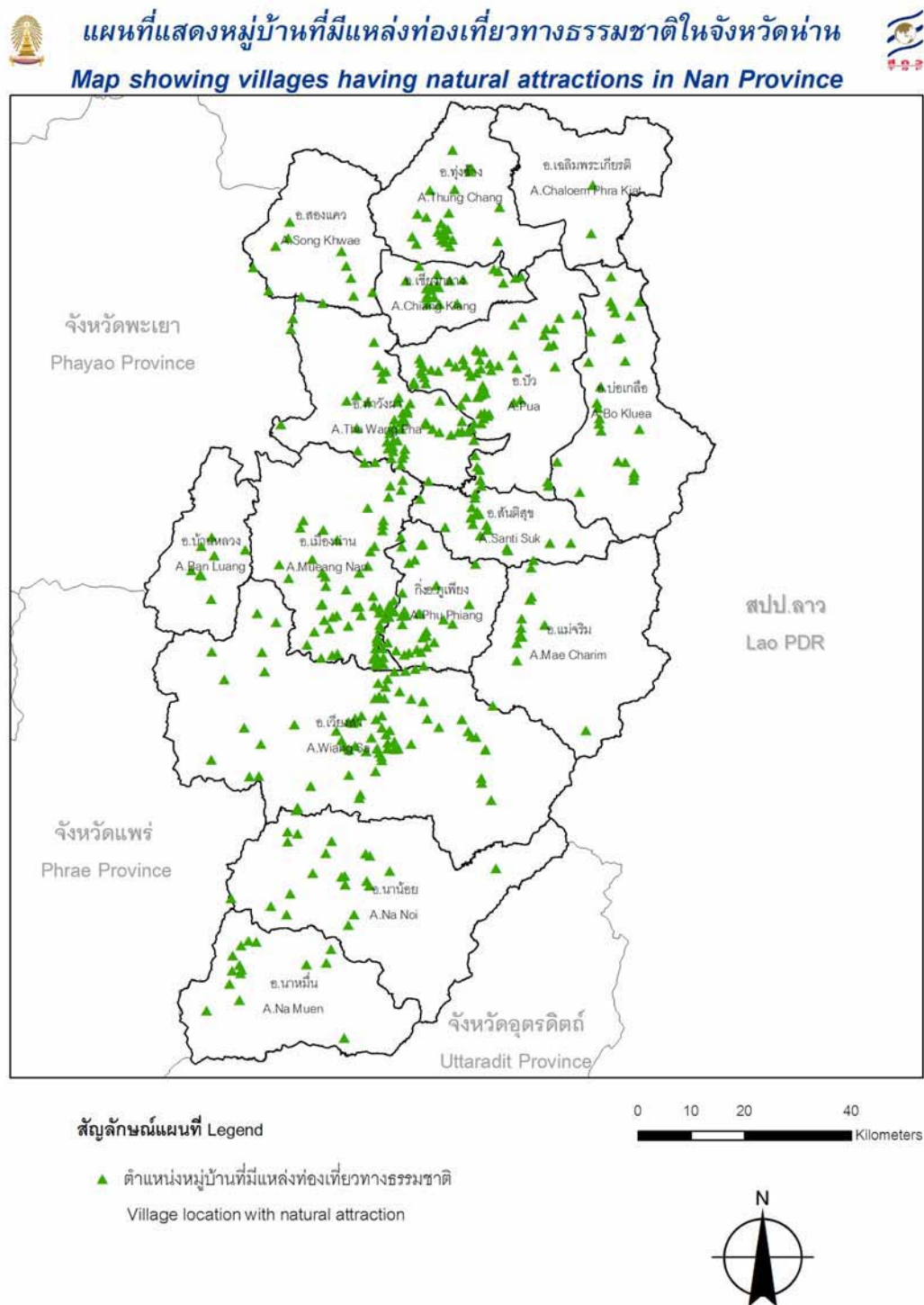
0 10 20 40
Kilometers

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน
Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

ภาพที่ 4.1 แผนที่แสดงหมู่บ้านที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในจังหวัดน่าน

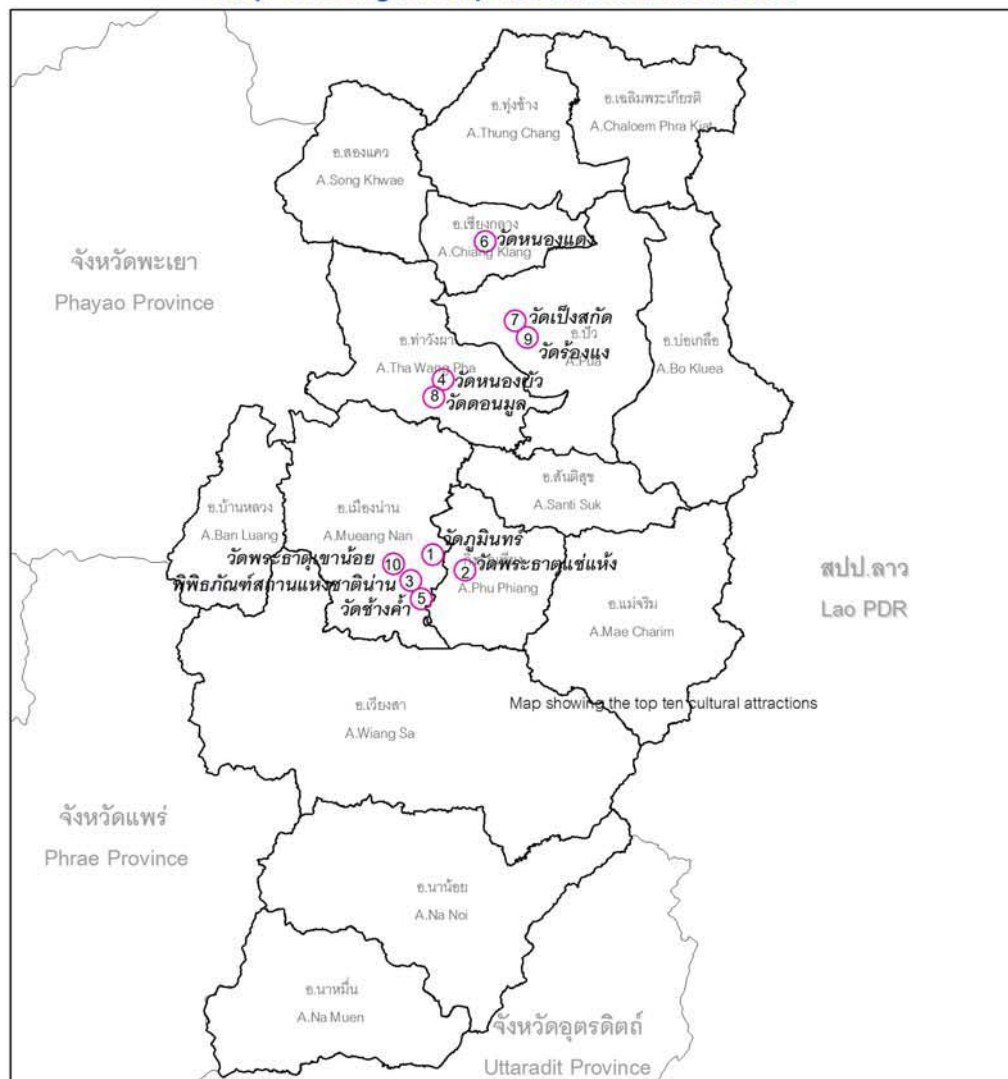

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมย่าน
Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

ภาพที่ 4.2 แผนที่แสดงหมู่บ้านที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดน่าน

แผนที่แสดงตำแหน่งแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ควรไปเยือน 10 อันดับแรก
 Map showing the top ten cultural attractions

สัญลักษณ์แผนที่ Legend

○ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม Cultural attraction

0 12.5 25 50
 Kilometers

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน
 Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
 Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

ภาพที่ 4.3 แผนที่แสดงตำแหน่งแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ควรไปเยือน 10 อันดับแรก

พระธาตุและพระพิมพ์กลับมายังเมืองบัวแล้วสร้างเจดีย์พระธาตุแช่แห้งขึ้น ตามคำแนะนำของมหาเถรธัมมบาลีซึ่งร่วมเดินทางมาจากสุโขทัย อาจกล่าวได้ว่าพุทธศาสนาลัทธิลังกาวงศ์รวมทั้งรูปแบบศิลปกรรมแบบสุโขทัยได้เผยแพร่สู่ดินแดนล้านนาตั้งแต่นั้นมา (อนุรัตน์ และ ศิริศักดิ์, 2544: 41)

องค์พระธาตุแช่แห้งเป็นทรงระฆัง หุ้มด้วยทองจังโก ปิดทองคำเปลวสีเหลืองอร่ามตลอดทั้งองค์ มีความสูงใหญ่ รูปแบบของพระธาตุแช่แห้งนั้น สันนิษฐานว่าได้รับอิทธิพลจากเจดีย์พระธาตุหริภุญไชย นอกจากนี้พระธาตุแช่แห้งยังเป็นพระธาตุประจำวันเกิดของคนปีเถาะ ตามคติความเชื่อทางนักษัตร และในทุกปี ในเดือนหกเหนือ หรือราวเดือนมีนาคมจะมีการจัดงานนมัสการและปิดทองประจำปี โดยจะมีการจัดมหรสพสมโภชและมีการจุดบอกไฟเพื่อเป็นพุทธบูชา

ภายในวัดพระธาตุแช่แห้งยังมีสิ่งปลูกสร้างที่สำคัญ คือ วิหารประดิษฐาน “พระพุทธรูปทันใจ” ที่ชาวน่านศรัทธาและให้ความเคารพเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุที่ว่าพระพุทธรูปดังกล่าวเป็นที่เลื่องลือในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์มาช้านาน และมีวิหารพระนอน บันไดพญานาคอันงดงาม ซึ่งเป็นงานต้นแบบด้านศิลปกรรมอันทรงคุณค่าที่ผสมผสานพุทธปรัชญาไว้ในงานสถาปัตยกรรมได้อย่างกลมกลืน

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน เป็นพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติส่วนภูมิภาคที่สำคัญแห่งหนึ่งของทางภาคเหนือ มีการจัดแสดงที่น่าสนใจและแตกต่างจากพิพิธภัณฑ์ทั่วไป คือ จัดแสดงในส่วนที่เป็นประวัติ โบราณคดี และส่วนชาติพันธุ์วิทยาอย่างเป็นระบบระเบียบ ไม่ซับซ้อน และมีการแบ่งเป็นห้องต่าง ๆ ง่ายต่อการศึกษาและทำความเข้าใจ นอกจากนี้อาคารพิพิธภัณฑ์ยังเคยเป็นคุ้มเจ้าเมืองน่านช่วยสร้างบรรยากาศในการเข้าชมเรื่องราวในอดีตเกี่ยวกับเมืองน่านได้เป็นอย่างดี

ส่วนเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน คือสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดที่จะไปเยือน คือ การเป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้หลากหลายสาขาอันสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นมาและมรดกทางภูมิปัญญาของบรรพชนน่าน ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปะ ชาติพันธุ์วิทยาในแต่ละท้องถิ่น กล่าวได้ว่าพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน เป็นสถานที่ที่สามารถเล่าเรื่องราว ความเป็นมาเกี่ยวกับจังหวัดน่านให้แก่ผู้มาเยือนได้ค่อนข้างครอบคลุมและดีที่สุดแห่งหนึ่ง อาคารพิพิธภัณฑ์เดิมเป็น “หอคำ” ที่พระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดชฯ พระเจ้าน่านทรงสร้างขึ้นเป็นที่ประทับเมื่อปี พ.ศ. 2446 การจัดแสดงแบ่งออกเป็นสองส่วน

ชั้นบนของตัวอาคารเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ศิลปะ และโบราณคดี จัดแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เมืองน่าน การสร้างเมืองและโบราณสถานที่สำคัญ เชื้อสายราชวงศ์

ผู้ครองนคร รูปถ่ายโบราณ งานประณีตศิลป์ เครื่องใช้ เงินตรา อาวุธ ศิลาจารึก รวมถึงเรื่องราวทางศิลปะและโบราณคดี เริ่มตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่เริ่มปรากฏหลักฐานด้านการอยู่อาศัยของมนุษย์ในพื้นที่แถบจังหวัดน่าน สมัยประวัติศาสตร์ อิทธิพลของศิลปะล้านนาและสุโขทัย ที่ก่อให้เกิดวิวัฒนาการทางรูปแบบศิลปะช่างสกุลเมืองน่าน โบราณวัตถุต่าง ๆ รวมถึง งานช่างดำ ซึ่งเป็นของสำคัญคู่บ้านคู่เมืองน่านมาแต่โบราณ

ส่วนชั้นล่างจัดแสดงเรื่องราวทางด้านชาติพันธุ์วิทยาเกี่ยวกับคนเมือง และชนกลุ่มน้อยเผ่าต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดน่าน ได้แก่ ลื้อ ม้ง เมี่ยน และตองเหลือง

วัดหนองบัว

วัดหนองบัว เป็นอีกหนึ่งผลงานทางสถาปัตยกรรมและจิตรกรรมชิ้นเอกของเมืองน่าน ตั้งอยู่ในหมู่บ้านไทลื้อที่อยู่ร่วมกันอย่างสงบร่มเย็น คือ หมู่บ้านหนองบัว ตำบลป่าคา อำเภอท่าวังผา สร้างขึ้นก่อนปี พ.ศ. 2300 มีอายุมากกว่า 200 ปี เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอให้วัดหนองบัวเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดที่จะไปเยือน คือ การที่วัดหนองบัวเป็นวัดของชาวไทลื้อซึ่งอพยพมาจากแคว้นสิบสองปันนา ที่ยังคงดำรงเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมแบบไทลื้อได้เป็นอย่างดี มีพระวิหารซึ่งยังคงรักษาสถาปัตยกรรมแบบไทลื้อ ภายในพระวิหารมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับจันคายาชาดก ซึ่งเป็นหนึ่งในปัญญาสชาดก ภาพจิตรกรรมหลายภาพเขียนเกี่ยวกับการผจญภัย การประสบปัญหามากมายแต่สามารถผ่านพ้นไปได้ด้วยการทำความดี นอกจากนี้ภาพจิตรกรรมยังแสดงวิถีการดำเนินชีวิต สภาพสังคม พิธีกรรมทางศาสนา การแต่งกาย ของชาวไทลื้อในสมัยก่อน แม้วัดหนองบัวจะมีจุดเด่นที่วิหารและภาพเขียนจิตรกรรมฝาผนังเหมือนวัดภูมินทร์ แต่ความงามของวัดแห่งนี้แตกต่างไปจากวัดภูมินทร์ซึ่งเป็นวัดหลวง ด้วยวัดหนองบัวเป็นวัดของชาวบ้าน ลักษณะการตกแต่งภายในตัววิหารจึงเรียบง่ายกว่า อย่างไรก็ตามวัดหนองบัวเป็นวัดที่แสดงให้เห็นถึงมรดกทางภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นแหล่งศึกษาวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวไทลื้อในสมัยก่อน และเป็นวัดที่ทรงคุณค่าในด้านสถาปัตยกรรมพื้นบ้านที่หาชมได้ยากแห่งหนึ่ง

นอกจากเที่ยวชมวัดแล้ว บริเวณโดยรอบวัดรายล้อมด้วยบ้านใหญ่และเก่าแก่ของชาวไทลื้อ ซึ่งชาวไทลื้อที่หมู่บ้านดังกล่าวได้เล่าว่าบรรพบุรุษของพวกเขาอพยพมาจากเมืองล่า เขตสิบสองปันนาเป็นเวลากว่าร้อยปีแล้ว มีเจ้าหลวงเมืองล่าเป็นผู้นำ เมื่อเดินเที่ยวชมบ้านไทลื้อ เราจะได้สัมผัสได้ถึงความรัก ความปรารถนาอยู่อย่างเรียบง่ายและการดำรงชีวิตที่เป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ อันงดงาม อาทิ ภาพหญิงไทลื้อเก็บฝ้าย หรือนั่งทอผ้าอยู่ใต้ถุนบ้าน ด้วยเหตุผลดังที่กล่าว วัดหนองบัวจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอันสำคัญแห่งหนึ่ง

วัดพระธาตุช้างค้ำ

วัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร ตั้งอยู่บนถนนสุริยพงษ์ ใกล้กับวัดภูมินทร์ พญาภูเข่งเป็นผู้สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.1949 มีอายุราว 600 ปี วัดช้างค้ำมีเอกลักษณ์ คือ เจดีย์ช้างค้ำรูปช้างปูนปั้นเพียงครึ่งตัวแบกองค์พระเจดีย์เป็นศิลปะสมัยสุโขทัย เจดีย์นี้แม้จะได้รับการซ่อมแซมหลายครั้งแต่ก็ยังคงรูปแบบเดิมที่ได้รับอิทธิพลจากเจดีย์ช้างล้อมศิลปะสุโขทัย ซึ่งนับว่าเป็นหลักฐานทางสถาปัตยกรรมแห่งเดียวที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างน่านกับสุโขทัยในช่วงกลางพุทธศตวรรษที่ 19-20 ทั้งความสัมพันธ์ในฐานะเมืองประเทศราชและความสัมพันธ์ทางเครือญาติระหว่างผู้ครองราชวงศ์ภูคากับกษัตริย์ในราชวงศ์พระร่วงแห่งสุโขทัย รวมถึงความสัมพันธ์ทางด้านศาสนา

ส่วนเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าวัดช้างค้ำ คือสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดที่จะไปเยือน คือ การที่วัดดังกล่าวเป็นวัดศักดิ์สิทธิ์เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุเป็นวัดที่เจ้าผู้ครองนครน่านให้ความเคารพนับถือ และทำนุบำรุงสืบต่อกันมา นอกจากนี้วัดดังกล่าวยังเป็นที่ที่เคยประกอบพิธีสำคัญ คือ พิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยา และเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองน่าน คือ พระพุทธรูปนันทบุรีศรีศากยมุนี เป็น พระพุทธรูปทองคำปางลีลา มีพุทธลักษณะที่สวยงามมาก สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.1969 โดยเจ้าแก้วฟ้าธาสุม เจ้าผู้ครองนครน่านองค์ที่ 14 แห่งราชวงศ์ภูคา เดิมหุ้มรักหุ้มปูนลงไว้เพื่งจะค้นพบว่าภายในเป็นทองคำเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2498 โดยนักโบราณคดีชื่อนายอเล็กซานเดอร์ กริสโวลด์ และนายไกรศรี นิมนานเหมินท์

สิ่งปลูกสร้างอันสำคัญของวัดช้างค้ำ ยังได้แก่ หอพระไตรปิฎกที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย ซึ่งเป็นที่เก็บรวบรวมใบลานจารึกและอักษรธรรมจำนวนมาก

วัดหนองแดง

วัดหนองแดง เป็นวัดของชาวไทลื้อ ตั้งอยู่ที่ตำบลเปือ อำเภอยางตลาด สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2330 โดยความศรัทธาร่วมกันของชาวบ้านไทลื้อและไทพวน เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า วัดหนองแดงเป็นวัดที่ควรค่าแก่การเยี่ยมชม คือ การเป็นวัดที่ตั้งงามด้วยสถาปัตยกรรมไทลื้อ โดยเฉพาะพระวิหารเป็นอาคารก่ออิฐถือปูน หลังคาเป็นแป้นเกล็ด ช่อฟ้าสลักเป็นรูปนกหัสติลิงค์(นกที่มีศีรษะเป็นช้างตัวเป็นหงส์ซึ่งชาวไทลื้อเชื่อว่าเป็นสัตว์ชั้นสูงจากสรวงสวรรค์) ภายในวิหารมีศิลปวัตถุที่มีคุณค่าจำนวนมาก เช่น พระประธานลักษณะพื้นเมืองล้านนาปางมารวิชัยมีพญานาคพันรอบ ธรรมาสันทรวงบุษบกฐานก่อปูนติดกับพื้นวิหาร สัตตภัณฑ์(เชิงเทียน) เครื่องสูงจำลอง(เครื่องราชกกุธภัณฑ์) เป็นต้น นอกจากนี้ภาพจิตรกรรมหลังพระประธานยังแสดง

ถึงวิถีชีวิตของชาวไทลื้อในอดีตได้อย่างน่าสนใจอีกด้วย กรมศิลปากรได้สำรวจและขึ้นทะเบียนโบราณสถานวัดหนองแดงเมื่อปี พ.ศ.2524

วัดพระธาตุเบ็งสกัด

วัดพระธาตุเบ็งสกัด ตั้งอยู่ที่ตำบลบัว อำเภอบัว จังหวัดน่าน ตั้งอยู่บนเนินเขาเตี้ย ๆ ภายในเมืองมีคันดินโบราณล้อมรอบ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าคุณค่าของวัดพระธาตุเบ็งสกัด น่าจะอยู่ที่การที่วัดดังกล่าวเป็นวัดสำคัญของเมืองบัวซึ่งเป็นเมืองเก่าแก่ เป็นเมืองที่สร้างขึ้นอย่างน้อยคือในสมัยพ่อขุนรามคำแหง เนื่องจากได้มีการบันทึกชื่อเมืองบัวไว้ในศิลาจารึกหลักที่ 1

กรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนพระธาตุเบ็งสกัดในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ.2523

วัดดอนมูล

วัดดอนมูล ตั้งอยู่ที่ตำบลศรีภูมิ อำเภอกำแพงแสน ก่อสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2380 ตรงกับสมัยรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งในช่วงสมัยดังกล่าวได้มีการกวาดต้อนและอพยพชาวไทลื้อมาจากเมืองลำปางมาอยู่ในพื้นที่อำเภอบัวและอำเภอกำแพงแสน เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าวัดดอนมูลควรค่าแก่การเยี่ยมชม คือ การที่พระวิหารวัดดอนมูลแสดงให้เห็นถึงความรุ่งเรืองทางศิลปกรรมของชาวไทลื้อ พระวิหารวัดดอนมูลเป็นอาคารก่ออิฐถือปูน หลังคามุงด้วยแป้นเกล็ด ภายในพระวิหารมีองค์พระประธานที่เป็นฝีมือช่างพื้นถิ่น มีเครื่องสูงสำหรับบูชาสัตว์ศักดิ์สิทธิ์และมีธรรมาสันที่งดงาม นอกจากนี้ตั้งที่อยู่ภายในพระวิหารได้บอกถึงเรื่องราว และวัฒนธรรมของคนในชุมชนในสมัยก่อนได้เป็นอย่างดี

กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนพระวิหารวัดดอนมูลในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ.2543

วัดร้องแง

วัดร้องแง ตั้งอยู่ที่บ้านร้องแง ตำบลวรรณคร อำเภอบัว ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าวัดร้องแงเป็นโบราณสถานที่เก่าแก่ และมีคุณค่าในด้านการแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมอันงดงามของชาวไทลื้อ

วัดพระธาตุเขาน้อย

วัดพระธาตุเขาน้อย เป็นปูชนียสถานที่เก่าแก่และสำคัญยิ่งแห่งหนึ่งของจังหวัดน่าน ตั้งอยู่บนดอยเขาน้อยที่บ้านเขาน้อย ตำบลดู่ใต้ อำเภอน่าน ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกของเมือง

น่าน หน้าวัดมีทางขึ้นเป็นบันไดนาคกว่า 300 ขั้น เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า วัดพระธาตุเขาน้อย คือสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดที่จะไปเยือน คือ การที่วัดดังกล่าวมีพระธาตุเก่าแก่ซึ่งเชื่อว่าเป็นที่บรรจุพุทธเกศาและพระบรมสารีริกธาตุ นอกจากนี้วัดดังกล่าวยังเป็นจุดเดียวที่ทำให้สามารถเห็นทัศนียภาพอันงดงามของเมืองน่านในมุมสูงได้

นักวิชาการสันนิษฐานว่า วัดพระธาตุเขาน้อยสร้างขึ้นในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกับการก่อสร้างพระธาตุแช่แห้ง วัดพระธาตุเขาน้อย น่าจะมีอายุมากกว่า 590 ปี ส่วนองค์พระธาตุเขาน้อยนั้น สร้างโดยมเหสีของพญาภูเง็ง เจ้าผู้ครองนครน่าน ราวพุทธศตวรรษที่ 20 ได้มีตำนานเล่าถึงพระธาตุเขาน้อยว่า วันหนึ่งพญาภูเง็งกับพระนางประทุมวดีมเหสีได้เสด็จประพาสป่าและขึ้นไปที่เขาน้อยเพื่อทอดพระเนตรบริเวณเมือง ขณะประทับอยู่นั้นเกิดมีแสงประหลาดจับกลุ่มที่ตอไม้แห่งหนึ่ง พญาภูเง็งทอดพระเนตรก็เกิดความพิศด้วยทรงทราบว่า เป็นอภินิหารของพระบรมธาตุจึงรับสั่งให้ข้าราชการบริวารชุดที่ตอไม้แห่งนั้นในที่สุดก็พบผอบมีลักษณะคล้ายเตาปูนทองแดง ภายในมีห่อผ้าบรรจุพระธาตุอยู่ ต่อมาได้อัญเชิญพระธาตุบรรจุในอุโมงค์ศิลาและสร้างเจดีย์สูงทาบปากอุโมงค์ไว้ ซึ่งก็คือพระธาตุเขาน้อยในปัจจุบัน กรมศิลปากรได้สำรวจและขึ้นทะเบียนวัดพระธาตุเขาน้อยเป็นโบราณสถานเมื่อปี พ.ศ. 2523

จุดชมทิวทัศน์ของวัดพระธาตุเขาน้อยอยู่บริเวณลานปูนพระพุทธรูปปางลีลาองค์ใหญ่ (พระพุทธรูปมหาอุดมมงคลนันทบุรีศรีเมืองน่าน สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2542) จากจุดดังกล่าวสามารถมองเห็นเมืองน่านทั้งเมือง เห็นตึกกรมบ้านช่อง สนามบิน ท้องนา โดยมีขุนเขาใหญ่น้อยเป็นฉากหลัง และเห็นพระธาตุแช่แห้งบนเนินเขาเล็ก ๆ อีกด้วย นอกจากนี้จะได้สัมผัสความงดงามของเมืองน่านแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงลักษณะการตั้งเมืองของทางภาคเหนือที่มักเลือกทำเลที่ตั้งบนที่ราบหุบเขาอีกด้วย

ทุกปีเมื่อถึงวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 8 ของทางเหนือซึ่งตรงกับช่วงวันวิสาขบูชา จะมีการทำบุญตักบาตรและสงฆ์นำพระธาตุ ในตอนกลางคืนจะมีพระภิกษุสงฆ์จากวัดต่าง ๆ ในจังหวัดน่านจำนวนมากและมีประชาชนชาวน่านหลังไหลมารวมกันเวียนเทียนรอบองค์พระธาตุ นอกจากนี้ก่อนที่จะเวียนเทียนทางวัดยังจัดให้มีการเทศน์ทำนองน่าน มีมหรสพสมโภชและมีการจุดบอไฟเป็นพุทธบูชาด้วย

ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีความสำคัญและเชิญชวนให้ไปท่องเที่ยวที่อยู่ในอันดับอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ 10 อันดับดังที่ได้นำเสนอข้างต้น ส่วนใหญ่เป็นวัดเช่นกัน ได้แก่ วัดหัวขวง วัดสวนตาล พระธาตุเจดีย์ปิด พระธาตุคือเวียง พระธาตุจอมแจ้ง พระธาตุจอมพริก วัดมิ่งเมือง วัดพญาภู วัดพญาวัด นอกจากสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมตามความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ยังได้แก่ แหล่งเตาเผาและเครื่องเคลือบบ้านบ่อสวก อำเภอเมืองน่าน รวมถึงการท่องเที่ยวในลักษณะชมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ได้แก่ ชาวตองเหลือง

ชาวเขาเผ่าเมี่ยน ชาวลัวะ หรือ การชมประเพณีที่สำคัญต่าง ๆ เช่น ประเพณีแข่งเรือคลองงาซ้างดำ ประเพณีแข่งเรือเล็กลุ่มน้ำยาว ประเพณีกินดอกแดงของชาวลัวะ เป็นต้น

นอกจากสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแล้ว สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดน่านก็มีความน่าสนใจและมีความโดดเด่นไม่แพ้กัน ซึ่งจากการใช้เกณฑ์เดียวกันกับการตัดสินแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมดังกล่าวได้โดยละเอียดแล้ว พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 10 อันดับในจังหวัดน่าน มีดังนี้

1. อุทยานแห่งชาติดอยภูคา	ได้ 215 คะแนน
2. น้ำตกศิลาเพชร	ได้ 147 คะแนน
3. เสาดินน่านน้อย	ได้ 134 คะแนน
4. ล่องแก่งน้ำว้า	ได้ 99 คะแนน
5. วนอุทยานแห่งชาติถ้ำผาตูบ	ได้ 88 คะแนน
6. อุทยานแห่งชาติศรีน่าน	ได้ 85 คะแนน
7. น้ำตกตาดม่าน	ได้ 73 คะแนน
8. อุทยานแห่งชาติแม่จริม	ได้ 56 คะแนน
9. อุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกิน	ได้ 55 คะแนน
10. ปากนาย	ได้ 48 คะแนน

ดูตำแหน่งของสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดน่าน ในภาพที่ 4.4

จากแผนที่ (ภาพที่ 4.4) จะเห็นได้ว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทั้ง 10 อันดับ ของจังหวัดน่าน อยู่กระจายตัวโดยทั่วไป จากบริเวณใต้สุดของจังหวัดไปยังบริเวณเหนือสุดของจังหวัด คือ ที่อำเภอนาหมื่น อำเภอนาน้อย อำเภอแม่จริม อำเภอเมืองน่าน อำเภอปอเกลื้อ อำเภอปัว อำเภอเชียงกลาง และที่อำเภอสองแคว

ส่วนตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อันดับที่ 1 ถึง อันดับที่ 10 พร้อมด้วยข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งโดยสังเขป มีดังนี้

อุทยานแห่งชาติดอยภูคา

อุทยานแห่งชาติดอยภูคา ครอบคลุม 8 อำเภอในจังหวัดน่าน คือ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอทุ่งช้าง อำเภอเชียงกลาง อำเภอปัว อำเภอท่าวังผา อำเภอสันติสุข อำเภอแม่จริม และอำเภอปอเกลื้อ ได้รับการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 94 เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2542 มีพื้นที่ประมาณ 1,650,000 ไร่ เป็นพื้นที่ป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์และสัตว์ป่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันธุ์ไม้หายากและพันธุ์ไม้เฉพาะถิ่น เช่น ต้นชมพูภูคา ซึ่งเป็นไม้ยืนต้นขนาด

ใหญ่สูงถึง 25 เมตร และ ต้นเตาร้างยักษ์ เป็นปาล์มลำต้นเดี่ยวสูงประมาณ 40 เมตร ซึ่งจะพบเพียงที่แห่งนี้นั่นเอง นอกจากนี้ยังมีพันธุ์ไม้หายาก ได้แก่ กวมฤคา จำปีช้าง ไชนกคุ่ม ค้อเชียงดาว โลดทะนงเหลือง ขาวละมุน เทียนดอย เสี้ยวเครือ มะลิหลวง สาลี่หนูม เหลืองละมุน ประทัดน้อยฤคา กระโดนพระฤาษี กุหลาบขาวเชียงดาว เป็นต้น ส่วนสัตว์ป่าที่พบ ได้แก่ เสือโคร่ง เก้ง กวาง หมีควาย ช้างป่า เลียงผา ชะนี ค่าง ฯลฯ และมีนกโตไม้สีสวยงามที่พบเพียงแห่งเดียวในประเทศไทย อีกทั้งยังมีนกหายากชนิดอื่น ๆ เช่น นกขมิ้น นกมูม นกพญาไฟใหญ่ นกมุ่นรกตาแดง เป็นต้น

แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจในอุทยานแห่งชาติดอยภูคา ได้แก่ ถ้ำผาแดง ถ้ำผาผึ้งซึ่งเป็นถ้ำที่มีความสวยงามและยาวมากที่สุดในอุทยานแห่งชาติดอยภูคา (บ้านมณีพฤกษ์) อำเภอทุ่งช้าง ภายในมีหินงอกหินย้อยที่สวยงาม นอกจากนี้ยังมีน้ำตกและลำธารขนาดใหญ่ภายในถ้ำอีกด้วย

แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่งที่อยู่ในอุทยานแห่งชาติดอยภูคา ได้แก่ *สุสานหอย* ซึ่งเป็นซากของหอยทะเลอายุประมาณ 218 ล้านปี พบที่บ้านค่างฮ่อ อำเภอทุ่งช้าง และ *ยอดดอยภูแว* ซึ่งเป็นดอยที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลถึง 1,837 เมตร มีลักษณะโดดเด่นที่เป็นทุ่งหญ้าบนดอย อีกทั้งมีลานหินและหน้าผาสูงชัน มีพันธุ์ไม้หายากจำนวนมาก เช่น ค้อ กุหลาบพันปี ที่ดอยภูแวจะมีความงดงามอย่างยิ่งในช่วงฤดูหนาว ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอื่น ๆ ได้แก่ *น้ำตกอาทิ* *น้ำตกต้นตอง* *น้ำตกวังเปียน* *น้ำตกภูฟ้า* *น้ำตกตาดหลวง* และ *กิจกรรมล่องแก่งน้ำว่าตองกลาง* ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยภูคา นับได้ว่าเป็นเส้นทางเป็นที่สุดของความตื่นเต้น สนุกสนาน ด้วยมีแก่งที่ล่องได้ในระดับยากถึงยากมากมากกว่า 20 แห่ง ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวกำลังได้รับความนิยมอย่างสูงจากนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะผู้ที่รักความตื่นเต้น และชอบผจญภัย

ด้วยยังคงความสมบูรณ์ทางธรรมชาติไว้อย่างดียิ่ง มีพืชพันธุ์อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลากหลายประเภท คือ เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นชาวน่านเห็นว่า อุทยานแห่งชาติดอยภูคา คือ สถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดที่จะไปเยี่ยมชม

น้ำตกศิลาเพชร

น้ำตกศิลาเพชร อยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 8 บ้านป่าตองดอนทรายทอง ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอบัว เมื่อเดินขึ้นไปตามลำน้ำทั้งสองฝั่งจะเป็นผาลาดชันอยู่ท่ามกลางป่าเบญจพรรณและป่าดิบชื้น บริเวณชั้นล่างสุดมีแอ่งกว้างเหมาะแก่การใช้เป็นสถานที่เล่นน้ำ น้ำในบริเวณน้ำตกใสสะอาดและเต็มไปด้วยฝูงปลานานาชนิด มีโขดหินอันสวยงาม มีต้นไม้ที่ร่มรื่นอยู่รายล้อม เหมาะแก่การมาเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ นอกจากนี้บริเวณน้ำตกยังมีร้านค้าเพื่อให้บริการอาหารและเครื่องดื่มสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยว เหตุผลของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นชาวน่านที่เห็นว่าน้ำตกศิลาเพชรเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ควรค่าแก่การเยี่ยมชม คือ ความงดงาม

ของสายน้ำท่ามกลางแมกไม้และธรรมชาติอันร่มรื่นเป็นเหตุให้น้ำตกศิลาเพชรเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีผู้ไปเยือนมากที่สุดแห่งหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเทศกาลสงกรานต์

เสาดินนาน้อย

เสาดินนาน้อย คือ เสาดินและหุบผาที่เว้าแหว่งเป็นรูปทรงต่างๆ ตามธรรมชาติ เมื่อแสงแดดสาดส่องจะเกิดเป็นรูปเงาลักษณะต่างๆ ที่แปลกตาก่อให้เกิดจินตนาการเป็นเรื่องราวต่างๆ กล่าวได้ว่า เสาดินนาน้อย คือ อีกหนึ่งความน่าอัศจรรย์ที่รังสรรค์ขึ้นโดยธรรมชาติ

เสาดินนาน้อย อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติศรีน่านซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุมในท้องที่อำเภอนาหมื่น อำเภอวานอ้อย และอำเภอเวียงสา ส่วนเสาดินนาน้อย อยู่ในพื้นที่ตำบลเชียงของ อำเภอวานอ้อย ห่างจากตัวเมืองอำเภอวานอ้อยประมาณ 8 กิโลเมตร ทิศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งทั้งหมดเป็นชาวน่านเห็นว่า เสาดินนาน้อย เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวควรไปเยือน คือ การที่สถานที่ดังกล่าวถูกรังสรรค์โดยปรากฏการณ์ทางธรรมชาติให้มีรูปลักษณะอันเป็นเอกลักษณ์แปลกตา และเป็นแหล่งศึกษาทางด้านธรณีวิทยาที่น่าสนใจแห่งหนึ่ง

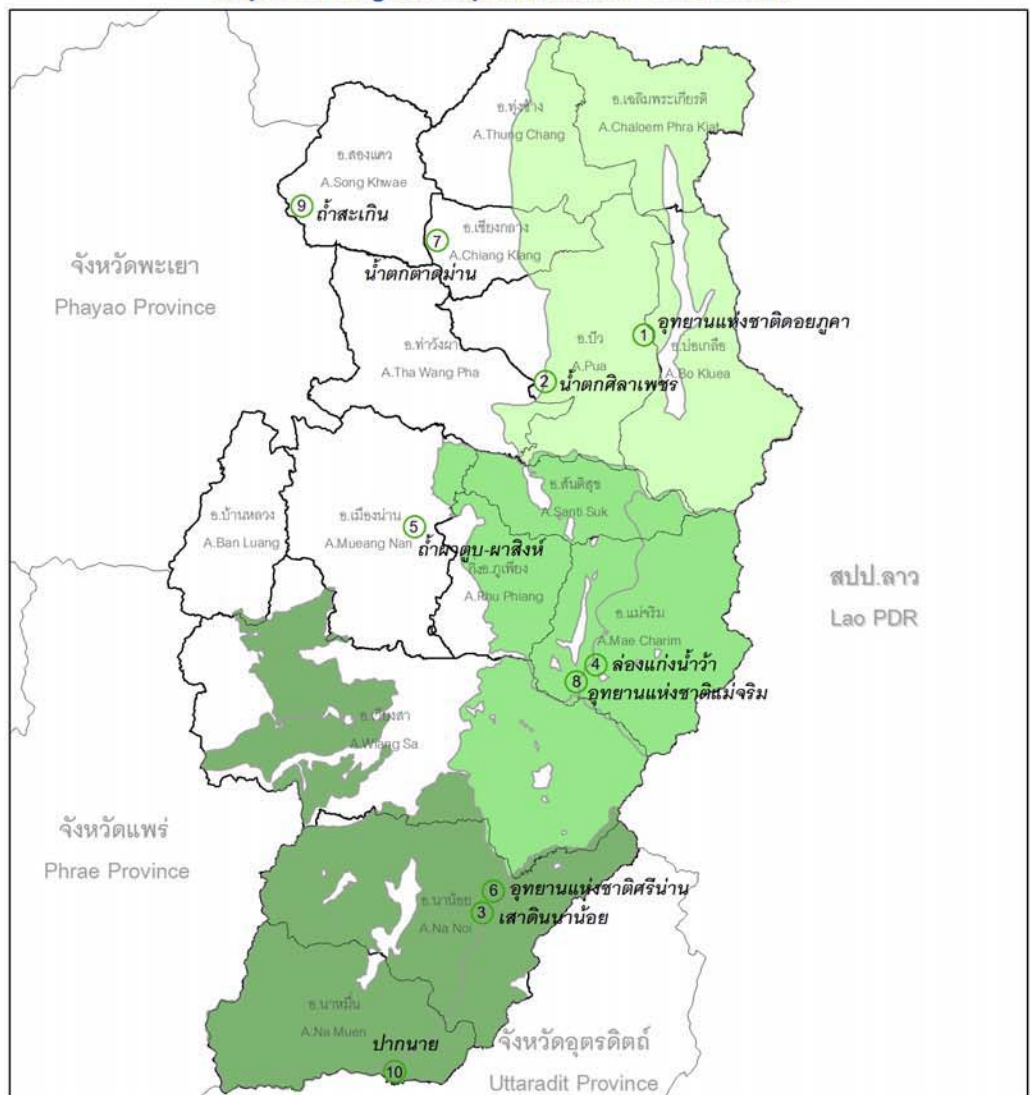
เสาดินนาน้อย มีลักษณะเป็นภูเขาหินที่ถูกกัดเซาะให้สีกร่อนพังทลายทำให้ปรากฏแห่งดินผสมหินลูกรังปนดินแดงและมีป่าเต็งรังขึ้นอยู่ประปราย ทำให้ดูเหมือนเมืองโบราณในดินแดนลับแล เดิมชาวบ้านเรียกเสาดินนาน้อยด้วยหลายชื่อด้วยกัน อาทิ “เด่นเสือโคร่ง” “เด่นปู่เขี้ยว” หรือ “เด่นฮีบด” แต่ละชื่อนั้นมาจากตำนานที่แตกต่างกัน บ้างก็ว่าบริเวณนี้เคยเป็นที่อยู่ของเสือโคร่งมาก่อน จึงเรียกบริเวณนี้ว่า “เด่นเสือโคร่ง” บ้างเล่าว่ามีชายคนหนึ่งชื่อปู่เขี้ยวผิวดำหวังในความรักและได้ตรอมใจเสียชีวิตที่บริเวณนี้จึงเรียกบริเวณนี้ว่า “เด่นปู่เขี้ยว” ส่วนอีกตำนานเล่าว่ามีหญิงสาวหน้าตาสวยงามชื่อฮีบดเสียชีวิตที่บริเวณนี้ จึงเรียกบริเวณนี้ว่า “เด่นฮีบด” ต่อมาถูกน้ำกัดเซาะมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นเสาดิน ชื่อต่าง ๆ ก็ค่อย ๆ เลือนไป เสาดินจึงเป็นชื่อเรียกที่ติดปากจนถึงทุกวันนี้

ล่องแก่งน้ำว้า

น้ำว้า เป็นชื่อแม่น้ำสายเล็ก ๆ อยู่ท่ามกลางธรรมชาติอันบริสุทธิ์ มีต้นน้ำมาจากทิวเขาหลวงพระบางบริเวณชายแดนไทย-ลาว ไหลผ่านขุนเขาและผืนป่าอันอุดมสมบูรณ์แล้วจึงไหลรวมกับแม่น้ำน่าน ด้วยลำน้ำสายนี้ มีแก่งหินและวังวนอยู่หลายแห่ง จึงมีผู้นิยมมาล่องแก่งกันค่อนข้างมาก

ล่องแก่งน้ำว้า คือ การล่องแก่งโดยใช้แพยางซึ่งนั่งได้ประมาณลำละ 8 คน ช่วงที่เหมาะสมแก่การล่องแก่งมากที่สุด คือ ช่วงฤดูหนาว ประมาณเดือนพฤศจิกายนจนถึงเดือนมกราคม ลำน้ำช่วง

แผนที่แสดงตำแหน่งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ควรไปเยือน 10 อันดับแรก
 Map showing the top ten natural attractions

สัญลักษณ์แผนที่ Legend

- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ Natural attraction
- เขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยภูคา Doi Phu Kha natural park
- เขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่จริม Mae Charim natural park
- เขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติศรีน่าน Si Nan natural park

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน
 Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
 Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

ภาพที่ 4.4 แผนที่แสดงตำแหน่งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ควรไปเยือน 10 อันดับแรก

ที่สวยงามและเหมาะแก่การล่องแก่งที่สุด คือ ช่วงที่ไหลผ่านอุทยานแห่งชาติแม่จรมีระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร หรือเรียกกันว่า “เส้นทางลำนํ้าว่าตอนล่าง” ต่อมาเส้นทางล่องแก่งเพิ่มขึ้นในพื้นที่ป่าเขาอันอุดมสมบูรณ์ คือ “เส้นทางลำนํ้าว่าตอนกลาง” ซึ่งเป็นการล่องแก่งในระดับที่ยากมากยิ่งขึ้น

เส้นทางลำนํ้าว่าตอนล่าง เริ่มต้นที่บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติแม่จรมุ่งไปสิ้นสุดที่บ้านหาดไร่ ระยะทาง 15 กิโลเมตร หากต้องการล่องไกลขึ้นต้องเดินทางเหนือขึ้นไปทางต้นน้ำอีกประมาณ 4 กิโลเมตร เส้นทางดังกล่าวจะผ่านแก่งต่าง ๆ ตั้งแต่แก่งบ้านน้ำปู้ ซึ่งเป็นแก่งเล็ก ๆ จนถึงแก่งหลวง ซึ่งเป็นทางคดโค้ง บางช่วงมีหินก้อนใหญ่ขวางโผล่และยังลดระดับคล้ายกับน้ำตกเล็ก ๆ อีกด้วย แก่งนี้มีระยะทางยาวกว่าแก่งอื่น ๆ คือ ประมาณ 800 เมตร จากนั้นก็จะผ่านแก่งสาละ แก่งต้นไทร และแก่งสวนหิน ซึ่งน่าตื่นเต้น และมีความสวยงามแตกต่างกันไป บางช่วงอาจเทียบแพเที่ยวปางช้าง หรือนั่งช้างต่อไปยังหาดบ้านไร่ได้

ส่วนเส้นทางล่องแก่งนํ้าว่าตอนกลาง เริ่มต้นที่บ้านสบมาง อ.บ่อเกลือ ไปจนถึงบ้านวังลูน อ.แม่จรม ผ่านพื้นที่อุทยานแห่งชาติสามแห่ง คือ อุทยานแห่งชาติดอยภูคา อุทยานแห่งชาติขุนน่าน และอุทยานแห่งชาติแม่จรม และผ่านสามอำเภอ คือ อำเภอบ่อเกลือ อ.สันติสุข และ อ.แม่จรม รวมระยะทางประมาณ 80 กิโลเมตร ใช้เวลาล่อง 3 วัน 2 คืน ลักษณะของสายน้ำช่วงดังกล่าวมีแก่งเล็ก แก่งใหญ่ มากกว่าร้อยแก่ง สร้างความตื่นเต้น ระทึกใจตลอดเส้นทาง บางช่วงของการล่องแก่งจะผ่านช่องเขา และผืนป่าผดัดใบและป่าเบญจพรรณอันสวยงาม

เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ล่องแก่งนํ้าว่าเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ไม่ควรพลาด คือ นอกจากความสนุกสนานจากการผจญภัยบนกระแสนํ้าผ่านสวนหิน และหุบเขาแล้ว บางช่วงยังมีหาดทรายซึ่งสามารถเทียบแพเพื่อเล่นนํ้า และหากโชคดียังอาจได้พบเห็นสัตว์ป่านานาชนิดลงมากินนํ้าในลำนํ้าอีกด้วย

วนอุทยานแห่งชาติถ้ำผาตูบ

วนอุทยานแห่งชาติถ้ำผาตูบ เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษ คือ มีแนวเขาหินปูนหลายลูกอยู่ในบริเวณเดียวกัน จึงพบถ้ำหลายแห่งอยู่ในป่าอันร่มรื่น วนอุทยานถ้ำผาตูบอยู่ในท้องที่บ้านผาตูบ ตำบลผาสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน มีเนื้อที่ประมาณ 582 ไร่ กรมป่าไม้ได้ประกาศเป็นวนอุทยานเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2521

ลักษณะภูมิประเทศของวนอุทยานผาตูบ คือ มีภูเขาหินเรียงติดต่อกันเรียงตัวจากทางด้านเหนือลงมาภายในพื้นที่วนอุทยาน ได้แก่ เขาถ้ำพระเขาป่าซาง เขาบ่อนํ้าทิพย์ เขาผาผัดเอือก เขาม่อนมะฝางและเขาหน้าดำ เป็นต้น ซึ่งเขาเหล่านี้มีอาณาเขตติดต่อเป็นเทือกเขาเดียวกัน มีป่าเกิดขึ้นอยู่ในอ้อมกอดของขุนเขาซึ่งชาวบ้านเรียกพื้นที่ดังกล่าวว่า “หนองน่าน”

พื้นที่ป่าในวนอุทยานถ้ำผาตูบเป็นป่าดงดิบและป่าเบญจพรรณ พันธุ์ไม้ที่พบ อาทิ สัก พะยูง ตะแบก แดง ตีนเป็ด รกฟ้า ยอป่า เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสมุนไพรและเถาวัลย์ชนิดต่างๆ ขึ้นอยู่หนาแน่น ส่วนสัตว์ป่าที่พบได้แก่ เลียงผา หมูป่า เก้ง กระซัง ไก่ป่า กระรอก อีเห็น งู หมี และนกชนิดต่างๆ ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในวนอุทยานถ้ำผาตูบได้แก่ ป่าหนองน่านซึ่งเป็นป่าดงดิบ มีพรรณไม้นานาชนิดที่แตกต่างกับพรรณไม้พื้นเมืองที่มีอยู่ทั่วไปของจังหวัดน่านขึ้นอยู่เป็นระเบียบตามธรรมชาติ บริเวณป่ายังมีความร่มรื่นสวยงามเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจยังได้แก่ ถ้ำต่าง ๆ อาทิ ถ้ำเจดีย์แก้ว ถ้ำซอน ถ้ำพระ ถ้ำบ่อน้ำทิพย์ ซึ่งแต่ละถ้ำมีหินงอกหินย้อยที่สวยงามยิ่ง ส่วนภายในถ้ำบ่อน้ำทิพย์นั้นมีแอ่งน้ำรูปไข่มีน้ำภายในบ่อตลอดทั้งปี ชาวบ้านเชื่อว่าน้ำภายในบ่อนั้นเป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์ ในเดือน 5 ของทางภาคเหนือ หรือ ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี คือ ช่วงวันมาฆบูชาได้จัดให้มีพิธีเดินขึ้นเขามาที่บ่อน้ำทิพย์แห่งนี้ ซึ่งถือว่าเป็นการแสวงบุญของชาวบ้าน ทุกปีจะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศไปร่วมงานเป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้ภายในวนอุทยานแห่งชาติยังมีจุดชมทัศนียภาพที่งดงาม ตั้งอยู่บนเขาป่าซาง ติดกับบ่อน้ำทิพย์ทางด้านทิศใต้ จากจุดดังกล่าวนักท่องเที่ยวสามารถมองเห็นทัศนียภาพภายในวนอุทยานแห่งชาติได้โดยรอบและสามารถมองเห็นอำเภอเมืองน่านจากจุดดังกล่าวได้ ส่วนเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า อุทยานแห่งชาติถ้ำผาตูบเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอันทรงคุณค่า คือ การที่สถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งอารยธรรมของมนุษย์ยุคโบราณ มีขุนเขาใหญ่โกลัทางสายน่าน-ปัว บนเขามีถ้ำอยู่หลายถ้ำ ภายในถ้ำมีภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ตามฝาผนังถ้ำ

อุทยานแห่งชาติศรีน่าน

อุทยานแห่งชาติศรีน่าน มีพื้นที่ครอบคลุมในท้องที่อำเภอนาหมื่น อำเภอนาน้อย อำเภอเวียงสา มีพื้นที่ 583,750 ไร่ เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า อุทยานแห่งชาติศรีน่านเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอันทรงคุณค่า เนื่องด้วยเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ สภาพป่าในอุทยานแห่งชาติศรีน่านส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณ บางพื้นที่มีป่าดิบเขาและป่าดงดิบแล้งผสมป่าเต็งรัง มีพันธุ์ไม้มีค่า เช่น สัก มะค่า ประดู่ แดง ชิงชัน ยาง ตะเคียนทอง ฯลฯ มีต้นไม้หายาก คือ ต้นดึกเคี่ยมและพืชตระกูลปาล์ม คือ ต้นปุมเป้ง หรือ ปาล์มสิบสองปันนา เป็นต้น เนื่องจากสภาพป่าคงความอุดมสมบูรณ์อย่างยิ่งกอบกับมีแม่น้ำน่านไหลผ่านใจกลางอุทยาน ทำให้มีสัตว์ป่าหลากหลายพันธุ์อาศัยอยู่ อาทิ กระตัง วัวแดง เลียงผา เก้ง เสือดำ หมีควาย หมีหมา หมูป่า หนูหริ่ง หมาใน อีเห็น แม่น ลิ่นหรือนิ่ม รวมทั้งนกนานาชนิด เช่น นกยูงป่า นอกจากนี้ยังพบสัตว์น้ำและสัตว์เลื้อยคลานนานาชนิด แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจของอุทยานแห่งชาติศรีน่าน ได้แก่ เสาดินนาน้อยและคอกเสือ ซึ่งเป็นภูเขาดินที่ถูกกัดเซาะให้ลึก

กร่อนพังทลาย มีรูปร่างแปลกตา (ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในอันดับที่ 3) ปากนาย ซึ่งเป็นหมู่บ้าน ประมงริมทะเลสาบ (ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดต่อไปในอันดับที่ 10) ดอยผาฮู้ ตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางขุนเขาที่เขียวขจีหลายแสนไร่ ยามหนาวจะมีทะเลหมอกสีขาวตัดกับความเขียวขจีของผืนป่าและแสงสีทองของดวงอาทิตย์ยามเช้า ผาหัวสิงห์ เป็นหน้าผารูปร่างเหมือนสิงโตนอนหมอบเป็นจุดชมดวงอาทิตย์ลับเหลี่ยมเขาที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่ง ดอยเสมอดาว เป็นลานกว้างตามสันเขาที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปดูดาว หรือ ชมพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกดิน สวนหิน เป็นสถานที่สำหรับชมทิวทัศน์สองฝั่งแม่น้ำน่าน ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถล่องเรือ ล่องแพ ชมทัศนียภาพอันสวยงามตลอดสองฟากฝั่งของแม่น้ำน่านได้

น้ำตกตาดม่าน

น้ำตกตาดม่านตั้งอยู่บ้านวังทอง หมู่ที่ 3 ตำบลพระพุทธรบาท ห่างจากที่ว่าการอำเภอเขียงกลาง 11 กิโลเมตร มีทางรถยนต์ซึ่งเป็นถนนคอนกรีต สภาพน้ำตก มีลักษณะเป็นชั้นหินสลับซับซ้อนลดหลั่นเป็นชั้น ๆ เป็นจำนวน 6 ชั้น บริเวณน้ำตกชั้นที่ 1 มีความสูงประมาณ 30 เมตร มีแอ่งน้ำ ที่เหมาะแก่การแหวกว่ายเล่นน้ำชั้นที่ 2 มีความสูงประมาณ 50 เมตร เป็นน้ำตกที่มีความสวยงามมาก สำหรับน้ำตกทั้ง 6 ชั้น มีชื่อเรียกกันตั้งแต่อดีตดังนี้ ตาดม่าน ผาคันไถ ผาหัวช้าง ผาจ้อม ตาดลิง และตาดหมอก (ห้วยนก) ส่วนเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นชาวน่านเห็นว่าน้ำตกตาดม่านเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวควรไปเยือน คือเป็นน้ำตกที่มีความสวยงามทางธรรมชาติอย่างยิ่ง น้ำตกมีหลายชั้น และเป็นน้ำตกที่ได้รับความนิยมอย่างยิ่งในหมู่ชาวน่าน

อุทยานแห่งชาติแม่จรม

อุทยานแห่งชาติแม่จรม ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดน่านในท้องที่อำเภอแม่จรม และอำเภอเวียงสา มีพื้นที่ประมาณ 270,000 ไร่ เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าอุทยานแห่งชาติแม่จรมเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดน่าน คือ การมีสภาพป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญ การมีร่องรอยอารยธรรมโบราณ การมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีทัศนียภาพอันสวยงามและการมีสัตว์ป่าที่หายากหลากหลายชนิด

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศมีเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน มีพื้นที่ติดต่อกับป่าผืนใหญ่ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีปริมาณน้ำฝนที่เพียงพอทำให้เกิดสภาพป่าหลากหลายชนิด ทั้ง ป่าเบญจพรรณ ป่าดงดิบแล้งและป่าดงดิบชื้น ป่าเต็งรัง ป่าสนเขา ป่าเต็งรังผสมสนเขา และมีทรัพยากรป่าไม้ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ ทั้งไม้สัก ไม้ตะเคียนทอง มะค่าโมง ฯลฯ สัตว์ป่าที่พบในพื้นที่ ได้แก่ เสือโคร่ง เสือปลา หมูป่าควาย เลียงผา เก้ง ช้างป่า นอกจากนี้ยังสำรวจพบนกถึง

365 ชนิด เช่น นกกก นกเป็ดน้ำ นกมูม นกเขนหัวขาวท้ายแดง และพบแมลงอนุรักษ์บางชนิด เช่น ผีเสื้อถุงทอง กว่างดาว ตัวงดินขอบทองแดง นอกจากนี้ในลำน้ำว่า ยังพบปลาหมูอินทรี ซึ่ง เป็นปลาที่ใกล้จะสูญพันธุ์และพบได้ยากยิ่งในแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจในอุทยานแห่งชาติแม่จรม ได้แก่ เส้นทางศึกษาธรรมชาติชบาป่า เป็นเส้นทางที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินศึกษาธรรมชาติเส้นทางนี้เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 โดยทรงพบดอกไม้ป่าสกุลเดียวกับชบา ดอกสีชมพูอมม่วง และได้พระราชทานนามว่า ชบาป่า (Urena labota) เส้นทางศึกษาธรรมชาติมีระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินประมาณ 1 ชั่วโมง ระหว่างทางมีจุดชมทิวทัศน์ของลำน้ำว่าและขุนเขาหลายจุด ส่วนเส้นทางศึกษาธรรมชาติอื่น ๆ ได้แก่ เส้นทางเดินป่าบ้านน้ำพาง-บ้านร่มเกล้า เส้นทางเดินป่าตามลำน้ำแ่ง ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอื่น ๆ ได้แก่ หมู่บ้านชาวเขาบ้านร่มเกล้า ซึ่งเป็นหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง ซึ่งนักท่องเที่ยวสัมผัสวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ วัฒนธรรมและประเพณีของชนกลุ่มนี้ได้อย่างใกล้ชิด

อุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกิน

อุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกิน มีพื้นที่ประมาณ 157,812 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 3 แห่ง คือ ป่าสงวนแห่งชาติป่าน้ำยาว-ป่าน้ำสวด ในท้องที่ตำบลยอด ตำบลชนแดน อำเภอสองแคว จังหวัดน่าน ป่าสงวนแห่งชาติป่าน้ำเปือย-ป่าน้ำหยวน-ป่าน้ำลาว ในท้องที่ตำบลร่มเย็น ตำบลแม่ลาว อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแม่ยม ในท้องที่ตำบลผาช้างน้อย อำเภอปง จังหวัดพะเยา

เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าอุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกินเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอันทรงคุณค่า เนื่องด้วยอุทยานแห่งชาติดังกล่าว มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ และมีความหลากหลายทางชีวภาพ อีกทั้งเป็นต้นกำเนิดของกลุ่มน้ำสำคัญ ได้แก่ กลุ่มน้ำยมตอนบน กลุ่มน้ำยาวตอนบน และกลุ่มน้ำลาว ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำน่านและแม่น้ำยม นอกจากนี้ยังมีเทือกเขาสูงสลับซับซ้อนโดยยอดเขาที่สูงที่สุด คือ ยอดดอยจี่ มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 1,752 เมตร ซึ่งลักษณะทางภูมิศาสตร์ดังกล่าวก่อให้เกิดจุดเด่นในด้านความงดงามทางธรรมชาติและมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยว

อุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกิน มีสภาพป่าที่มีความหลากหลาย มีทั้งป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ พรรณไม้หายากที่พบในอุทยานแห่งชาติดังกล่าว ได้แก่ กำลังเสือโคร่ง สนมสามพันปี กฤษณา กระบก สมพง ลำพูป่าแดง ยาง ตะเคียน สมอภิเพก นอกจากนี้ยังพบกล้วยไม้ เฟิร์นชนิดต่าง ๆ กล้วยวชิริง เป็นต้น ส่วนสัตว์ป่าที่พบ อาทิ เสือ เลียงผา เก้ง หมูป่า สุนัขจิ้งจอก กระรอก ลิ่นหรือนิ่ม ไก่ฟ้า ไก่ป่า ฯลฯ

ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจ ได้แก่ ถ้ำหลวงสะเก็น เป็นถ้ำที่ตั้งอยู่บนหน้าผาสูงภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อยที่สวยงามและมีค้างคาวอาศัยอยู่จำนวนมาก น้ำตกผาธาร เป็นน้ำตกขนาดกลางที่มีความสวยงามยิ่งแห่งหนึ่ง น้ำตกดังกล่าวมีชั้นใหญ่ ๆ 9 ชั้นและมีน้ำไหลตลอดปี และ น้ำตกห้วยหาด หรือ น้ำตกบ้านยอด ซึ่งเป็นน้ำตกขนาดกลาง มีความสูงประมาณ 3 ชั้น ตั้งอยู่ที่ท้องที่บ้านยอด อำเภอสองแคว จังหวัดน่าน

ปากนาย

ปากนาย ตั้งอยู่ตำบลนาทะนุง อำเภอนาหมื่น อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติศรีน่าน ปากนายเป็นชื่อหมู่บ้านเล็ก ๆ ของชาวบ้านที่อพยพมาจากหลากหลายแห่งมาตั้งบ้านเรือนหลังจากที่เขื่อนสิริกิติ์ขวางลำน้ำน่านจนกลายเป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ที่นี้จึงเป็นชุมชนชาวประมงตั้งแต่นั้นมา ชื่อปากนายมาจากการที่บริเวณดังกล่าวนั้นแม่น้ำนายได้มาบรรจบกับแม่น้ำน่าน และด้วยทัศนียภาพที่งดงามของทะเลสาบน้ำจืดกว้างใหญ่ที่สะท้อนสีฟ้าครามของท้องฟ้าและสีเขียวของขุนเขาที่โอบล้อมทะเลสาบไว้ รวมถึงอาหารที่ทำจากปลาสดใหม่ และกิจกรรมล่องแพชมสีสันทันของพระอาทิตย์ยามเย็นจึงทำให้ปากนายกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งและอยู่ในใจของชาวน่านเสมอมา

เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ปากนาย เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดน่าน คือ นอกจากทัศนียภาพอันงดงามของทะเลสาบน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดของจังหวัดน่านแล้ว นักท่องเที่ยวยังสามารถเรียนรู้และสัมผัสวิถีชีวิตชาวประมงชาวน่านได้อย่างใกล้ชิดอีกด้วย

ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นชาวน่าน เห็นว่า นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดที่จะไปเยี่ยมชม ได้แก่ อุทยานแห่งชาติขุนน่านซึ่งครอบคลุมพื้นที่อำเภอบ่อเกลือจังหวัดน่าน อุทยานแห่งชาติขุนสถานซึ่งอยู่ในพื้นที่อำเภอนาน้อยและอำเภอนาหมื่น ดอยวาว ดอยภูคา ดอยผาหู้ ถ้ำสาลี ถ้ำละโง่ง น้ำตกวังเปียน น้ำตกสบัน น้ำตกต้นตอง น้ำตกภูสัน น้ำตกผาแดง น้ำตกห้วยกาด น้ำตกบ้านจันทา น้ำตกตาดหลวง น้ำออกภูที่บ้านสันเจริญ บ่อน้ำร้อนที่บ้านน้ำพุและที่บ้านน้ำกิ อำเภอท่าวังผา หาดหินขาวแม่น้ำน่าน และบ่อเกลือสินเธาว์ที่อำเภอบ่อเกลือ เป็นต้น

นอกจากสถานที่สถานที่ที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแล้ว ฐานข้อมูลของโครงการยังได้รวบรวมข้อมูลแหล่งผลิตภัณฑ์ของหมู่บ้านต่าง ๆ ทั้ง 902 หมู่บ้านไว้ด้วย โดยพบว่าผลิตภัณฑ์ของหมู่บ้านต่าง ๆ ในจังหวัดน่านสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้และผลิตภัณฑ์อาหาร โดยผลิตภัณฑ์เครื่องใช้นั้น ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานและผ้าทอ

โดยผลิตภัณฑ์จักสานนั้น พบว่า อำเภอที่มีหมู่บ้านทำผลิตภัณฑ์จักสานจำนวนมากที่สุด คือ อำเภอบัว พบว่ามีการทำผลิตภัณฑ์จักสาน 11 หมู่บ้าน ได้แก่ ตำบลภูคา มี 8 หมู่บ้าน คือ บ้านปางยาง บ้านห้วยงอน บ้านน้ำบัวพัฒนา บ้านแจรงหลวง บ้านขุนกุน บ้านเตยแก้วเห็น บ้านตาน้อยและบ้านกอก ส่วนที่ตำบลอื่น ๆ ได้แก่ ตำบลสถานที่บ้านล้านเหล้า ตำบลอนที่บ้านไร่ และตำบลเจดีย์ชัยที่บ้านปง ที่อำเภอเมืองน่าน พบว่า มีการทำผลิตภัณฑ์จักสาน 8 หมู่บ้าน โดยพบว่าตำบลที่มีการทำจักสานมากที่สุด คือ ตำบลสะเนียน พบ 4 หมู่บ้าน คือ บ้านใหม่เจริญสุข บ้านห้วยปุก บ้านห้วยสะพี และบ้านห้วยเฮือ รองลงมา คือที่ตำบลบ่อ ที่บ้านสระภูเวียงและบ้านภูเวียง ที่ตำบลในเวียงที่บ้านอภัย และที่ตำบลเวียงที่บ้านเวียง เป็นต้น

ส่วนที่อำเภอเวียงสา อำเภอเชียงกลาง และอำเภอนาหมื่น พบว่าแต่ละอำเภอมีหมู่บ้านที่ทำจักสาน 6 หมู่บ้าน โดยที่อำเภอเวียงสา ได้แก่ บ้านนาเหลียงนอกและบ้านห้วยนอก ตำบลนาเหลียง, บ้านป่าจั่ว ตำบลแม่สาคร, บ้านก้นฝาย ตำบลน้ำมวบ, บ้านป่าสัก ตำบลตาลชุมและบ้านนาเก่า ตำบลยาบหวนา ที่อำเภอเชียงกลาง ได้แก่ บ้านวังว่าและบ้านสันทะนา ตำบลเปือ ที่ตำบลเชียงกลาง คือ บ้านหนองและบ้านกอก ที่ตำบลพระธาตุที่บ้านดอนแก้วและบ้านห้วยแก้ว ส่วนที่อำเภอนาหมื่น พบ ที่ตำบลบ่อแก้ว ได้แก่ บ้านบ่อแก้ว บ้านนาบอน บ้านไก่อ่อน บ้านนายางและบ้านป่าคา ที่ตำบลนาทะนุ คือที่บ้านป่าสัก นอกจากนี้หมู่บ้านที่ทำจักสานยังพบที่อำเภอนาน้อย ตำบลน้ำตก คือ ที่บ้านวังกอกและบ้านไทรงาม และที่อำเภอสองแคว ที่บ้านหางทุ่ง ตำบลไร่นาหลวง และบ้านล้านเหล้า ตำบลสถานที่ เป็นต้น

ส่วนที่ตำบลบ่อเกลือ พบว่า ทำผลิตภัณฑ์จักสานโดยใช้วัสดุที่แตกต่างจากที่พบโดยทั่วไป ที่มักใช้ไม้ที่ผ่านเป็นแผ่นบาง โดยที่อำเภอบ่อเกลือใช้นิยมนำไม้สามเหลี่ยมโดยผ่านลำต้นซึ่งมีรูปทรงสามเหลี่ยมทรงกระบอกและจะมีสีน้ำตาลเข้มเมื่อแก่จัดมาสานสร้างลวดลายสลับกับดอกสีขาวนวล เป็นเส้น สาด ตะกร้า หรือกระบุง อันเป็นเอกลักษณ์และมีลวดลายแปลกตาซึ่งเป็นหนึ่งในผลิตภัณฑ์อันเลื่องชื่อที่จำหน่ายที่ร้านภูฟ้า โดยพบว่ามีการทำผลิตภัณฑ์จากไม้สามเหลี่ยมที่ตำบลบ่อเกลือได้ ที่บ้านนาเปื้อง บ้านน้ำหนาว และบ้านนาบง และที่ตำบลภูฟ้า ที่บ้านหางทางหลวง

นอกจากผลิตภัณฑ์จักสานแล้ว ยังพบว่า ผ้าทอและผ้าปัก เป็นผลิตภัณฑ์ที่นิยมทำกันอย่างแพร่หลายในจังหวัดน่าน โดยพบว่า อำเภอที่มีหมู่บ้านที่ทอผ้าเพื่อจำหน่ายมากที่สุด คือ อำเภอเวียงสา มี 11 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านช้าง บ้านช้างใต้ บ้านศรีมงคลและบ้านจ๋วงามที่ตำบลช้าง บ้านพระเนตร บ้านล้านเหนือและบ้านคือเวียงที่ตำบลล้าน บ้านนาเหลียงนอกที่ตำบลนาเหลียง บ้านสถานในตำบลกลางเวียง บ้านตาลชุมและบ้านนาออกที่ตำบลตาลชุม รองลงมา คือ อำเภอบัว มีหมู่บ้านที่ทอผ้าเพื่อจำหน่าย 8 หมู่บ้าน โดยเกือบทั้งหมดทอผ้าทอไทลื้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ้าลายน้ำไหลที่มีชื่อเสียง ได้แก่ บ้านทุ่งศรีบุญยืนและบ้านนาคำที่ตำบลศิลาเพชร บ้านใหม่และ

บ้านหลายทุ่งที่ตำบลปอน บ้านเฮี้ยที่ตำบลศิลาแลง บ้านสถานที่ตำบลนาฝาง บ้านมอนี่ที่ตำบลวรรณคร ส่วนบ้านท่าควายที่ตำบลไชยพัฒนานั้นทอดผ้าทอลายโบราณอันงดงามเป็นที่เลื่องลือ ส่วนที่อำเภออื่น ๆ ได้แก่ อำเภอท่าวังผา จากฐานข้อมูลของโครงการฯ พบว่ามีหมู่บ้านทอดผ้าเพื่อจำหน่าย 4 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านก่ง บ้านเชียงยืนและบ้านเลี้ยวที่ตำบลยมและบ้านดอนมูลที่ตำบลศรีภูมิ ที่อำเภอเชียงกลาง ตำบลเชียงกลาง จากพบว่ามี 2 หมู่บ้านที่ทอดผ้าเพื่อจำหน่าย คือ บ้านดู่อยู่ในตำบลเชียงกลางและบ้านภูแหงอยู่ในตำบลพระพุทธรบาท ที่อำเภอทุ่งช้าง มี 2 หมู่บ้าน คือ บ้านใหม่และบ้านหลายทุ่งที่ตำบลปอน นอกจากนี้ยังพบหมู่บ้านที่ทอดผ้าเพื่อจำหน่ายที่อำเภอนาหมื่น ที่บ้านต้นตองในตำบลปิงหลวง อำเภอบ่อเกลือ ที่บ้านนาเปื่องในตำบลบ่อเกลือใต้ และกิ่งอำเภอภูเพียง ที่บ้านน้ำแก่นได้ในตำบลน้ำแก่น เป็นต้น

ส่วนผ้าปักชาวเขา พบว่า ผ้าปักชาวเขาเผ่าเมี่ยนมีการผลิตและจำหน่ายที่อำเภอท่าวังผาที่บ้านสันเจริญ ตำบลผาทอง บ้านฮากฮาน ตำบลยาบหัวนา อำเภอเวียงสา บ้านขุนน้ำพริก ตำบลนาไร่หลวง อำเภอสองแควและที่บ้านทรายทอง ตำบลบ่อ อำเภอเมืองน่าน ฯลฯ

นอกจากนี้ยังพบว่ามีการทำผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ที่น่าสนใจอื่น ๆ ได้แก่ *ผลิตภัณฑ์เครื่องหวาย* พบมากที่ตำบลบ่อเกลือ ได้แก่ บ้านผาคีบ บ้านนาขามและบ้านนาขวางที่ตำบลบ่อเกลือใต้ ที่บ้านบ้านผาสุขและบ้านห้วยล้อมในตำบลภูฟ้า บ้านน้ำลึกที่ตำบลผาทองและบ้านดอนตันสองที่ตำบลศรีภูมิ อำเภอท่าวังผา ฯ *ผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน* ที่อำเภอเมืองน่าน ได้แก่ ที่บ้านห้วยมอญในตำบลเวียง บ้านกลางพัฒนาในตำบลสะเนียน บ้านเขาน้อยในตำบลดู่ใต้ และที่บ้านห้วยสะนาว ตำบลปากกลาง อำเภอปัว *ผลิตภัณฑ์จากกะลา* ที่บ้านดอนมูล ตำบลปิงหลวง อำเภอเวียงสา *ผลิตภัณฑ์จากหมู่บ้านตีเหล็ก* ที่บ้านร่มเกล้า ตำบลน้ำวาง อำเภอแม่จริม บ้านนาล้อม ตำบลน้ำแก่น กิ่งอำเภอภูเพียงและบ้านดอนมูล ตำบลศรีภูมิ อำเภอท่าวังผา *ผลิตภัณฑ์กระดาษสา* ที่บ้านนาเหลืองใน ตำบลนาเหลือง อำเภอเวียงสา และการทำของที่ระลึกต่าง ๆ ได้แก่ *การทำเรือแข่งจำลอง* ที่บ้านภูมินทร์ ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่านและ*การทำกล่องพื้นบ้าน* ที่บ้านนาจั่ว ตำบลไชยวัฒนา อำเภอปัว นอกจากนี้ยังพบว่ามีในการทำไม้กวาดคุณภาพดีหลายหมู่บ้าน อาทิ บ้านห้วยสอนและบ้านห้วยเม่น ตำบลไหล่น่าน อำเภอเวียงสาได้นำต้นกกมาทำเป็นไม้กวาด เป็นต้น

ส่วนตัวอย่างผลิตภัณฑ์อาหาร ได้แก่ *เกลือ* ของบ้านบ่อหลวง ตำบลบ่อเกลือใต้ อำเภอบ่อเกลือ *มะไฟจีน* ของบ้านกอก ตำบลท่าน้าว กิ่งอำเภอภูเพียง บ้านน้ำอูน ตำบลเมืองลี อำเภอ นานหมื่นและบ้านท่าดอนไชย ตำบลนาเหลือง อำเภอเวียงสา *กะต้อนอบแห้ง* ของบ้านท่าดอนไชย และบ้านป่าคา ตำบลนาเหลือง อำเภอเวียงสา *กล้วยอบเนย* ของบ้านปิงหลวง ตำบลปิงหลวง อำเภอ นานหมื่น *ข้าวกลิ้ง* ของบ้านดอนมูล ตำบลปิงหลวง อำเภอ นานหมื่น *กระเทียม* ของบ้านผักเฮือก ตำบลบ่อเกลือใต้ อำเภอบ่อเกลือ *แหนม* ของบ้านท่าน้าว ตำบลท่าน้าว กิ่งอำเภอภูเพียง

บ้านสันติสุข ตำบลนาทะนุง อำเภอนาหมื่น บ้านนาคา ตำบลเมืองลี อำเภอนาหมื่น บ้านท่าคำ ตำบลริม อำเภอนาหมื่น อำเภอท่าวังผา หน่อไม้ปื๊อของบ้านน้ำแก่นเหนือ บ้านน้ำแก่นกลาง บ้านใหม่บ้านน้ำแก่นและบ้านแก่นนคร ตำบลน้ำแก่น กิ่งอำเภอภูเพียง และบ้านท่าคำ ตำบลริม อำเภอท่าวังผา สุราแซ่ ของบ้านห้วยฟาน ตำบลเปือ อำเภอยะกังกลาง ไว่กระซายดำ ของบ้านบ่อหอย ตำบลยาบหัวนา อำเภอเวียงสา เมืองแปะรูป/ ของบ้านปง ตำบลบ่อแก้ว อำเภอนาหมื่น บ้านสกาตเหนือและบ้านสกาตใต้ ตำบลสกาต อำเภอปัว บ้านตาแว่น ตำบลเรือง อำเภอเมืองน่าน บ้านปง ตำบลบ่อแก้ว อำเภอนาหมื่น ยาสูบ ของบ้านไฮหลวง ตำบลพระพุทธรบาท อำเภอยะกังกลาง ลูกต้าว(ลูกซิด) อบแห้ง ของบ้านสบมาง ตำบลภูฟ้า อำเภอบ่อเกลือ และผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร ของบ้านท่าทุ่ง ตำบลนาหลวง อำเภอสองแคว

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ด้วยวัตถุประสงค์ประการหนึ่งของโครงการวิจัยความหลากหลายทางภาษาในจังหวัดน่าน : ความรู้พื้นฐานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งเป็นโครงการวิจัยขนาดใหญ่ที่มีลักษณะบูรณาการระหว่างภาษาศาสตร์กับการใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) คือ การนำองค์ความรู้ใหม่มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดน่าน ซึ่งองค์ความรู้ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งมาจากการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากฐานข้อมูลหมู่บ้านซึ่งข้อมูลในฐานข้อมูลดังกล่าวมาจากระบบสอบถามซึ่งสอบถามกลุ่มตัวอย่างครอบคลุมทุกหมู่บ้านในจังหวัดน่าน จำนวน 902 หมู่บ้าน โดยคำถามที่ทางโครงการตั้งขึ้นนั้น ล้วนเพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและด้านต่าง ๆ อย่างยั่งยืน

ดังจะเห็นได้จากข้อคำถามที่นอกจากจะสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของแต่ละหมู่บ้านดังที่ได้นำเสนอแล้วในบทที่ 4 ฐานข้อมูลยังได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ที่อยู่ภายในหมู่บ้าน ลักษณะทางวัฒนธรรมและประเพณีของแต่ละท้องถิ่น จำนวนภาษาที่ใช้สื่อสารในหมู่บ้านและภาษาที่ใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งประโยชน์ในการสื่อความเข้าใจทั้งในแง่ของการท่องเที่ยว คือ เป็นข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อสื่อสารกับชาวบ้าน และในแง่การพัฒนาด้านอื่น ๆ คือ เป็นข้อมูลสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อสื่อความเข้าใจกับชาวบ้าน

นอกจากนี้ยังสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน ทรัพยากรธรรมชาติที่มีในหมู่บ้าน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ทั้งการคมนาคมขนส่ง หรือ การนำทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น การนำพืชพันธุ์มาทำผลิตภัณฑ์สินค้า หรือ ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อบริโภคหรือจำหน่ายเพื่อเพิ่มรายได้ ข้อมูลในเรื่องดังกล่าวซึ่งครอบคลุมทุกหมู่บ้านในจังหวัดน่านยังเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติของแต่ละท้องถิ่นในจังหวัดน่านให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระยะยาว

ข้อมูลในฐานข้อมูลยังได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และสถานศึกษาในแต่ละหมู่บ้านในจังหวัดน่านซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลทั้งในด้านการรองรับด้านการท่องเที่ยว อาทิ การสร้างอาชีพเพื่อรองรับงานด้านการท่องเที่ยว ตัวอย่างเช่น การอบรมภาษาและการนำเที่ยวสำหรับเยาวชนในท้องถิ่นเพื่อให้เยาวชนเหล่านั้นสามารถนำเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ ทั้งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของแต่ละท้องถิ่นให้เป็นที่ยอมรับแก่ทั้งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และด้านการพัฒนาอื่น ๆ เช่น การวางนโยบายและแผนด้านการศึกษาของจังหวัด เป็นต้น

นอกจากนี้ฐานข้อมูลของโครงการฯ ยังได้แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก หรือ สาธารณูปโภคภายในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับการที่จะพัฒนาสถานที่ต่างๆ เป็น แหล่งท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อทราบว่าจะสถานที่ใดมีศักยภาพที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวแล้วก็ควรจะมีการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานบริเวณสถานที่ดังกล่าวควบคู่กันไป ซึ่งฐานข้อมูลของโครงการฯ ได้รวบรวมข้อมูลดังกล่าวรวมถึงข้อมูลเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในหมู่บ้าน โดยสอบถามถึงความต้องการของชาวบ้านแต่ละหมู่บ้านครอบคลุมทุกหมู่บ้านในจังหวัดน่านว่าต้องการให้ภาครัฐเข้ามาส่งเสริมหรือแก้ไขปัญหาเร่งด่วนเรื่องใดบ้าง ข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบถึงภาพรวมของปัญหาที่แท้จริงของราษฎรในจังหวัดน่านซึ่งนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนที่ตรงกับความต้องการของชาวบ้าน อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรและการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดน่านในระยะยาว ลำดับต่อไปจะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการขาดแคลนสาธารณูปโภคพื้นฐานของแต่ละหมู่บ้านในจังหวัดน่านและข้อมูลเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยสังเขป ดังนี้

การขาดแคลนสาธารณูปโภคพื้นฐานของหมู่บ้านต่าง ๆ ในจังหวัดน่าน จากฐานข้อมูลทำให้ทราบถึงหมู่บ้านและที่ตั้งหมู่บ้านที่ยังคงขาดสาธารณูปโภคพื้นฐาน อันได้แก่ ไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ โดยตำแหน่งที่ตั้งของหมู่บ้านที่ขาดแคลนสาธารณูปโภคพื้นฐานประเภทต่าง ๆ แสดงได้ด้วยแผนที่ดังภาพที่ 5.1

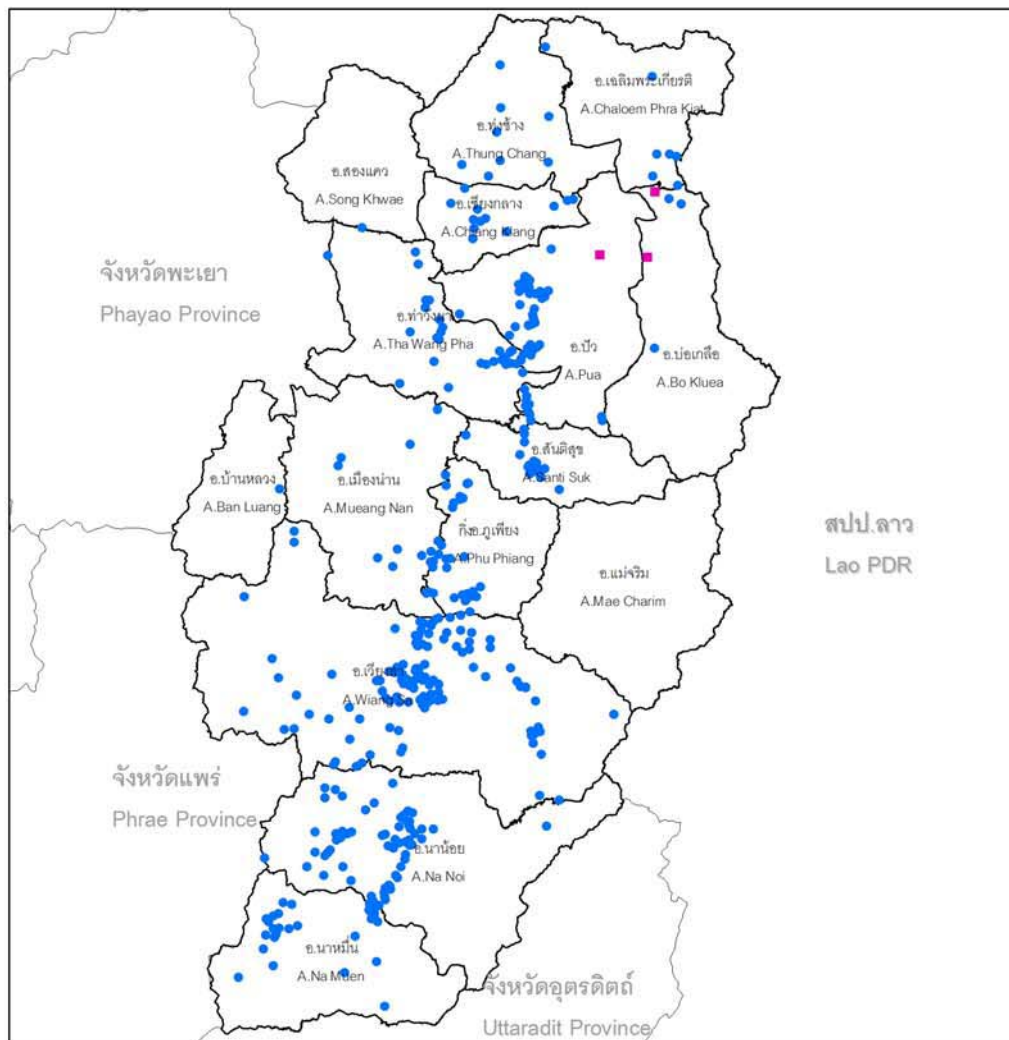
จากแผนที่ (ภาพที่ 5.1) แสดงให้เห็นว่า จังหวัดน่านมีหมู่บ้านที่ควรพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเรื่องระบบการสื่อสาร คือ ขาดแคลนโทรศัพท์มากถึง 390 หมู่บ้าน ส่วนหมู่บ้านที่ขาดแคลนสาธารณูปโภคพื้นฐานไฟฟ้า พบใน 2 อำเภอ คือ อำเภอปัวและอำเภอบ่อเกลือ ซึ่งมีเพียง 3 หมู่บ้าน คือ บ้านนาออก บ้านห้วยขวาก และบ้านห้วยโตน และไม่พบว่ามีหมู่บ้านใดขาดแคลนสาธารณูปโภคพื้นฐานน้ำประปาซึ่งจากฐานข้อมูลพบว่าหมู่บ้านส่วนใหญ่ในจังหวัดน่านนั้นใช้ประปาภูเขา

ส่วนข้อมูลที่สอบถามถึงความต้องการของชาวบ้านว่าต้องการให้ภาครัฐเข้ามาส่งเสริมหรือแก้ไขปัญหาเร่งด่วนเรื่องใดบ้างนั้น จากฐานข้อมูลพบว่าทั้งหมด 2,011 รายการ สามารถจัดกลุ่มความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐของชาวบ้านออกเป็น 13 หมวด ส่วนใหญ่มีความเดือดร้อนเรื่องรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ การขาดแคลนที่ดินทำกิน การถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินทำกิน และการพัฒนาแหล่งน้ำให้เอื้อต่อการทำการเกษตรโดยตัวอย่างความปรารถนาของชาวบ้านในแต่ละหมวดมีดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาด้านอาชีพและรายได้ ต้องการให้ภาครัฐจัดสรรที่ดินทำกินให้เพียงพอต่อจำนวนประชากรในหมู่บ้าน ต้องการเอกสารสิทธิ์ที่ทำกินที่เป็นโฉนด รวมทั้งต้องการให้ภาครัฐจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพ จัดหาอาชีพให้แก่ผู้ว่างงานและกลุ่มแม่บ้านส่งเสริมให้

แผนที่แสดงหมู่บ้านที่ขาดสาธารณูปโภคพื้นฐานอันจำเป็นต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

Map showing villages without basic public facilities

สัญลักษณ์แผนที่ Legend

- ไม่มีโทรศัพท์ No telephone
- ไม่มีไฟฟ้า No electricity

0 10 20 40
Kilometers

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน
Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

ภาพที่ 5.1 แผนที่แสดงหมู่บ้านที่ขาดสาธารณูปโภคพื้นฐานอันจำเป็นต่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ชาวบ้านทำอาชีพเสริมรวมทั้งสนับสนุนให้ชาวบ้านมีรายได้ที่มั่นคงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องการให้จัดโครงการเพื่อช่วยปลดปล่อยหนี้สินให้แก่เกษตรกร ฯลฯ

2. การพัฒนาด้านเทคโนโลยีทางการเกษตรปศุสัตว์และการชลประทาน ส่วนใหญ่ ต้องการให้ภาครัฐสร้างแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อประโยชน์ทางการเกษตร ปรับปรุงแหล่งกักเก็บน้ำที่มีอยู่เดิมให้มีสภาพดีกว่าที่เป็นอยู่ รวมทั้งต้องการให้ภาครัฐจัดหานักวิชาการมาถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการเกษตร เกษตรแผนใหม่ และเห็นว่าควรส่งเสริมด้านการเกษตรให้จริงจังมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ รวมทั้งต้องการให้จัดหาสัตว์เลี้ยงที่มีประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เช่น วัว พันธุ์ดี ให้แก่ชาวบ้าน ฯลฯ

3. การส่งเสริมด้านการตลาดเพื่อจำหน่ายผลิตผลทางการเกษตร ต้องการให้ภาครัฐ จัดหาตลาดเพื่อรองรับสินค้าทางการเกษตรและให้รับประกันราคาผลผลิตทางการเกษตรโดยให้ ราคาสูงกว่าที่เป็นอยู่ รวมทั้งออกมาตรการไม่ให้พ่อค้าคนกลางเข้ามาเอาเปรียบหรือแทรกแซง กลไกทางการตลาด ฯลฯ

4. อุตสาหกรรม ต้องการให้มีโรงงานแปรรูปอาหารสัตว์ภายในหมู่บ้าน

5. การส่งเสริมด้านการศึกษา ต้องการให้ภาครัฐกระจายโอกาสทางการศึกษาให้กลุ่ม ชาติพันธุ์ต่าง ๆ ได้มีโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกับคนพื้นราบ ต้องการให้โรงเรียนในหมู่บ้าน เปิดสอนในระดับที่สูงยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เพื่อที่เด็ก ๆ จะได้ไม่ต้องเดินทางไกลเพื่อไปศึกษาต่อยัง ต่างถิ่น รวมทั้งต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนเรื่องทุนการศึกษา ฯลฯ

6. การพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่งและการไปรษณีย์ ต้องการให้ก่อสร้าง ถนนลาดยางหรือถนนคอนกรีตเข้ามายังหมู่บ้าน ต้องการให้สร้างถนนเข้าไปยังพื้นที่ทำกินและ ปรับปรุงซ่อมแซมถนนบริเวณหมู่บ้านให้มีสภาพดีกว่าที่เป็นอยู่ รวมทั้งต้องการให้มีบริการ ไปรษณีย์ภายในหมู่บ้าน ฯลฯ

7. การพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานต่าง ๆ ต้องการให้ภาครัฐจัดหาแหล่งน้ำสะอาดที่ ถูกสุขลักษณะเหมาะแก่การอุปโภคบริโภค จัดหาภาชนะกักเก็บน้ำให้แก่ชาวบ้าน เช่น ถังเก็บ น้ำฝน รวมทั้งขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุมหมู่บ้านที่อยู่ตามตรอกซอกซอย และจัดให้มีตู้โทรศัพท์ สาธารณะภายในหมู่บ้าน ฯลฯ

8. การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว ต้องการให้พัฒนาหมู่บ้านต่าง ๆ ให้เป็นสถานที่ ท่องเที่ยวโดยการจัดโครงการหมู่บ้าน OTOP เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยว บริเวณหมู่บ้าน ชมศิลปวัฒนธรรมประเพณีของแต่ละหมู่บ้านและเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สินค้าจาก แหล่งผลิตโดยตรง และเห็นว่าควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ สมบูรณ์สามารถแข่งขันกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในจังหวัดอื่น ๆ ได้ รวมทั้งต้องการให้ภาครัฐ

วางนโยบายด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น ฯลฯ

9. การส่งเสริมด้านวัฒนธรรมและประเพณี ต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมและเผยแพร่ วัฒนธรรม ประเพณีของหมู่บ้านเป็นที่รู้จักแพร่หลาย รวมทั้งบูรณะสถานที่ที่มีความสำคัญทางด้าน วัฒนธรรมแต่ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายให้มากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ต้องการให้มีศูนย์วัฒนธรรม ชาวเขาและต้องการให้สภาวัฒนธรรมทำงานอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น และเห็นว่าควรส่งเสริมด้าน ศิลธรรมควบคู่ไปกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ฯลฯ

10. การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงทัศนียภาพหมู่บ้าน ต้องการให้มี แผนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อรักษาป่าไม้ให้ คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาลำน้ำให้มีปลาจำนวนมากเช่นที่เป็นอยู่ไปอีกนาน จัดให้มีบ่อ บำบัดน้ำเสียภายในหมู่บ้าน รวมทั้งต้องการให้สร้างสิ่งปลูกสร้างเพื่อพักผ่อนหย่อนใจภายใน หมู่บ้าน อาทิ ศาลาอเนกประสงค์ เป็นต้น

11. การพัฒนาด้านการแพทย์ และสาธารณสุข เห็นว่าควรจัดให้มีสถานพยาบาล หรือ สถานเฝ้าระวังภายในหมู่บ้าน

12. สถิติการสังคม ต้องการได้รับการรักษาพยาบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ต้องการให้มีการ จัดสร้างสนามกีฬาภายในหมู่บ้าน หรือ ให้ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปได้รับเบี้ยยังชีพ ฯลฯ

13. หมวดอื่น ๆ ได้แก่ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปกครอง เช่น ต้องการให้ตำบล (ตำบล ยม) เปลี่ยนเป็นกิ่งอำเภอ หรือ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องสัญชาติสำหรับชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในประเทศ ไทยมานานแต่ยังไม่ได้รับสัญชาติไทย ซึ่งฐานข้อมูลของโครงการฯได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการถือ บัตรประชาชนประเภทต่าง ๆ ของชาวบ้านทั้ง 902 หมู่บ้าน เช่น บัตรประจำตัวประชาชนตาม ทะเบียนราษฎร บัตรประจำตัวสีเขียว บัตรประจำตัวสีฟ้า บัตรประจำตัวสีเขียวขอบแดง ฯลฯ ซึ่ง สามารถนำมาใช้ประโยชน์โดยการนำมาประกอบการพิจารณาแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับทะเบียน ราษฎรของจังหวัดน่านได้

นอกจากข้อมูลจากฐานข้อมูลของโครงการฯ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านการ ท่องเที่ยวและคุณภาพชีวิตดังที่กล่าวแล้ว ฐานข้อมูลยังได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านทั้ง 902 หมู่บ้านในจังหวัดน่าน อันได้แก่ข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นฐานดั้งเดิม การอพยพโยกย้ายถิ่นฐาน ก่อนที่จะมาก่อตั้งหมู่บ้าน ปีที่ก่อตั้งหมู่บ้าน ตลอดจนชื่อเก่าแก่ ชื่อดั้งเดิมของแต่ละหมู่บ้าน ซึ่ง ข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับแหล่งข้อมูลในอดีต อันจะทำให้ เห็นถึงวิวัฒนาการและการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานของหมู่บ้านต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา

จังหวัดน่านในเชิงประวัติศาสตร์และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรของจังหวัดน่าน

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านจากฐานข้อมูล 902 หมู่บ้านของทางโครงการฯ พบว่า จังหวัดน่านมีหมู่บ้านที่ก่อตั้งมานานตั้งแต่ 500 ปีขึ้นไป จำนวน 27 หมู่บ้าน หมู่บ้านที่ก่อตั้งตั้งแต่ 100 ปีขึ้นไป 345 หมู่บ้าน ที่เหลือเป็นหมู่บ้านที่ก่อตั้งยังไม่ถึง 100 ปีและหมู่บ้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้กรอกรายละเอียดเกี่ยวกับอายุของหมู่บ้าน โดยจะขอเสนอตัวอย่างข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประวัติของหมู่บ้านที่ระบุไว้ในฐานข้อมูลเฉพาะข้อมูลหมู่บ้านที่ก่อตั้งมานานตั้งแต่ 500 ปีขึ้นไป เพื่อให้เห็นลักษณะข้อมูลที่ใกล้เคียงกับที่ปรากฏในฐานข้อมูลและเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูล จะขอเสนอด้วยตารางโดยเรียงลำดับจากหมู่บ้านที่มีความเก่าแก่มากที่สุดไปหาน้อยที่สุด (ดูตารางที่ 5.1)

จากตารางที่ 5.1 จะเห็นได้ว่า จากฐานข้อมูลของโครงการฯ พบว่า จังหวัดน่านมีหมู่บ้านที่เก่าแก่ที่มีอายุมากกว่า 1,000 ปี จำนวน 6 หมู่บ้าน โดยหมู่บ้านที่เก่าแก่ที่สุดที่พบในฐานข้อมูล คือ บ้านมอนมีอายุ 1,504 ปี โดยชาวบ้านได้อพยพจากสิบสองปันนาเมื่อปี พ.ศ.1046 มาตั้งถิ่นฐานบริเวณดังกล่าว หมู่บ้านที่มีความเก่าแก่รองลงมา คือ บ้านเชียงแล 1 และบ้านเชียงแล 2 มีอายุ 1,411 ปี โดยชาวบ้านได้อพยพมาจากเมืองเชียงแสนราวปี พ.ศ. 1139 หมู่บ้านที่มีความเก่าแก่ในลำดับถัดมา คือ ชุมชนบ้านพวงพยอม มีอายุ 1,350 ปี ชื่อเดิม คือ บ้านหล่ายร้อง ได้อพยพมาอาศัยอยู่บริเวณดังกล่าวเมื่อปี พ.ศ.1200 เนื่องจากแม่น้ำน่านที่ไหลผ่านบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านเดิมเปลี่ยนทิศทางไปทางวัดศรีบุญเรือง ทำให้แม่น้ำบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านตื้นเขิน ส่วนหมู่บ้านอื่น ๆ ที่มีอายุหมู่บ้านมากกว่า 1,000 ปี ได้แก่ บ้านพาน มีอายุ 1,250 ปี ก่อตั้งหมู่บ้านเมื่อปี พ.ศ.1300 ชาวบ้านอพยพมาจากอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย โดยมีเรื่องเล่าว่านายพรานป่าพร้อมสุนัข ได้ฆ่าสัตว์และได้ยิงสัตว์จนถึงแก่ความตายคือ พาน(แก้ง) ต่อมาเหล่านายพรานจึงได้ตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณนั้น ส่วนชื่อหมู่บ้านนั้นสันนิษฐานว่า อาจเรียกตามบ้านเดิมที่ย้ายมาหรือเรียกเพี้ยนมาจากคำว่า "พาน"(แก้ง) ส่วนอีกหมู่บ้านเก่าแก่อีกหมู่บ้านหนึ่ง คือ บ้านหมากแคว้ง มีอายุ 1,145 ปี ก่อตั้งหมู่บ้านเมื่อปี พ.ศ.1105 โดยชาวบ้านกลุ่มแรกอพยพมาจากบ้านนาแดง แขวงไชยบุรี โดยการนำของเจ้าพ่อพระยาปู่ ด้วยเห็นว่าพื้นที่ที่เป็นป่าหมากแคว้งแห่งนี้ มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การตั้งถิ่นฐานต่อมามีชาวบ้านอีกพวกหนึ่งมาจากเมืองเชียงใหม่เข้ามาสมทบตั้งถิ่นฐานที่หมู่บ้านดังกล่าว

ส่วนหมู่บ้านที่มีอายุระหว่าง 500-1,000 ปี มี 21 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านห้วยโป่ง บ้านน้ำพาง บ้านแก้ม บ้านบ่อหลวง บ้านนาคอก บ้านห้วยโตน บ้านพร้าว ชุมชนบ้านภูมินทร์ บ้านหัวเวียงเหนือบ้านป่าหัด บ้านพญาวัด บ้านสบัน บ้านหนองน่าน บ้านพญาภู ชุมชนบ้านช้างค้ำ บ้านเจดีย์

ตารางที่ 5.1 ข้อมูลชื่อหมู่บ้าน ความหมายของหมู่บ้านและประวัติหมู่บ้านที่ก่อตั้งมานานมากกว่า 500 ปี ในจังหวัดน่าน

ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อเดิม ของ หมู่บ้าน	พ.ศ.ที่ตั้ง หมู่บ้าน	อายุ หมู่บ้าน (ปี)	ความหมายของชื่อปัจจุบัน ของหมู่บ้าน	ประวัติหมู่บ้าน
บ้านม่อน	ไม่ระบุ	1046	1504	ตั้งชื่อตามตามต้นไม้ ที่สีกิ่งก้านกว้างขวาง	ผู้นำที่โอนายมได้นำประชาชนย้ายมาจากสิบสองปันนาซึ่งเป็นคนของมาตัง รกรากอยู่ที่บ้านม่อนเมื่อวันจันทร์ เดือน 9 ปีพ.ศ. 1046 ตรีกก เนื่องจากเป็นที่ เหมาะแก่การตั้งถิ่นฐานบ้านเรือน จึงได้ตกลงใจพร้อมกันตั้งหมู่บ้านขึ้น และ เรียกชื่อว่า บ้านม่อน
บ้านเชียงแล 1	เชียงแล	1139	1411	ไม่ระบุ	บ้านเชียงแลมีต้นตระกูลดั้งเดิมอพยพมาจากเมืองเชียงแสนราว พ.ศ. 1139 มี ครอบครัวจำนวนหนึ่งมาตั้งบ้านลอมป่าต๊ะ และได้ย้ายไปทางใต้วัด ปัจจุบัน เรียกบ้านลิมแล ต่อมาเมื่อประชากรเพิ่มขึ้นและมีภัยน้ำท่วมบ่อยครั้ง จึงย้าย มาอยู่สันบ้านทางทิศเหนือบ้านกองแล ชาวบ้านได้ปรับพื้นที่และเปลี่ยนชื่อว่า บ้านเปียงหรือบ้านเชียงแล หมู่ 12-13 ต.ริม(เก่า) อ.บัว จนถึงปัจจุบัน
บ้านเชียงแล 2	เชียงแล	1139	1411	ไม่ระบุ	บ้านเชียงแล 1 และ 2 คือหมู่บ้านเดียวกัน บ้านเชียงแลมีต้นตระกูลดั้งเดิม อพยพมาจากเมืองเชียงแสนราว พ.ศ. 1139 มีครอบครัวจำนวนหนึ่งมาตั้งบ้าน ลอมป่าต๊ะ และได้ย้ายไปทางใต้วัด ปัจจุบันเรียกบ้านลิมแล ต่อมาเมื่อ ประชากรเพิ่มขึ้นและมีภัยน้ำท่วมบ่อยครั้ง จึงย้ายมาอยู่สันบ้านทางทิศเหนือ บ้านกองแล ชาวบ้านได้ปรับพื้นที่และเปลี่ยนชื่อว่า บ้านเปียงหรือบ้านเชียงแล หมู่ 12-13 ต.ริม(เก่า) อ.บัว จนถึงปัจจุบัน

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อเดิมของหมู่บ้าน	พ.ศ.ที่ตั้งหมู่บ้าน	อายุหมู่บ้าน (ปี)	ความหมายของชื่อปัจจุบันของหมู่บ้าน	ประวัติหมู่บ้าน
ชุมชนบ้านพวงพยอม	หลายไร่ทอง	1200	1350	ไม่ระบุ	เดิมอาศัยอยู่บริเวณวัดร้างแห่งหนึ่งซึ่งมีพื้นที่แคบ ตั้งอยู่นอกชุมประทู้าแพงเมืองด้านทิศใต้ มีแม่น้ำน่านไหลผ่าน ต่อมาแม่น้ำน่านได้เปลี่ยนสายไปทางวัดศรีบุญเรือง ทำให้แม่น้ำบริเวณที่ตั้งหมู่บ้านเดิมตื้นเขิน ชาวบ้านจึงมาจับจองเป็นพื้นที่อาศัยอยู่ในปัจจุบันเพื่อทำกินตั้งแต่ พ.ศ. 1200 เป็นต้นมา
บ้านพาน	มงคลไทย	1300	1250	ตั้งชื่อหมู่บ้านตามบ้านเดิมที่อำเภอพาน	มีเรื่องเล่าสืบต่อกันมาว่า เมื่อประมาณ พ.ศ. 1300 ได้มีประชากรย้ายมาจากอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย โดยมีนายพราณป่า พร้อมสุข ได้มาลาสัตว์และได้ยิงสัตว์จนถึงแก่ความตายคือ ฟาน(แก้ง) ต่อมาเหล่านายพรานจึงได้ตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณนั้น ต่อมาได้มีผู้คนย้ายมาตั้งถิ่นฐานอยู่ด้วย จึงได้ชื่อหมู่บ้านใหม่ว่า บ้านพาน ซึ่งอาจเรียกตามบ้านเดิมที่ย้ายมาหรือเรียกเพี้ยนมาจากคำว่า "ฟาน"(แก้ง) มาจนถึงปัจจุบัน
บ้านแค้วัง	ป่าหมากแค้วัง	1105	1145	มีต้นหมากแค้วังขนาดใหญ่ขึ้นอยู่	ชาวบ้านกลุ่มแรกอพยพมาจากบ้านนวมแดง แขวงไชยบุรี โดยการนำของเจ้าพ่อพระยาปู่ เดิมพื้นที่แห่งนี้เป็นป่าหมากแค้วัง มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การตั้งบ้านเรือนของราษฎร ต่อมา มีชาวบ้านอีกพวกหนึ่งมาจากเมืองเชียงใหม่ ขณะนั้นทำวาทงอุทัยซึ่งเป็นพระยาเมืองน่านได้เป็นเจ้าเมืองบ่อว่า ได้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า หมู่บ้านแค้วัง เมื่อปี พ.ศ. 1105 ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 1110 แสวงวีและคณะครูบาอุด ได้สร้างวัดขึ้นภายในหมู่บ้าน

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อเดิมของหมู่บ้าน	พ.ศ.ที่ตั้งหมู่บ้าน	อายุหมู่บ้าน (ปี)	ความหมายของชื่อปัจจุบันของหมู่บ้าน	ประวัติหมู่บ้าน
บ้านห้วยเป้ง	ห้วยเป้ง	1748	802	บริเวณหมู่บ้านมีขุนน้ำ และมีโป่งดินซึ่งจะมีสัตว์ มาดื่มน้ำ	หมู่บ้านก่อตั้งขึ้นมาเมื่อ 800 ปีมาแล้ว มีชาวบ้าน 3 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นกลุ่มบ้านนาเจ็ดยอดอพยพเข้ามาเมื่อ 800 ปีที่แล้ว ลูกหลานของชาวบ้านกลุ่มนี้อาศัยอยู่มาตลอดมิได้อพยพไปไหน กลุ่มที่สองคือกลุ่มบ้านห้วยโป่งอพยพมาจากบ้านเว้งเมื่อปี 2509 และกลุ่มที่ 3 คือกลุ่มบ้านป่าตองอพยพมาจากบ้านป่าตองเก่าเมื่อปี 2525 ชาวบ้านทั้ง 3 กลุ่มรวมกันเป็นหนึ่งหมู่บ้าน
บ้านน้ำพาง	บ้านว่า	1748	802	เนื่องจากสร้างบ้านเรือนอยู่ในใกล้น้ำพาง	ไม่ระบุ
บ้านแก้ม	บ้านแก้ม	1825	725	แก้ม คือ เครื่องเช่นดวงวิญญาณของเจ้าหลวงปัว	บ้านแก้มเป็นหมู่บ้านที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 1825 โดยพญาภูคา เจ้าผู้ครองเมืองยาง(ดาบศิลาเพชรในปัจจุบัน) โดย "แก้ม" นี้หมายถึงเครื่องเช่น
บ้านบ่อหลวง	ไม่ระบุ	1848	702	ตั้งชื่อหมู่บ้านตามชื่อบ่อเกลือสินเธาว์	ชาวบ้านอาศัยอยู่มาตั้งแต่ดั้งเดิมไม่ได้อพยพมาจากที่ใด ก่อตั้งหมู่บ้านมาประมาณ 700 ปีมาแล้ว
บ้านนาคอก	ไม่ระบุ	1848	702	ในสมัยก่อนที่หมู่บ้านจะมีคอกสำหรับคักสัตว์ เช่น คอกคักเสือ	ชาวบ้านอาศัยอยู่มาเป็นเวลานานหลายร้อยปีแล้ว เป็นคนพื้นเมืองบนที่สูงในอดีตมีชาวบ้านอาศัยอยู่ 6 หลังคาเรือน จนปัจจุบันมีชาวบ้านทั้งหมด 56 หลังคาเรือน
บ้านห้วยโตน	ห้วยโตน	1848	702	ตั้งตามชื่อลำห้วยที่ไหลผ่าน	ชาวบ้านอาศัยอยู่ในบริเวณนี้มาเป็นเวลานานแล้ว มิได้อพยพมาจากที่ใด

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อเดิมของหมู่บ้าน	พ.ศ.ที่ตั้งหมู่บ้าน	อายุหมู่บ้าน (ปี)	ความหมายของชื่อปัจจุบันของหมู่บ้าน	ประวัติหมู่บ้าน
บ้านพริก	พริก	1848	702	สมัยก่อนมีต้นมะพร้าวอยู่จำนวนมาก	สันนิษฐานว่าอพยพมาจากบ้านน้ำหุ้ง แขวงไชยบุรี หรือบ้านเมืองเงิน ไม่มีหลักฐานที่แน่นอนว่ามาจากที่ใด เพียงแต่เป็นการสันนิษฐานจากภาษาพูด จะมีการพูดเหมือนกันทุกพยางค์ คำ และประโยค
ชุมชนบ้านภูมิินทร์	มินทร์ลี	1900	650	ตั้งชื่อตามวัดภูมิินทร์	เป็นชุมชนที่อยู่ในบริเวณกำแพงเมืองเดิม ซึ่งอยู่ใกล้กับวัดภูมิินทร์ เรียกว่า บ้านภูมิินทร์ ชุมชนที่อยู่นอกเขตกำแพงเมืองเดิมที่ติดกับริมแม่น้ำนานแต่เดิมมีการจับปลาโดยใช้ลิ้นในการล้อมปลา เรียกว่า บ้านทาล แต่เนื่องจากทั้ง 2 ชุมชนทำบุญร่วมกันที่วัดภูมิินทร์และมีผู้นำคนเดียวกัน จึงรวมกันเรียกว่า ชุมชนบ้านภูมิินทร์-ทาล เริ่มก่อตั้งในปี พ.ศ. 1900
บ้านหัวเวียงเหนือ	ไม่ระบุ	1940	610	เป็นหมู่บ้านที่อยู่เหนือสุด	เดิมอพยพมาจากบ้านน้ำกุก ต.เมืองจัง แล้วย้ายมายังที่ปัจจุบันตั้งชื่อว่าบ้านหัวเหนือ สาเหตุที่ตั้งชื่อหัวเวียงเหนือเนื่องจากมี บ้านหัวเวียงใต้อยู่แล้วส่วนหมู่บ้านอยู่ทางเหนือสุด
บ้านป่าหัด	บ้านป่าหัด	1896	654	ไม่ระบุ	เป็นหมู่บ้านเก่าแก่ เริ่มก่อตั้งหมู่บ้านเมื่อปี พ.ศ. 1896 โดยประชาชนที่เริ่มจัดตั้งหมู่บ้านเป็นชุมชนชาวล้านนา ชาวไทยเหนือหรือที่เรียกว่า คนเมือง ใช้ภาษาเหนือเป็นภาษาหมู่บ้านมาจนถึงปัจจุบัน

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อเดิมของหมู่บ้าน	พ.ศ.ที่ตั้งหมู่บ้าน	อายุหมู่บ้าน (ปี)	ความหมายของชื่อปัจจุบันของหมู่บ้าน	ประวัติหมู่บ้าน
บ้านพญาวัด	ไม่ระบุ	1948	602	ตั้งชื่อตามวัดพญาวัด	หมู่บ้านแห่งนี้ก่อตั้งขึ้นพร้อมกับเรียงพญาวัดเมื่อ 600 ปีมาแล้ว ซึ่งมีปรากฏอยู่ในเอกสารประวัติศาสตร์ เช่น พงศาวดารล้านนา พงศาวดารเมืองน่าน เป็นต้น ชาวบ้านพญาวัดสืบเชื้อสายมาจากชาวเชียงแสนที่อพยพมาตั้งถิ่นฐาน สาเหตุมาจากสงครามไทย-พม่า
บ้านหนองน่าน	หนองน่าน	1948	602	มีหนองน้ำอยู่บนภูเขา	ชาวบ้านอาศัยมาแต่ดั้งเดิมเมื่อ 500-600 ปีมาแล้วมิได้อพยพมาจากที่ใด
บ้านสบปัน	สบปัน	1948	602	แม่น้ำสายมาบรรจบกัน	หมู่บ้านนี้ตั้งขึ้นมาเมื่อ 500-600 ปีมาแล้ว ชาวบ้านอาศัยมาอยู่แต่ดั้งเดิมหลายชั่วอายุคน มิได้อพยพมาจากที่ใด
ชุมชนบ้านช้างค้ำ	ไม่ระบุ	1949	601	ตั้งตามชื่อวัดพระธาตุช้างค้ำ	ในสมัยก่อนพม่ายกทัพมาตีเมืองน่าน เจ้าผู้ครองนครน่านจึงมีการเจรจากันก่อน เพราะต่างก็นับถือศาสนาพุทธ และมีการจัดแข่งขันสร้างวัดขึ้น โดยเมื่อน่านสร้างวัดช้างค้ำ ส่วนพม่าสร้างวัดสวนตาล ฝ่ายใต้ที่ยกยึดถ้ำก่อนฟ้าสาบจะเป็นฝ่ายชนะ เมื่อน่านได้ใช้กลอุบายเอาชนะพม่าได้ และสร้างวัดช้างค้ำเสร็จในภายหลัง
บ้านพญาภู	ไม่ระบุ	1956	594	ไม่ระบุ	บ้านพญาภูเป็นหมู่บ้านขนาดเล็กที่อยู่ติดกับบ้านภูมินทร์ อยู่ในกำแพงเมืองน่าน แยกออกมาเมื่อพระยาพสุเทษณ์แห่งราชวงศ์สุโขทัยทรงสร้างวัดพญาภูขึ้นในปีพ.ศ.1965 ในหมู่บ้านแห่งนี้ หมู่บ้านนี้จึงเรียกว่าบ้านพญาภูตามชื่อวัด

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อเดิมของหมู่บ้าน	พ.ศ.ที่ตั้งหมู่บ้าน	อายุหมู่บ้าน (ปี)	ความหมายของชื่อปัจจุบันของหมู่บ้าน	ประวัติหมู่บ้าน
บ้านเจดีย์	บ้านกุ่ม-ผาล้อม	2012	538	มีพระธาตุเจดีย์ตั้งอยู่ในหมู่บ้าน	เป็นหมู่บ้านเก่าแก่ที่ตั้งขึ้นราว พ.ศ. 2012 โดยขุนสิทธิ เป็นผู้ก่อตั้ง โดยมีชื่อเรียกว่า บ้านกุ่มและบ้านผาล้อม โดยบ้านจะอยู่ติดกับลำน้ำกอนพองถึงฤดูฝนเกิดน้ำท่วมหมู่บ้าน สร้างความเดือดร้อนอยู่เป็นประจำ ต่อมานายชัย อินรา ผู้ใหญ่บ้าน ได้อพยพราษฎรซึ่งมาอยู่ทางตอนเหนือของหมู่บ้านตั้งชื่อบ้านว่า บ้านแพะ เนื่องจากเป็นดอยเดี่ยวๆ และต่อมาราวปี พ.ศ. 2496 นายนวน อินตะเภา ผู้ใหญ่บ้านได้เปลี่ยนชื่อใหม่ว่า "บ้านเจดีย์" จนถึงปัจจุบัน เนื่องจากมีเจดีย์ตั้งอยู่ภายในวัดฯ
บ้านห้วยป้อ	ห้วยป้อ	2048	502	ตั้งชื่อตามลำห้วยที่ไหลผ่าน	หมู่บ้านนี้ก่อตั้งขึ้นมาเมื่อประมาณ 400-500 ปีมาแล้ว ชาวบ้านอยู่อาศัยสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคน
บ้านหลวง	บ้านหลวง	2048	502	เป็นบ้านแห่งแรกของชุมชนบ้านหลวง	ก่อตั้งมาประมาณ 500 ปี เป็นหมู่บ้านที่แยกออกจากบ้านหลวง เช่น บ้านป่าเปย บ้านทุ่งผึ้ง บ้านดอน ฯลฯ
บ้านดอนแทน	ดอนแทน	2048	502	พราหมณ์เป็นคนตั้งชื่อดอน หมายถึง ที่ราบอุดมสมบูรณ์แทนหมายถึง ที่สูงเป็นที่เคารพบูชา	ตามหลักฐาน เจ้าเจตบุตรพรหมมิตร เจ้าผู้ครองนครน่าน (พ.ศ.2134-2140) ครองเมืองอยู่ 6 ปี ได้สร้างวัดศรีดอนแทน สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ทหารญี่ปุ่นได้เข้ามามีตั้งฐานทัพอยู่ที่โรงเรียนบ้านดอนแทน เพื่อเดินทางไปโจมตีฝรั่งเศสที่ประเทศลาว ทำให้มีเครื่องบินมาทิ้งระเบิดบริเวณโรงเรียนและลำน้ำสา แต่ก็ไม่ได้รับความเสียหาย

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อเดิมของหมู่บ้าน	พ.ศ.ที่ตั้งหมู่บ้าน	อายุหมู่บ้าน (ปี)	ความหมายของชื่อปัจจุบันของหมู่บ้าน	ประวัติหมู่บ้าน
บ้านน้ำครกเก่า	น้ำครกเก่า	2048	502	มีหนองน้ำรูปเหมือนครก	แต่เดิมประชากรที่เคยอาศัยอยู่บริเวณเมืองเชียงแสน ได้อพยพโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ไปตั้งรกรากอยู่ที่บ้านน้ำครกเก่า กลุ่มที่ 2 ไปตั้งรกรากอยู่ที่หมู่บ้านตาลชุม กลุ่มที่ 3 ไปตั้งรกรากอยู่ที่บ้านน้ำครกใหม่ แต่เดิมบริเวณนี้เป็นป่าทึบ มีสัตว์ป่ามากมาย เช่น เสือ หมี กวาง ช้าง เป็นต้น บริเวณที่มีเสื่ออาศัยมาก คือ บริเวณด้านทิศใต้ของโรงเรียนประชากร ส่วนมากจะอาศัยอยู่ตามบริเวณริมแม่น้ำนาน ทำนา ทำไร่ ปศุสัตว์ ไม่มีการค้าขาย ส่วนมากจะมีการแลกเปลี่ยนสินค้ากัน
บ้านน้ำครกใหม่	น้ำครกหนองแซง	2048	502	แม่น้ำนานเปลี่ยนสาย มีลักษณะเหมือนน้ำข้างอยู่ในครก	ชาวบ้านน้ำครกใหม่สืบเชื้อสายมาจากชาวเชียงแสน เดิมตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ประเทศจีนตอนใต้ และได้อพยพมาอยู่ที่เชียงแสนหลวง (อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงรายในปัจจุบัน) ชาวเชียงแสนได้อพยพมาตั้งถิ่นฐานที่หนองแซง เพราะพื้นที่มีอาหารอุดมสมบูรณ์ ในนามีปลาในนา มีข้าว และได้ตั้งชื่อบ้านว่า "บ้านน้ำครกหนองแซง" พอแม่น้ำนานเปลี่ยนทางน้ำไหล จึงเกิดเป็นบึงเป็นหนอง จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น "น้ำครก" ต่อมาได้เปลี่ยนเป็น "น้ำครกใหม่"

บ้านป้อ บ้านห้วยหลวง บ้านดอนแท่น บ้านน้ำครกใหม่และบ้านน้ำครกเก่า คูที่ตั้งของหมู่บ้านที่มีอายุตั้งแต่ 500 ปีขึ้นไป ได้ในภาพที่ 5.2

ประโยชน์อีกประการหนึ่งของข้อมูลเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้าน จากฐานข้อมูลของโครงการ ฯ คือ สามารถเชื่อมโยงข้อมูลใหม่จากฐานข้อมูล กับแหล่งข้อมูลในอดีต เพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับข้อมูลที่มีอยู่เดิม อาทิ แผนที่แสดงข้อมูลในอดีต จากการสืบค้นแผนที่ของจังหวัดน่านในอดีต จากหอจดหมายเหตุแห่งชาติ พบว่า แผนที่ที่เกี่ยวกับจังหวัดน่านในสมัยก่อนนั้นมักจะเป็นแผนที่ที่แสดงพื้นที่เฉพาะบางพื้นที่ของจังหวัดน่านดังพบในแผนที่ที่จัดทำขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 หากเป็นแผนที่ที่นำเสนอภาพรวมทั้งจังหวัด อาทิ แสดงอาณาเขตพื้นที่ติดต่อจังหวัดน่านกับจังหวัดอื่น ๆ พบว่าไม่ได้แสดงรายละเอียดในระดับหมู่บ้านในแผนที่ กล่าวคือ จะแสดงอาณาเขตพื้นที่ติดต่อรายชื่ออำเภอ รายชื่อตำบล และแสดงรายชื่อหมู่บ้านเพียงบางหมู่บ้านเท่านั้น แต่จากฐานข้อมูลของโครงการฯ ทำให้สามารถนำไปประมวลเพื่อหาที่ตั้งของหมู่บ้านต่าง ๆ ในอดีตได้ รวมทั้งทำให้เห็นถึงเส้นทางการเคลื่อนย้ายของหมู่บ้าน ไปตั้งถิ่นฐานยังที่แห่งอื่นอันเนื่องมาจากประสบพิบัติภัยทางธรรมชาติ หรือ เพื่อหาพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์กว่าพื้นที่เดิม ดังเช่น ชุมชนบ้านพวงพยอม หรือ บ้านหล่ายร้อง ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่านในปัจจุบัน ได้มีการย้ายที่ตั้งของหมู่บ้าน เพราะแม่น้ำน่านเปลี่ยนทิศทาง ทำให้สายน้ำที่อยู่ใกล้หมู่บ้านตื้นเขินจึงต้องอพยพเพื่อหาที่ตั้งหมู่บ้านแห่งใหม่ (ดูตารางที่ 5.1) เป็นต้น

ทั้งนี้เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้นเกี่ยวกับการเชื่อมโยงข้อมูลจากฐานข้อมูลของโครงการฯ กับแหล่งข้อมูลในอดีต จะขอนำเสนอแผนที่แสดงอาณาเขตและเขตติดต่อจังหวัดน่าน ปี พ.ศ.2483 ประกอบการนำเสนอดังภาพที่ 5.3

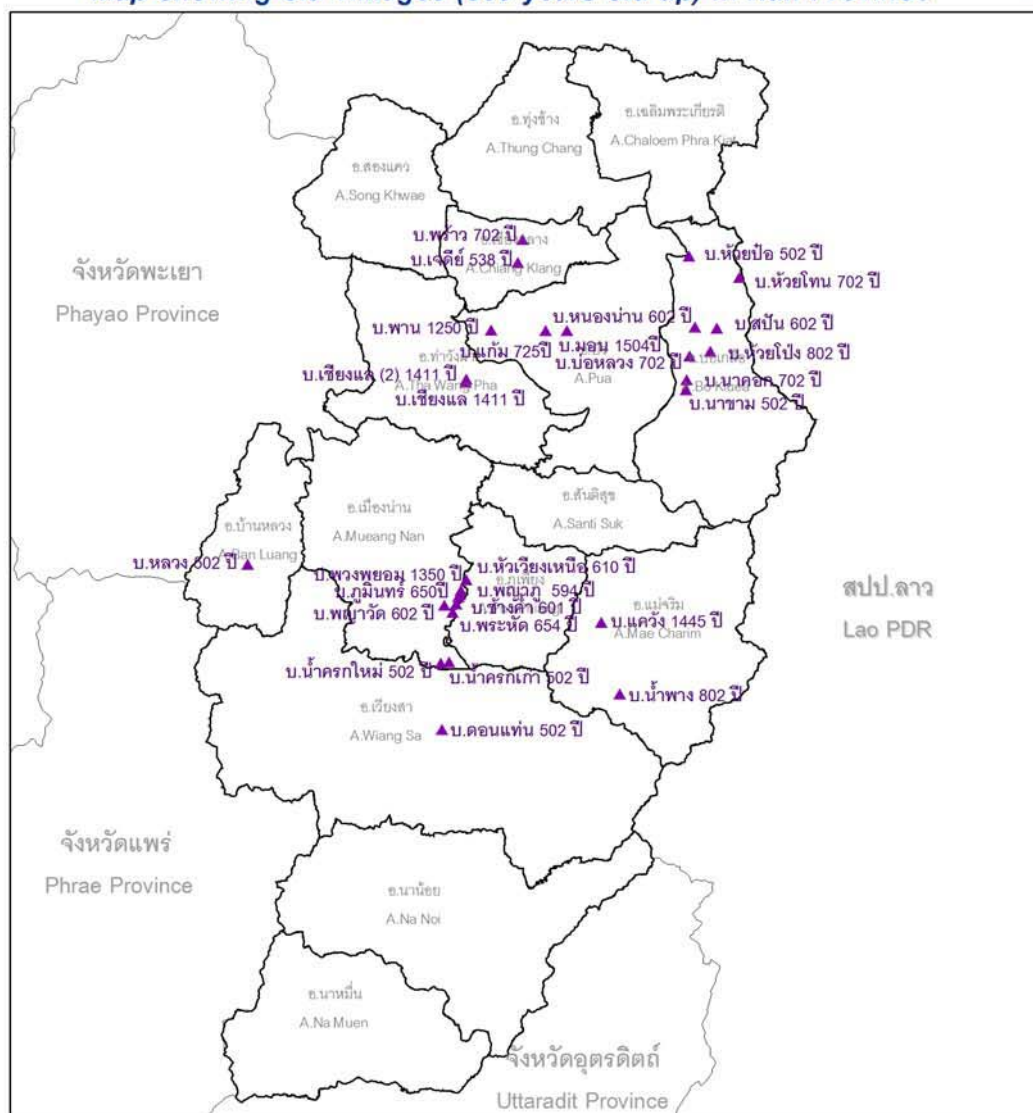
จากแผนที่สังเขปจังหวัดน่านและเขตติดต่อ พ.ศ.2483 (ภาพที่ 5.3) พบว่า มีชื่ออำเภอปรากฏในแผนที่ จำนวน 6 อำเภอด้วยกัน คือ อำเภอเมืองน่าน อำเภอสา (ซึ่งปัจจุบัน คือ อำเภอเวียงสา) อำเภอนาน้อย อำเภอปัว อำเภอละ (ซึ่งปัจจุบัน คือ อำเภอทุ่งช้าง) และอำเภอปง (ซึ่งปัจจุบันอยู่ในเขตการปกครองของจังหวัดพะเยา)

ในส่วนของตำบล พบว่า แผนที่สังเขปจังหวัดน่านและเขตติดต่อ พ.ศ.2483 มีชื่อตำบลปรากฏ 24 ตำบลด้วยกัน ได้แก่ ตำบลนาทะนุง ตำบลเมืองลี ตำบลบ่อแก้ว ตำบลสถาน ตำบลเชียงของ ตำบลน่าน้อย ตำบลสันทะ ตำบลศรีชะเกษ ตำบลสวด ตำบลยอด ตำบลไร่นาหลวง ตำบลเชียงคาน ตำบลเชียงกลาง ตำบลเปือ ตำบลละ ตำบลงอบ ตำบลปอน ส่วนอีก 7 ตำบลนั้นพบว่า ปัจจุบันอยู่ในเขตการปกครองของจังหวัดพะเยา ได้แก่ ตำบลสะเอียบ ตำบลเชียงม่วน ตำบลสระ ตำบลควร ตำบลออย ตำบลจิม และตำบลผาช้างน้อย

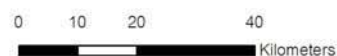
แผนที่แสดงตำแหน่งหมู่บ้านที่มีอายุตั้งแต่ 500 ปีขึ้นไปในจังหวัดน่าน

Map showing old villages (500 years old up) in Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legend

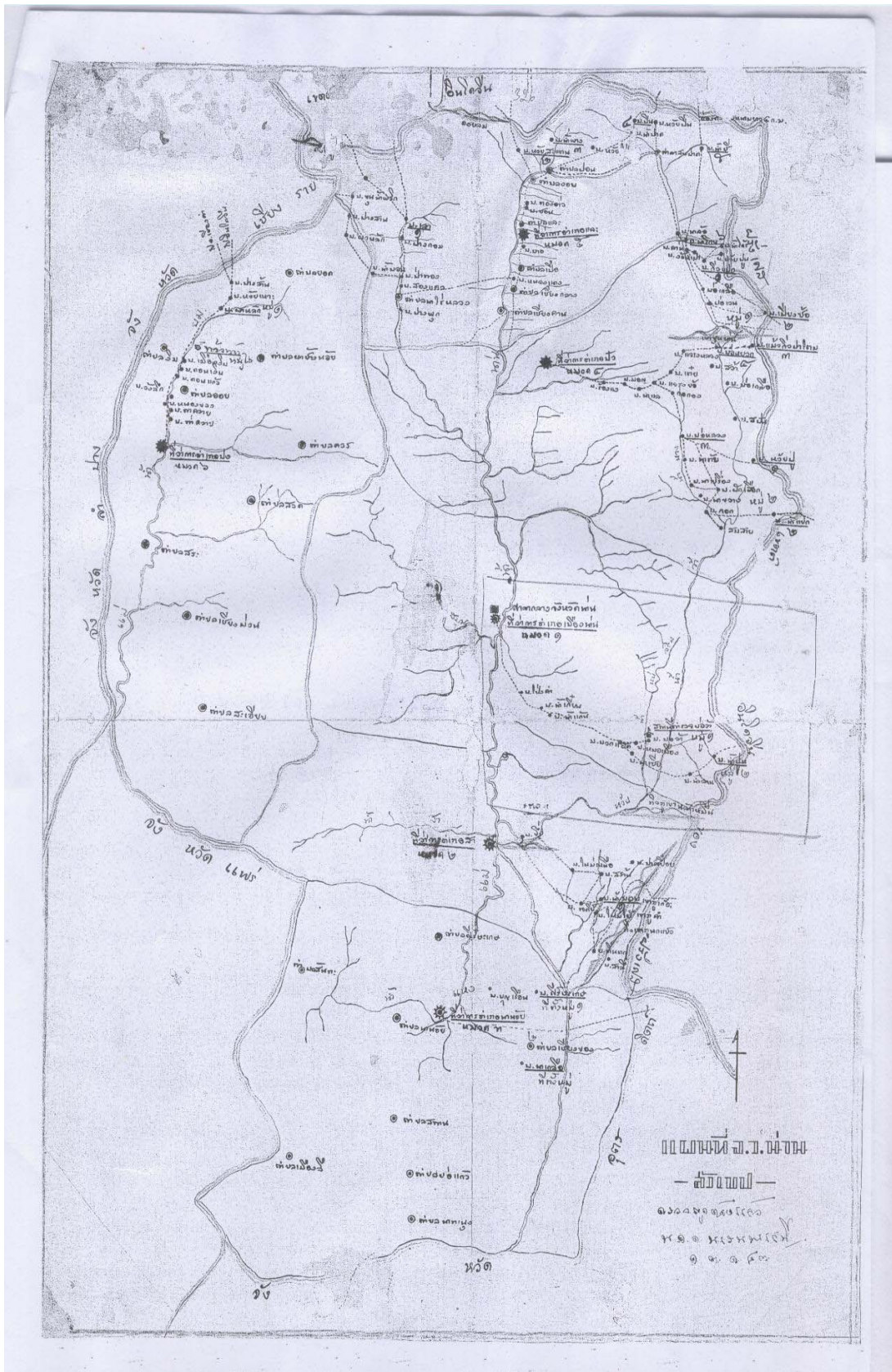
▲ ตำแหน่งหมู่บ้าน Village location

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมnaan
Faculty of Arts, Chulalongkorn University and the Nan Community

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

ภาพที่ 5.2 แผนที่แสดงตำแหน่งหมู่บ้านที่มีอายุตั้งแต่ 500 ปีขึ้นไปในจังหวัดน่าน

ภาพที่ 5.3 แผนที่สังเขปจังหวัดน่านและเขตติดต่อ พ.ศ.2483 (ที่มา: ผกบค – (11-16))

ในส่วนของหมู่บ้านนั้น พบว่า แผนที่ดังกล่าวแสดงรายชื่อหมู่บ้านเฉพาะในบางพื้นที่ อาจเนื่องจากการใช้ประโยชน์จากรายละเอียดของแผนที่เฉพาะส่วน จึงแสดงรายละเอียดบริเวณดังกล่าวเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตามจากการศึกษาข้อมูลจากแผนที่ร่วมกับข้อมูลจากฐานข้อมูลพบว่า รายชื่อหมู่บ้านที่มีรายชื่อหมู่บ้านตรงกัน และอยู่ในพิกัดที่ตั้งหมู่บ้านที่ใกล้เคียงกัน อาทิ บ้านหนองแดง ซึ่งในแผนที่เก่าระบุว่าตั้งอยู่ในอำเภอและซึ่งปัจจุบัน คือ อำเภอเชียงกลาง บ้านสาละและบ้านน้ำมวบซึ่งแผนที่เก่าระบุว่าอยู่ในอำเภอสาซึ่งในปัจจุบัน คือ อำเภอเวียงสา บ้านศรีสะเกษซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอนาน้อย และบ้านร่องแงซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอบัว เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม พบว่า แผนที่ดังกล่าวแสดงรายชื่อหมู่บ้านหลายหมู่บ้านซึ่งไม่พบในแผนที่จังหวัดน่านในปัจจุบัน อาจเนื่องมาจากการได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อหมู่บ้านในภายหลัง ดังนั้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชื่อหมู่บ้านในฐานข้อมูลของโครงการฯ อาทิ ชื่อเก่า ชื่อเก่าแก่ ชื่อดั้งเดิม ชื่อที่ชาวบ้านเรียกและชื่อที่เป็นทางการของหมู่บ้าน สามารถนำไปสู่การสืบค้นเพื่อหาที่ตั้งของหมู่บ้านในอดีต นอกจากนี้ข้อมูลในส่วนของประวัติหมู่บ้านยังทำให้เห็นถึงเส้นทางการเคลื่อนย้ายที่ตั้งถิ่นฐานของหมู่บ้านต่าง ๆ ได้

นอกจากนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อหมู่บ้านและความหมายของชื่อหมู่บ้านทั้ง 902 หมู่บ้าน ในจังหวัดน่านทั้ง ยังเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยในด้านอื่น ๆ อาทิ ด้านภาษาศาสตร์ เช่น นำไปศึกษาในเชิงภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ซึ่งศึกษาชีวิต ความคิดของชาวบ้าน ผ่านรูปภาพ หรือ อาจนำไปประกอบการศึกษาด้านประวัติศาสตร์ หรือ ด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ฯลฯ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของชื่อหมู่บ้านและความหมายของชื่อหมู่บ้านจากฐานข้อมูล พบว่า มี 635 รายการที่แสดงชื่อหมู่บ้านและความหมายของชื่อหมู่บ้านครบถ้วน จากจำนวนชื่อหมู่บ้านทั้งหมด 902 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 70.4 การพิจารณาลักษณะทางความหมายของชื่อหมู่บ้านในครั้งนี้ ได้อ้างอิงจากการให้ความหมายของชื่อหมู่บ้านจากคำให้สัมภาษณ์ของคนในหมู่บ้านที่ปรากฏในฐานข้อมูลเป็นหลักไม่ได้อ้างอิงจากรูปภาพเป็นหลัก ดังนั้นจึงพบว่า บางชื่อหมู่บ้านที่ซ้ำรูปกันอาจจัดอยู่ในประเภทที่แตกต่างกันได้ โดยสามารถจัดประเภทชื่อหมู่บ้านเป็น 15 ประเภทด้วยกัน และพบว่า ชื่อหมู่บ้านส่วนใหญ่ในจังหวัดน่านนิยมนำสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน หรือ นำลักษณะทางภูมิศาสตร์ของหมู่บ้านและบริเวณโดยรอบหมู่บ้านมาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน นอกจากนี้ยังพบว่าการนำเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้านหรือเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับโอกาสสำคัญต่าง ๆ หรือ นำเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการอพยพโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนาหมู่บ้านมาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน ส่วนประเภทอื่น ๆ อาทิ การตั้งชื่อหมู่บ้านตามลักษณะการทำมาหากิน ตั้งชื่อหมู่บ้านตามบุคคลสำคัญ ตามสถานที่สำคัญ ตามสิ่งของที่พบในหมู่บ้าน หรือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ฯลฯ ดูการตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่านในตารางที่ 5.2 - 5.15

ตารางที่ 5.2 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (ธรรมชาติ)

ธรรมชาติ			
สิ่งที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อ	ลักษณะการตั้งชื่อ	จำนวน	ร้อยละ
1. แหล่งน้ำ	นำชื่อแหล่งน้ำ อันได้แก่ ชื่อแม่น้ำ ชื่อลำห้วย ชื่อหนองน้ำ ชื่อลำคลอง ชื่อน้ำพุ ชื่อน้ำตก ที่อยู่บริเวณที่ตั้งหมู่บ้าน มาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน	130	20.47
2. ต้นไม้	นำชื่อต้นไม้-พืช ที่มีตามธรรมชาติ/ที่พบมากในหมู่บ้าน/ในบริเวณที่ตั้งหมู่บ้าน หรือ ต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่ในหมู่บ้าน นำมาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน	94	14.80
3. ลักษณะทางภูมิศาสตร์	นำลักษณะพื้นที่ที่ตั้งหมู่บ้าน เช่น อยู่บนดอย อยู่บนพื้นที่ราบ อยู่บนพื้นที่ราบที่มีแม่น้ำสองสายมาบรรจบกัน อยู่บริเวณแหล่งต้นน้ำ หรือนำภูมิทัศน์โดยรอบของหมู่บ้าน เช่น มีแม่น้ำล้อมรอบหมู่บ้าน มีน้ำล้อมรอบหมู่บ้าน หมู่บ้านเป็นแหล่งต้นน้ำ หรือนำสภาพผืนดินที่ตั้งหมู่บ้าน เช่น เป็นดินทราย ดินสีเหลือง ดินมีความอุดมสมบูรณ์ มาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน	87	13.70
4. หน้าผา/สันเขา	นำรูปร่างลักษณะของหน้าผา เช่น หรือรูปร่างเหมือนสัตว์ เช่น สิงห์ ช้าง หรือ บ่งบอกขนาด เช่น มีขนาดใหญ่ ยาว หรือ บ่งบอกว่ามีหินผา หน้าผามาก บริเวณหมู่บ้าน มาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน	17	2.68
5. พืชที่ปลูกในหมู่บ้าน	นำพืชหรือสถานที่ปลูกพืชที่นำมาประกอบอาหาร เช่น เมียง เต่า(สาหร่ายชนิดหนึ่ง) หรือ นาข้าว มาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน	7	1.10
6. ทำน้ำ	นำชื่อทำน้ำสำคัญที่ใช้ในการสัญจรและติดต่อค้าขายที่อยู่บริเวณหมู่บ้านมาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน	5	0.79
7. ดอกไม้	นำชื่อที่บ่งบอกถึงการมีดอกไม้จำนวนมาก หรือนำชื่อดอกไม้ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของหมู่บ้านมาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน	3	0.47

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ธรรมชาติ			
สิ่งที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อ	ลักษณะการตั้งชื่อ	จำนวน	ร้อยละ
8. ถ้ำ	นำชื่อถ้ำซึ่งเป็นสถานที่เกิดเหตุการณ์สำคัญมาใช้เป็นชื่อหมู่บ้าน คือ บ้านครกคำ คือ ถ้ำที่ผู้ใหญ่บ้านเอาช้างออกมา	1	0.16
9. ตะกอนแม่น้ำ	นำตะกอนในแม่น้ำมาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน คือ บ้านดอนมูลตั้งชื่อหมู่บ้านตามตะกอนแม่น้ำ	1	0.16

ตารางที่ 5.3 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (ลักษณะทางภูมิศาสตร์)

ลักษณะทางภูมิศาสตร์			
ลักษณะภูมิศาสตร์ของหมู่บ้าน	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ที่ตั้งหมู่บ้านเป็นที่ราบใช้ทำนาได้	บ้านนมน บ้านนาหุน บ้านนาเจริญ บ้านนาคำ บ้านนาอุดม บ้านนาแดง บ้านทุ่งมงคล บ้านนาคำ บ้านนาลัม บ้านหลายทุ่ง บ้านทุ่งกลาง บ้านทุ่งมงคล บ้านนาทราย บ้านนากอก* บ้านปงสนุก บ้านปงสนุกใหม่	18	2.83
ที่ตั้งหมู่บ้านเป็นที่ดอน ที่เนิน ที่สูง	บ้านดอนอุดม บ้านดอนแก้ว บ้านดอนมูล บ้านดอนกลาง บ้านดอนไชย	16	2.52
ที่ตั้งหมู่บ้านมีแม่น้ำ-ลำน้ำมาบรรจบ	บ้านสบยาง บ้านสบแก่น บ้านสบปาง บ้านสบหลม บ้านสบยาว บ้านสบมาง บ้านสบเปิด บ้านสบบัว บ้านสปัน บ้านสบบัว บ้านสบหนอง บ้านดอนสบเปือ	16	2.52
ที่ตั้งหมู่บ้านเป็นพื้นที่ป่า	บ้านป่าแพะ บ้านป่าเต้า บ้านป่าแพะ บ้านดอนไพร วลัย บ้านแดนพนา บ้านพนาไพร บ้านป่าแลว บ้านป่าลาน บ้านฮวก บ้านน้ำแพะ บ้านดีด	11	1.73

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

ลักษณะทางภูมิศาสตร์			
ลักษณะภูมิศาสตร์ของหมู่บ้าน	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ที่ตั้งหมู่บ้านอยู่บนดอย-ภูเขา-สันเขา	บ้านดอยติ้ว บ้านอภัยคีรี บ้านหัวดอย บ้านยอด บ้านภูเวียง บ้านสันกลาง บ้านกิวจันทร์ (อยู่ที่สูงมองเห็นพระจันทร์) บ้านเนิน บ้านดอน	9	1.42
ที่ตั้งหมู่บ้านอยู่ใกล้กับแม่น้ำ-ลำน้ำ	บ้านไหล่นาน บ้านวังว่า บ้านห้วยฮ้อ บ้านห้วยน้ำ บ้านฟ้าใต้ บ้านฝั่งหมิ่น (อยู่ใกล้ หรือ ขัดริมน้ำ) บ้านน้ำสอใต้ บ้านหนองน่าน (มีหนองน้ำอยู่บริเวณภูเขา)	9	1.42
บอกสภาพของผืนดินที่ตั้งหมู่บ้าน	บ้านห้วยโป่ง/ บ้านทรายทอง (ตั้งตามดินโป่งที่สัตว์มากิน/ บ้านที่มีทรายสีทอง) บ้านโป่ง/ บ้านทุ่งเจริญ (ดินโป่ง มีสีเหลือง/ ดินมีความอุดมสมบูรณ์มาก) บ้านศรีนาชั้น (มีความชุ่มฉ่ำ)	5	0.79
ที่ตั้งหมู่บ้านมีแม่น้ำ-ลำน้ำล้อมรอบ	บ้านน้ำล้อม บ้านล้อมกลาง บ้านร้องแง (มีร่องน้ำใหญ่อยู่รอบหมู่บ้าน) บ้านน้ำเลียง	4	0.63
ที่ตั้งหมู่บ้านอยู่ใกล้ฝาย-หนองน้ำ	บ้านฝาย บ้านก้นฝาย บ้านหนอง	3	0.47
บอกทิศที่ตั้งของหมู่บ้าน	บ้านหัวเวียงเหนือ บ้านดู่เหนือ บ้านกลาง	3	0.47
บอกลักษณะพื้นที่ของหมู่บ้านและพรรณไม้ที่มีในหมู่บ้าน	บ้านเปียงก่อ	1	0.16
บอกว่าอยู่ใกล้เขตชายแดน	บ้านใหม่ชายแดน	1	0.16
อื่นๆ เช่น บอกที่ตั้งของหมู่บ้าน บอกลักษณะพื้นที่ของหมู่บ้าน	บ้านตีนดอย บ้านปง (ที่ตั้งหมู่บ้านอยู่ปลายทุ่ง) บ้านตีนตก (ถนนมาสิ้นสุดที่ตีนดอย) บ้านร้อง (ที่ตั้งหมู่บ้านเป็นทางเดินของร่องแม่น้ำ)	4	0.63

ตารางที่ 5.4 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (เหตุการณ์ในอดีต)

เหตุการณ์ในอดีต			
ลักษณะของ เหตุการณ์ในอดีต	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
เกี่ยวกับการเมือง การทหาร	บ้านหลักลาย(เคยเป็นที่ตั้งของทหารในการสู้รบ) บ้าน สันติภาพ (สมัยก่อนมีคอมมิวนิสต์คุกคาม) บ้านทัพมาน บ้านด่าน (เคยเป็นด่านของทหาร) บ้านสว่าง (เคยถูก คอมมิวนิสต์รุกรานจึงย้ายออกมาตั้งหมู่บ้านใหม่) บ้านนา ขาม	6	0.94
การเสียชีวิตของคน- สัตว์ในหมู่บ้าน	บ้านวังหมอ (หมอดำแย่น้ำแล้วเสียชีวิต) บ้านบวกรู้น้ำ (บวกร คือ น้ำที่ขังอยู่นางหญ้าติ่มน้ำแล้วเสียชีวิต) บ้าน ก๊อดแก้ว (หญิงชาวบ้านชื่อแก้วเสียชีวิตบริเวณแอ่ง กระทะ-ก๊อด) บ้านนาหมอ (หมอผีมาปราบพญานาคแล้ว เสียชีวิตที่หมู่บ้านนี้) บ้านพ่อ (พ่อว้าวพระราชตายใน หมู่บ้าน) บ้านหาดปลาแห้ง (สมัยก่อนมีปลาแห้งตายบน หาด)	6	0.94
เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้าง- การปลูกสร้างใน หมู่บ้าน	บ้านปางปุก (ชาวบ้านที่มาทำไร่ในพื้นที่ก่อนได้ใช้ปูกใบ ปรีมปรีสร้างปาง) บ้านปางกอม (สมัยก่อนคนที่เดินทาง มาบริเวณนี้ได้สร้างปางได้ต้นกอม) บ้านคือ (สมัยก่อน ชาวบ้านมาขุดคลองส่งน้ำ ภาษาอังกฤษเรียกว่า คือ) บ้านชาวหลวง (สมัยก่อนขุดบ่อลงไป 20 วาแต่ไม่พบน้ำ) บ้านวังเสา (เมื่อก่อนชาวบ้านเอาไม้ทำเสาปลูกบ้านลอย ตามลำน้ำ ไม้จมนตรงวังน้ำลึก)	5	0.79
เกี่ยวกับการคมนาคม ขนส่ง	บ้านวังก้า (พ่อค้าล่องแพมาขายสินค้าบริเวณหมู่บ้าน) บ้านหาดผาชน (ในอดีตเป็นจุดขนส่งสินค้าทางเรือ)	2	0.31
อุทกภัย	บ้านนาเขีย (สมัยก่อนที่นาได้รับความเสียหายจากน้ำ ท่วม) บ้านน้ำลัด (พื้นที่มักถูกน้ำท่วมในฤดูฝน) บ้านนาบึง (นาที่ถูกน้ำซัดพังทลาย)	3	0.47

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

เหตุการณ์ในอดีต			
ลักษณะของ เหตุการณ์ในอดีต	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ เคยอาศัยบริเวณที่ตั้ง หมู่บ้าน	บ้านเชียงราย (สมัยก่อนชาวเชียงรายมาอาศัยที่ที่ตั้ง หมู่บ้านในปัจจุบัน) บ้านปางมอญ (เคยเป็นที่อยู่ของพวก พม่า)	2	0.31
เกี่ยวกับผู้ครองนคร ในสมัยก่อน	บ้านพระเนตร (สมัยก่อนผู้ครองนครได้ทอดพระเนตรช้างที่ บริเวณนั้น) บ้านจันใต้ (สมัยก่อนพระยาภูคาได้พักที่ หมู่บ้านนี้ ระหว่างเดินทางไปที่น่าน) บ้านท่านาว (ผู้ครอง นครน่านได้แล่นเรือมาตามลำน้ำ ลำน้ำเป็นทางโค้งเรือจึง ชนฝั่งทำให้ท้ายเรือพระที่นั่งหัก)	3	0.47
เกี่ยวกับการก่อตั้ง หมู่บ้าน	บ้านฟ้า (ระหว่างสร้างหมู่บ้านเกิดฝนตกฟ้าร้อง) บ้านฮาก ฮาน (เมื่อถางที่สร้างหมู่บ้านไม่สามารถถางรากไม้เก่าออก ได้)	2	0.31
เกี่ยวกับสภาพดินใน อดีต	บ้านนาคุ (สมัยก่อนมีป่าไม้เป็นดง ต่อมาตัดดงทำเป็นนา ข้าว) บ้านโป่งศรี (เมื่อก่อนบ้านสร้างอยู่พื้นที่ที่สัตว์มากิน ดินโป่ง)	2	0.31
สิ่งของที่มีในหมู่บ้าน	บ้านวังซ้อง (สมัยก่อนมีวังน้ำและชุดได้ซ้อง)	1	0.16
ภูมิอากาศ	บ้านนาร้อน (สมัยก่อนที่นาร้อน จึงเอาพัดมาพัด)	1	0.16
เหตุการณ์สำคัญใน อดีต	บ้านรัชดา 2 (ตั้งตามครองราชย์ครบ 25 ปี)	1	0.16

ตารางที่ 5.5 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (การอพยพ โยกย้าย
ถิ่นฐาน และการพัฒนา)

การอพยพ โยกย้ายถิ่นฐาน และการพัฒนา			
สิ่งที่เกี่ยวกับการ อพยพ	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
การแยกตัวออกมา จากหมู่บ้านเดิม	บ้านสร้อยพริ้ว (แยกออกมาจากหมู่บ้านพริ้ว) บ้านหล่ายทุ่ง (แยกออกมาจากบ้านหลวง อยู่คนละฟาก ของทุ่งนา) บ้านม่วงใหม่พัฒนา (หมู่บ้านที่ตั้งขึ้นใหม่) บ้าน หลวง (บ้านแรกที่แยกออกมาจากชุมชนบ้านหลวง) บ้าน ดอนอภัย (บ้านที่แยกออกมาจากบ้านป่าแลวหลวง) บ้าน เจริญราษฎร์ (ย้ายมาจากบ้านป่าแลวเนื่อง และมาตั้ง ชุมชนใหม่) บ้านดอนใหม่ (อยู่บนที่ดินดอนย้ายที่อยู่มาใหม่) บ้านใหม่ (2) + บ้านใหม่ (ชาวบ้านย้ายมาจากบ้านน้ำตอง ตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่) บ้านใหม่พัฒนา (หมู่บ้านตั้งใหม่) บ้าน ใหม่สันติสุข (เป็นชื่อตั้งใหม่) บ้านหนองใหม่ (เป็นหมู่บ้าน ที่แยกออกมาจากบ้านหนองแดง) เมืองจ๋มใหม่พัฒนา (เป็น หมู่บ้านที่ตั้งขึ้นใหม่)	15	2.36
แหล่งเดิมที่อพยพมา	บ้านยู้ง/ บ้านยู้งใต้/ บ้านยู้งกลาง (อพยพมาจากบ้านยู้ง อ.เถิง จ.เชียงราย) บ้านงอบใต้/ บ้านงอบกลาง/ บ้านงอบเหนือ (ง่อม แปลว่า เียบเหงา เป็นชื่อหมู่บ้านเดิมที่ 12 บ้าน) บ้านเวียงสอง (ชื่อเมืองเก่าที่อพยพมา) บ้านพาน/ บ้านปง หนึ่ง (ตั้งตามหมู่บ้านเดิมอยู่ที่ อ.พาน/ ตั้งตามหมู่บ้านเดิม ปง คือ ที่ราบลุ่มแม่น้ำปัว) บ้านป่าแดด (มีชาวป่าแดด จ.เชียงรายมาตั้งถิ่นฐาน ตั้งตามหมู่บ้านเดิม) บ้านห่านาง หลวง (ชื่อหมู่บ้านเดิมเมื่อครั้งอาศัยอยู่บริเวณชายแดน ไทย-ลาว) บ้านขุนน้ำพริก(ตั้งชื่อตามหมู่บ้านเก่า) บ้านน้ำ น่าน (ตั้งชื่อตามหมู่บ้านเก่าที่อยู่ติดกับลำน้ำน่าน) บ้าน ห้วยมอย (ย้ายมาจากบ้านห้วยมอย)	14	2.20

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

การอพยพโยกย้ายถิ่นฐาน และการพัฒนา			
สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการ อพยพ	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครัวเรือนในอดีต	บ้านนาขาว/ บ้านตาน้อย/บ้านตองเจริญราษฎร์ (เดิมมี 20 หลังคาเรือน/ เดิมมีจำนวนบ้านน้อย/ หมู่บ้านตองมีประชากรเพิ่มขึ้น) บ้านเหล่า (ประชาชนอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม)	4	0.63
จำนวนหมู่บ้านในอดีต	บ้านด้าม (มีหลายหมู่บ้านตามมาอยู่รวมกัน) บ้านห้วยติ่ม (เมื่อก่อนมีคนอยู่สามครัวเรือน ต่อมามีคนมาอยู่เพิ่ม)	2	0.31
กลุ่มที่มาอยู่เป็นพวกแรก	บ้านมอญ	1	0.16
เส้นทางสัญจรในอดีต	บ้านหัวเมือง (เป็นหมู่บ้านแรกที่จะต้องผ่านเมื่อจะเดินทางเข้าอำเภอวาน้อย)	1	0.16
การสร้างบ้านเรือนในสมัยก่อน	บ้านถ่มตอง (สมัยก่อนใช้ต้องทำฝาบ้านและทำหลังคา)	1	0.16
ที่มาของการอพยพ	บ้านดอนชัย (หนีน้ำท่วมมาอยู่ที่ดอน)	1	0.16
การพัฒนาหมู่บ้าน	บ้านไร่พัฒนา (บ้านที่มีการพัฒนาแล้ว)	1	0.16

ตารางที่ 5.6 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (สิ่งที่เคยมีในหมู่บ้าน)

สิ่งที่เคยมีในหมู่บ้าน			
สิ่งที่เคยมี	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
สิ่งปลูกสร้าง	บ้านเจดีย์ (มีเจดีย์ในหมู่บ้านมาแต่เดิม) บ้านชวัก้อม (เดิมมีสะพานขนาดสั้น) บ้านศาลา (เดิมมีศาลาที่พักของพ่อค้าคาราวาน) บ้านปางยาง (สมัยก่อนมีที่พักชั่วคราว บริเวณที่พักชั่วคราวมีต้นยางมาก) บ้านปางสา (สมัยก่อนมีที่พักชั่วคราว ซึ่งบริเวณที่พักมีต้นปอสาอยู่มาก) บ้านปางล้าน (เดิมหมู่บ้านนี้เป็นทางผ่านของพ่อค้าที่เดินทางจากน่านไป	8	1.26

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

สิ่งที่เคยมีในหมู่บ้าน			
สิ่งที่เคยมี	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
	เซียงราย พ่อค้าได้สร้างที่พัก(ปาง)ไว้ที่ใต้ต้นลำาน บ้านนาฝาง (แปลงมาจากปาง ซึ่งแปลว่าที่พัก) บ้านศรีนามาน (มีวัดพม่าอยู่กลางทุ่งนา)		
แหล่งน้ำ	บ้านหนองบัว (สมัยก่อนมีหนองบัว) บ้านภูแหน (สมัยก่อนมีภูเขาและแหนมาก) ป่อแก้ว (หมู่บ้านที่มีบ่อน้ำที่มีแสงสว่างคล้ายแก้ว)	3	0.47
สิ่งปลูกสร้างที่เกี่ยวข้องกับการชลประทาน	บ้านฝายมูล(เมื่อสมัยอพยพมา มีการสร้างฝายขนาดเล็ก) บ้านฝายแก้ว บ้านฝาย	3	0.47
บ่อน้ำเกลือ	บ้านบ่อหยวก/บ่อหยวกใต้ (เดิมมีบ่อน้ำเกลือที่อยู่ใกล้ต้นหยวก) บ้านบ่อหลวง (มีบ่อเกลือสินเธาว์)	2	0.31
สิ่งของ	บ้านทุ่งซ้อ (เดิมมีระฆังซ้อ) บ้านคั้งถี่ (เดิมมีที่ดักปลา กลางแม่น้ำจำนวนมาก) บ้านห้วยทรายขาว (เดิมมีหินสี ขาวจำนวนมาก)	3	0.47

ตารางที่ 5.7 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (อาชีพ การทำมาหากิน)

อาชีพ การทำมาหากิน			
สิ่งที่เคยมี	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
การปลูกข้าว	บ้านนางาม (ปลูกข้าว) บ.นาเหลืองใน/ นาเหลืองนอก (ข้าวออกรวงสีเหลือง)บ้านนาไผ่ (พื้นที่นาที่มีความอุดมสมบูรณ์มาก) บ้านนาหมั่น (ทำนาแล้วได้ข้าวเป็นจำนวนมาก) บ้านห้วยนา (ทำนารอบ ๆ บ้าน) บ้านทุ่งทอง/ บ้านหัวทุ่ง (มีทุ่งนา/ มีทุ่งนามาก) บ้านนาขวาง/ บ้านนาเบือ้ง (นาที่ได้ผลผลิตดี/ ตั้งชื่อหมู่บ้านตามทุ่งนา) บ้านทุ่งเข้า (หมู่บ้านที่ใช้แรงนวดข้าวอย่างแรง)	11	1.73

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

อาชีพ การทำมาหากิน			
สิ่งที่เคยมี	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
การปลูกเมี่ยง	บ้านป่าเมี่ยง (ปลูกเมี่ยง)	1	0.16
การปลูกอ้อย	บ้านป่าอ้อย (ชุมชนที่เคยปลูกอ้อย)	1	0.16
การปลูกส้ม	ได้ร่มโพธิ์ทอง (มีต้นโพธิ์ในหมู่บ้านและปลูกส้มสีทองในหมู่บ้าน)	1	0.16
การทำปางช้าง/ การทำไม้	บ้านปางช้าง (มีแหล่งน้ำ และมีการทำปางช้าง ทำไม้)	1	0.16
การล่าสัตว์	บ้านก่ง (ก่งธนูทำด้วยเหล็กใช้สำหรับยิงวัวลำโพง ลูกดอกของก่งธนูอาบด้วยยาพิษ)	1	0.16
การค้า	บ้านนาเก่า (การค้า)	1	0.16
หมอสุมไพร	บ้านหมอเมือง	1	0.16

ตารางที่ 5.8 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (บุคคล)

บุคคล			
ประเภทบุคคล	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งชื่อตามผู้นำหมู่บ้าน	บ้านศรีอุดม/ บ้านพญาแก้ว (ชื่อผู้นำคือศรี+อุดมสมบูรณ์/ ตั้งชื่อตามผู้นำที่ประกอบคุณงามความดี) บ้านสลี/ บ้านศาลา (ตั้งตามนายบุญหลี่ สลืออ่อน ผู้ตั้งหมู่บ้าน/ ผู้นำชื่อศาลา) บ้านมณีพุกฤษ (ตั้งชื่อตามนายทหารกับตชด.รวมเป็นชื่อหมู่บ้าน) บ้านวังทอง (ชื่อผู้นำนายวัง และนายทอง)	6	0.94
ตั้งชื่อตามเจ้านายทางเหนือ	บ้านแะ (ตั้งชื่อตามท่านเจ้าแะ) บ้านกลางเวียง (ตั้งชื่อตามเจ้ากลางเวียง) บ้านอ้าย (ชื่อพระยาอ้าย ซึ่งเป็นหัวหน้าด่านตรวจสินค้าเข้าออก)	3	0.47
ตั้งชื่อตามนามสกุลของบุคคลสำคัญ	บ้านใหม่ไชยธรรมรัตน์ (มาจากนำสกุลของ ตชด. ที่นำมาบ้านใหม่นี้) บ้านเชื่อนแก้ว (ตั้งตามนามสกุลพ่อแสนหลวงเชื่อนแก้ว)	2	0.31
ตั้งชื่อตามบุคคลที่สร้างวัดเป็นคนแรกใน	บ้านดวงคำ (ดวงคำ คือ ชื่อผู้สร้างวัดครั้งแรก)	1	0.16

ตารางที่ 5.8 (ต่อ)

บุคคล			
ประเภทบุคคล	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
หมู่บ้าน			
ตั้งชื่อตามบุคคลที่ทำ นาเป็นคนแรก	บ้านนางค์ (ตั้งชื่อตามนายวงศ์ ชราจิต ผู้ที่ทำนาคนแรก)	1	0.16

ตารางที่ 5.9 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (การไม่บอก
ความหมาย แต่ระบุว่าใครเป็นผู้ตั้งชื่อหมู่บ้าน)

การไม่บอกความหมาย แต่ระบุว่าใครเป็นผู้ตั้งชื่อหมู่บ้าน			
ประเภทบุคคล	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ทางการตั้งชื่อให้	บ้านทุ่งรัตน, บ้านศรีบุญยืน, บ้านน่านมั่นคง (เป็นหมู่บ้านที่ทางการจัดให้เป็นที่สร้างบ้านและประกอบอาชีพ), บ้านราษฎร์รัฐพัฒนา (ชาวบ้านและรัฐบาลช่วยกันพัฒนา), บ้านสบยาว	5	0.79
พระ	บ้านพุฒิมาราม (พระตั้งให้) บ้านพระเนตร (การมองของพระที่มาบิณฑบาต) บ้านสันทะ (เพี้ยนมาจากสังฆะ แปลว่า สงฆ์)	3	0.47
บุคคลสำคัญตั้งชื่อให้	บ้านศรีเกิด (เจ้าชัด มหายศนันท์ ผู้ใหญ่บ้านคนที่ 1 เป็นผู้ตั้งชื่อให้) บ้านดอนไชย (ผู้เฒ่า ผู้แก่ ที่มาดูแล ได้ตั้งชื่อให้)	2	0.31
ตั้งชื่อตามความเห็น ของสมาชิกในกลุ่ม	บ้านนาราบ (ตั้งชื่อตามความเห็นของสมาชิกในกลุ่ม)	1	0.16

ตารางที่ 5.10 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (สัตว์)

สัตว์			
ประเภทสัตว์	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
นก	เมืองเลน (ชื่อนกเสปียงของพม่า) บ้านหนองนก (มีหนองน้ำและมีนกมาอาศัยอยู่จำนวนมาก) บ้านหนองเงือก (ตั้งชื่อตามหนองน้ำและสัตว์น้ำและนกชนิดต่าง ๆ)	4	0.63

ตารางที่ 5.10 (ต่อ)

สัตว์			
ประเภทสัตว์	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
	บ้านนายาง (หมู่บ้านที่มีนกยางมาอาศัยจำนวนมาก)		
กวาง	บ้านทุ่งกวาง (ตั้งชื่อตามทุ่งหญ้าที่มีกวางอยู่เป็นจำนวนมาก) บ้านทุ่งกวาง (สมัยก่อนมีกวางอยู่เป็นจำนวนมาก กินน้ำในทุ่งนา)	2	0.31
ช้าง	บ้านช้างเผือก (ตั้งชื่อตามช้างเผือกของผู้ครองนคร)	1	0.16
วัว	บ้านวัวแดง (วัวชนิดหนึ่ง)	1	0.16
ปลา	บ้านเอน (ตั้งตามชื่อปลาสะเอน ซึ่งเป็นปลาเกล็ด)	1	0.16
เต่า	บ้านหนองคำ (เมื่อก่อนมีหนองน้ำและมีเต่าคำอาศัยอยู่)	1	0.16
เม่น	บ้านห้วยเม่น (สัตว์ป่า-ตัวเม่น)	1	0.16
แรด	บ้านบวกรวด (สมัยก่อนมีแรดสองสามตัวมานอนอยู่ในบวกร)	1	0.16
หอย	บ้านบ่อหอย (ฤดูร้อนในวังน้ำจะมีหอยเป็นจำนวนมาก)	1	0.16

ตารางที่ 5.11 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (สถานที่)

สถานที่			
ประเภทสถานที่	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ตามวัด	บ้านพญาวัด, ชุมชนบ้านช้างค้ำ, ชุมชนบ้านมงคล, ชุมชนบ้านมณเฑียร, ชุมชนบ้านมิ่งเมือง, ชุมชนหัวข่วง, ชุมชนภูมินทร์, บ้านนาหลวง, บ้านบุญยืน, บ้านศรีบุญเรือง, บ้านอาสาม (น่าจะมาจากชื่อบ้านอาราม สร้างเพื่อใช้ปฏิบัติกิจของพระสงฆ์)	11	1.73
โรงเรียน	บ้านเจริญราษฎร์ (ตั้งชื่อตามโรงเรียนราษฎร์ราษฎร์นุเคราะห์)	1	0.16
ศาลเจ้าพ่อ	บ้านเป่า (ตั้งชื่อตามศาลเจ้าพ่อบ้านเป่า)	1	0.16

ตารางที่ 5.12 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (สิ่งของ)

สิ่งของ			
ประเภทสิ่งของ	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
โบราณวัตถุ	บ้านดอนไชยพระบาท (ตั้งชื่อตามพระพุทธรูปบาทโบราณสถานที่เจอ) บ้านชิง, บ้านชิงใต้ (ตั้งชื่อตามพระพุทธรูปทองทิพย์, พระพุทธรูปที่เจอ)	3	0.47
ของใช้	บ้านละแบैया/ บ้านห้วยเฮือ (มาจากบ้องยาสูบที่ลื้มไว้ที่ลำห้วย/ ชาวบ้านลืมนุหรี (ขี้ไต้) ไว้ที่ลำห้วย)	2	0.31
ของที่ใช้ประกอบพิธีกรรม	บ้านแก้ม (ตั้งชื่อตามเครื่องเซ่นวิญญาณของเจ้าหลวงบัว)	1	0.16

ตารางที่ 5.13 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (ความปรารถนา – ความเชื่อ)

ความปรารถนา - ความเชื่อ			
ประเภทสิ่งที่เป็นนามธรรม	ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ความปรารถนา	บ้านสันติสุข/ บ้านพรสวรรค์ (เพื่อให้เกิดความเป็นสิริมงคลและสันติสุข/ เพื่อความเป็นสิริมงคล) บ้านสันติสุข/ บ้านบุญเรือง (บ้านที่มีแต่ความสุขสงบ/ มีความสุขและเจริญรุ่งเรือง) บ้านภักดีธรรม (ต้องการให้คนในหมู่บ้านอยู่ในศีล ในธรรม ไม่หลงไหลไปกับอบายมุข) บ้านห้วยสอน (มีลูกหลานจะอ่านหนังสือง่าย) บ้านขึ้นใหม่ (มีความสนุกสนาน มีความสดใส) บ้านผาสุข (เป็นหมู่บ้านที่มีความสุขสบายดี) บ้านใหม่ร่มเย็น (ที่ที่มีแต่ความร่มเย็น) บ้านเมืองหลวง (หมู่บ้านมีแต่ความเจริญ)	10	1.57
ความเชื่อ	บ้านท่าคำ (บ้านที่มีท่าน้ำมาช่วยให้ชาวบ้านทำมาหากินได้ มีเงินมีทองใช้) บ้านฟ้า (คนเฒ่าคนแก่เชื่อว่าหมู่บ้านนี้อยู่เหนือน้ำเหนือฟ้า)	2	0.31

ตารางที่ 5.14 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (ตำนาน)

ตำนาน		
ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
บ้านตาแก้ว (นายพรานล่าสัตว์ เอาไฟฉายส่องตาว่า มีแสงแวววาว อุทานว่าตาแก้ว) ชุมชนศรีพันต้น (เจ้าผู้ครองนครสมัยก่อนปลูกต้นไม้พอรังสีแยกพันต้นกันนับได้ พันต้นพอดี) บ้านผาตูป (สมัยก่อนมีนกหัสดีลิงบินจับภูเขาหินทำให้เอียงหลุดไป) บ้านห้วยปุก (มาจากตำนานว่าตัดต้นไม้แล้วไม่ตาย) บ้านห้วยธนู (นายธนูนำธนูไปล่าสัตว์ สายธนูขาดจึงทิ้งไว้ที่ลำห้วย) บ้านซอน (ตั้งชื่อตามซอนไม้ซึ่งเป็นตำนานเก่า) บ้านพงษ์ (ตั้งชื่อตามประวัติวังโพง) บ้านแช่พลาง (ตามตำนานเล่าว่าพระพุทธองค์เสด็จมาและได้แช่ลูกสมอไว้ดื่มน้ำสมอ แต่ไม่ทันได้ดื่มได้เสด็จไปวัดแช่แห้ง ลูกสมอได้แช่พลางไว้ก่อน) บ้านหนองแดง (สมัยก่อนไทยรบกับพม่าแล้วเอาอาวุธเปื้อนเลือดมาล้างในหนองน้ำ)	9	1.42

ตารางที่ 5.15 การตั้งชื่อหมู่บ้านและลักษณะการตั้งชื่อหมู่บ้านในจังหวัดน่าน (กษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์)

กษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์		
ตัวอย่างชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
บ้านน้ำพระทัย/ บ้านร่มเกล้า (รัฐบาลได้จัดสรรที่ให้ทำกินแทนแหล่งเดิม/ อยู่ภายใต้อนุญาบัตรมีของกษัตริย์)	2	0.31

ด้วยตระหนักว่าหัวใจหลักของการพัฒนาอย่างยั่งยืน คือ การพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และตระหนักว่าข้อมูลที่ถูกต้องและเที่ยงตรงมีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ความพยายามในการจัดทำฐานข้อมูลของโครงการในครั้งนี้ จึงมุ่งสร้างฐานข้อมูลที่เอื้อต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม โดยให้ข้อมูลรอบด้านที่เอื้อต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงมุ่งรวบรวมข้อมูลที่เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาของราษฎรที่ตรงความประสงค์ของคนในพื้นที่ให้มากที่สุด นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้ฐานข้อมูลของโครงการเป็นแหล่งสืบค้นข้อมูล สำหรับผู้ที่ต้องการทำวิจัยในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับจังหวัดน่านด้วย

ทั้งนี้ข้อมูลจากฐานข้อมูลของโครงการฯจะเป็นประโยชน์และนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามเจตนารมณ์ของทางโครงการฯ ก็ต่อเมื่อมีการนำข้อมูลจากฐานข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม แม้ข้อมูลจากฐานข้อมูลจะมีรอบด้าน หลากหมวดหมู่ แต่ในการนำไปใช้อาจเลือกข้อมูลบางส่วนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ ได้ เช่น นำข้อมูลจากฐานข้อมูลไปสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวในระดับตำบล ดังเช่นที่ทางโครงการฯ ได้จัดทำหนังสือสารคดี “จากภูพานาน สู่ภูฟ้ามหานคร” ขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์สินค้าที่ผลิตในตำบลภูฟ้า นอกจากนี้ยังอาจใช้ประโยชน์โดยนำข้อมูลจากฐานข้อมูลของโครงการฯไปสร้างเป็นฐานข้อมูลระดับหมู่บ้าน เพื่อวางนโยบายและแผนในการพัฒนาหมู่บ้าน และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของราษฎรในพื้นที่ในโอกาสต่อไป

ทางโครงการฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ความพยายามและความทุ่มเทในการจัดทำฐานข้อมูลที่เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของหลายฝ่ายในครั้งนี้ จะนำไปสู่การแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามความประสงค์ของคนในพื้นที่ รวมทั้งนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนในจังหวัดน่านสืบไป

บรรณานุกรม

คณะกรรมการจัดพิมพ์เอกสารทางประวัติศาสตร์ สำนักนายกรัฐมนตรี. 2514. **ตำนานพื้นเมือง เชียงใหม่**. กรุงเทพฯ.

โครงการศึกษาชนชาติไท มหาวิทยาลัยพายัพ ร่วมกับ ประชาคมเมืองน่าน. 2530. “น่านใน สมัยก่อนประวัติศาสตร์” **รวมบทความจากการจัดสัมมนาวิชาการเรื่อง “โบราณคดี และประวัติศาสตร์เมืองน่าน”** จัดขึ้นระหว่างวันที่ 4-6 มีนาคม พ.ศ. 2530 ณ โรงแรม เทวราช อำเภอเมือง จังหวัดน่าน. หน้า 1-4.

ชนัญ วงศ์วิภาต. 2530. **ชาวน่าน คนहु่มากและคนกลุ่มน้อยในเมืองน่าน**. กรุงเทพฯ: กรม ศิลปากร.

ทองศักดิ์ ปรางค์วัฒนกุล. 2529. “ชาวไทลื้อในล้านนา: ข้อสังเกตเบื้องต้น” บทความในชมรม บ้านนาคดี **รวมบทความทางวิชาการ ไทลื้อ: เวียงคำ**.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2539. **พื้นเมืองน่าน ฉบับวัดพระเกิด**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์.

ประเสริฐ ฐน นคร. “ประวัติศาสตร์เมืองน่านจากตำนานและจารึก” **รวมบทความจากการจัด สัมมนาวิชาการเรื่อง “โบราณคดีและประวัติศาสตร์เมืองน่าน”** จัดขึ้นระหว่างวันที่ 4-6 มีนาคม พ.ศ. 2530 ณ โรงแรมเทวราช อำเภอเมือง จังหวัดน่าน. หน้า 17-25.

พงสาวดารเมืองน่าน. 2507. **ประชุมพงสาวดารเมืองน่าน ฉบับหอสมุดแห่งชาติ เล่ม 4 (ภาคที่ 7-11)**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ก้าวหน้า.

พิสิฐ เจริญวงศ์ และ สายันต์ ไพรัชญาจิตร. 2530. “แหล่งผลิตเครื่องมือหินสมัยก่อน ประวัติศาสตร์ในจังหวัดน่าน” **รวมบทความจากการจัดสัมมนาวิชาการเรื่อง “โบราณคดีและประวัติศาสตร์เมืองน่าน”** จัดขึ้นระหว่างวันที่ 4-6 มีนาคม พ.ศ. 2530 ณ โรงแรมเทวราช อำเภอเมือง จังหวัดน่าน. หน้า 5-16.

โรงเรียนหนองบัว, 2529. **หนองบัว**. วารสารโรงเรียนบ้านหนองบัว, เอกสารโรเนียวเย็บเล่ม.

ศิลปากร, กรม. 2530 . **เมืองน่าน โบราณคดี ประวัติศาสตร์และศิลปะ**. จัดพิมพ์ในโอกาส
สมเด็จพะเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพิพิธ
ภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน วันที่ 14 สิงหาคม 2530.

สมชาย ณ นครพนม. 2530. “น่านในสมัยก่อนประวัติศาสตร์” หนังสือที่ระลึก **เมืองน่าน
โบราณคดี ประวัติศาสตร์และศิลปะ**. จัดพิมพ์ในโอกาสสมเด็จพะเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน วันที่ 14
สิงหาคม 2530

สวาท เสนาณรงค์. 2523. **ภูมิศาสตร์ประเทศไทย**. อ้างถึงใน สุรศักดิ์ ศรีสำออง. “ประวัติศาสตร์
และศิลปะ” หนังสือที่ระลึก เมืองน่าน โบราณคดี ประวัติศาสตร์และศิลปะ. จัดพิมพ์ใน
โอกาสสมเด็จพะเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิด
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน วันที่ 14 สิงหาคม 2530

สุรพล ดำริห์กุล. 2549. **ช่วงเมืองและวัดหัวช่วง องค์ประกอบสำคัญของเมืองในดินแดน
ล้านนา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรศักดิ์ ศรีสำออง. “ประวัติศาสตร์และศิลปะ” หนังสือที่ระลึก **เมืองน่าน โบราณคดี
ประวัติศาสตร์และศิลปะ**. จัดพิมพ์ในโอกาสสมเด็จพะเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม
ราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน วันที่ 14 สิงหาคม
2530.

สายันต์ ไพเราะญจิตร. 2540. “โบราณคดีสมัยก่อนประวัติศาสตร์ของเมืองน่าน: ข้อมูลเก่าและ
ข้อมูลใหม่”. **รวมบทความจากการสัมมนาวิชาการเรื่อง “สืบสานอดีตอันเรืองรอง
ของเมืองน่าน: ข้อมูลและมุมมองใหม่ทางโบราณคดี ประวัติศาสตร์ และชาติ
พันธุ์”** จัดขึ้นระหว่างวันที่ 18-21 ธันวาคม พ.ศ. 2540 ณ โรงแรมซีดีพาร์ค จังหวัดน่าน.

หอจดหมายเหตุแห่งชาติ. **แผนที่กองโบราณคดี กรมศิลปากร. ผกบค 2-(11-16) แผนที่สังเขป
จังหวัดน่าน พ.ศ. 2483 และเขตติดต่อ.**

เอกลักษณ์น่าน, คณะทำงาน. 2549. **เอกลักษณ์น่าน**. เชียงใหม่: แมกซ์ พรินท์.

Filback, David. 1986. **วิวัฒนาการของชาวเขา “มัล”** เอกสารประกอบการบรรยายวิชา Ethnic Groups in Southeast Asia มหาวิทยาลัยพายัพ.

Seidenfaden, Frik, 1958. **The Thai People**. Bangkok: Siam Society.

ภาคผนวก ก

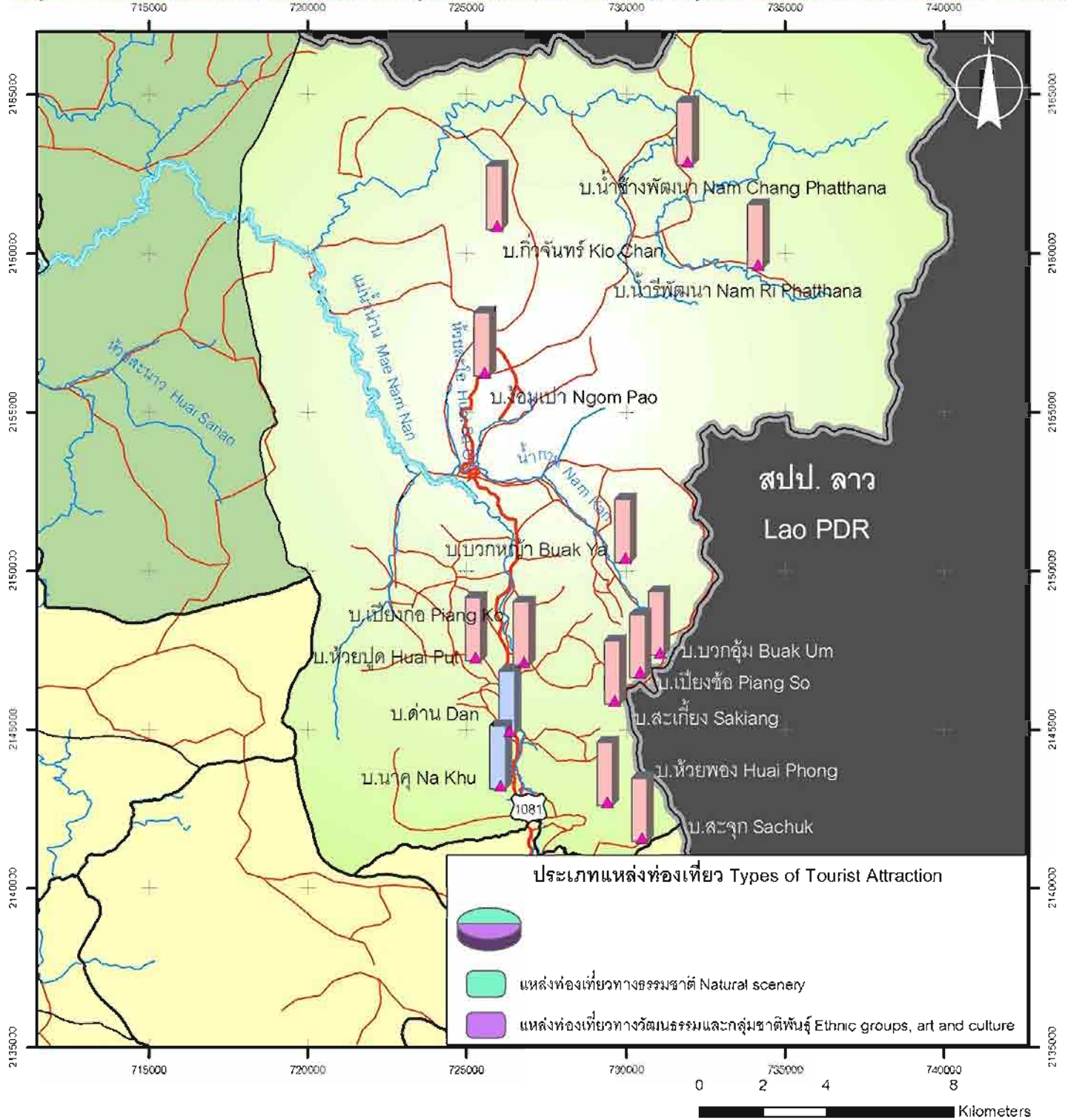
แผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ใน 99 ตำบล

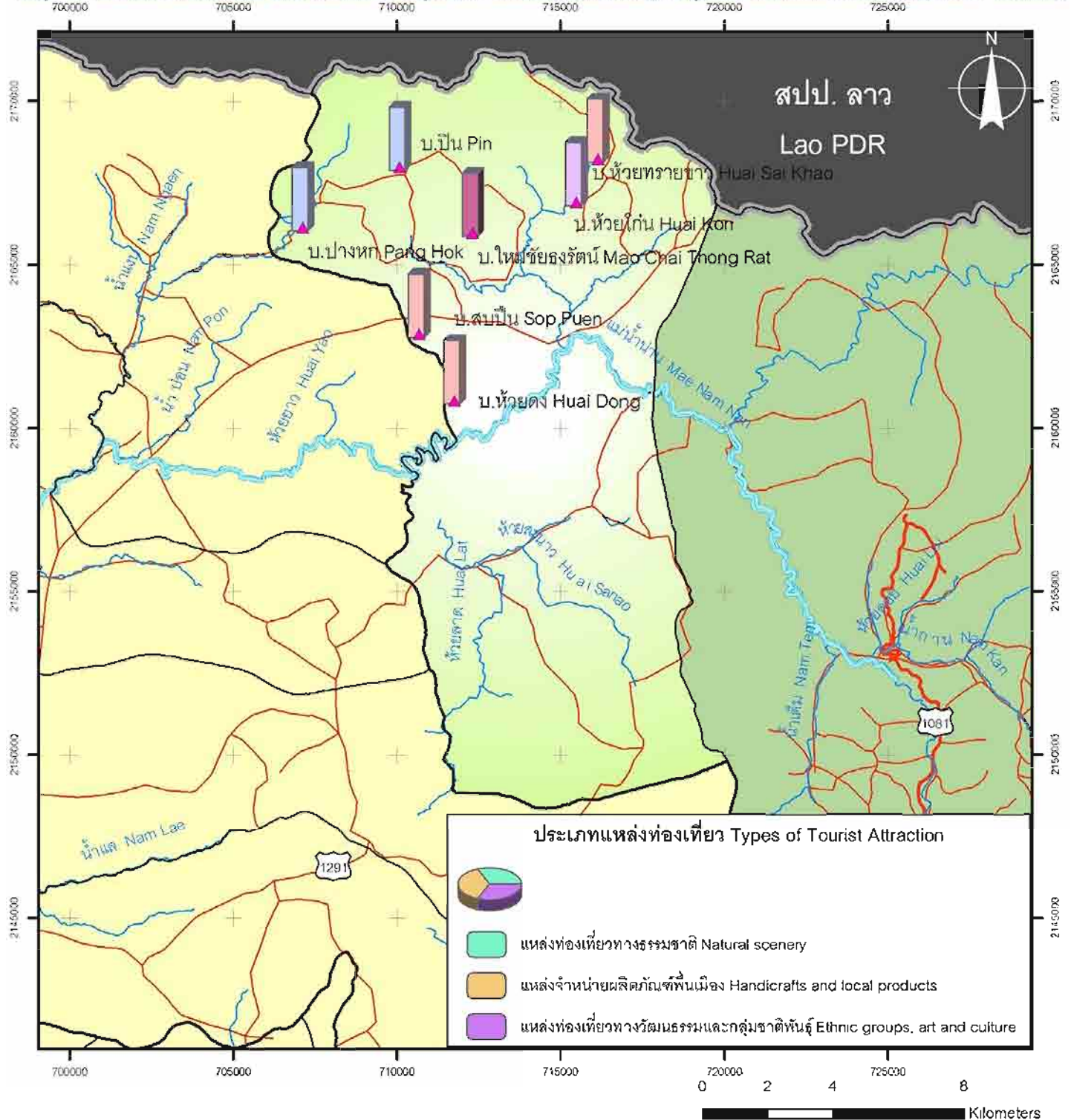
แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลขุนน่าน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Khun Nan, Amphoe Chaloe Phra Kiat, Nan Province

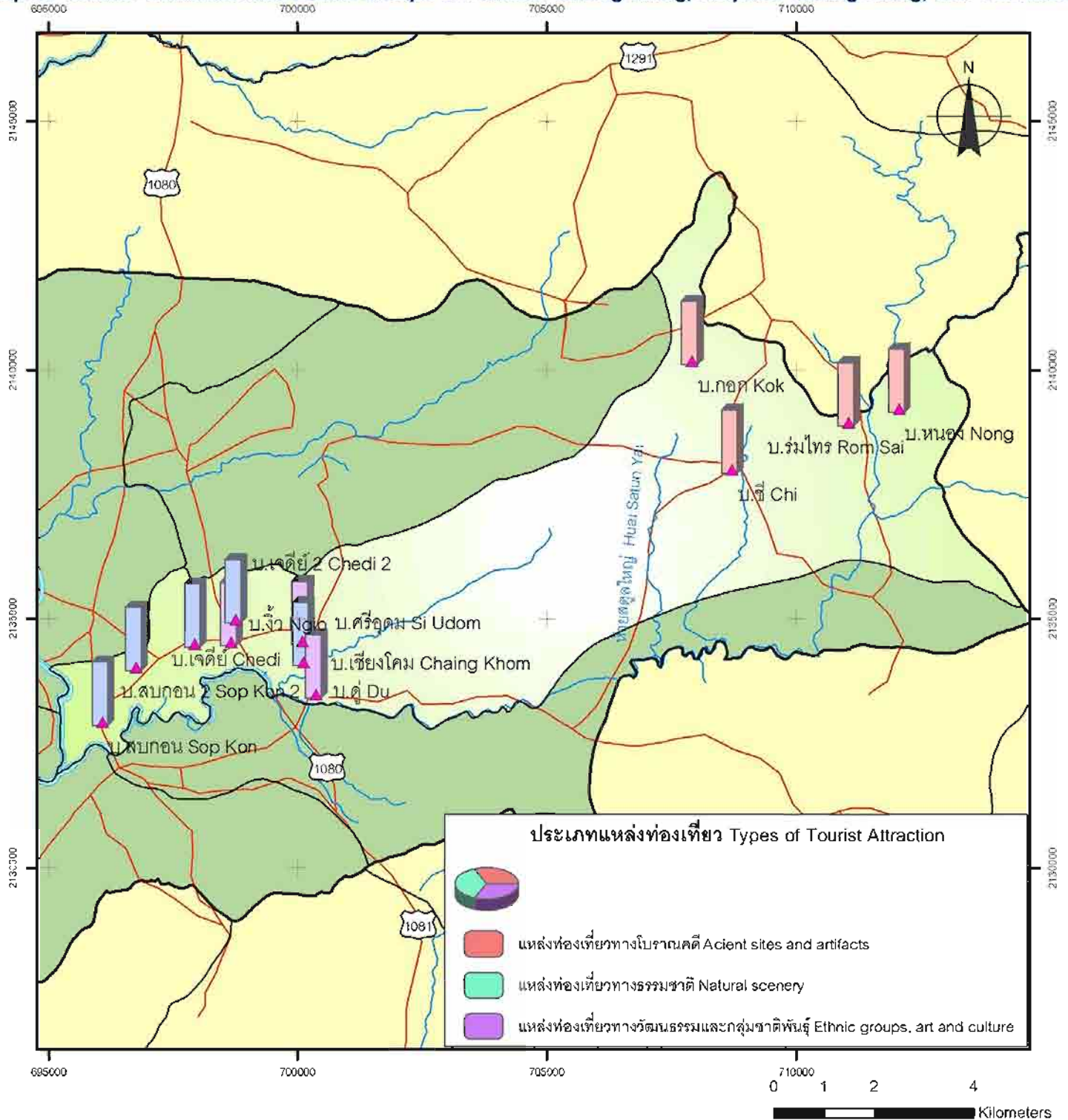

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Huai Kon, Amphoe Chaloem Phra Kiat, Nan Province

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Chiang Klang, Amphoe Chiang Klang, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

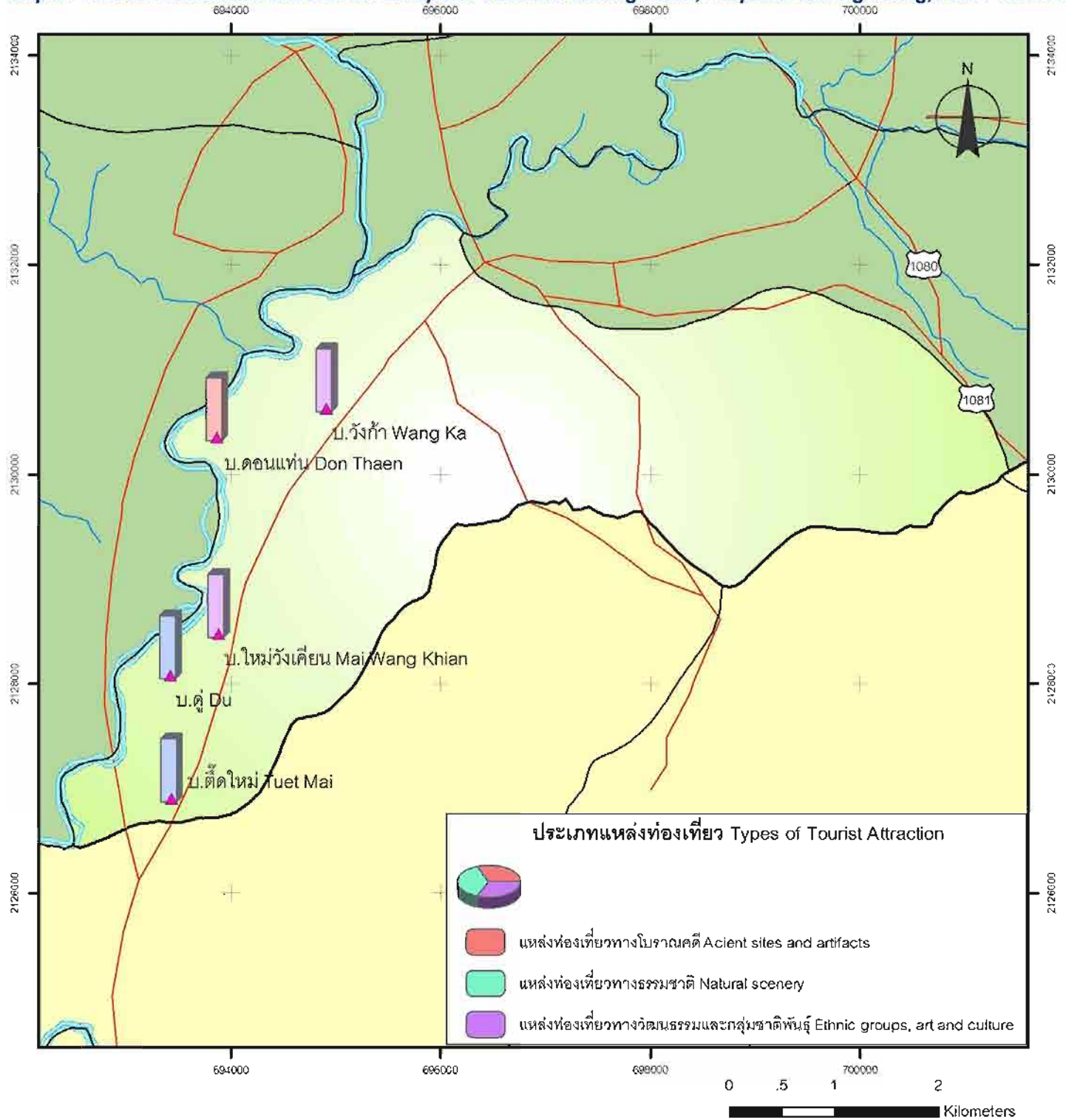
- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลเชียงกลาง Tambon Chiang Klang
- อำเภอเชียงกลาง Amphoe Chiang Klang
- จังหวัดน่าน Nan Province

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลเชียงคาน อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Chiang Khan, Amphoe Chiang Klang, Nan Province

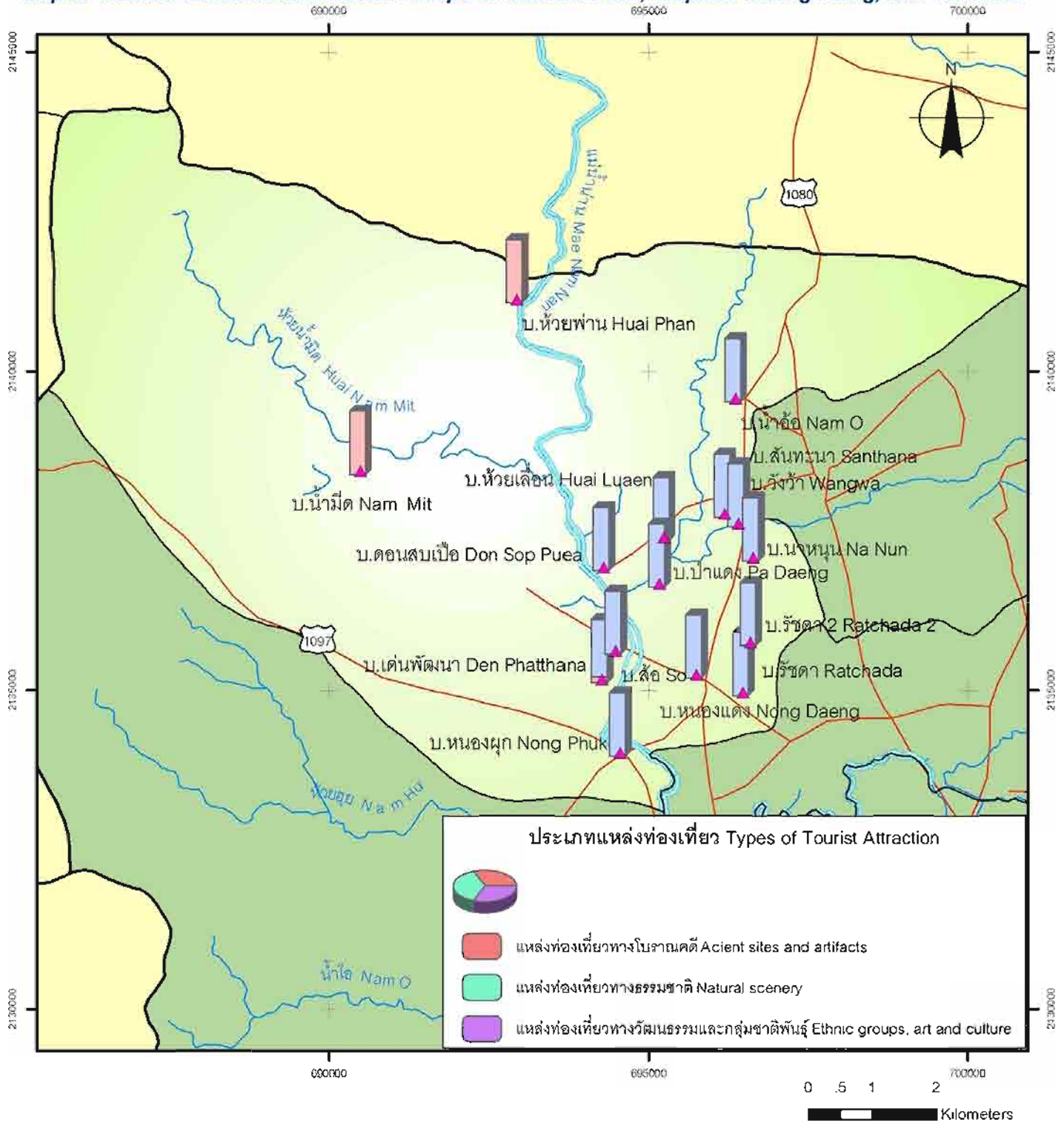

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลเปือ อำเภอยางกลาง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Puea, Amphoe Chiang Klang, Nan Province

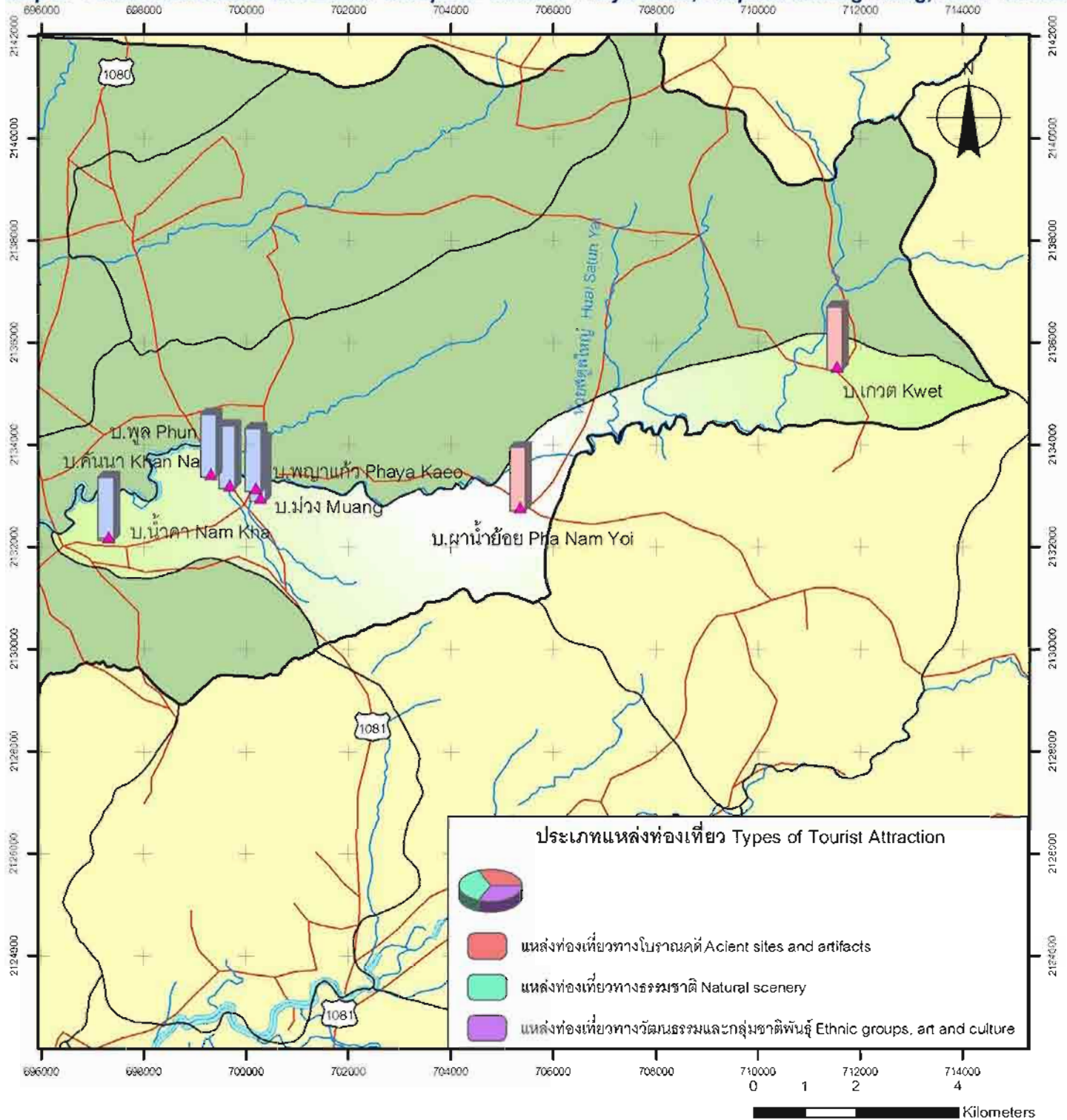

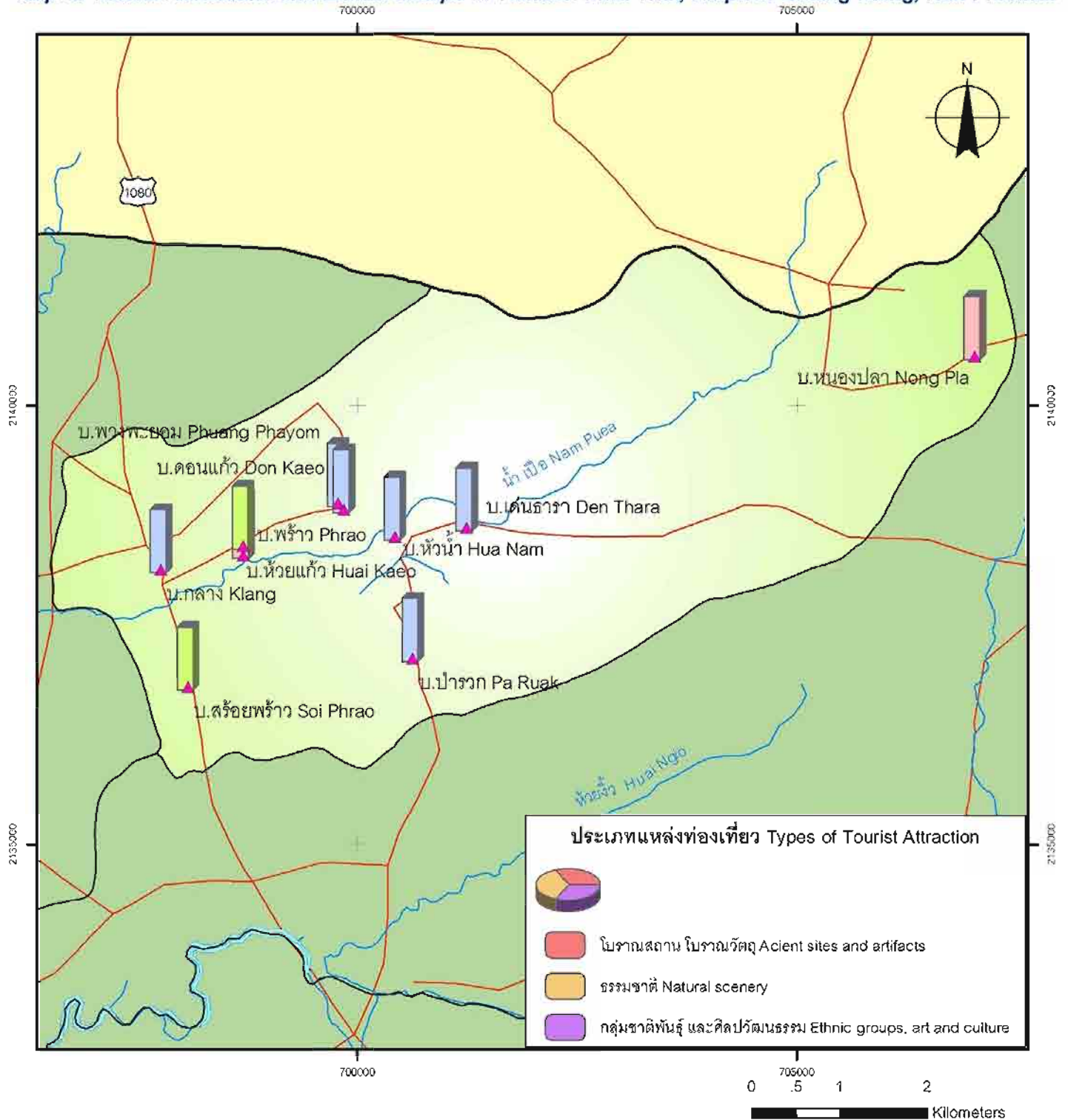

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลพญาแก้ว อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Phaya Kaeo, Amphoe Chiang Klang, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

- ▲ หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลพระธาตุ Tambon Phra That
- อำเภอเชียงกลาง Amphoe Chiang Klang
- จังหวัดน่าน Nan Province

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

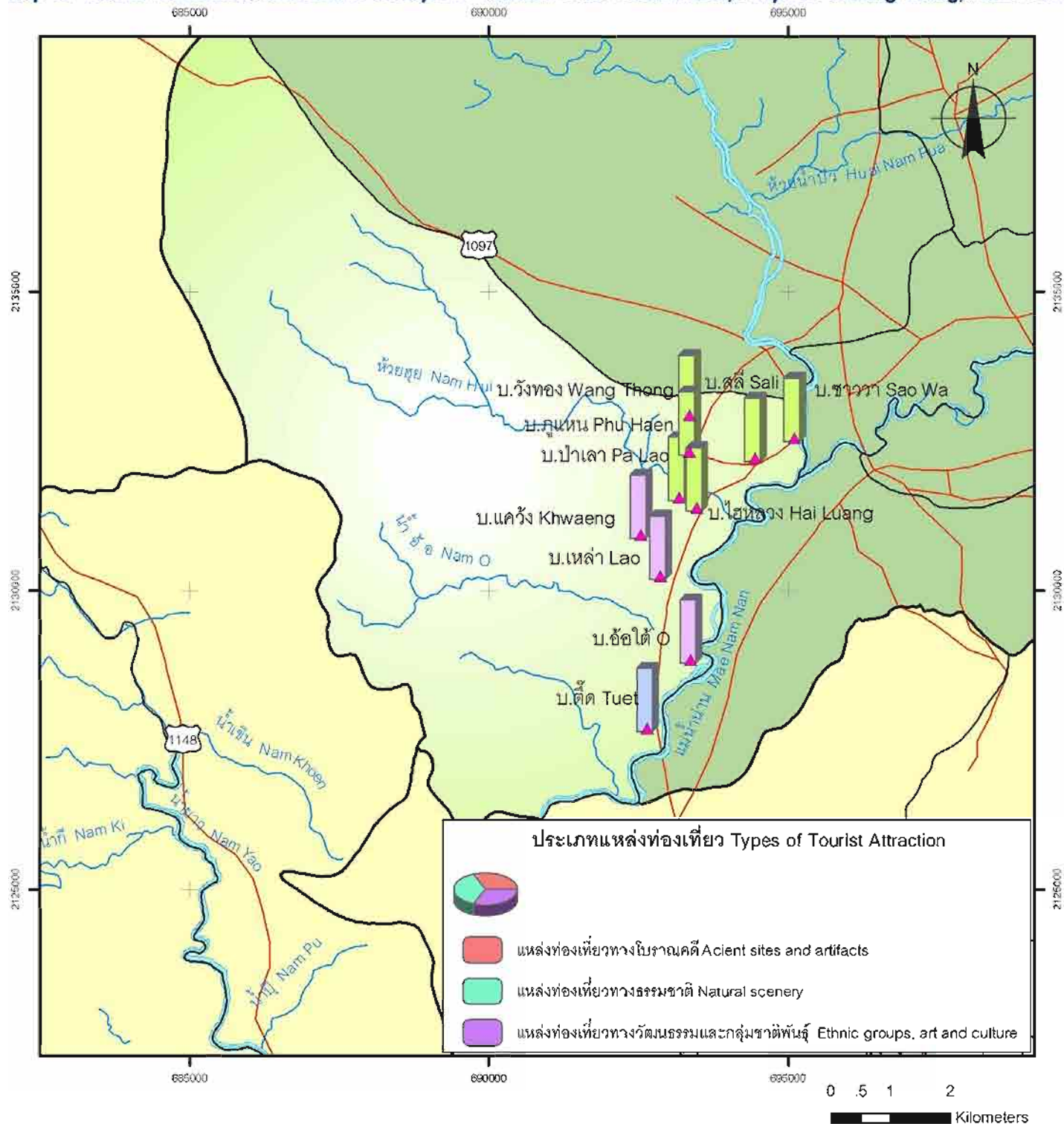
- คนเมือง (ยวน) Khon Mueang (Yuan)
- ลาว Lao
- ม้ง-ป๋าย (สัวะ ถิ่น) Mal-Prai (Lua', Thin)

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลพระพุทธบาท อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน

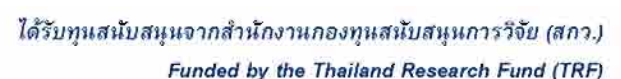

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Phra Phuttha Bat, Amphoe Chiang Klang, Nan Province

690000 695000 700000 705000 710000

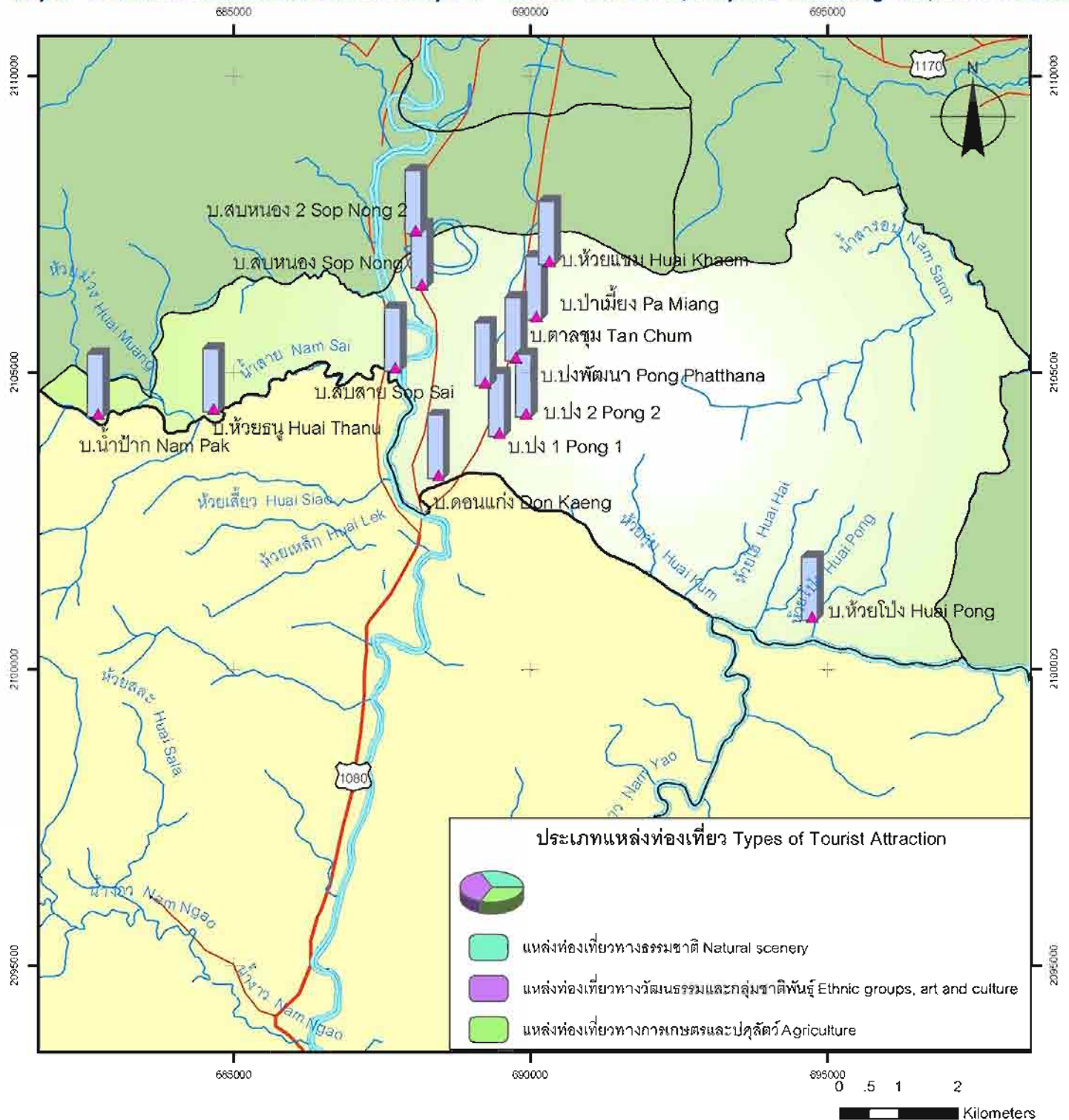

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลตาลชุม อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Tan Chum, Amphoe Tha Wang Pha, Nan Province

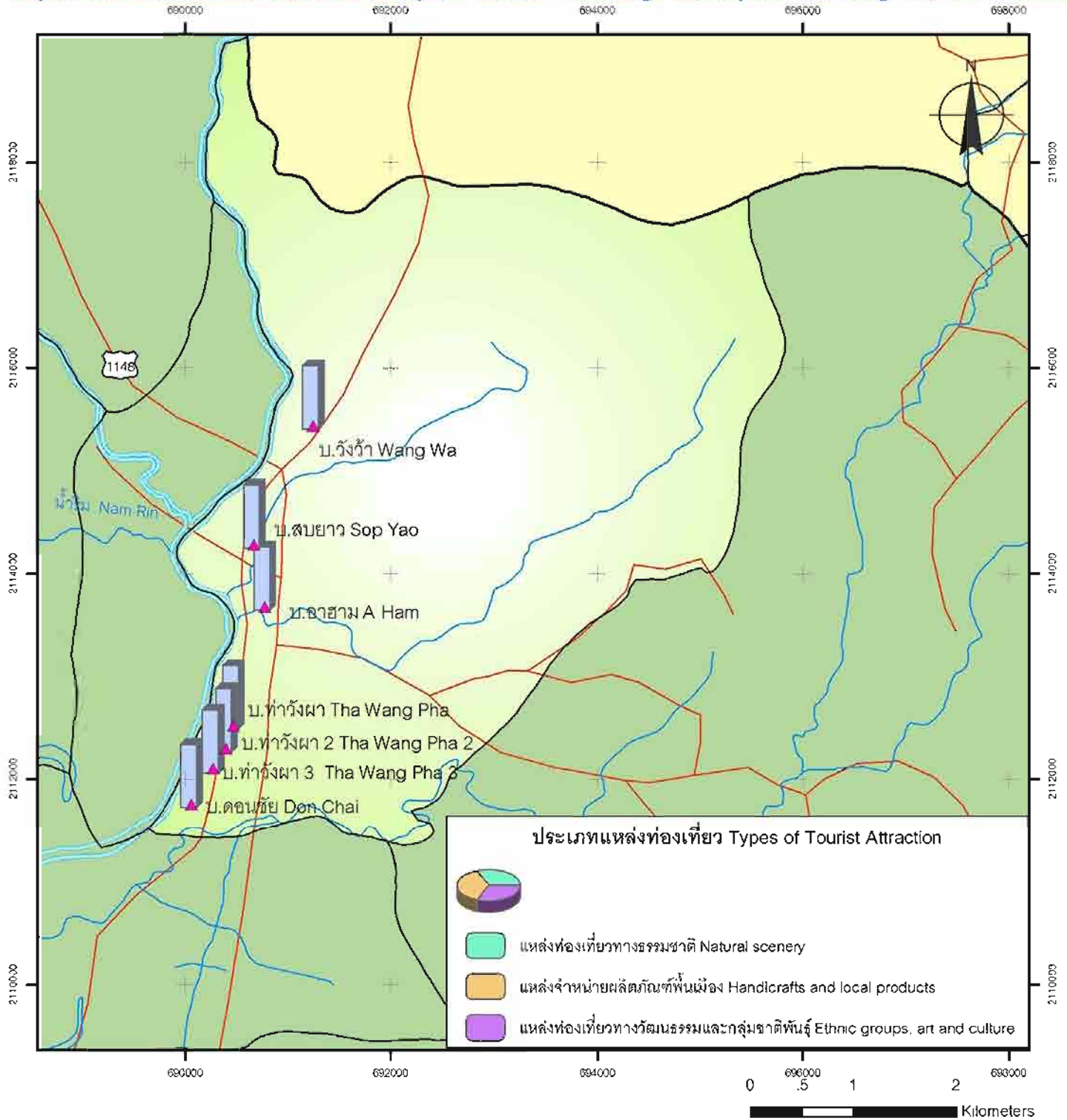

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลท่าวังผา อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Tha Wang Pha, Amphoe Tha Wang Pha, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

- ▲ หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลท่าวังผา Tambon Tha Wang Pha
- อำเภอท่าวังผา Amphoe Tha Wang Pha
- จังหวัดน่าน Nan Province

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

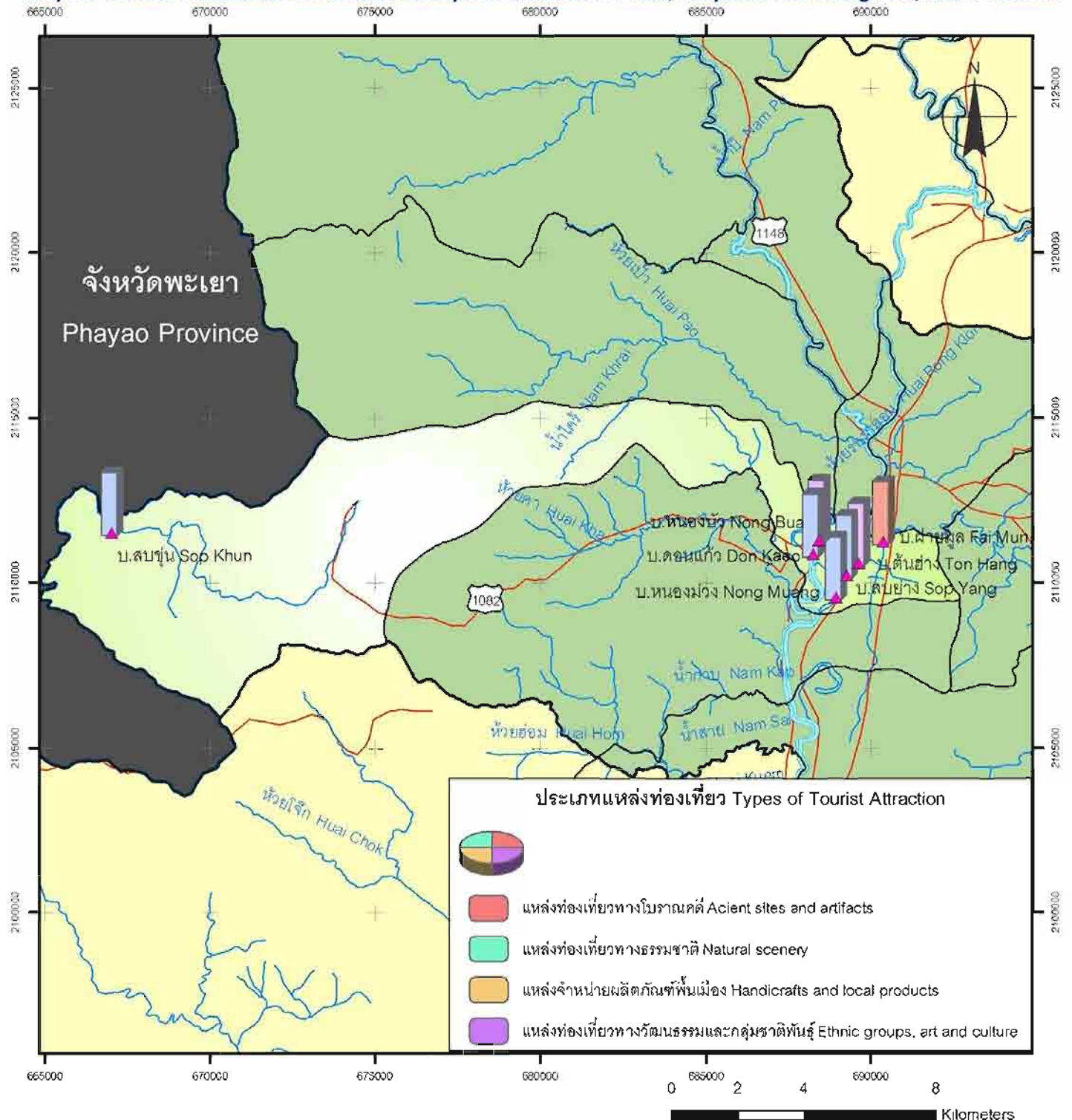
- คนเมือง (ยวน) Khon Mueang (Yuan)

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลป่าคา อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Pa Kha, Amphoe Tha Wang Pha, Nan Province

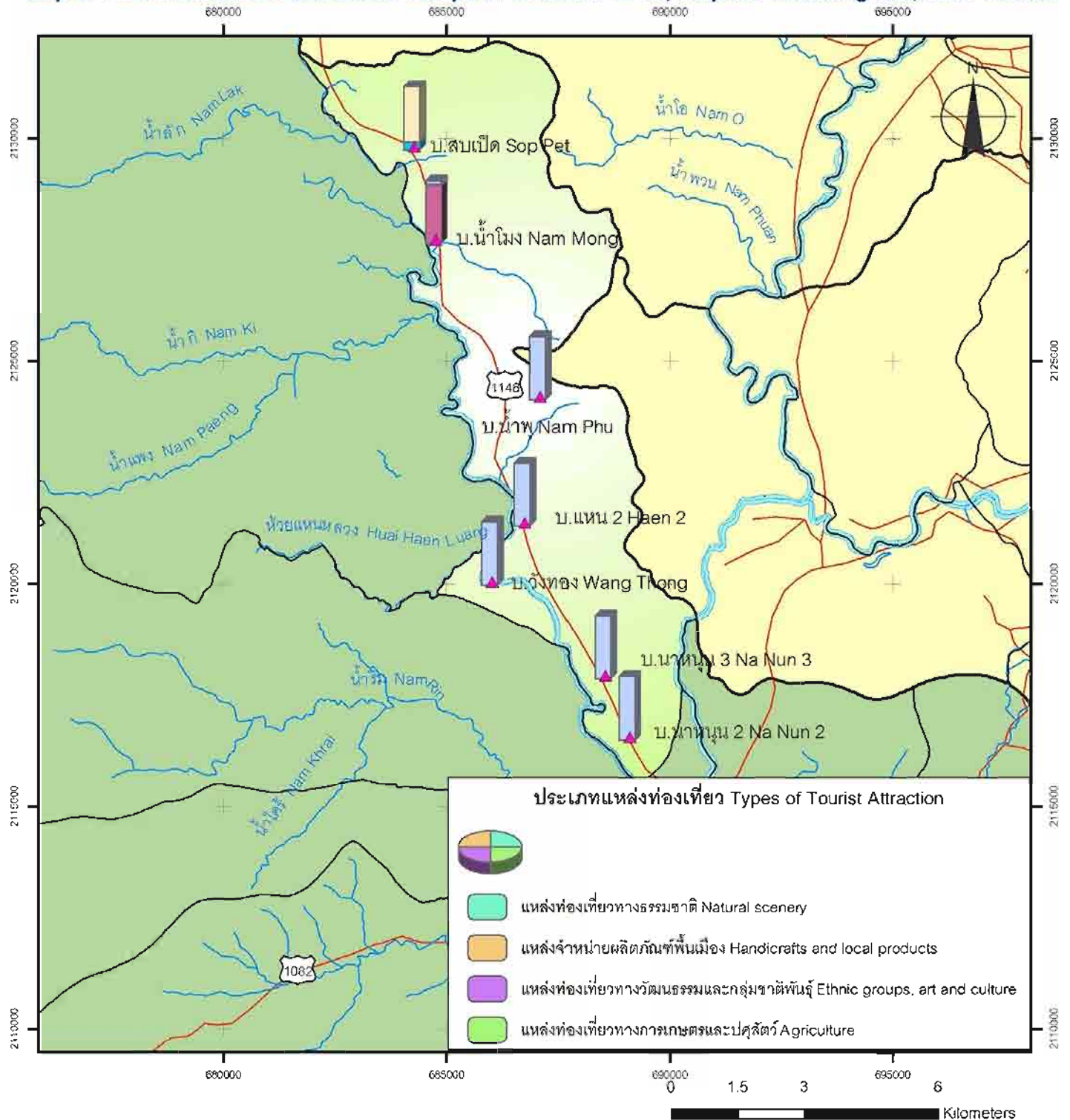

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลผาโต อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Pha To, Amphoe Tha Wang Pha, Nan Province

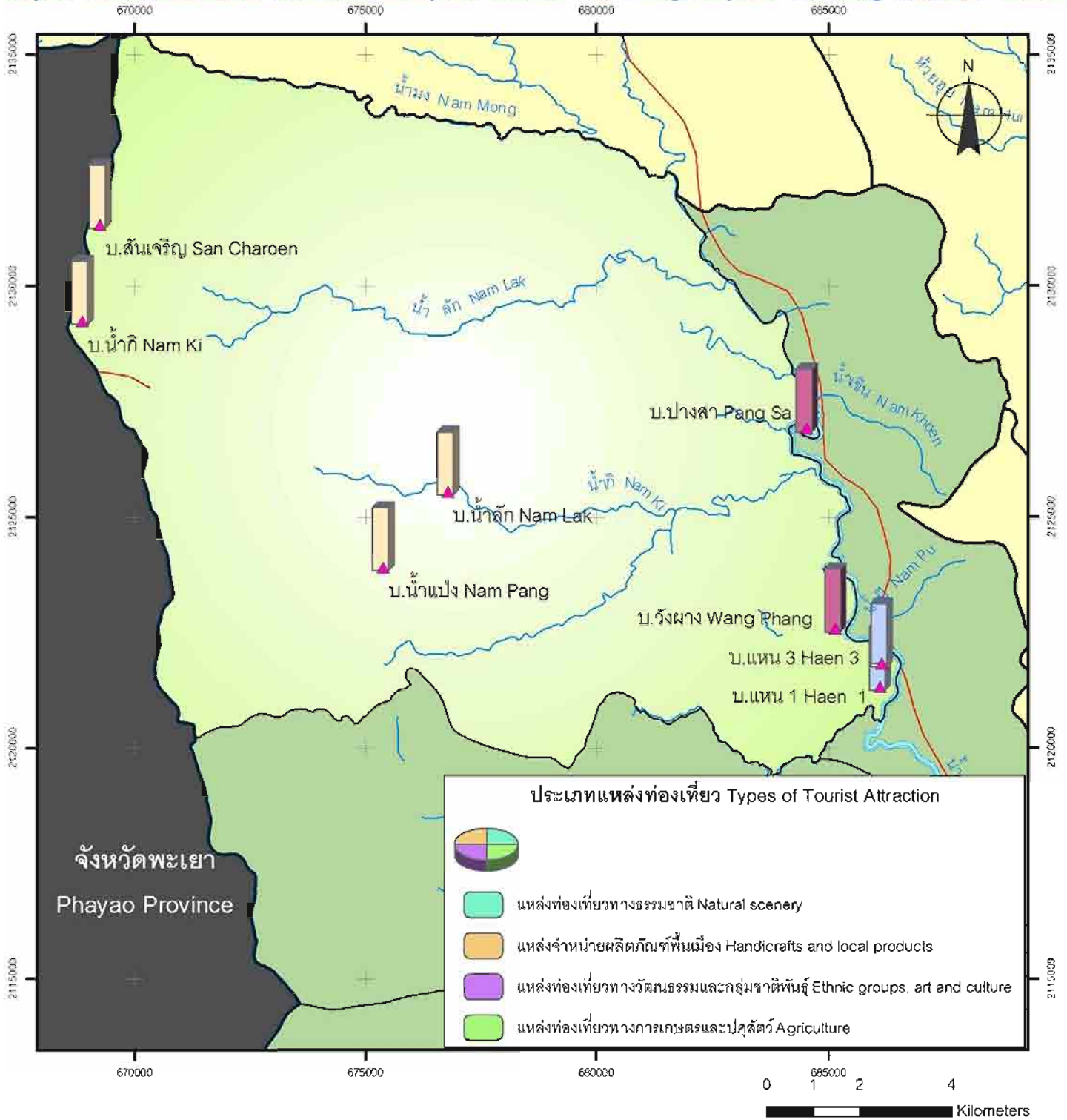

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลผาทอง อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Pha Thong, Amphoe Tha Wang Pha, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลผาทอง Tambon Pha Thong
- อำเภอท่าวังผา Amphoe Tha Wang Pha
- จังหวัดน่าน Nan Province

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

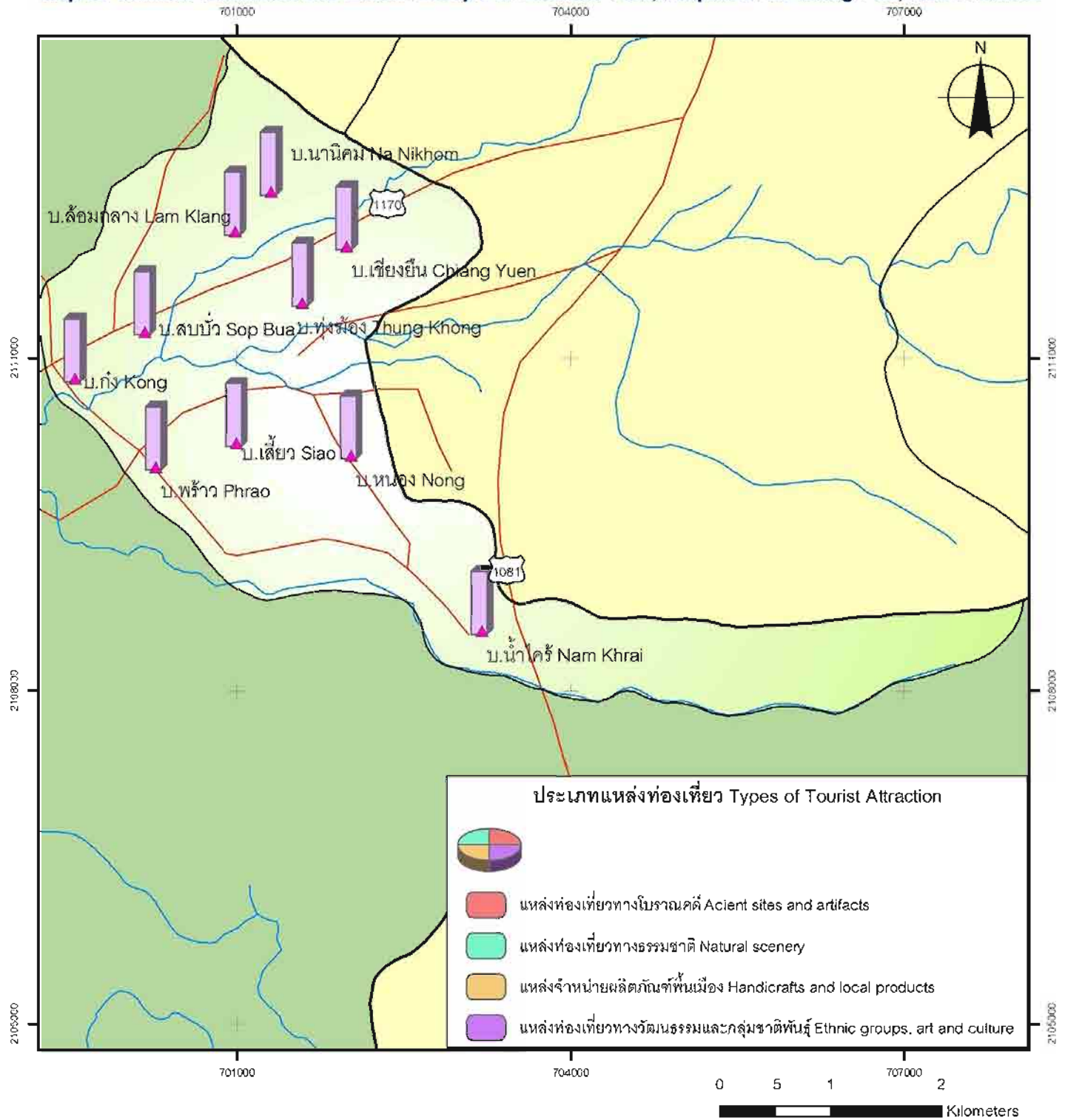
- คนเมือง (ยวน) Khon Mueang (Yuan)
- เมี่ยน (เย้า) Mien (Yao)
- ขมุ Khmu'

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลยม อำเภothาวังผา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Yom, Amphoe Tha Wang Pha, Nan Province

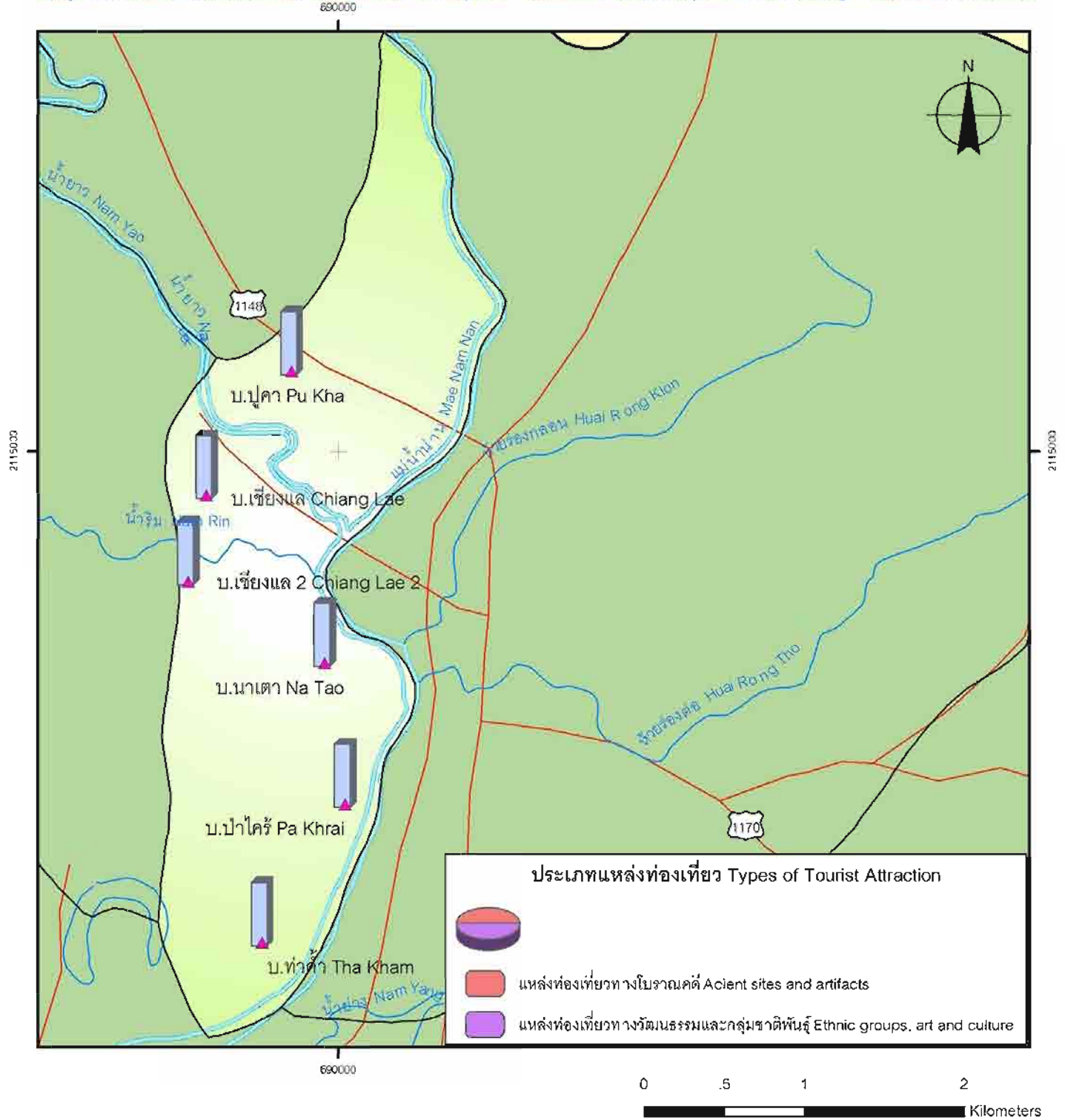

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลริม อำเภothาวังผา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Rim, Amphoe Tha Wang Pha, Nan Province

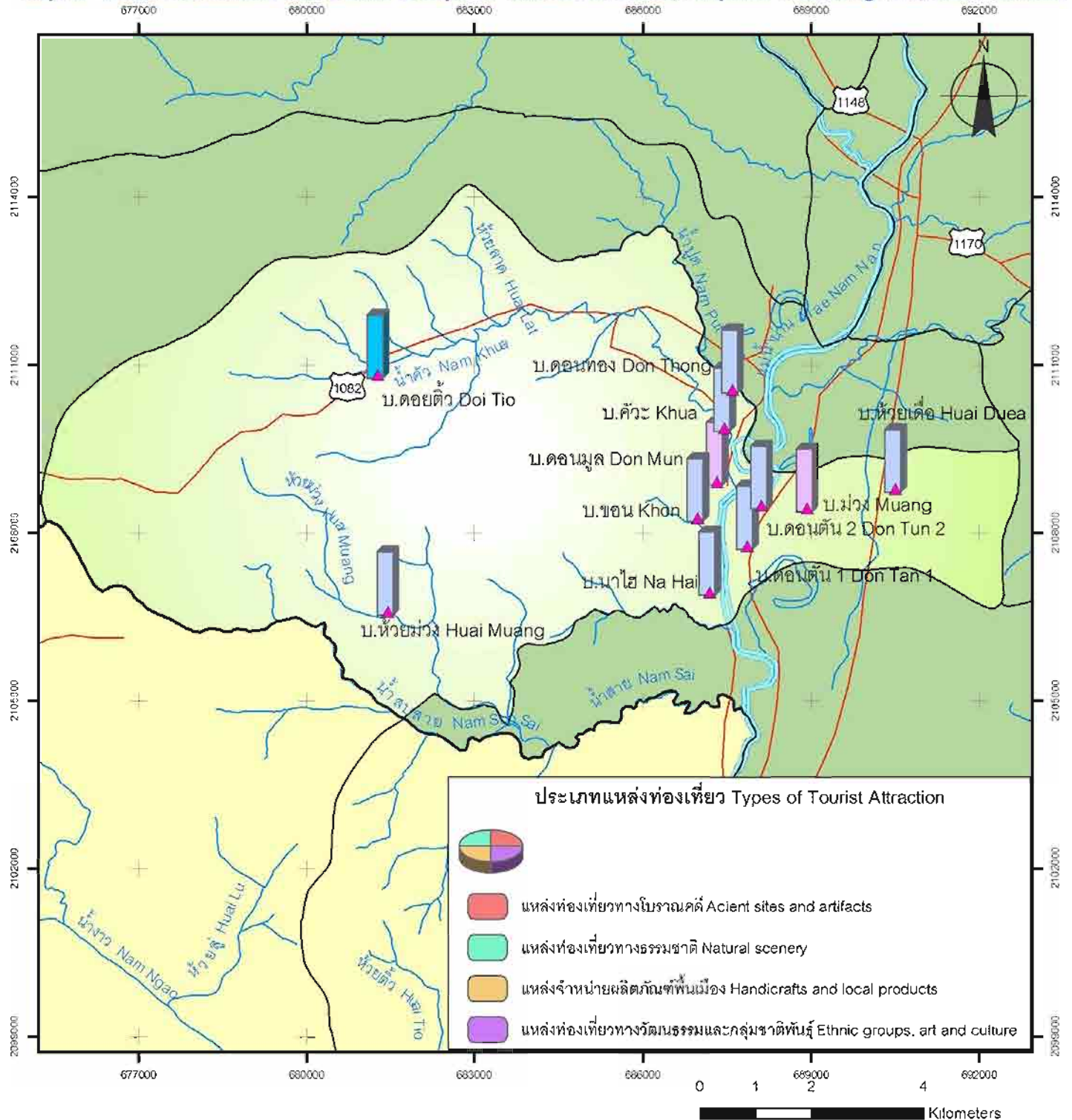

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลศรีภูมิ อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Si Phum, Amphoe Tha Wang Pha, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

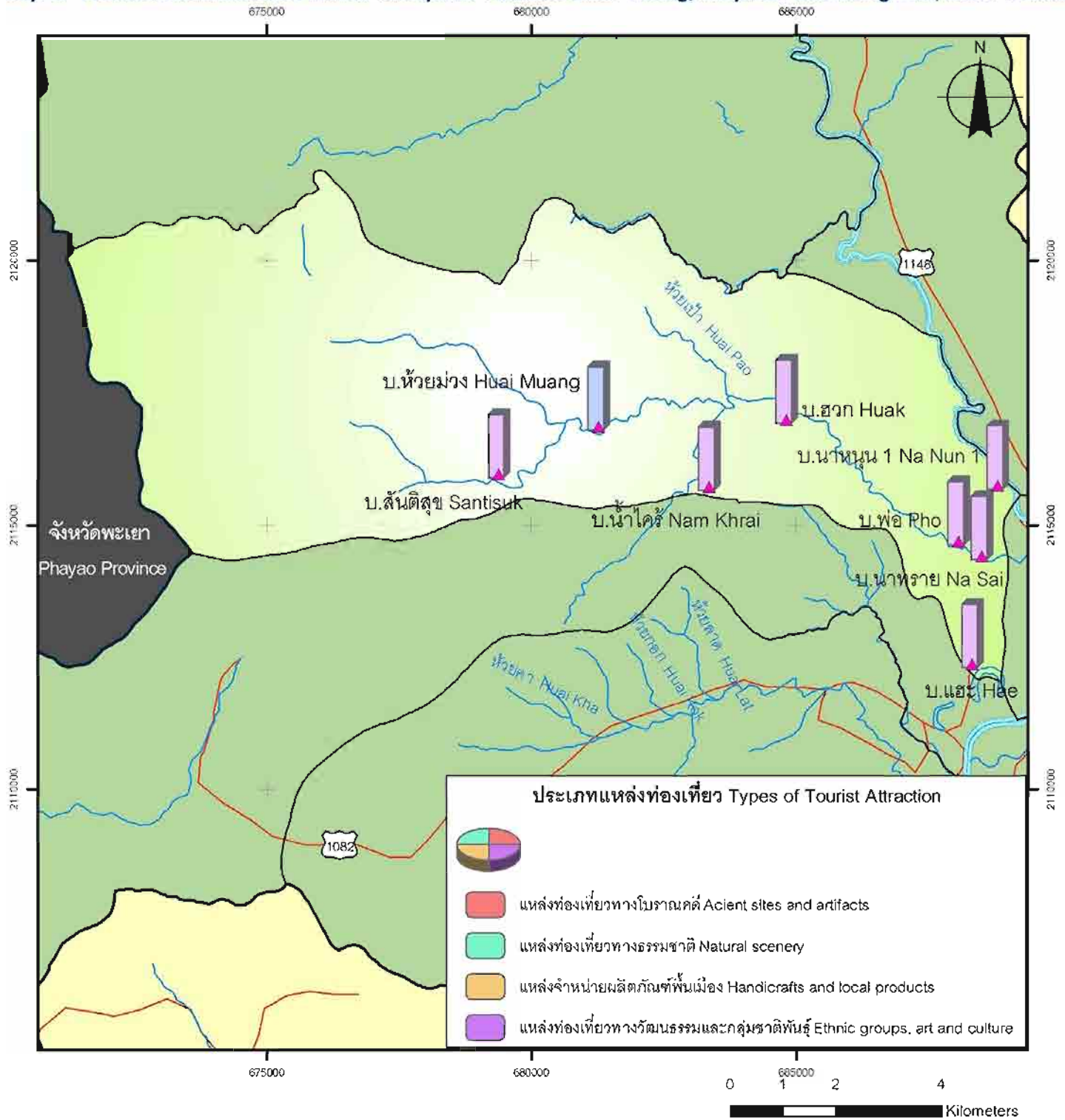
- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลศรีภูมิ Tambon Si Phum
- อำเภอท่าวังผา Amphoe Tha Wang Pha
- จังหวัดน่าน Nan Province

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลแสนทอง อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Saen Thong, Amphoe Tha Wang Pha, Nan Province

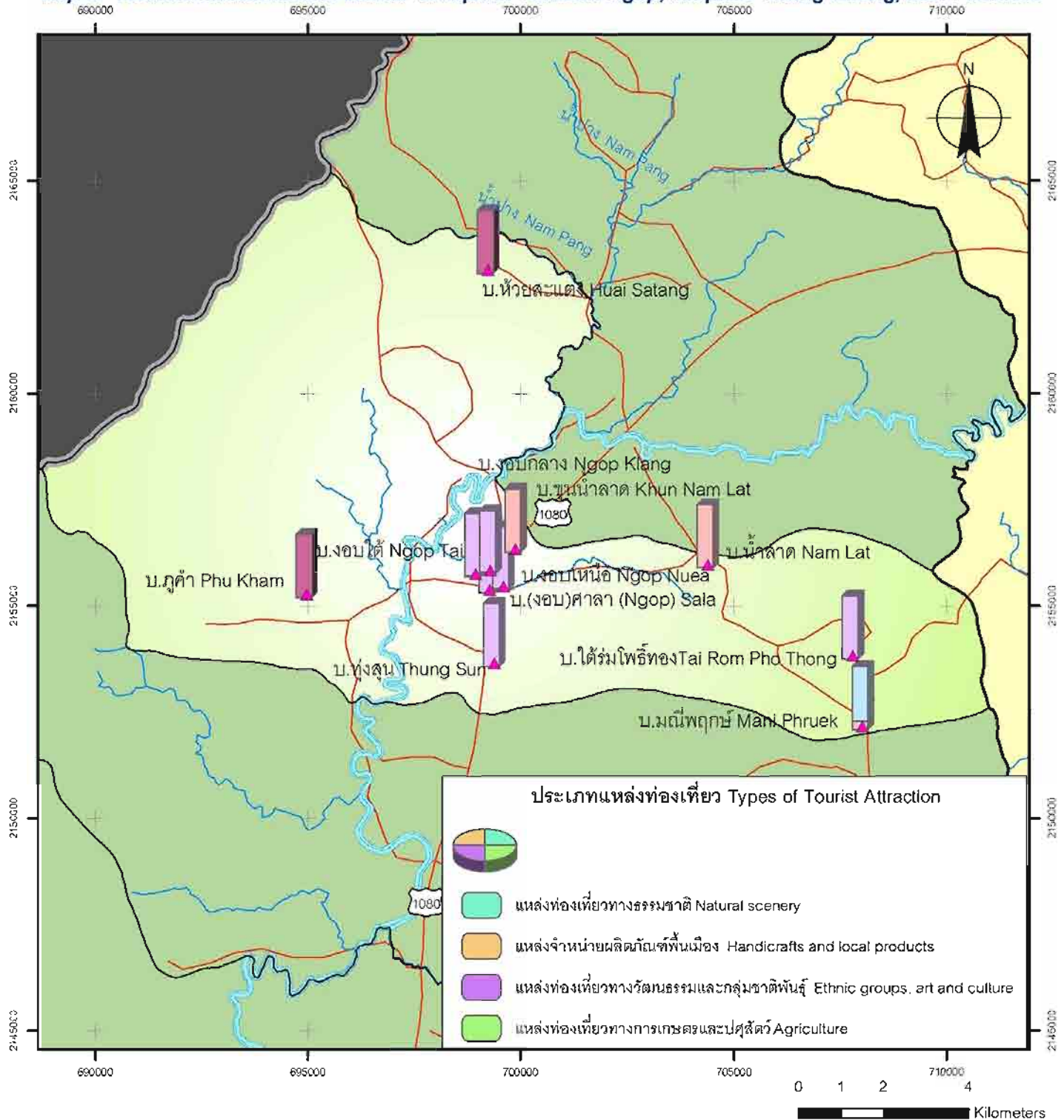

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลงอบ อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Ngop, Amphoe Thung Chang, Nan Province

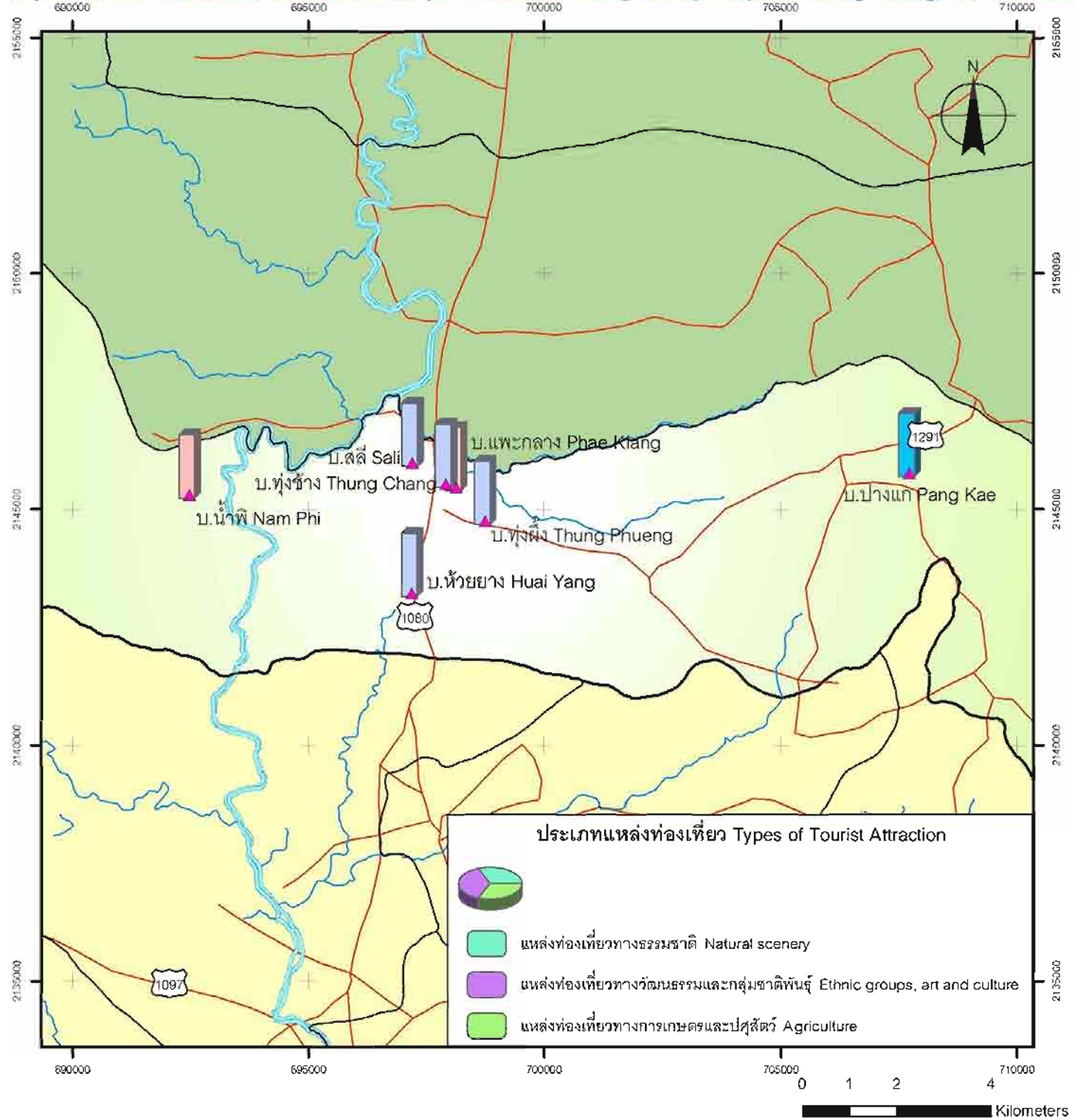

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลทุ่งช้าง อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Thung Chang, Amphoe Thung Chang, Nan Province

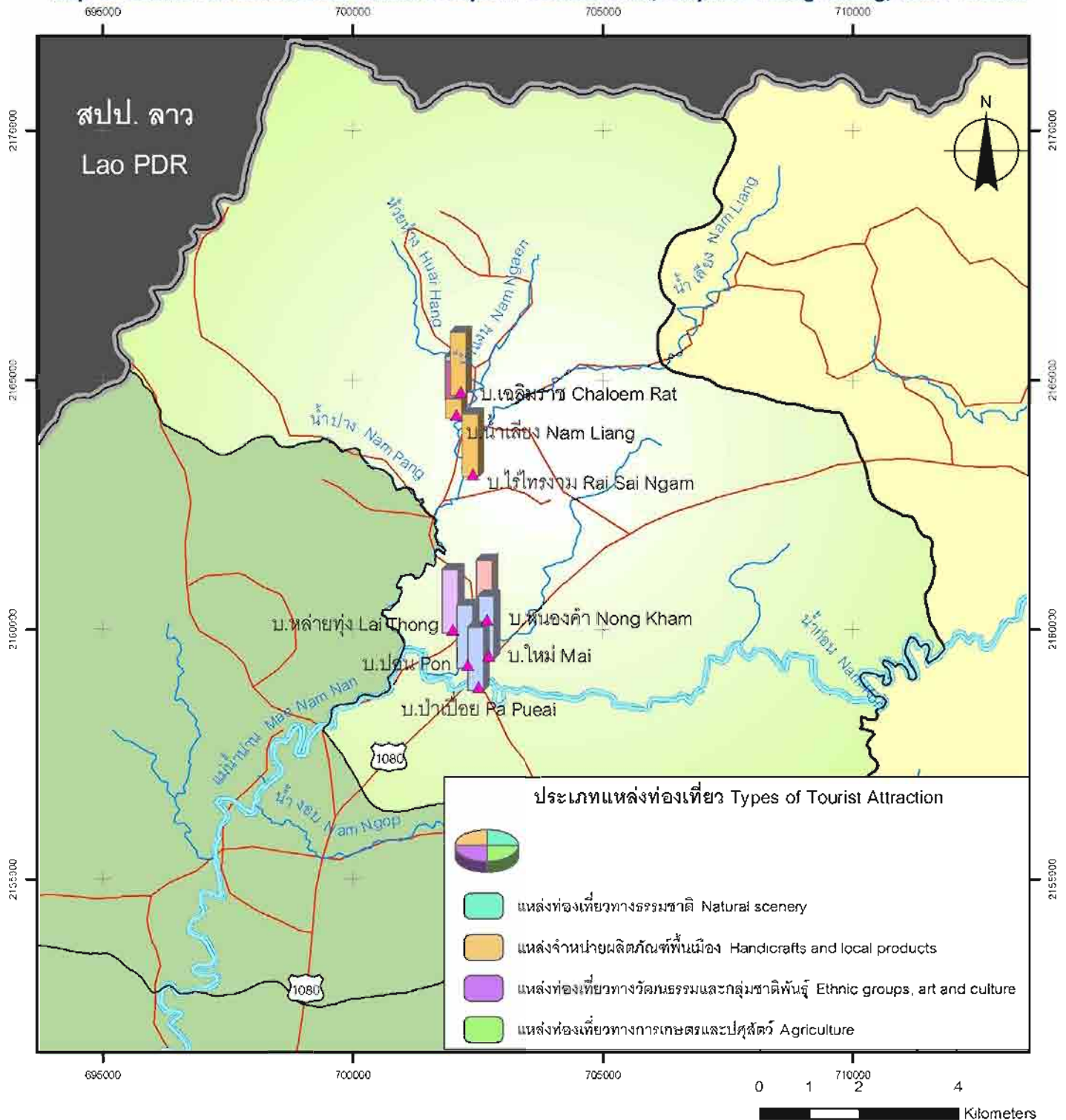

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลปอน อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Pon, Amphoe Thung Chang, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

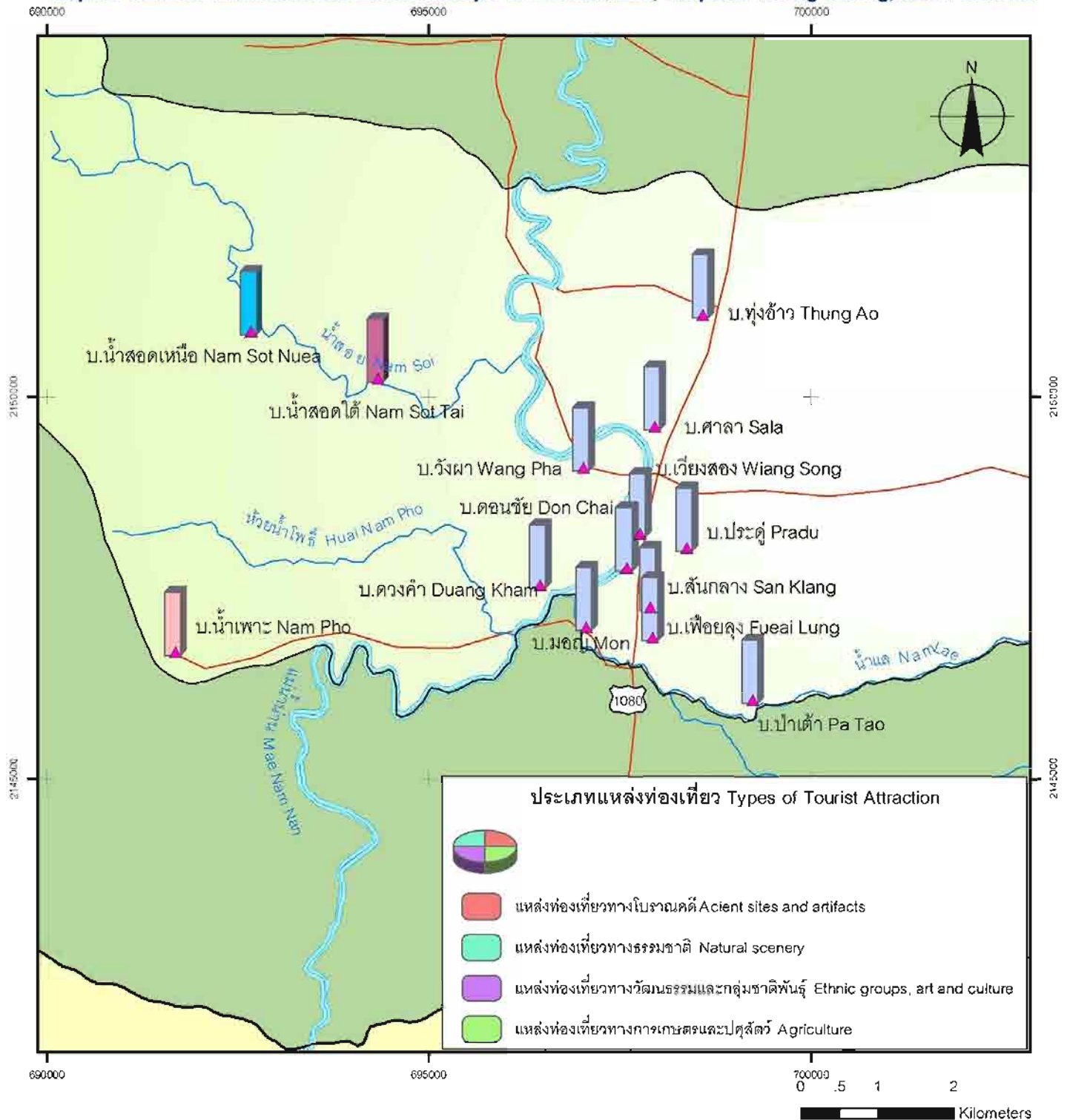
- หมู่บ้าน Village
- ตำบลปอน Tambon Pon
- อำเภอทุ่งช้าง Amphoe Thung Chang
- จังหวัดน่าน Nan Province
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream

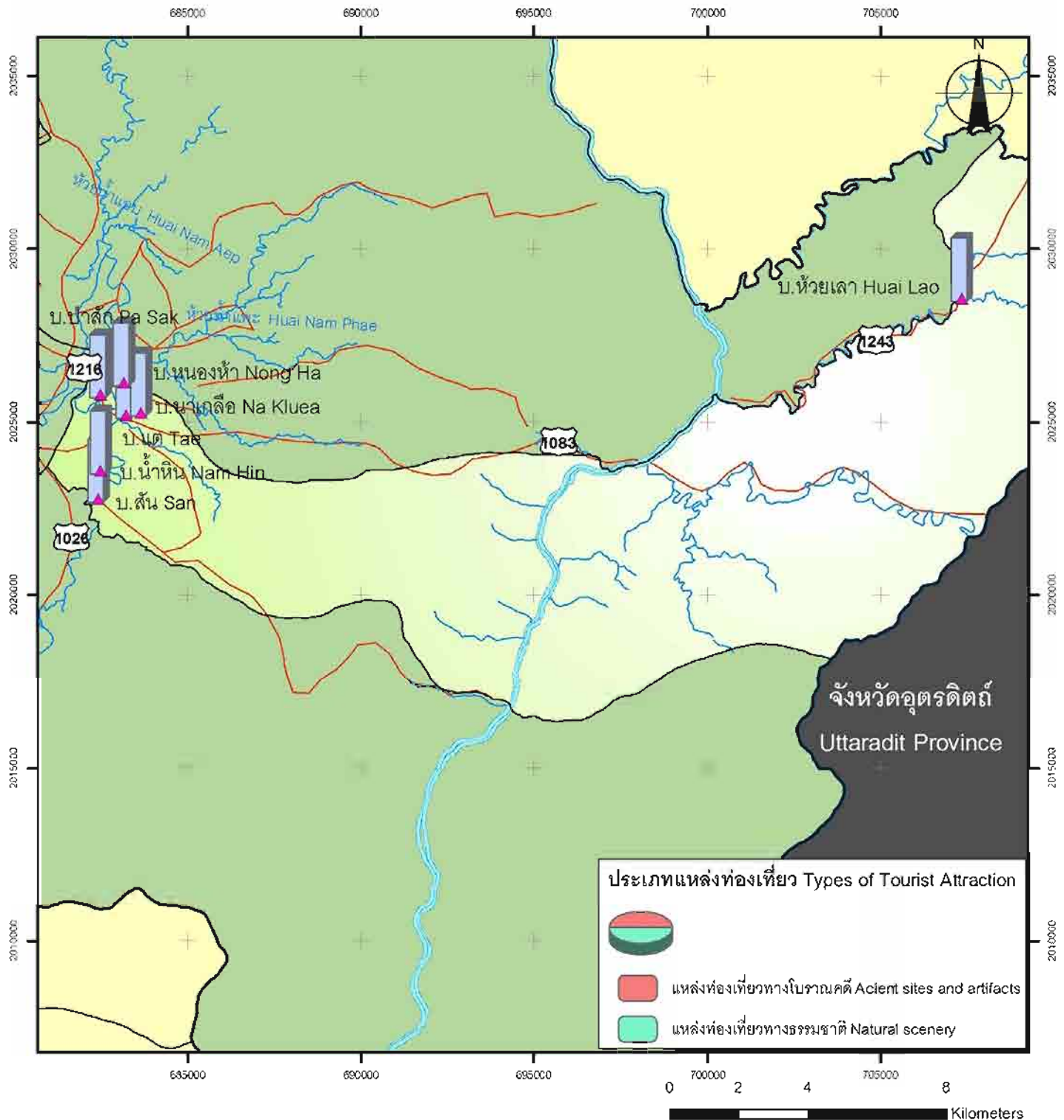
แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลและ อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Lae, Amphoe Thung Chang, Nan Province

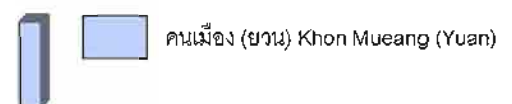
Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Chiang Khong, Amphoe Na Noi, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

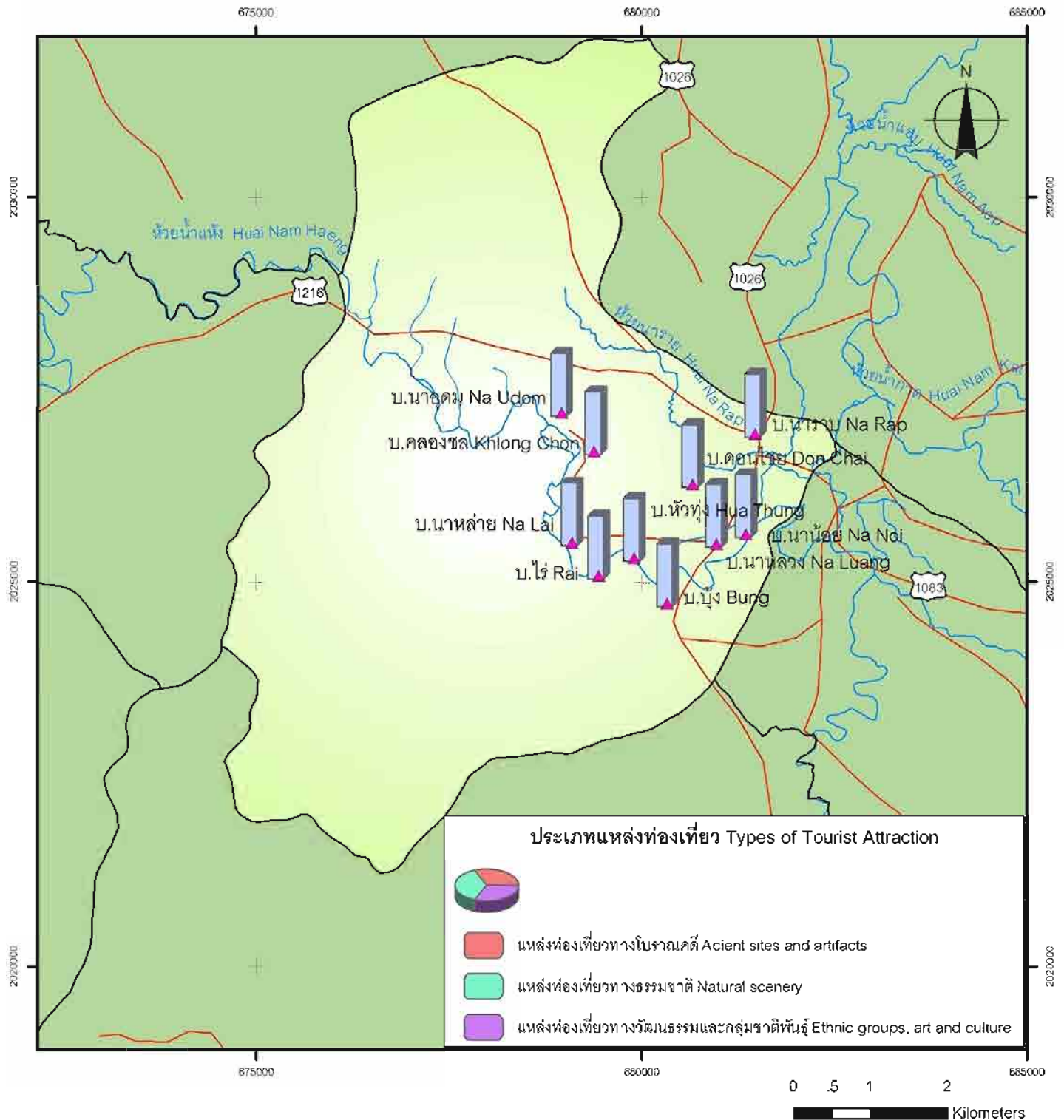

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลนาน้อย อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Na Noi, Amphoe Na Noi, Nan Province

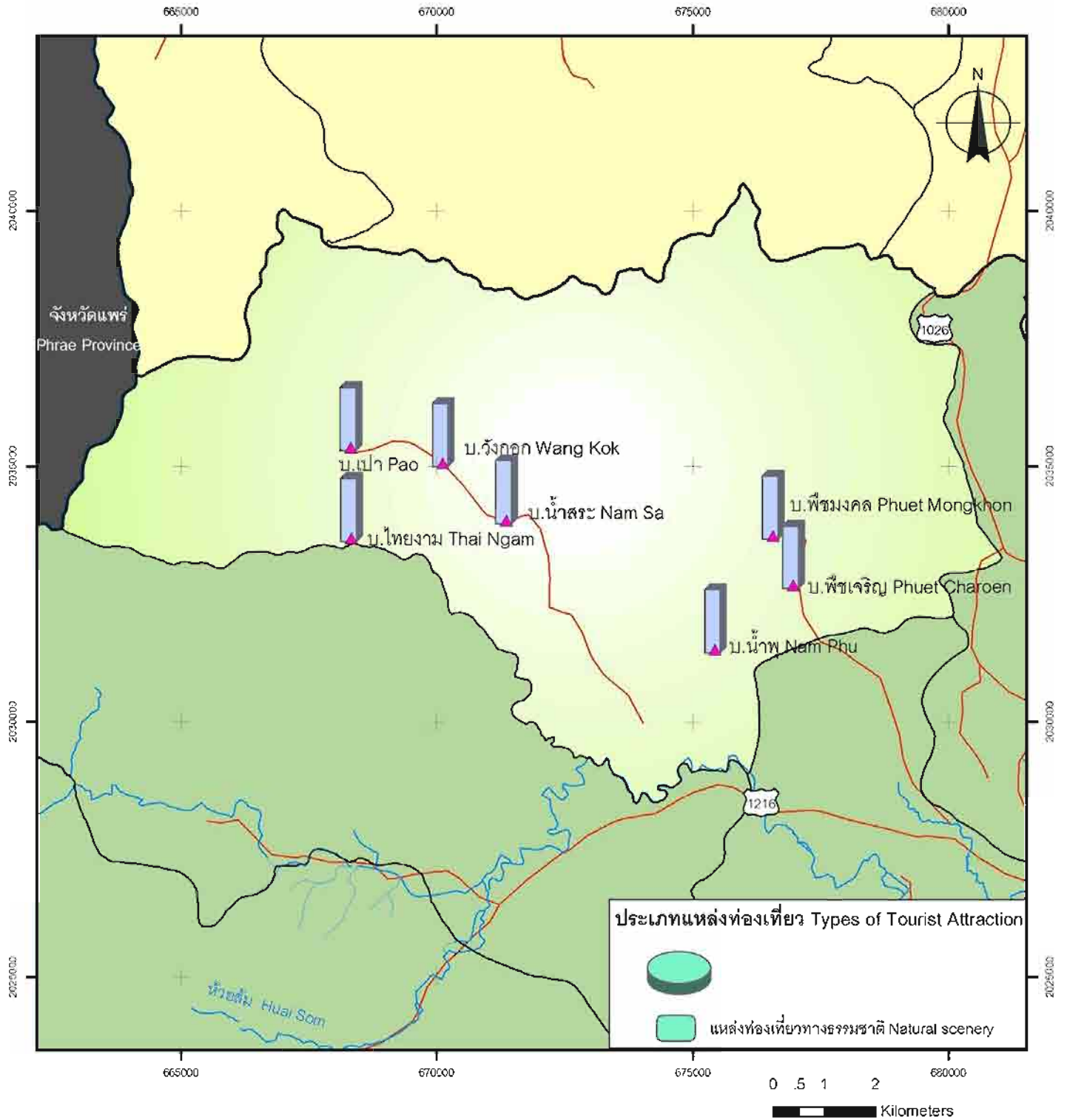

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลน้ำตก อำเภอห้วยน้ำน้อย จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Nam Tok, Amphoe Na Noi, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

- ▲ หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลน้ำตก Tambon Nam Tok
- อำเภอห้วยน้ำน้อย Amphoe Na Noi
- จังหวัดน่าน Nan Province

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

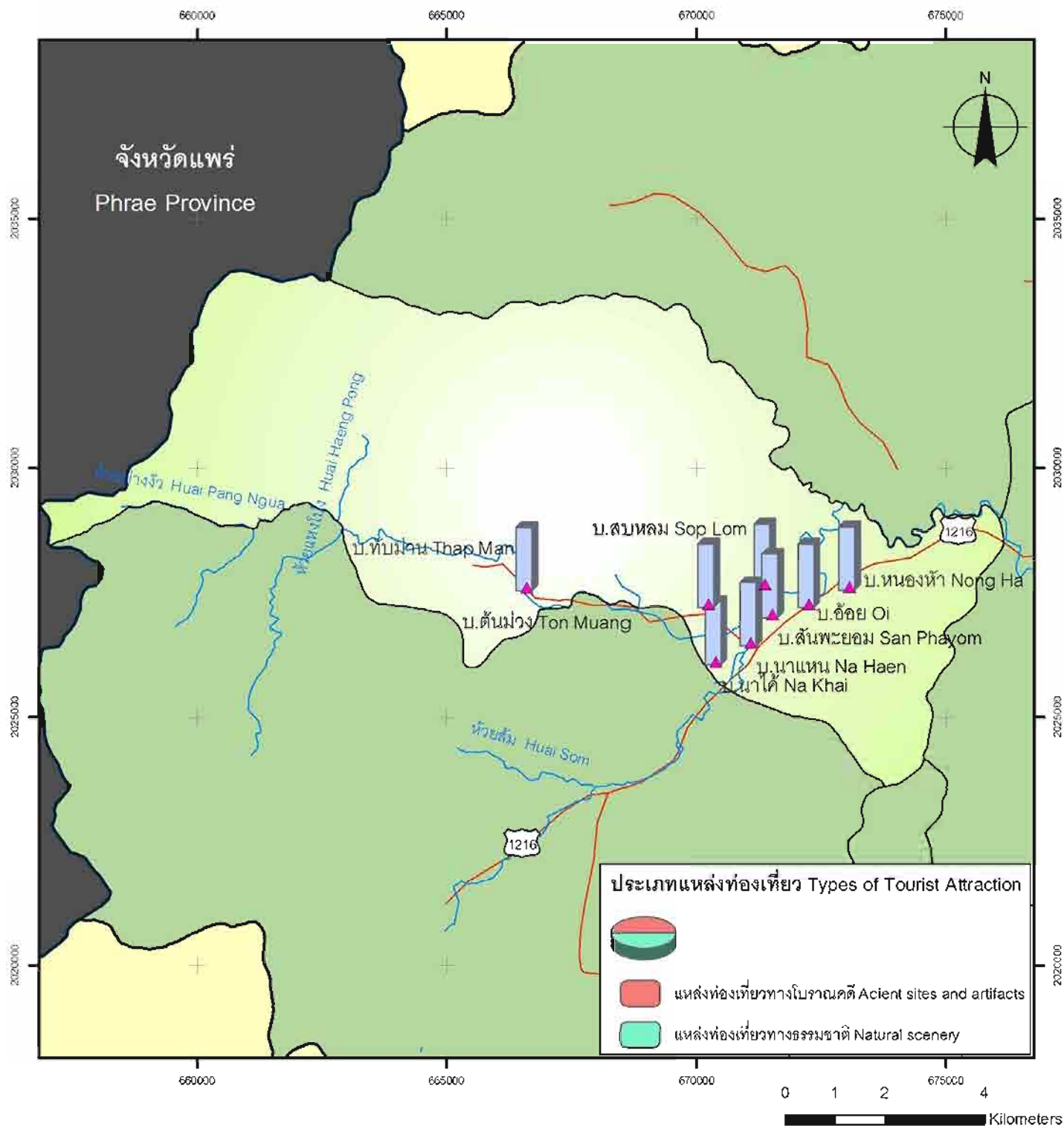
- คนเมือง (ยวน) Khon Mueang (Yuan)

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลบัวใหญ่ อำเภอน่าน จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Bua Yai, Amphoe Na Noi, Nan Province

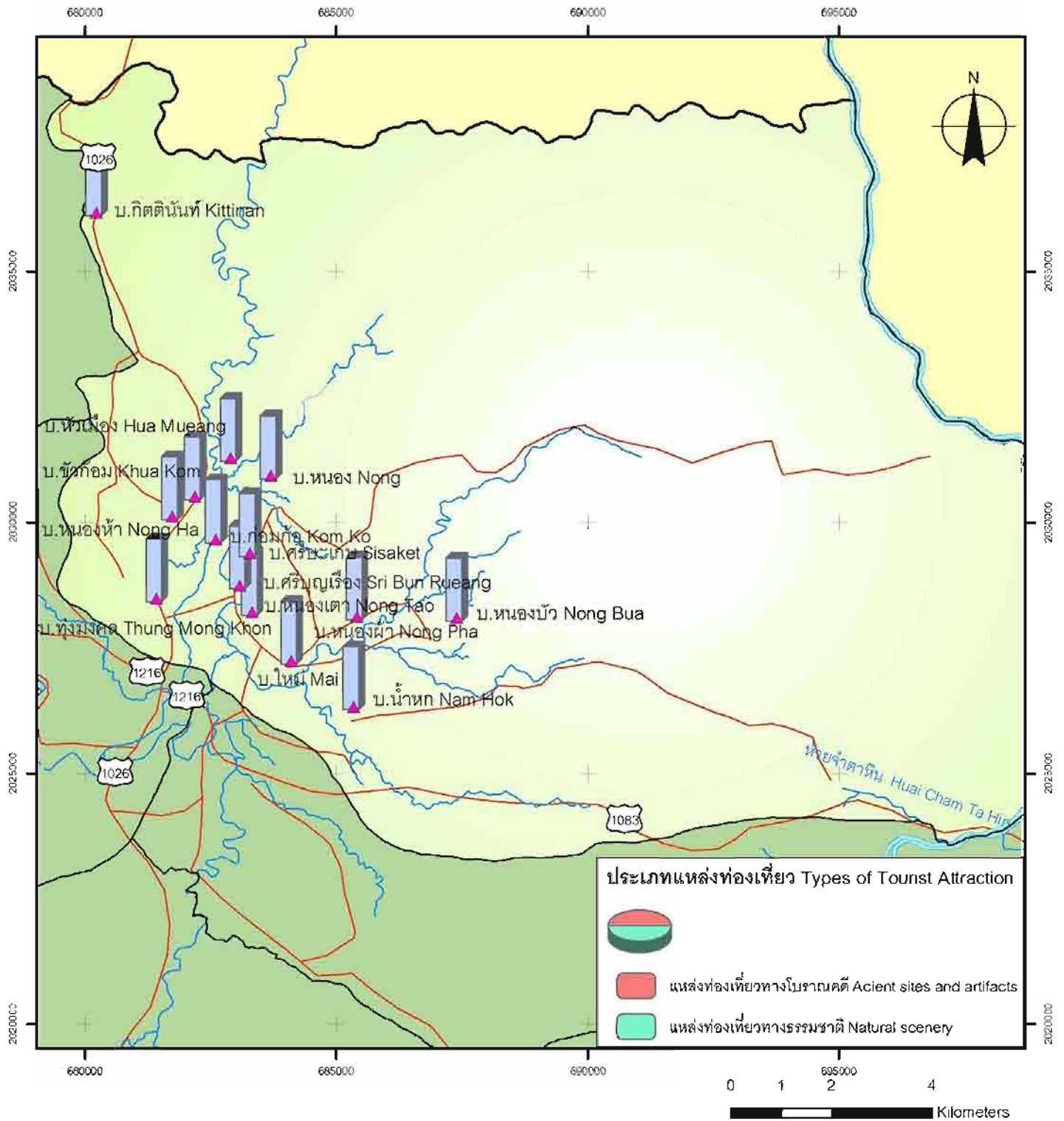

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลศรีสะเกษ อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Sisa Ket, Amphoe Na Noi, Nan Province

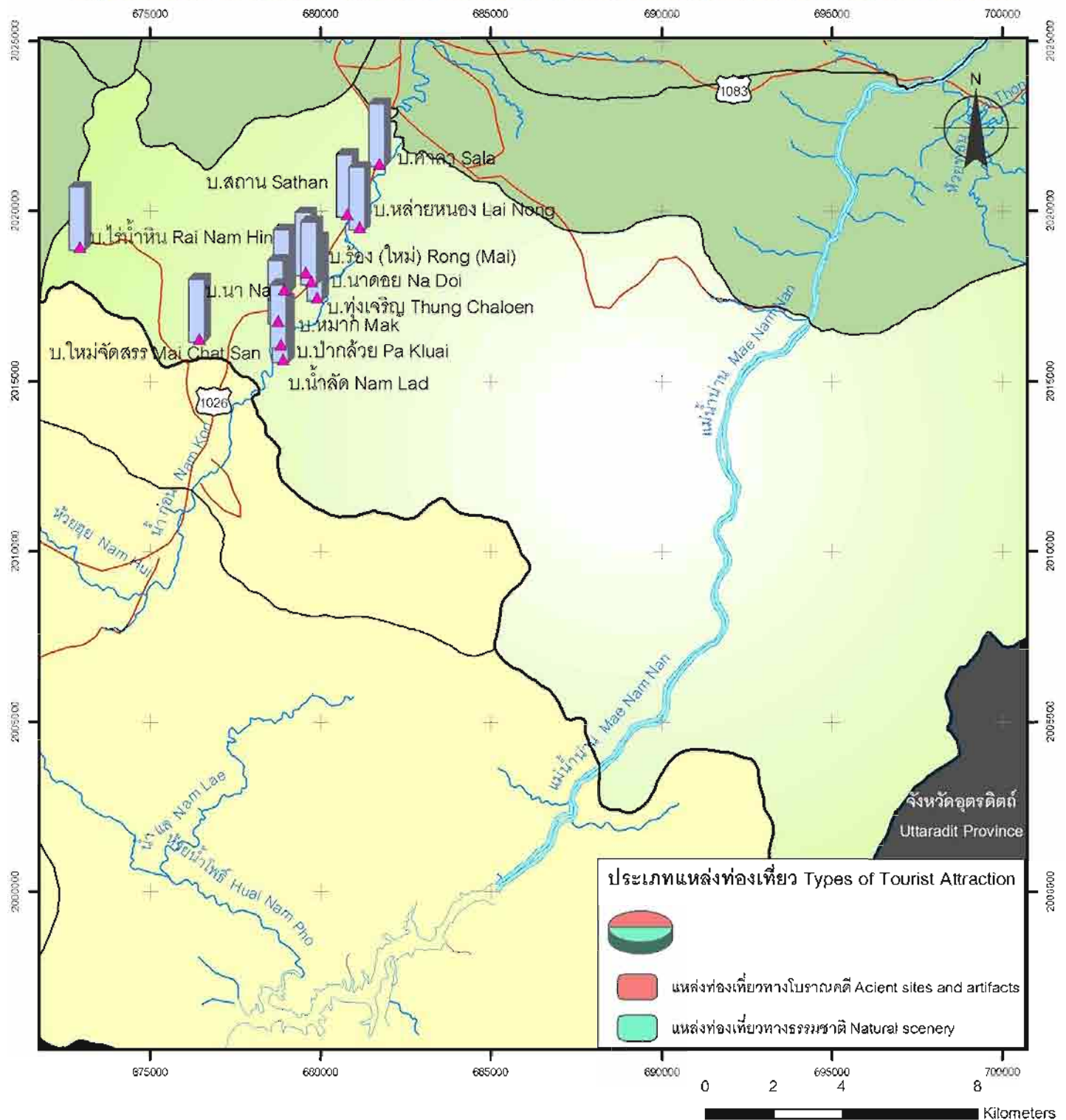

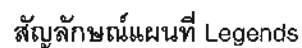

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลสถาน อำเภอน่าน จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Sathan, Amphoe Na Noi, Nan Province

- กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

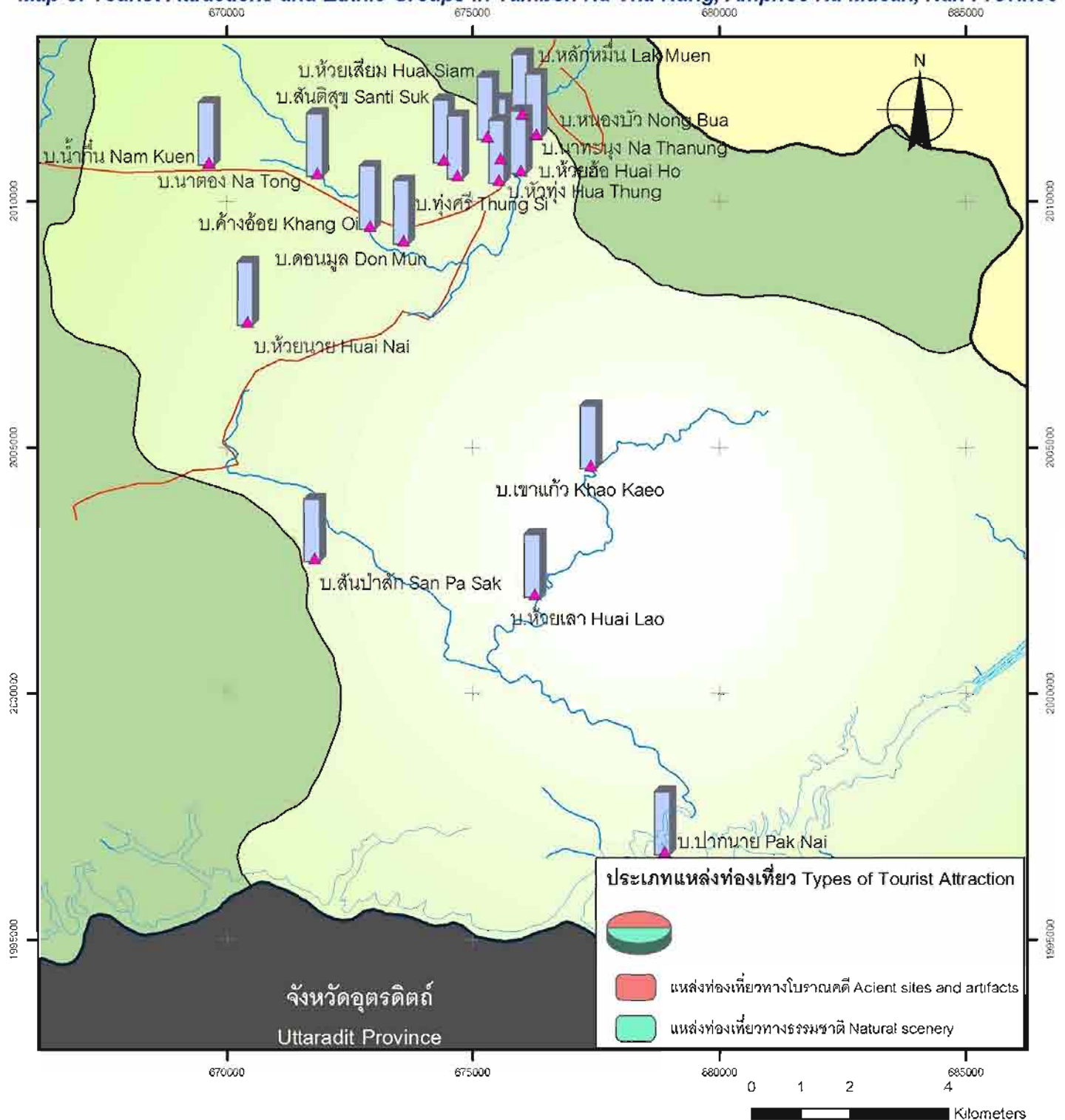
- คนเมือง (ยวน) Khon Mueang (Yuan)
ม้ง (แม้ว) Hmong (Mao)

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลนาทะนุง อำเภอหามัน จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Na Tha Nung, Amphoe Na Muean, Nan Province

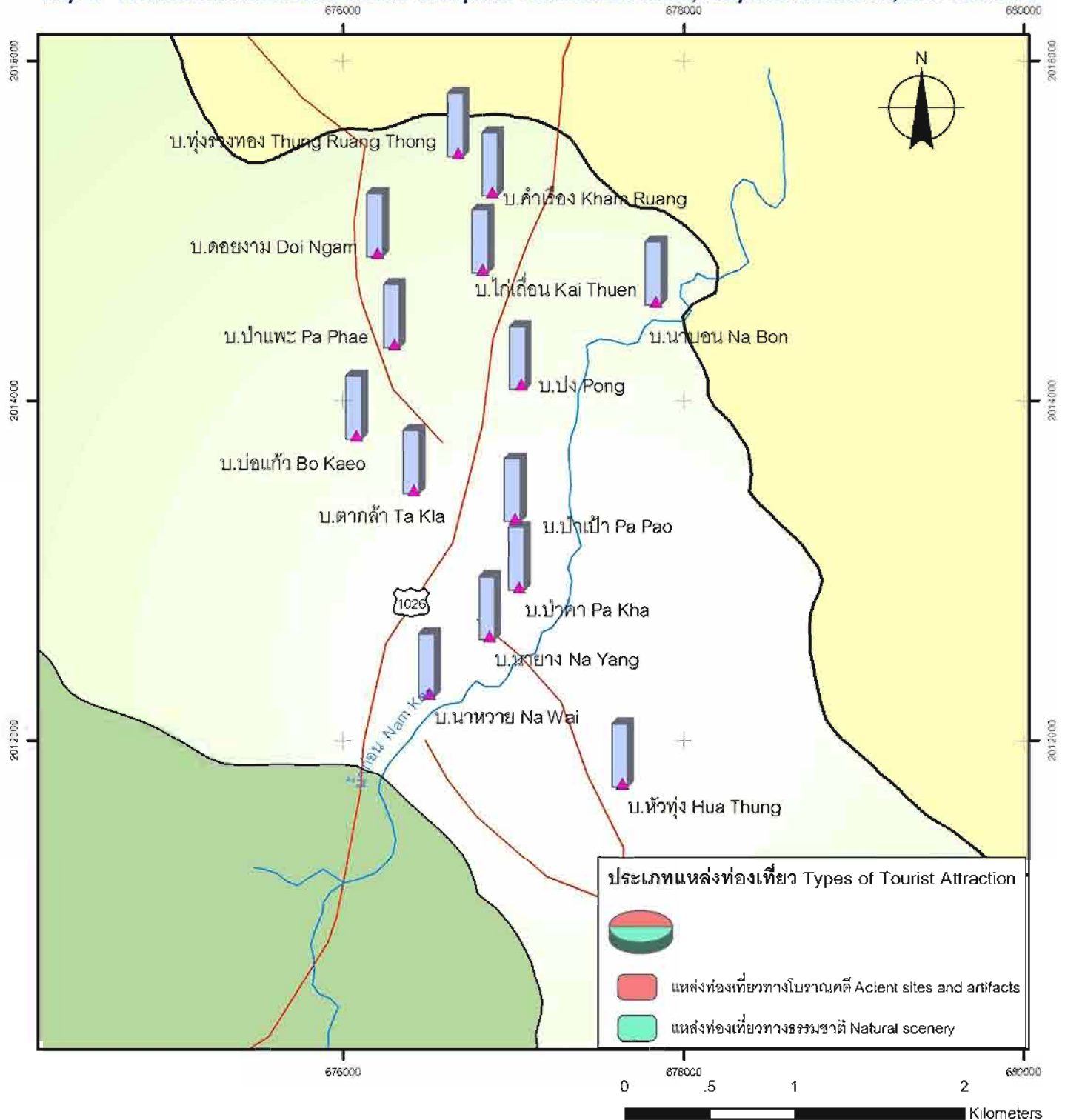

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลบ่อแก้ว อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Bo Kaeo, Amphoe Na Muean, Nan Province

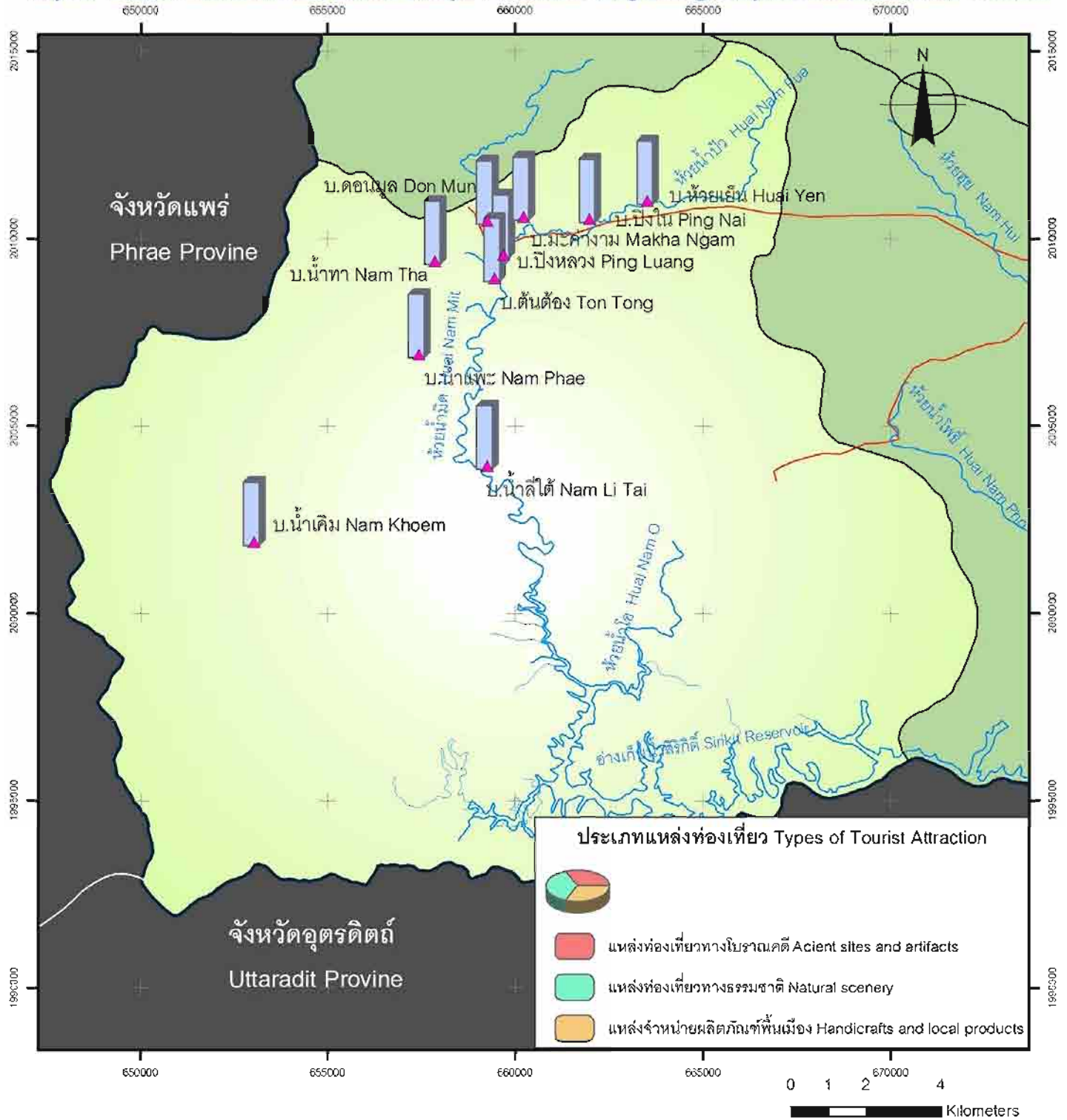

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลปึงหลวง อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Ping Luang, Amphoe Na Muean, Nan Province

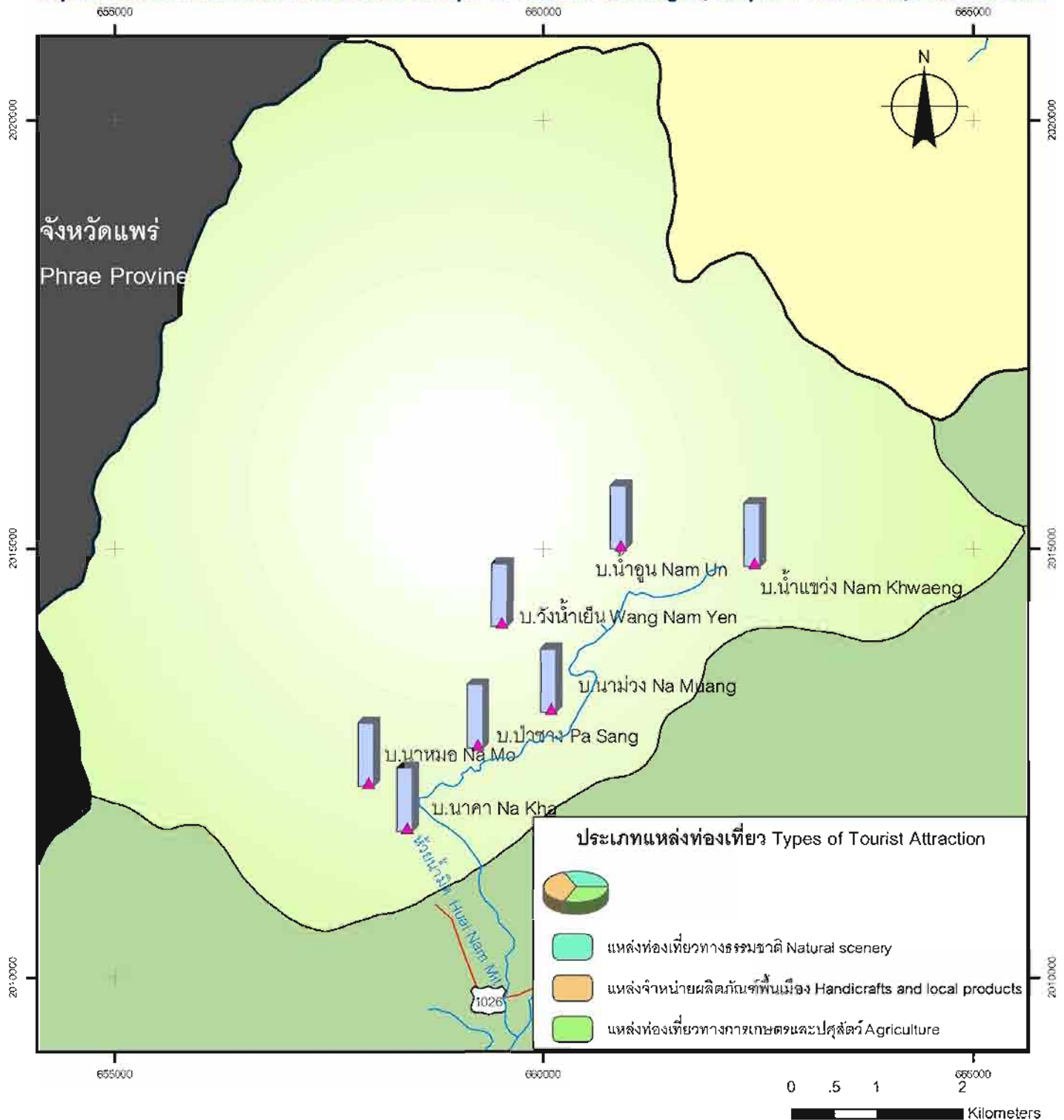

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลเมืองลี อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Mueang Li, Amphoe Na Muean, Nan Province

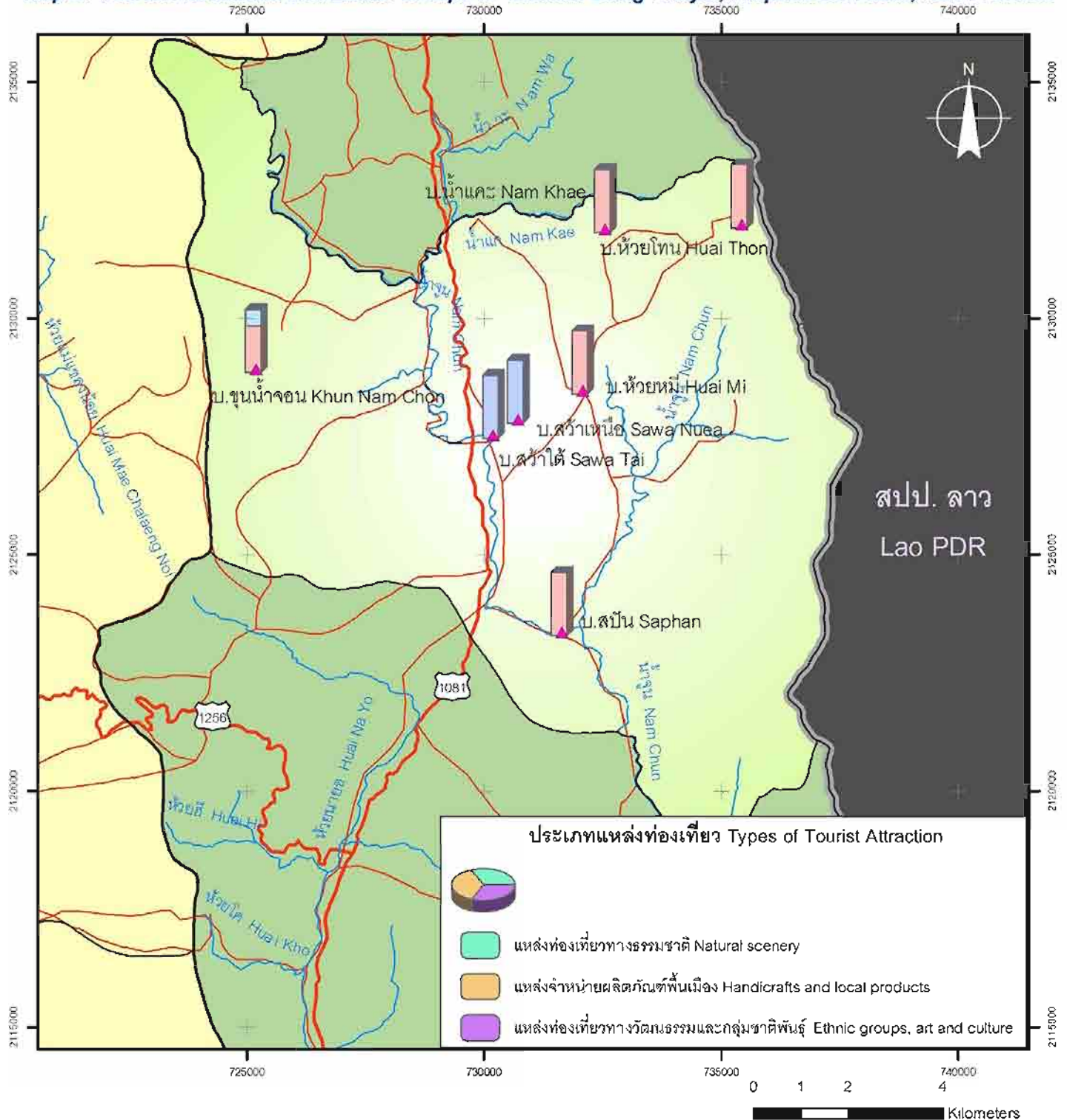

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลดงพญา อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Dong Phaya , Amphoe Bo Kluea, Nan Province

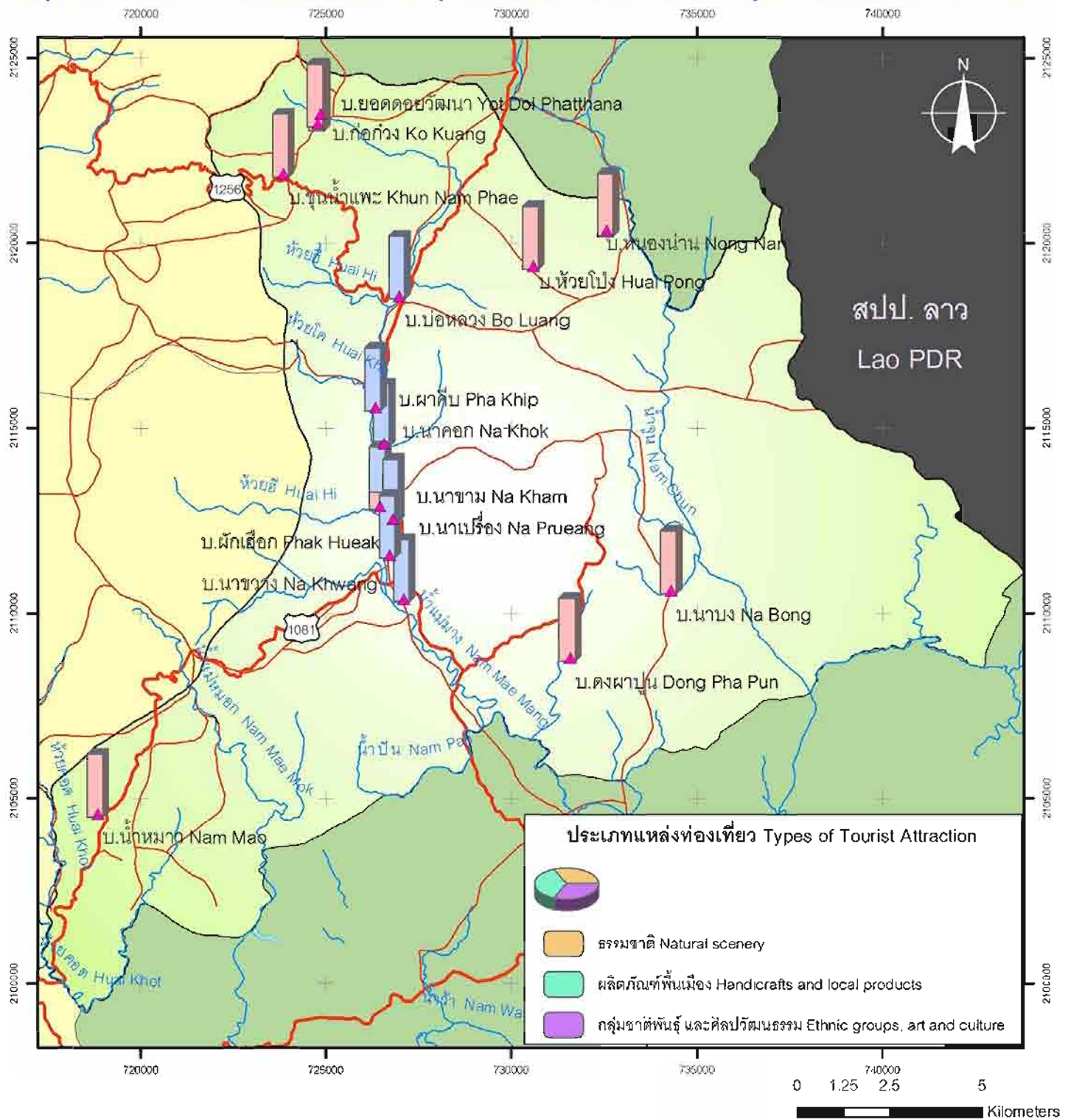

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลบ่อเกลือใต้ อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Bo Kluea Tai, Amphoe Bo Kluea, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

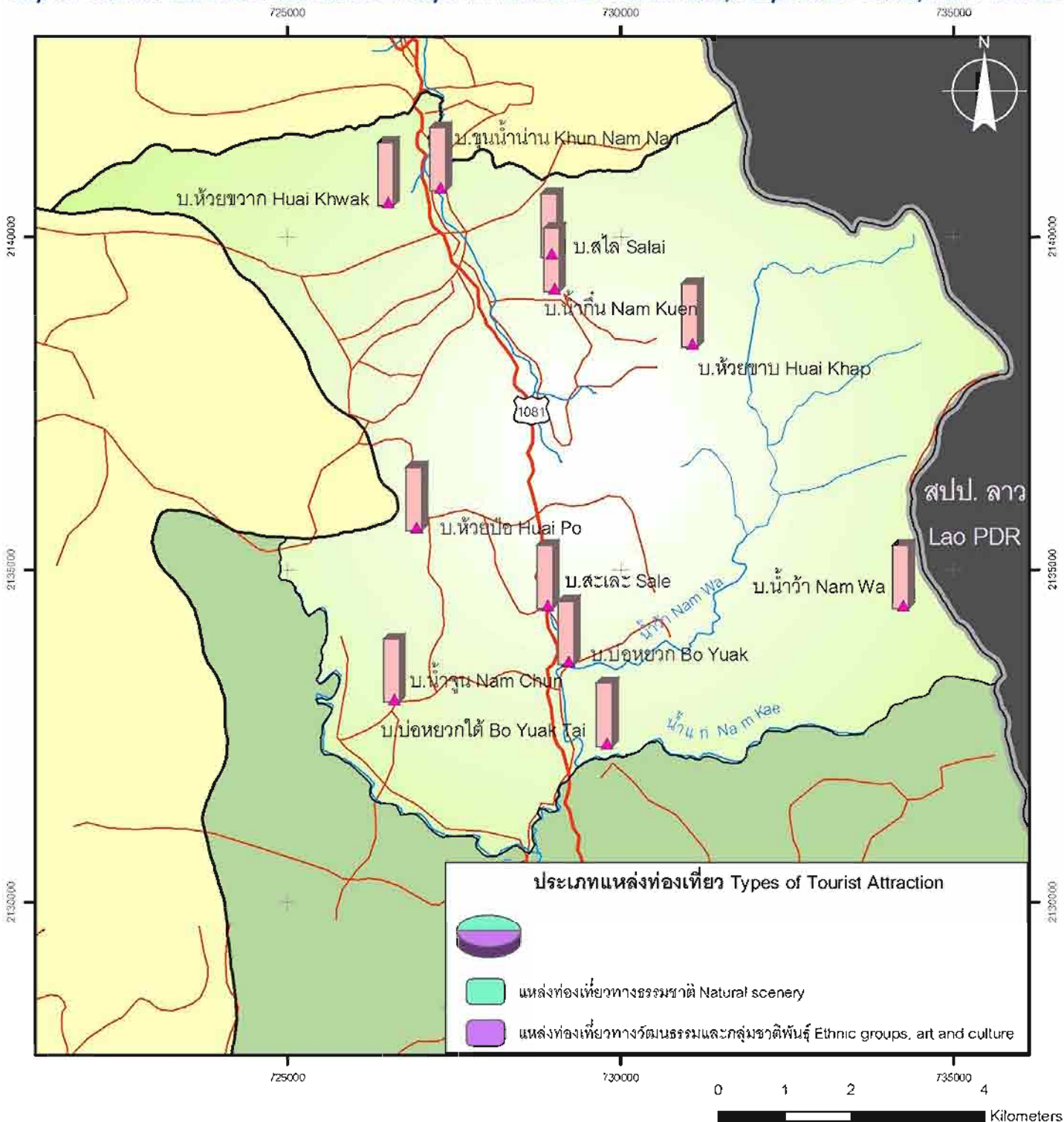
- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลบ่อเกลือใต้ Tambon Bo Kluea Tai
- อำเภอบ่อเกลือ Amphoe Bo Kluea
- จังหวัดน่าน Nan Province

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลบ่อเกลือเหนือ อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Bo Kluea Nuea, Amphoe Bo Kluea, Nan Province

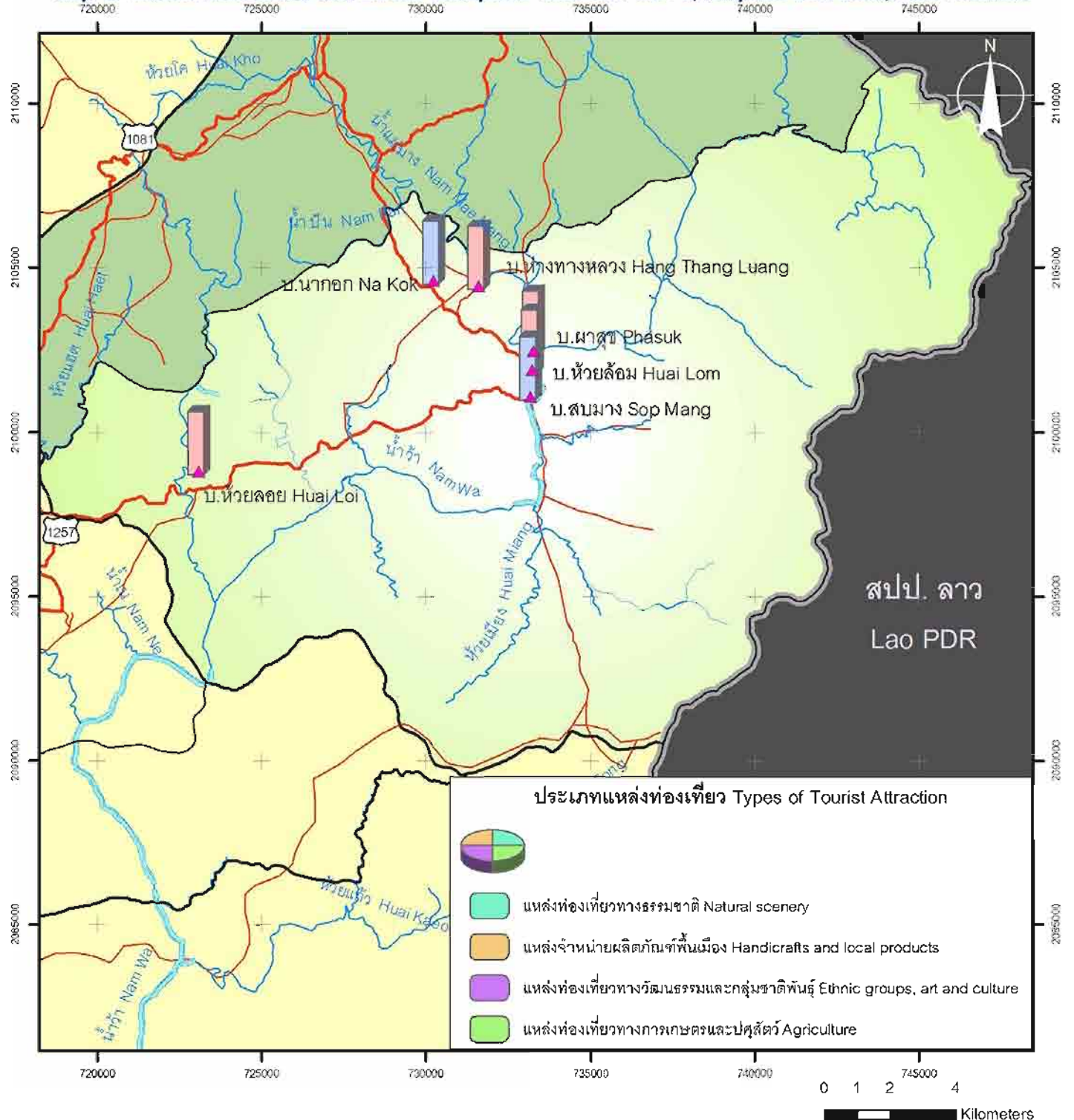

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลภูฟ้า อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Phu Fa, Amphoe Bo Kluea, Nan Province

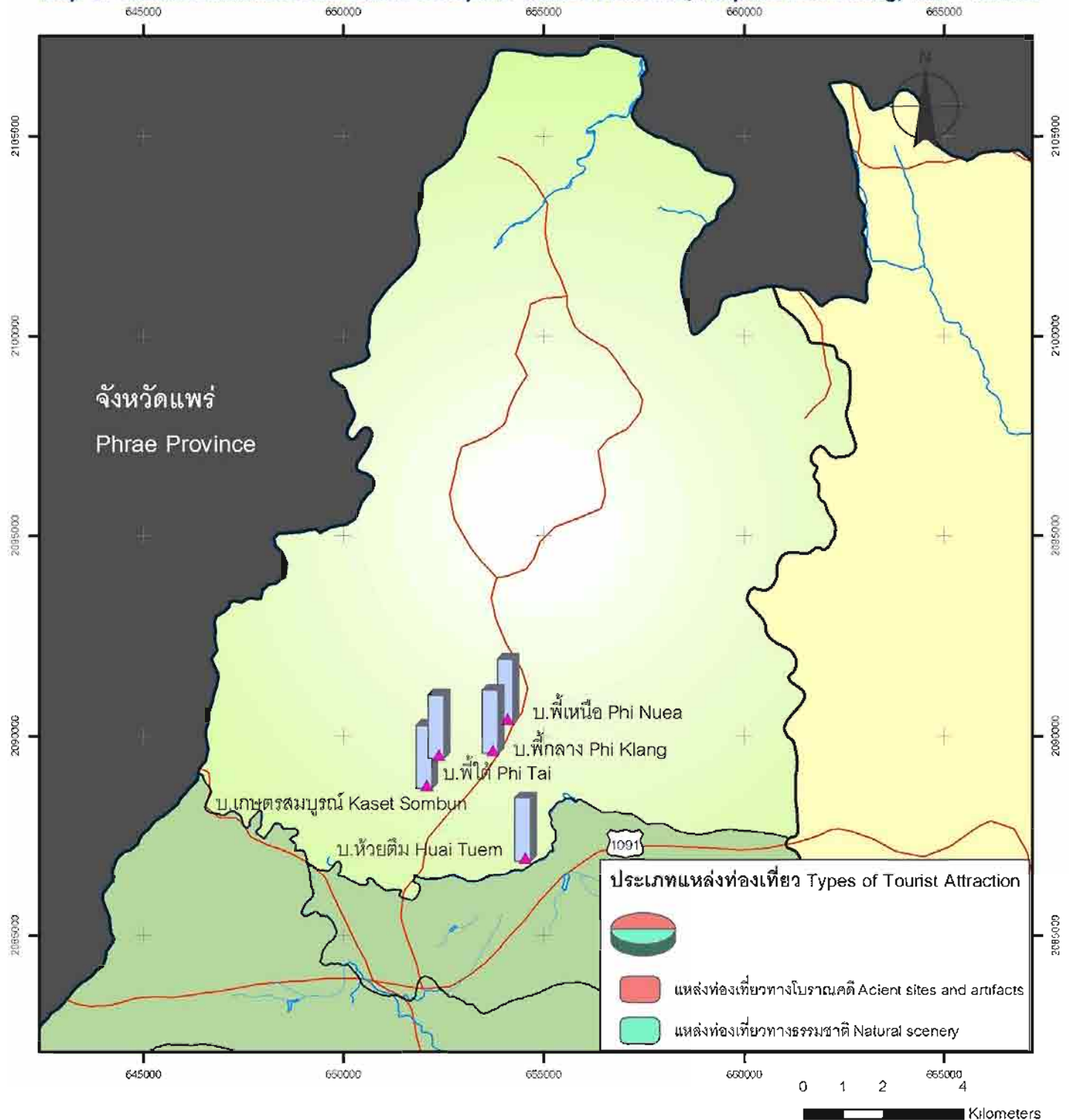

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลบ้านผี อำเภอบ้านหลวง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Ban Phi, Amphoe Ban Luang, Nan Province

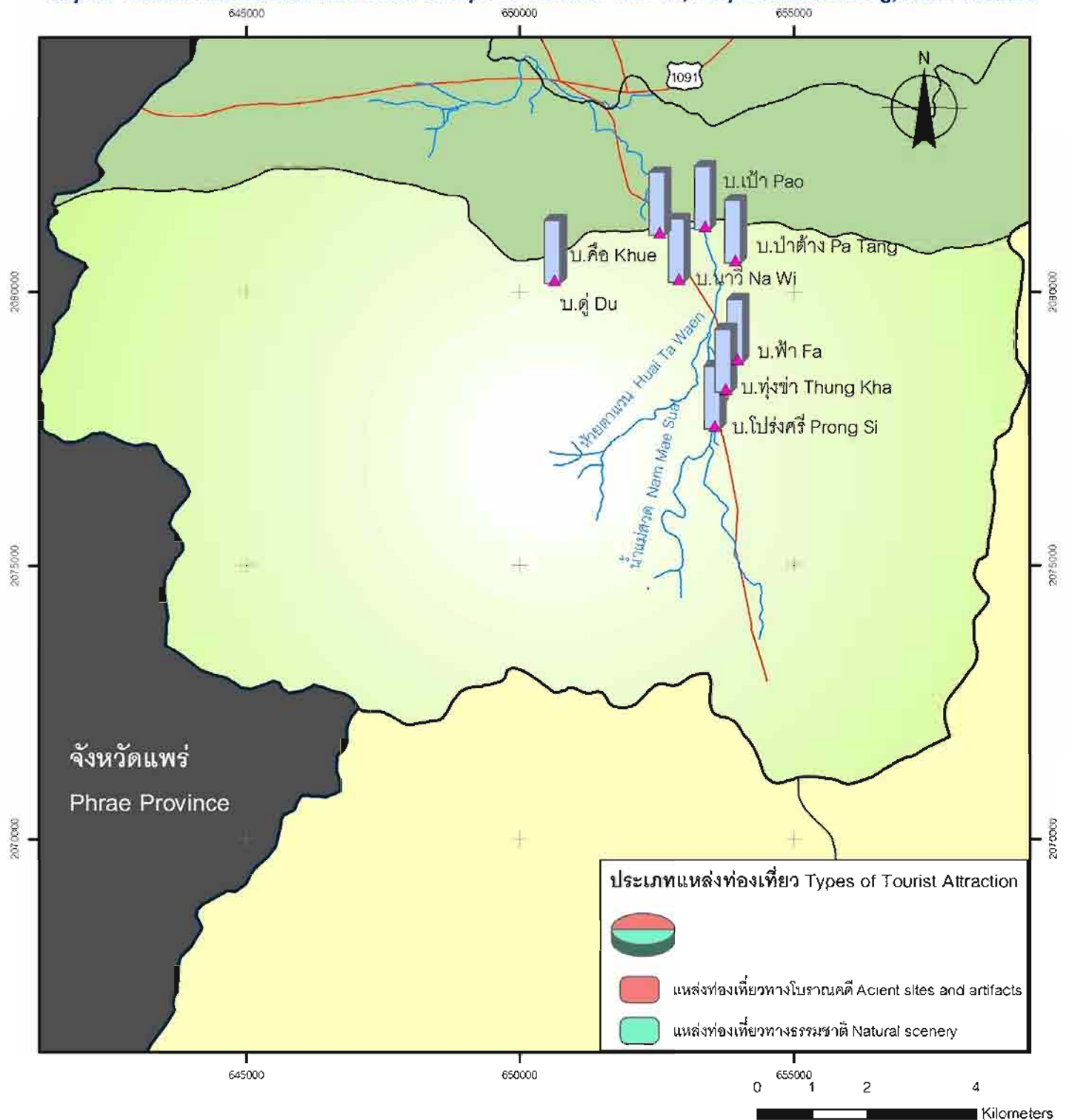

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลบ้านฟ้า อำเภอบ้านหลวง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Ban Fa, Amphoe Ban Luang, Nan Province

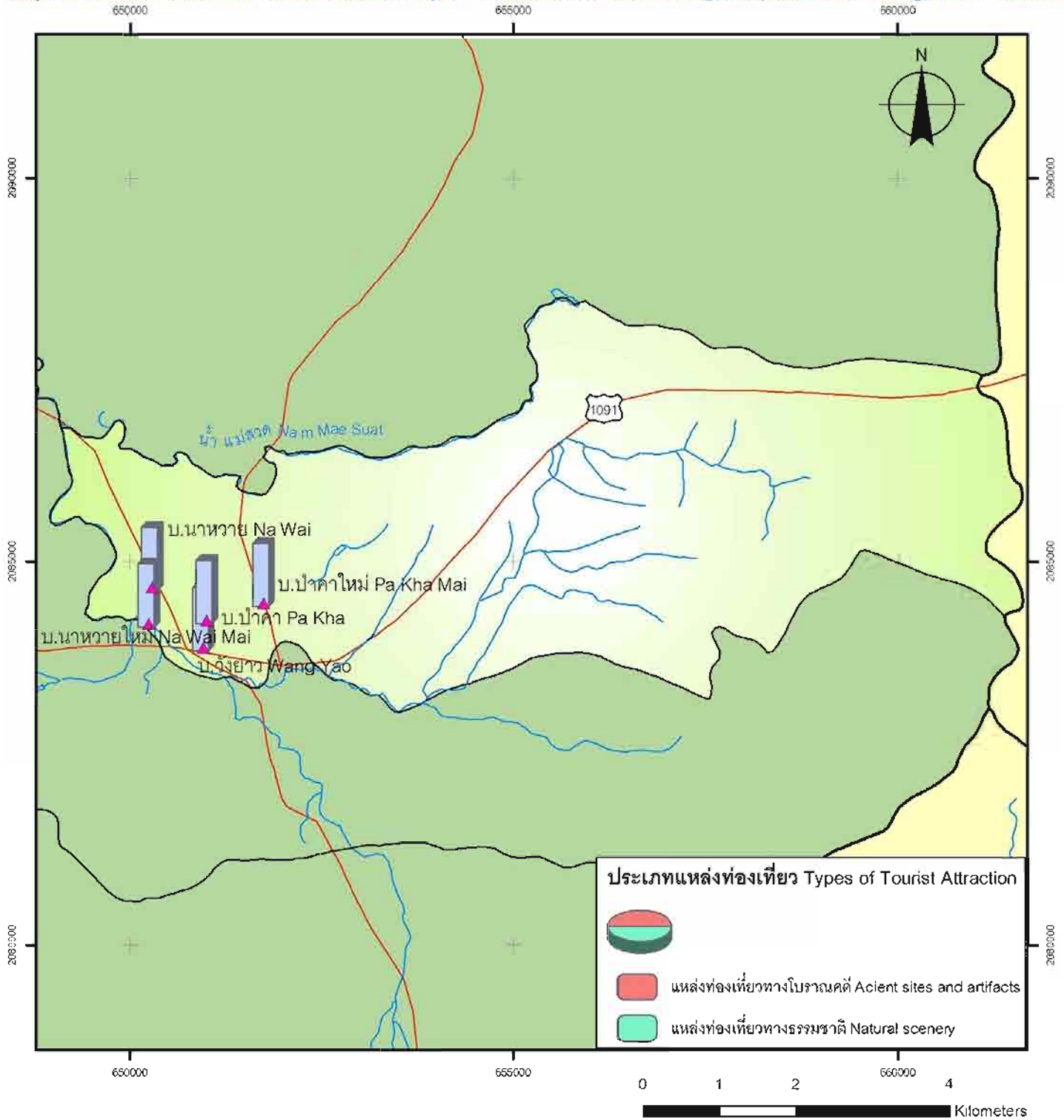
สัญลักษณ์แผนที่ Legends

- ▲ หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลบ้านฟ้า Tambon Ban Fa
- อำเภอบ้านหลวง Amphoe Ban Luang
- จังหวัดน่าน Nan Province

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

- คนเมือง (ยวน) Khon Mueang (Yuan)

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Pa Kha Luang, Amphoe Ban Luang, Nan Province

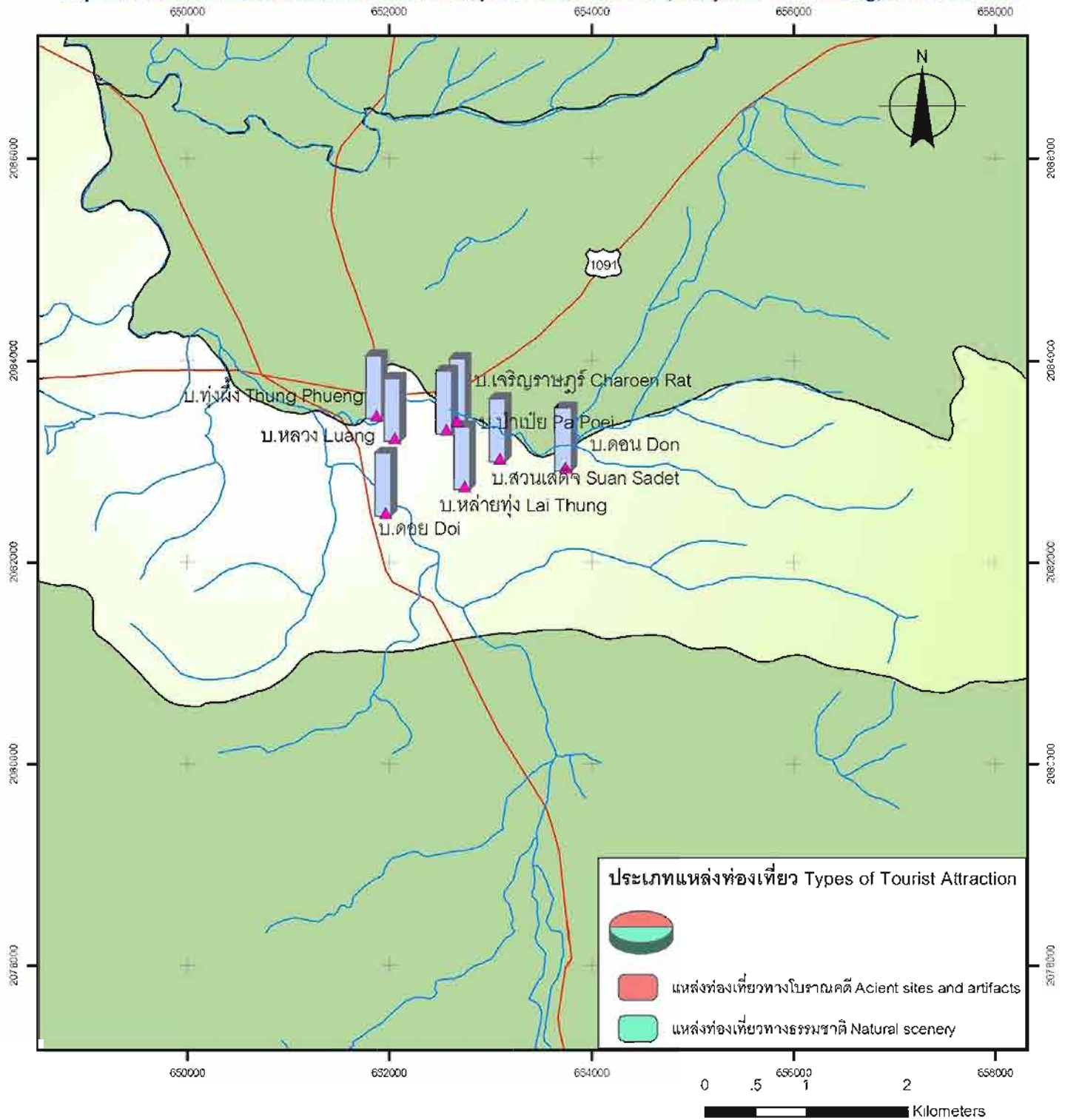

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลสวด อำเภอบ้านหลวง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Suat, Amphoe Ban Luang, Nan Province

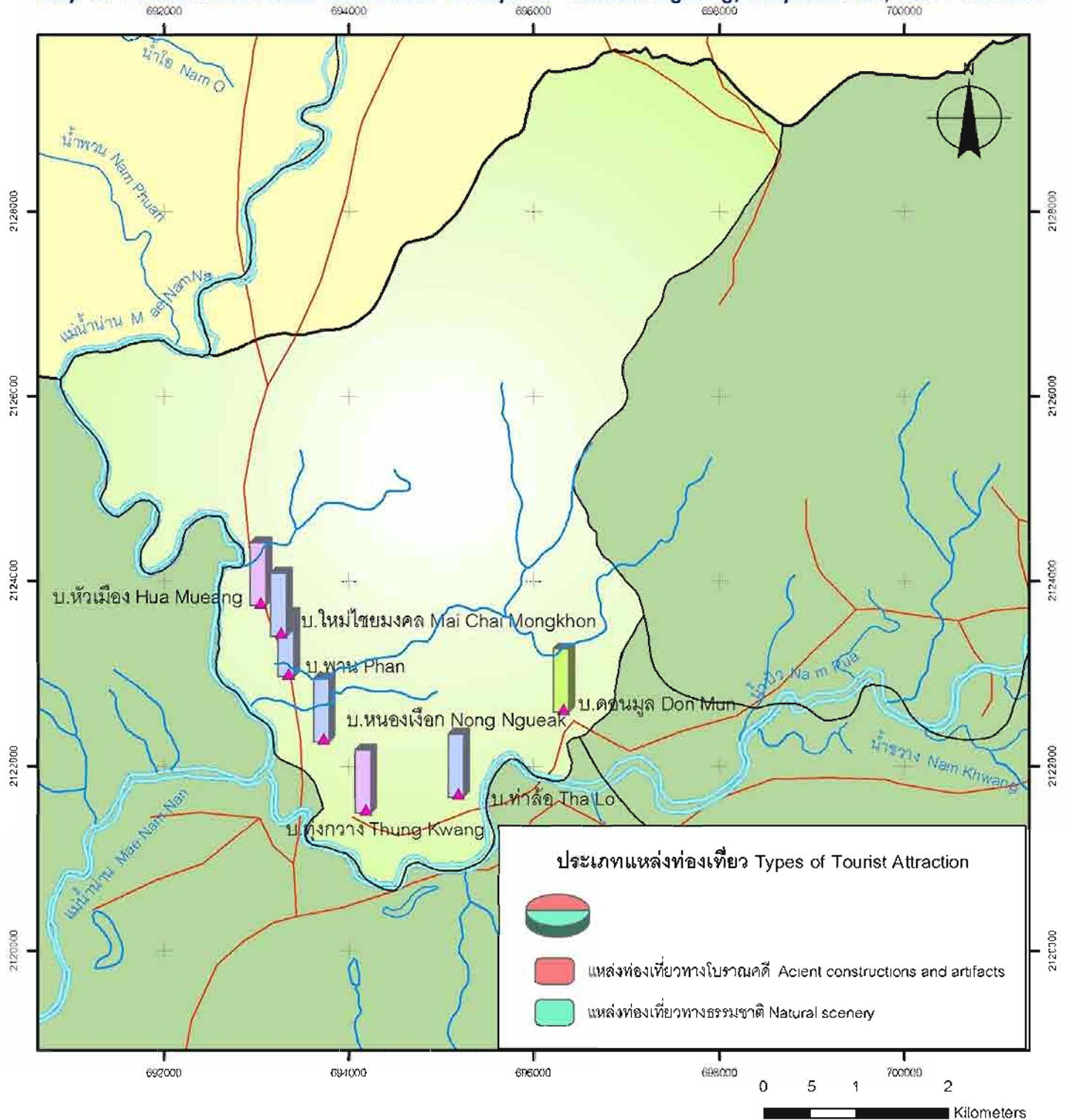

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลแงง อำเภอปัว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Ngaeng, Amphoe Pua, Nan Province

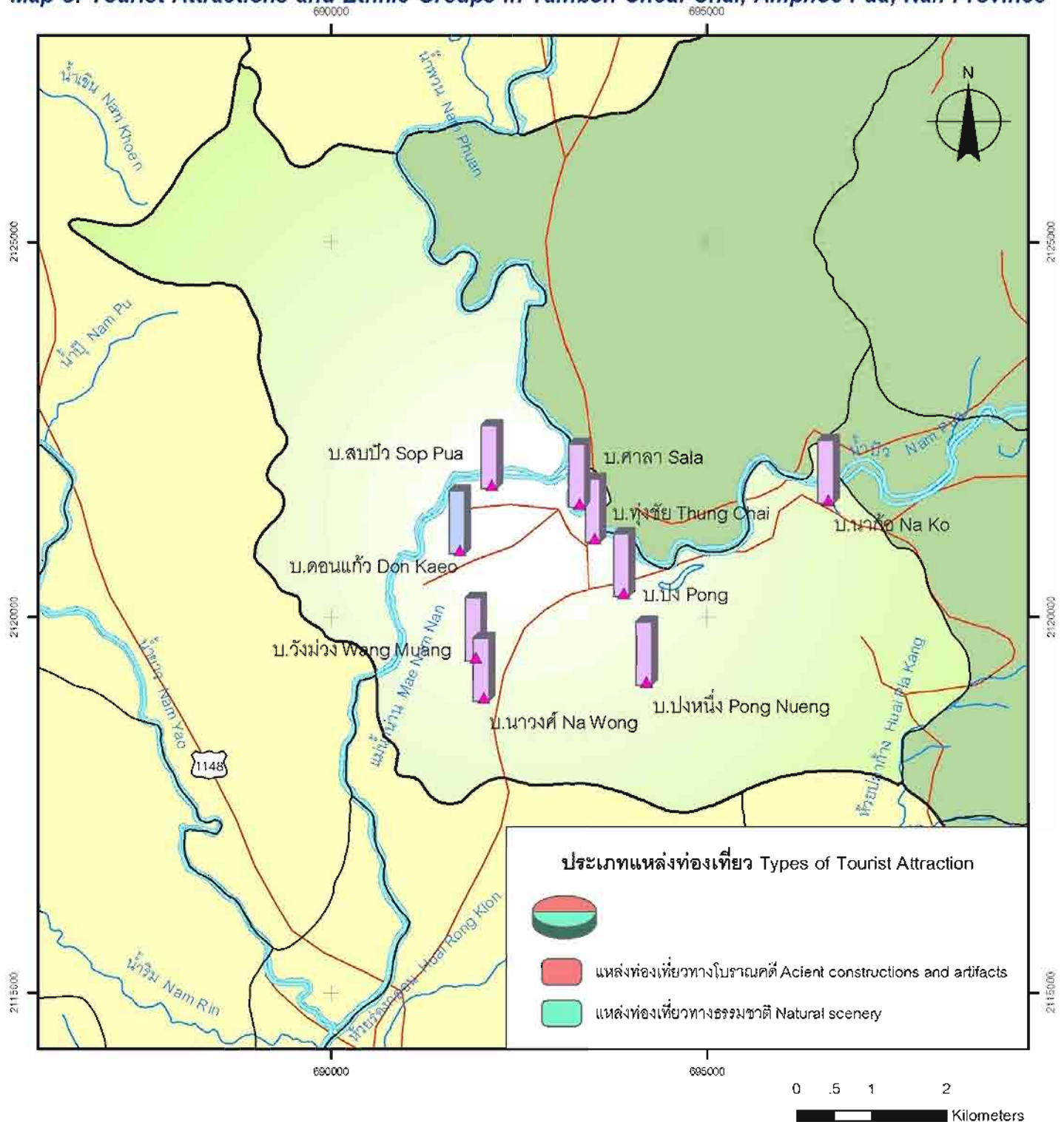

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลเจดีย์ชัย อำเภอบัว จังหวัดน่าน

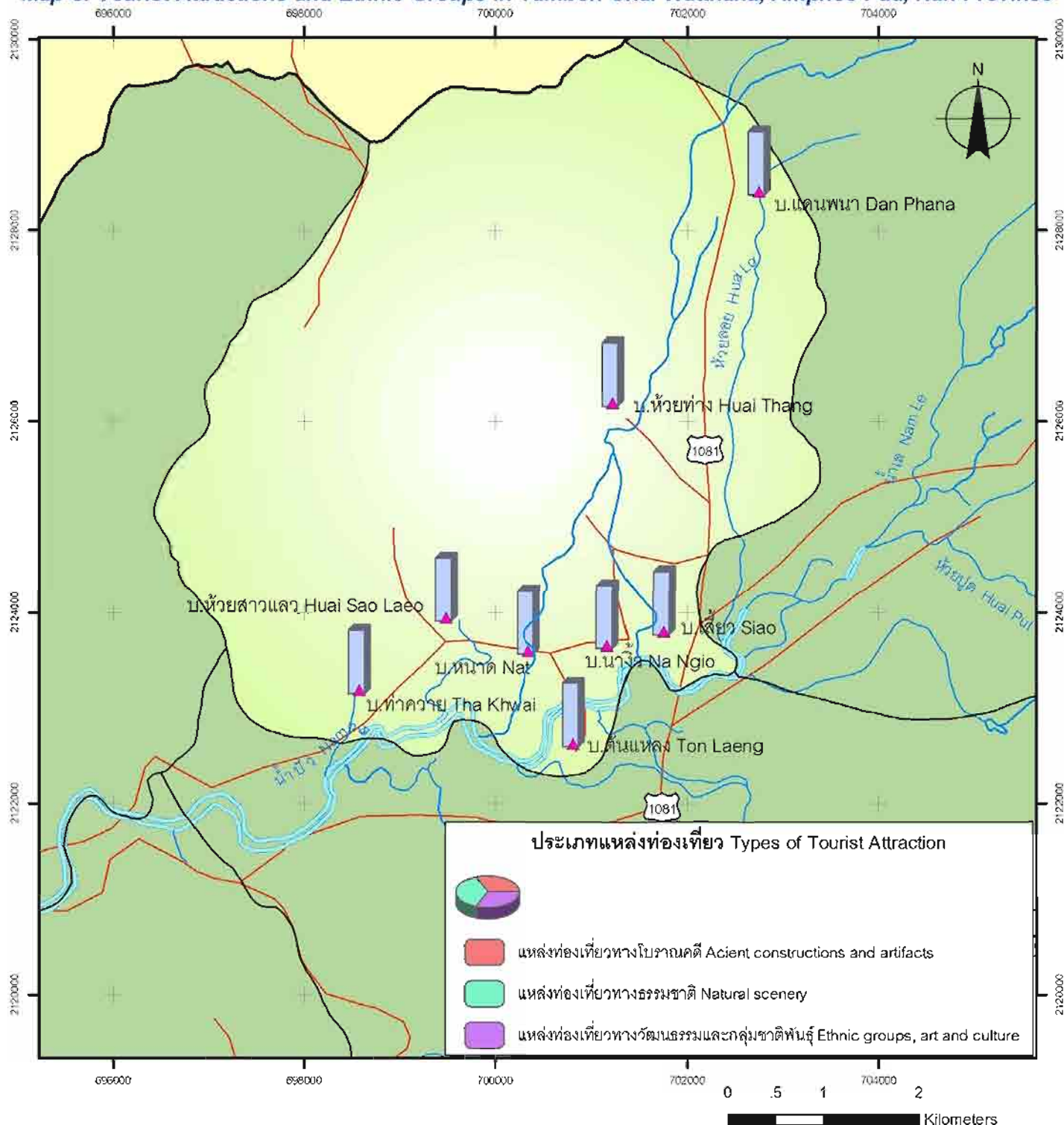

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Chedi Chai, Amphoe Pua, Nan Province

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Chai Watthana, Amphoe Pua, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

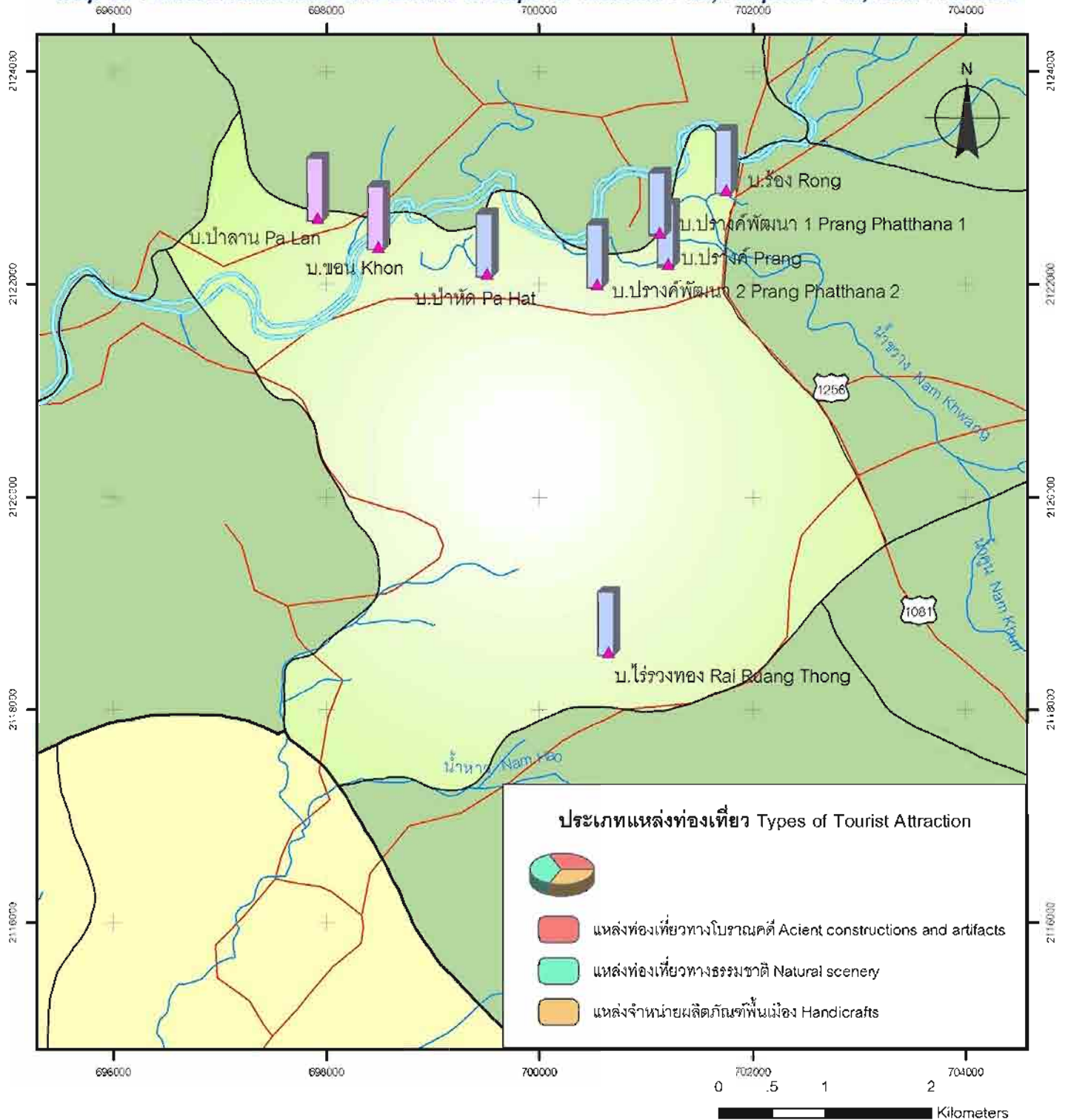
- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลไชยวัฒนา Tambon Chai Watthana
- อำเภอปัว Amphoe Pua
- จังหวัดน่าน Nan Province

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Pua, Amphoe Pua, Nan Province

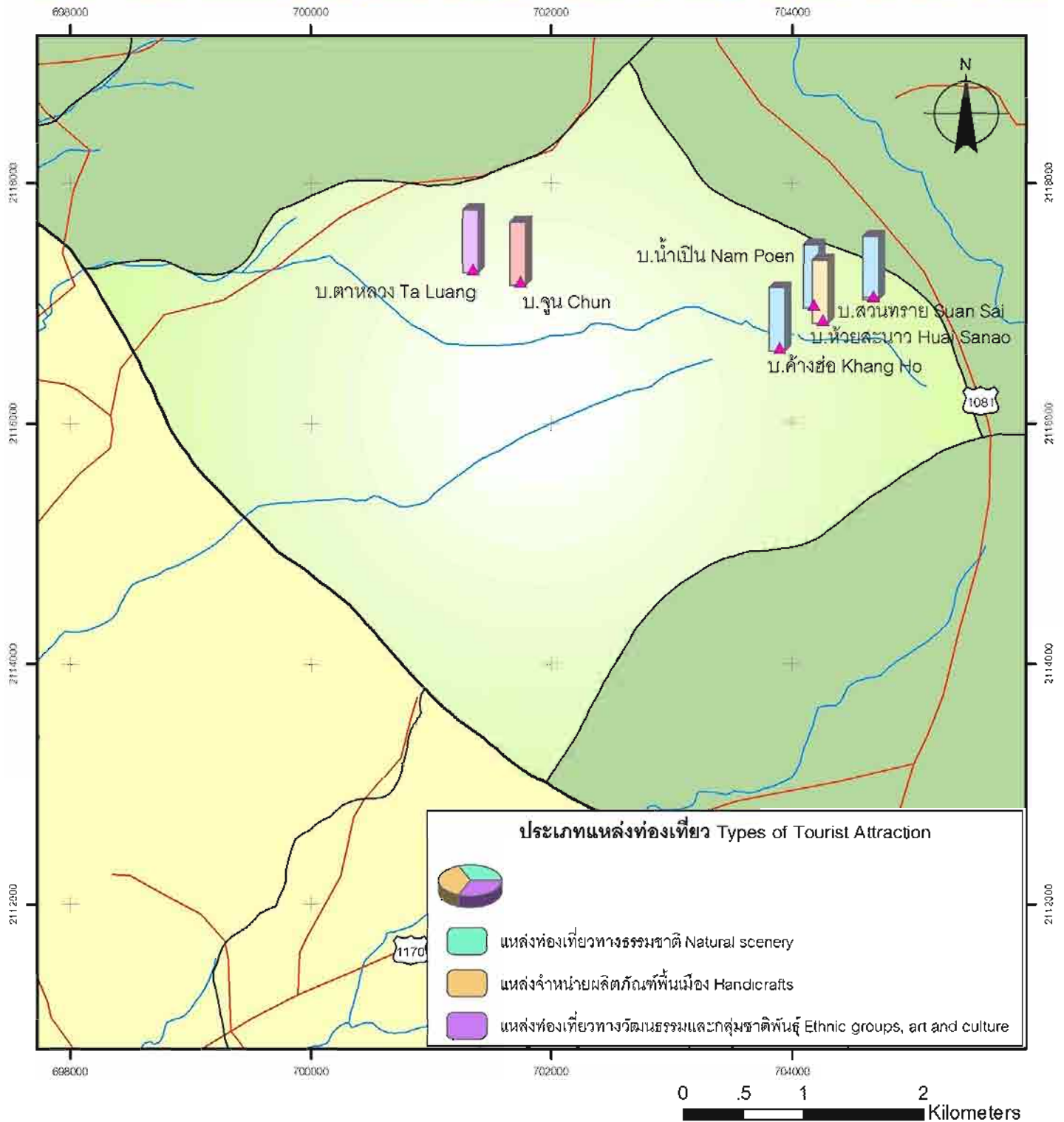

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลป่ากลาง อำเภอบัว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Pa Klang, Amphoe Pua, Nan Province

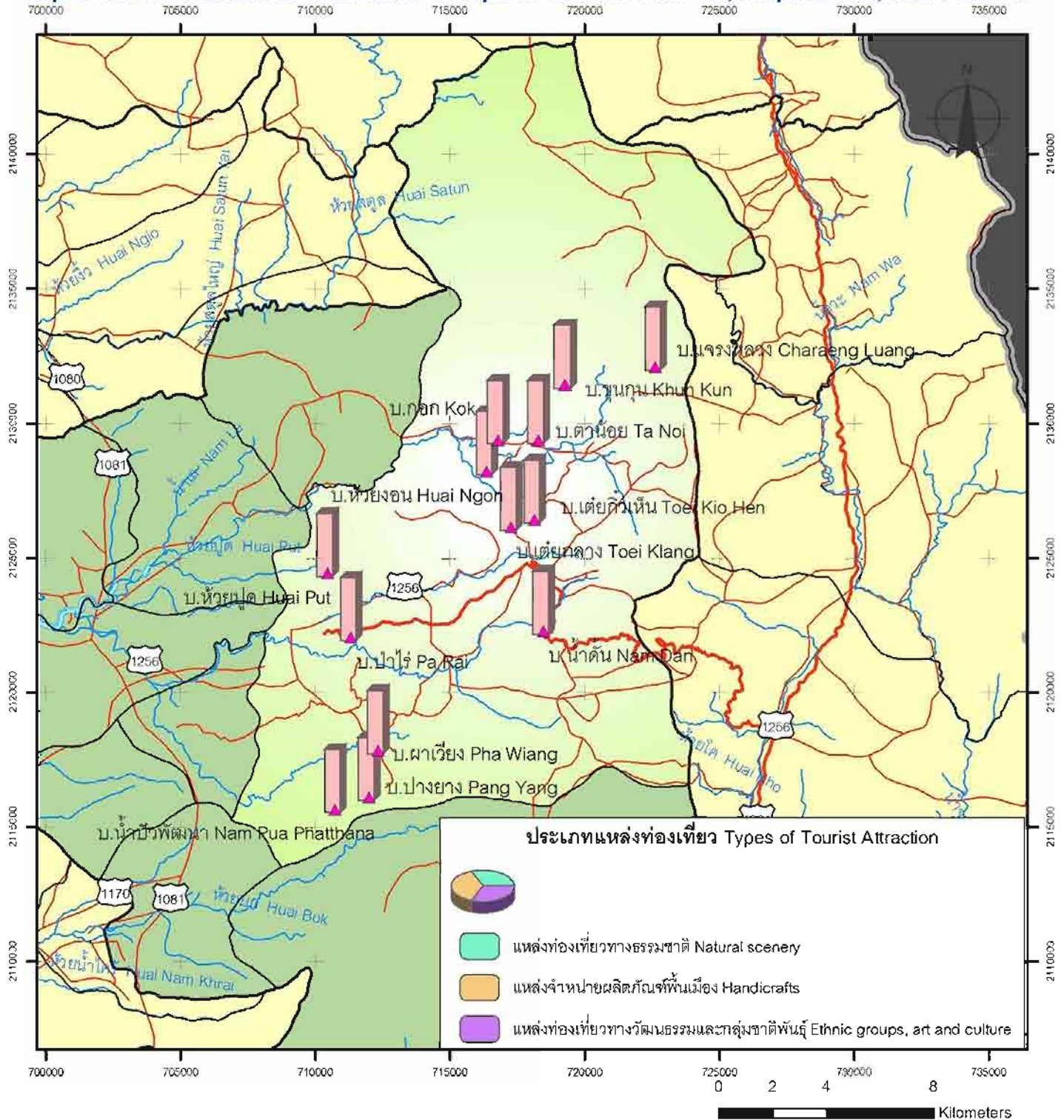

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลภูคา อำเภอปัว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Phu Kha, Amphoe Pua, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

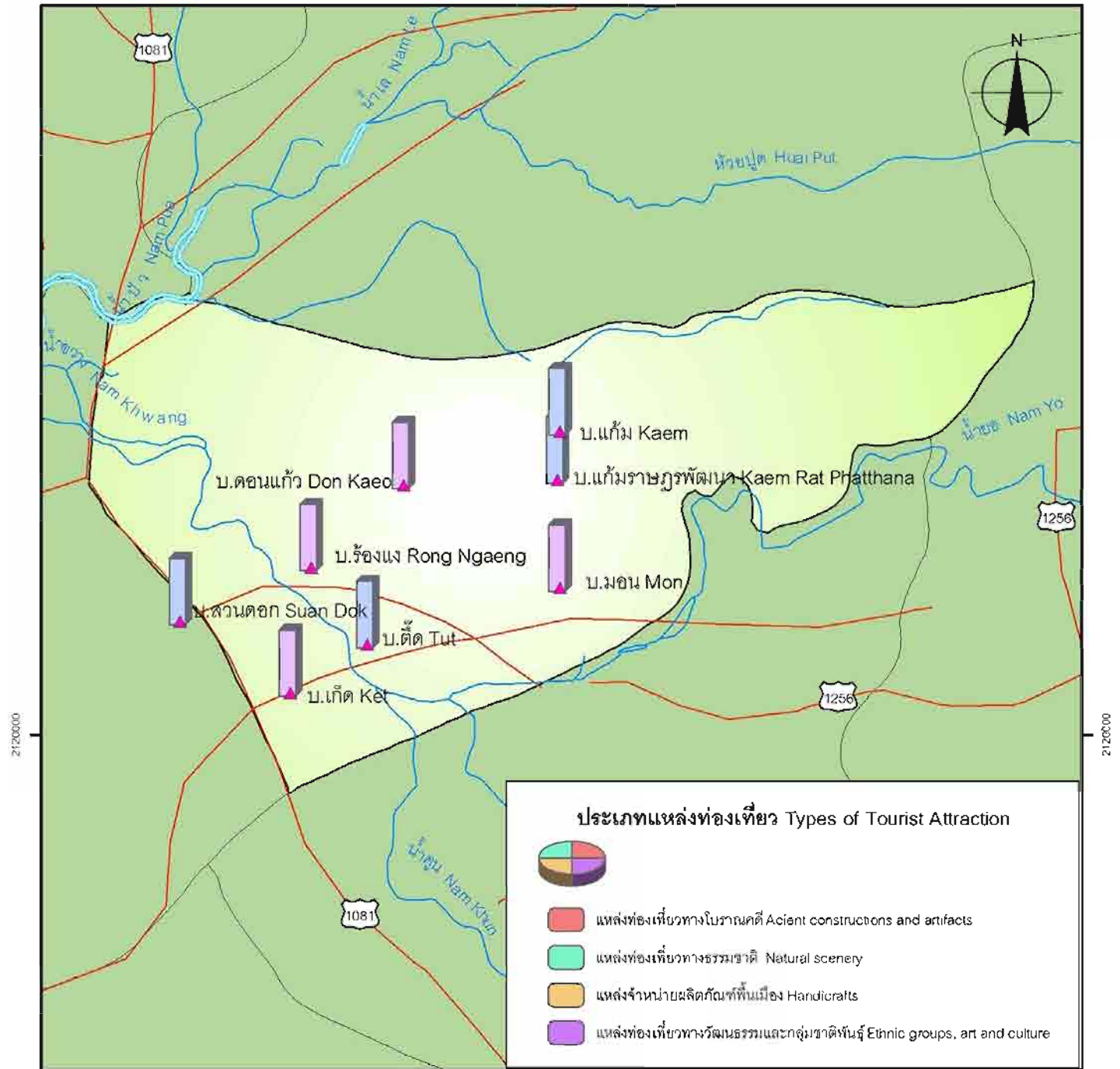
- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลภูคา Tambon Phu Kha
- อำเภอปัว Amphoe Pua
- จังหวัดน่าน Nan Province

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลวรนคร อำเภอปัว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Wora Nakhon, Amphoe Pua, Nan Province

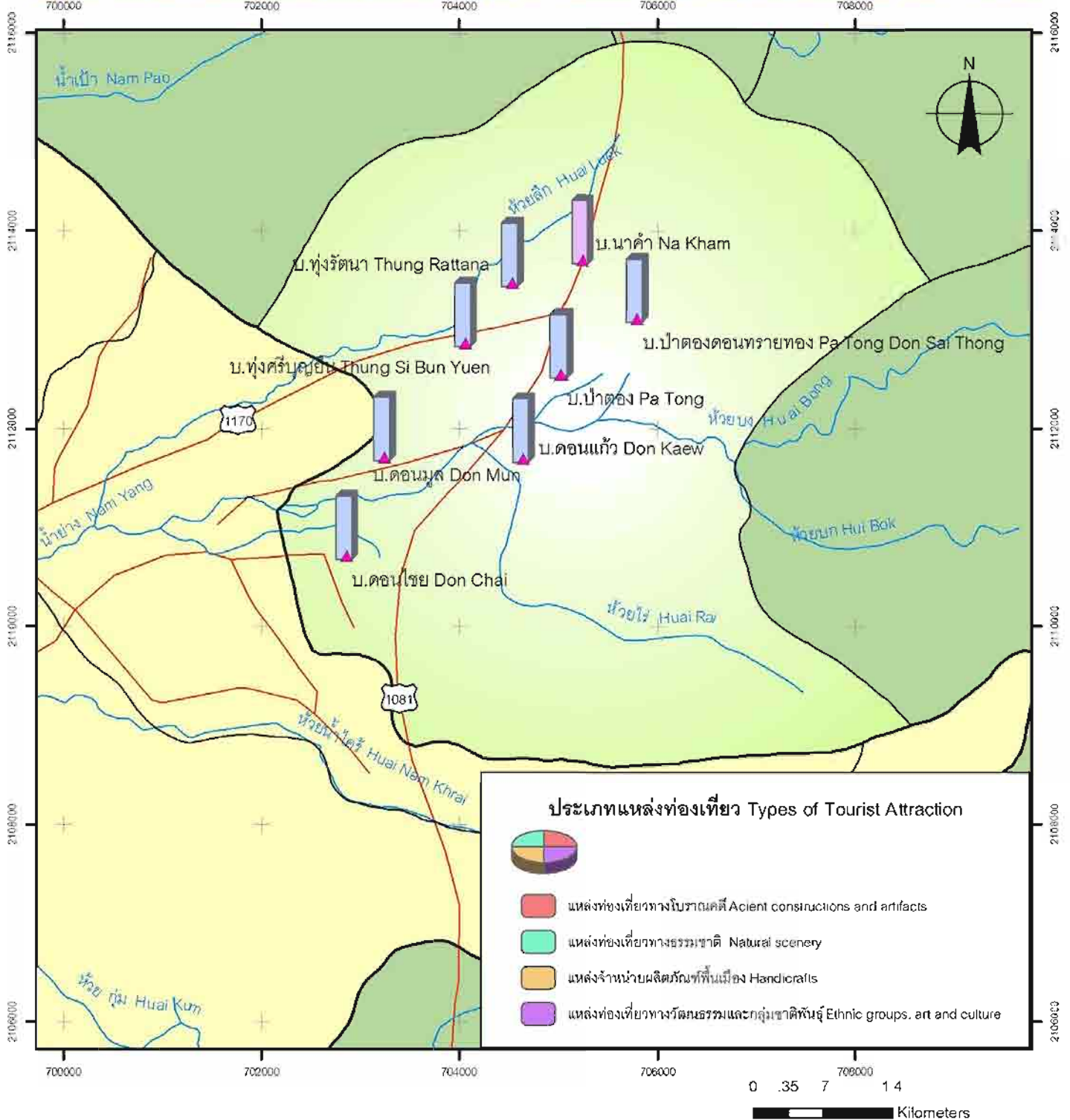

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลศิลาเพชร อำเภอบัว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Sila Phet, Amphoe Pua, Nan Province

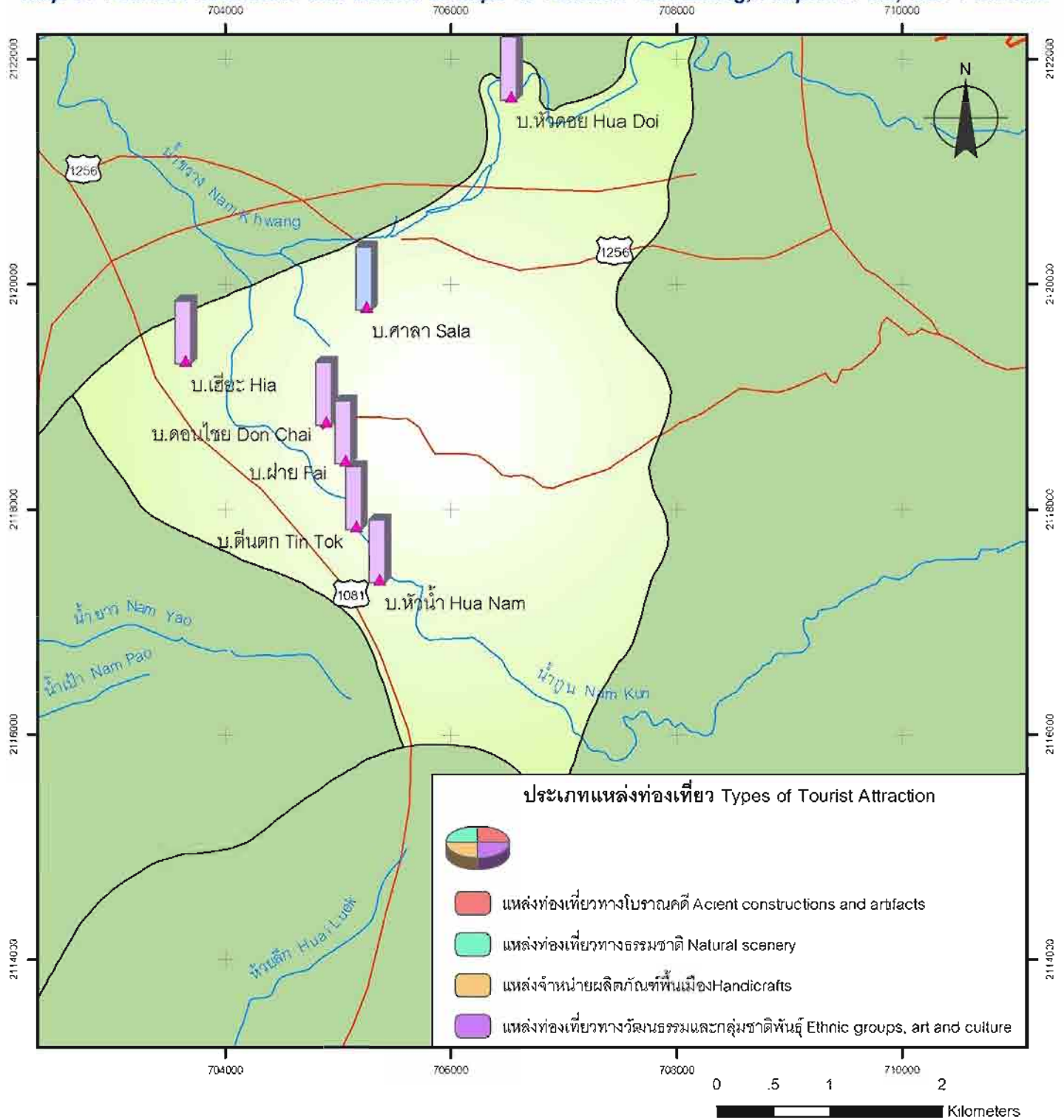

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลศิลาแลง อำเภอบัว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Sila Laeng, Amphoe Pua, Nan Province

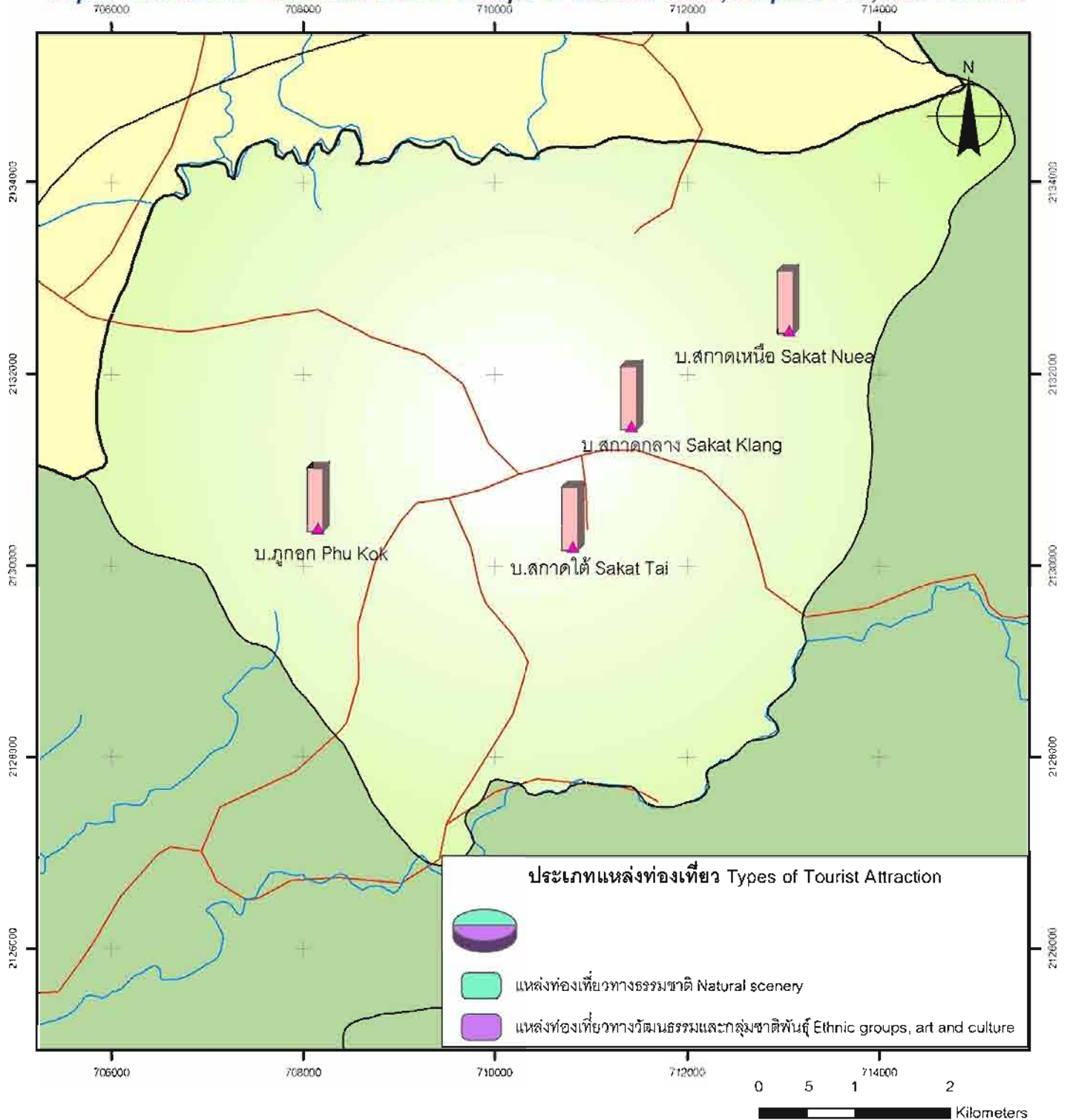

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลสกาด อำเภอปัว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Sakat, Amphoe Pua, Nan Province

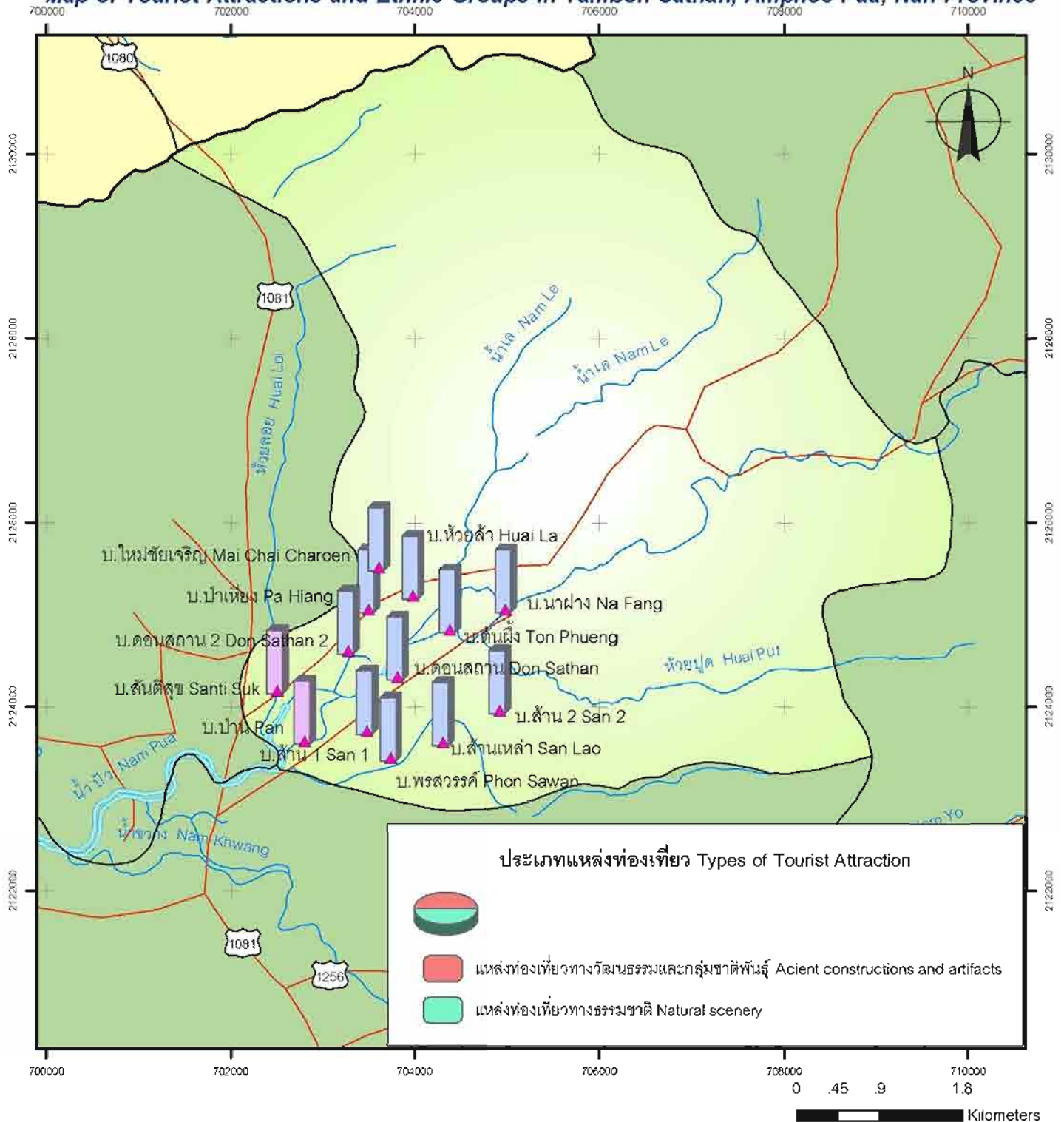

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลสathan อำเภอปัว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Sathan, Amphoe Pua, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลสathan Tambon Sathan
- อำเภอปัว Amphoe Pua
- จังหวัดน่าน Nan Province

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

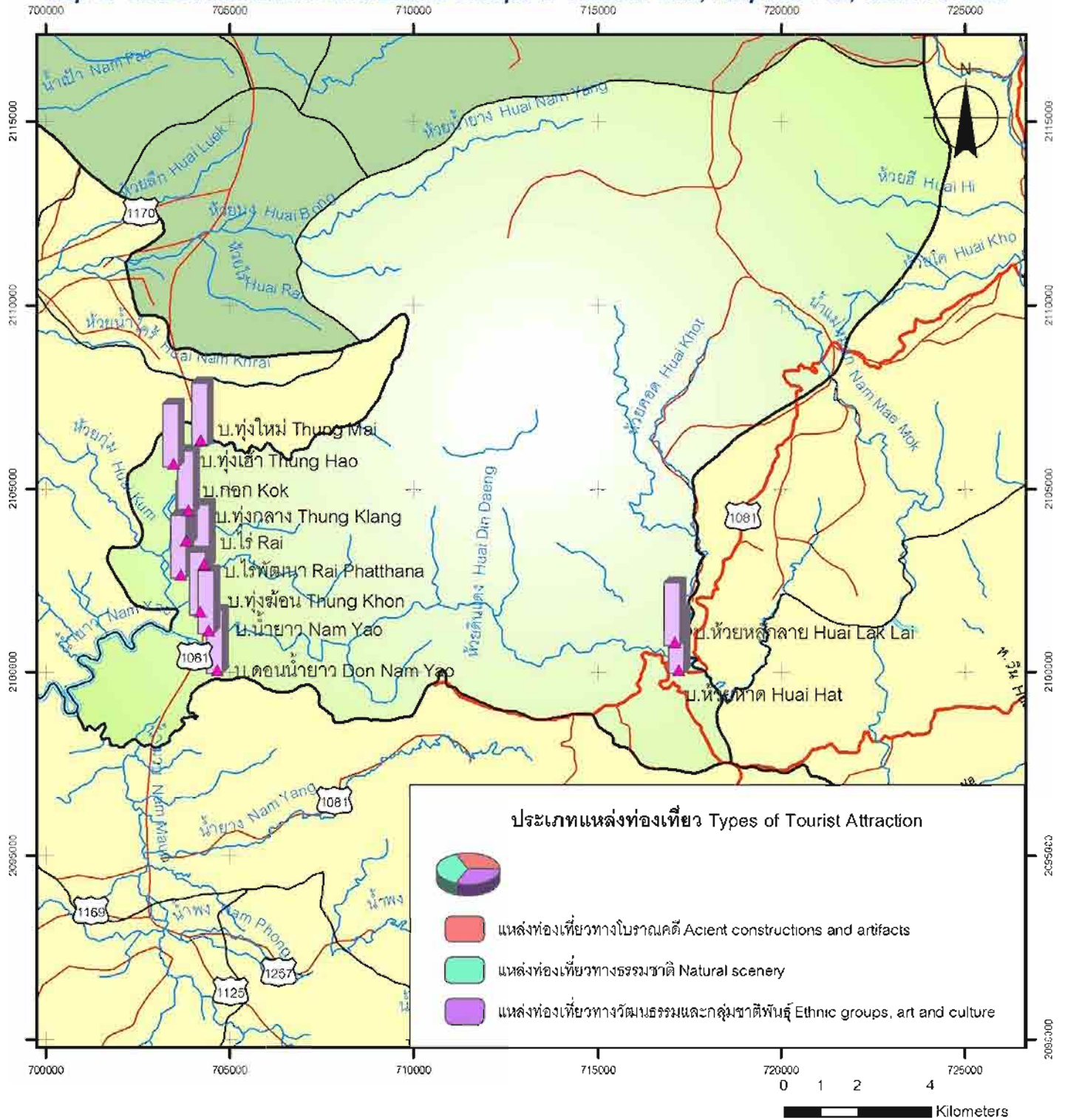
Funded by the Thailand Research Fund (TRF)

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลอวน อำเภอปัว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Uan, Amphoe Pua, Nan Province

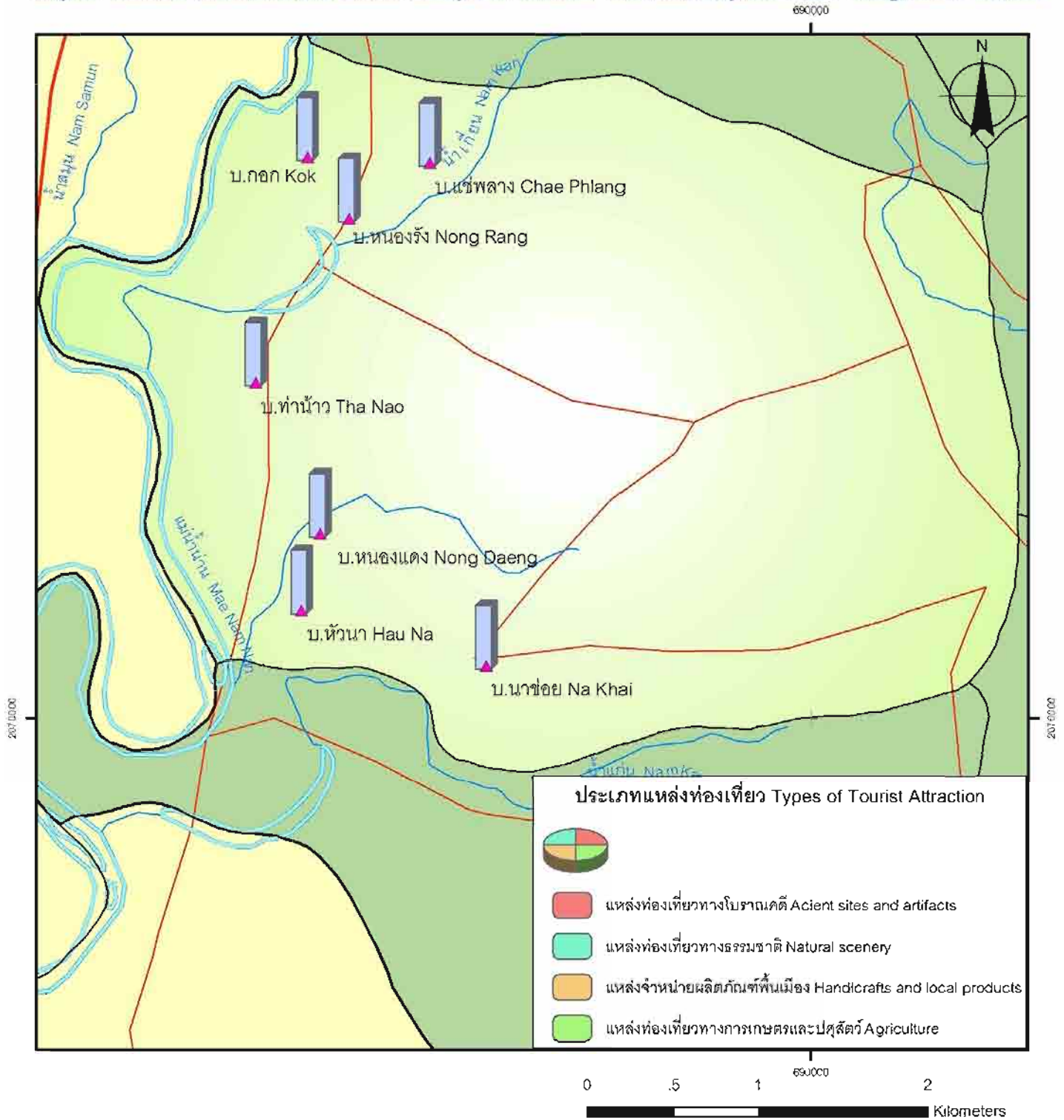

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลท่าน้ำ อำเภอฟุเพียง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Tha Nao, Amphoe Phu Phiang, Nan Province

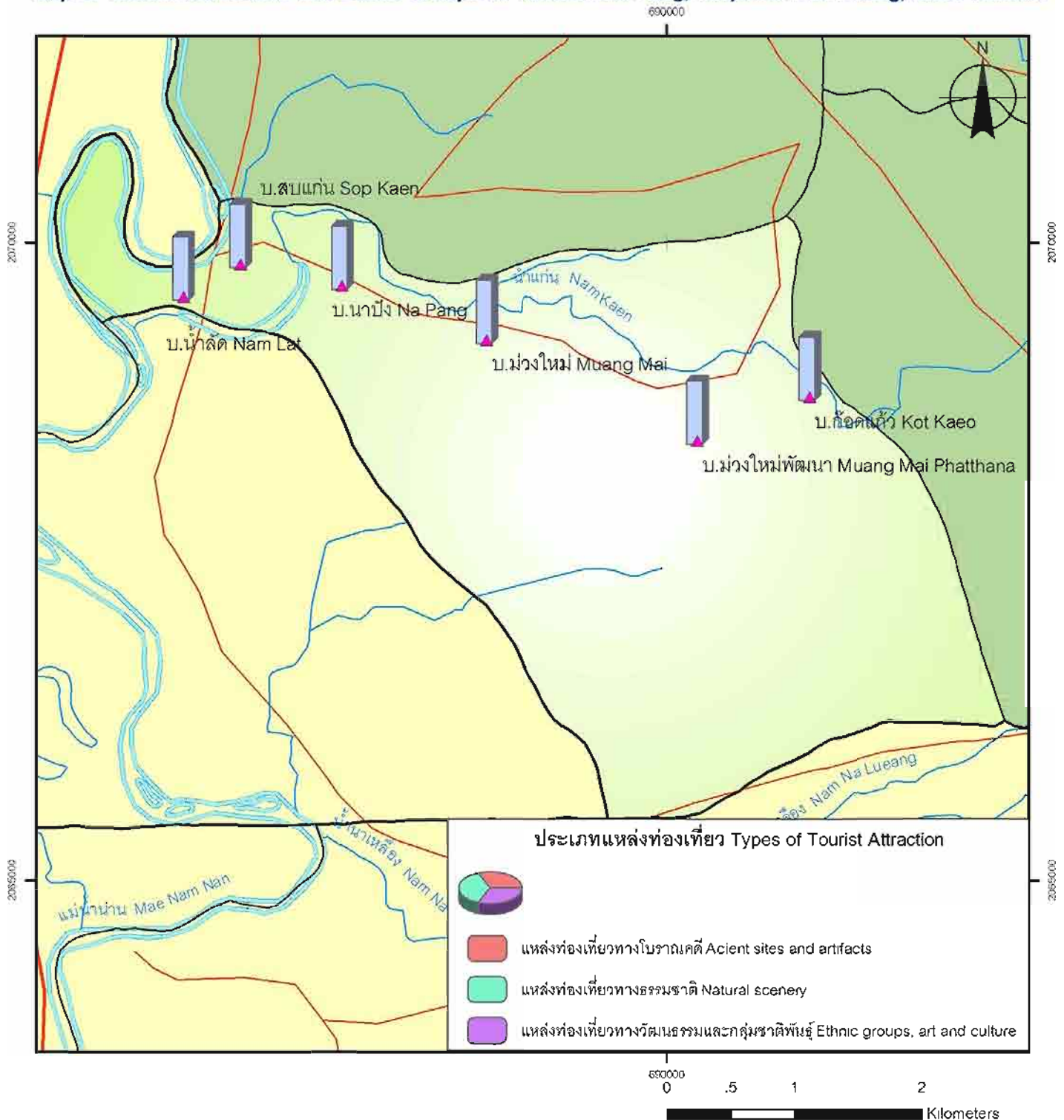

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลนาบึง กิ่งอำเภอฟีญง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Na Pang, Amphoe Phu Phiang, Nan Province

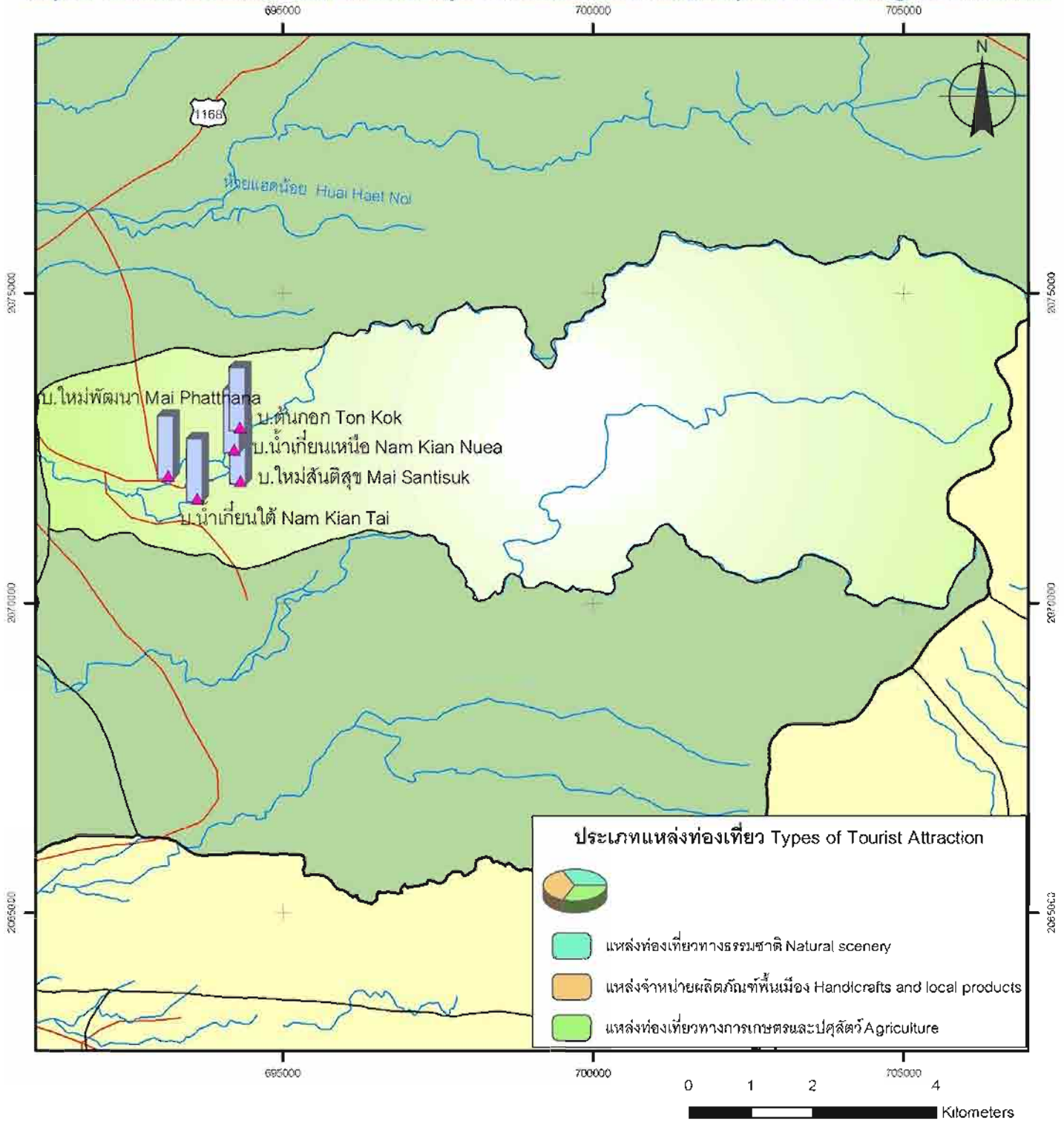

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลน้ำเกี๋ยน กิ่งอำเภอฟีญง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Nam Kian, Amphoe Phu Phiang, Nan Province

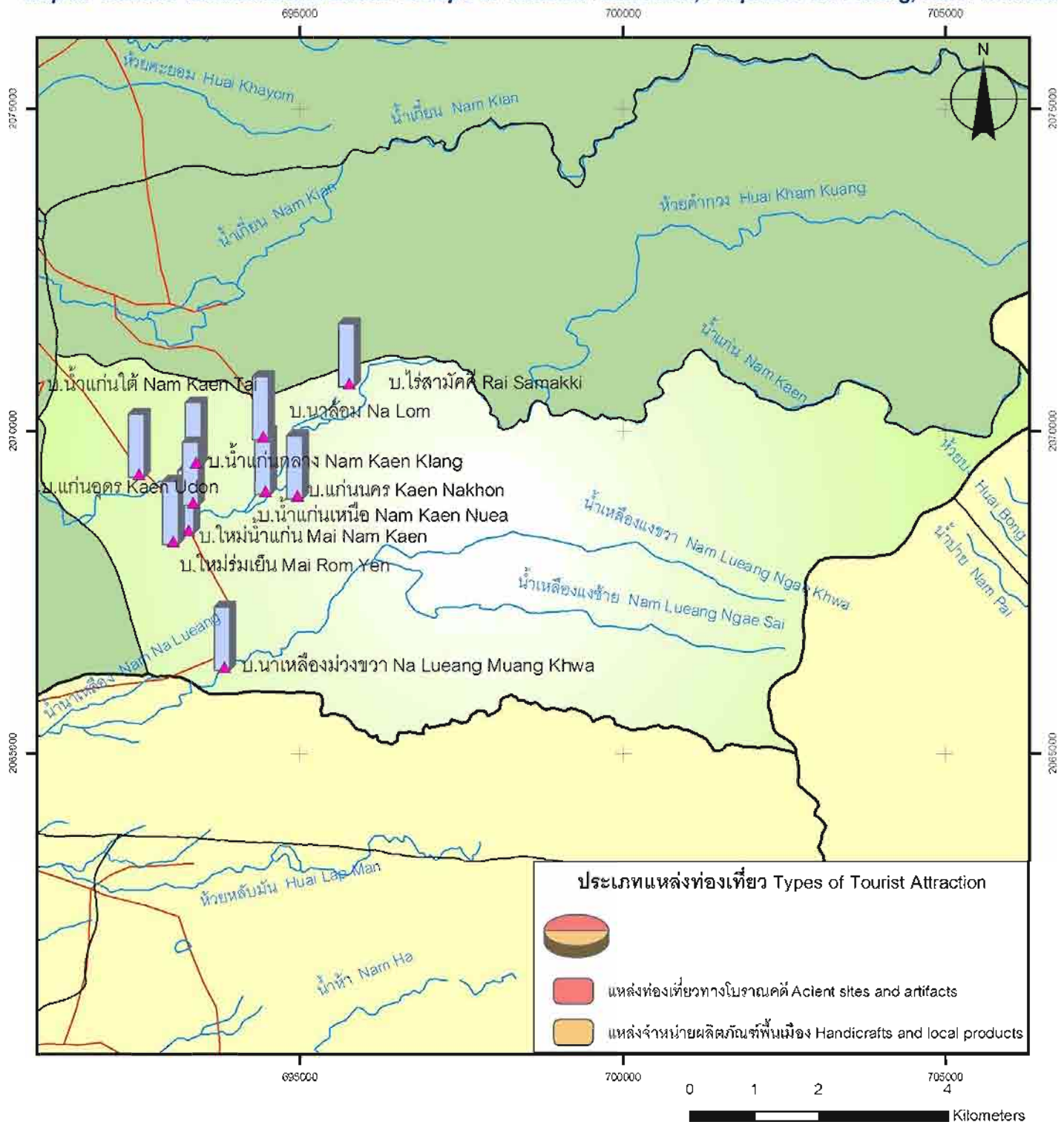

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลน้ำแค้น กิ่งอำเภูเพียง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Nam Kaen, Amphoe Phu Phiang, Nan Province

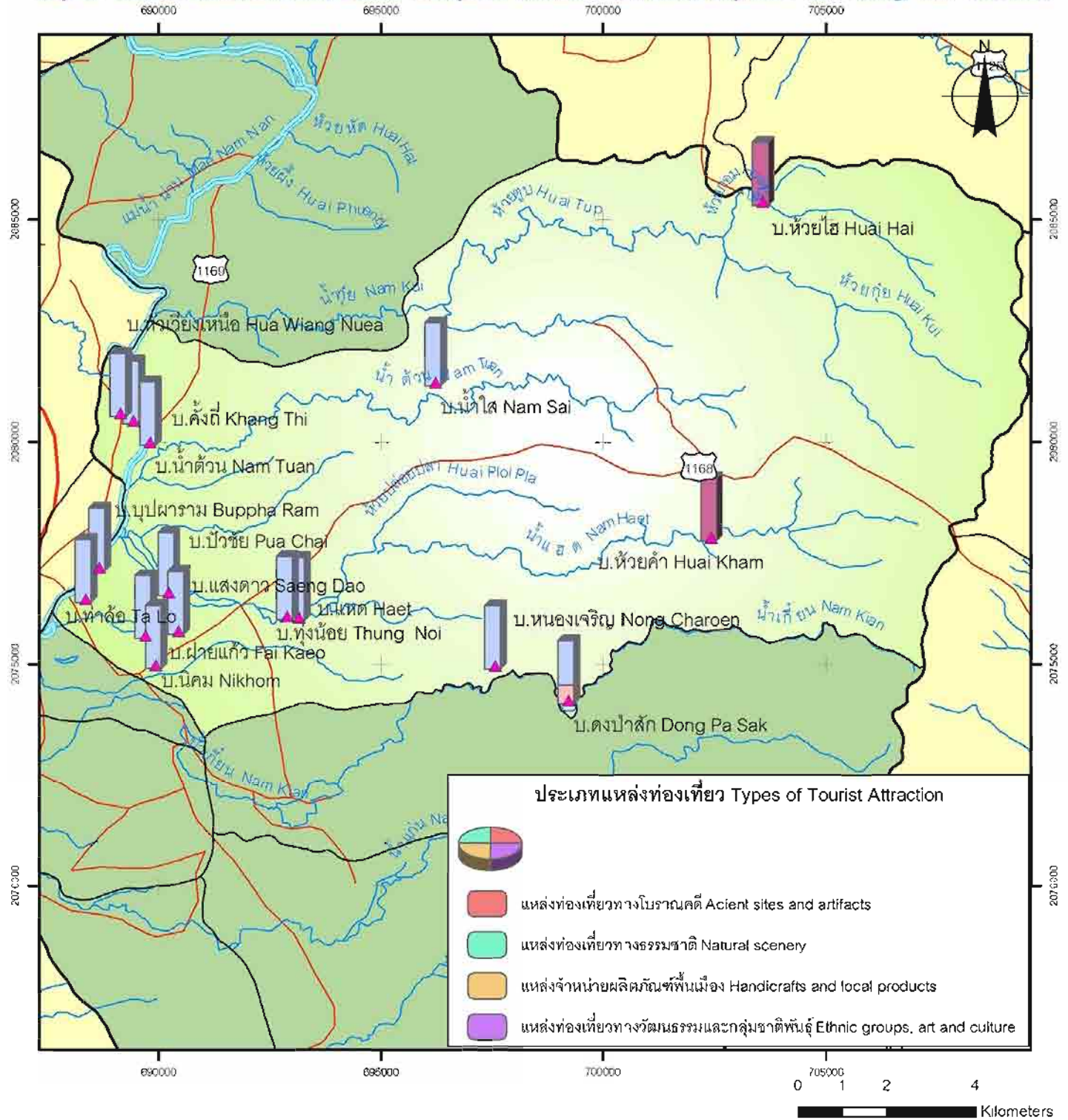

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลฝายแก้ว กิ่งอำเภอฟีญง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Fai Kaeo, Amphoe Phu Phiang, Nan Province

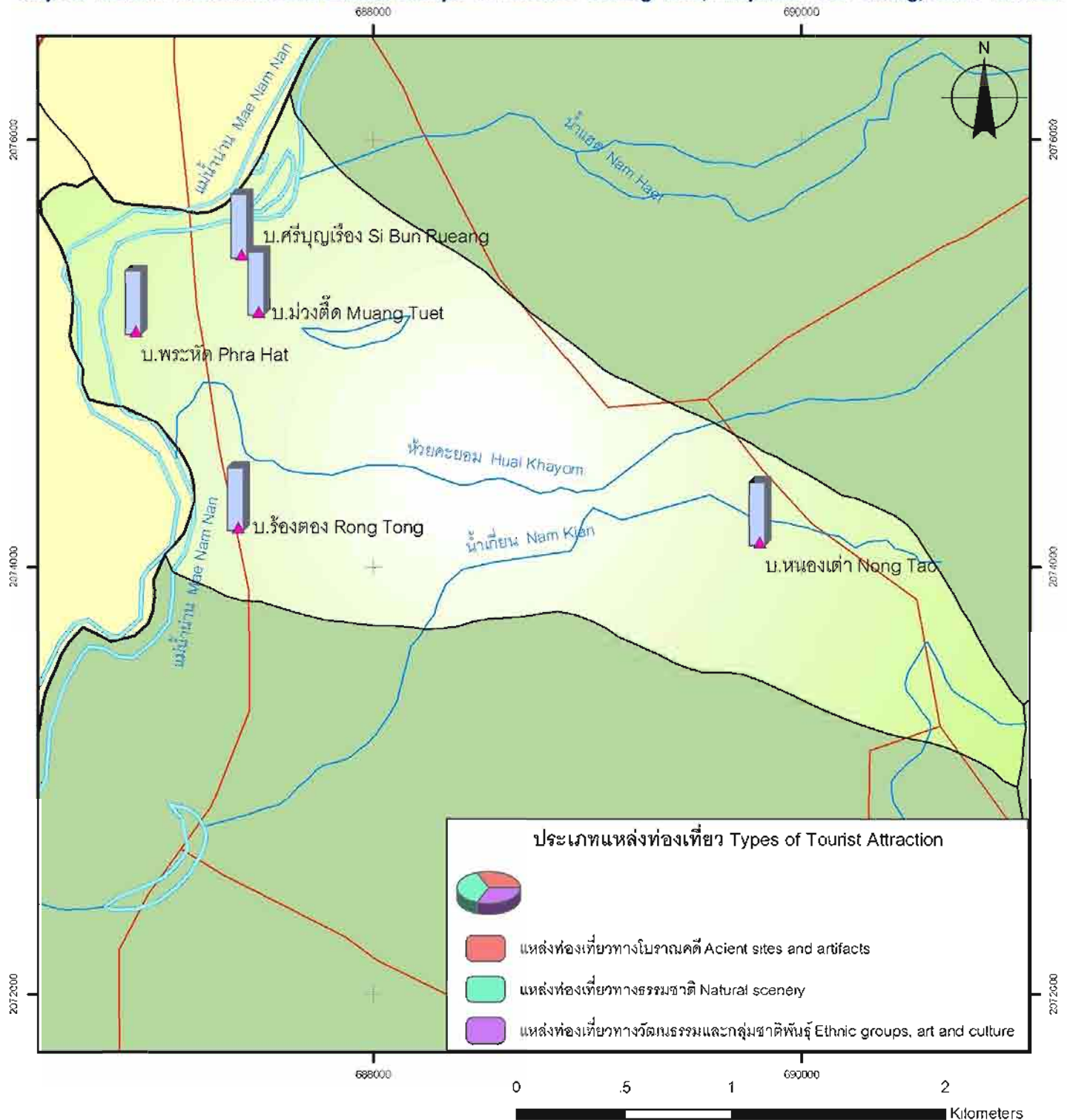

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลม่วงตึ๊ด กิ่งอำเภอฟีญง จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Muang Tuet, Amphoe Phu Phiang, Nan Province

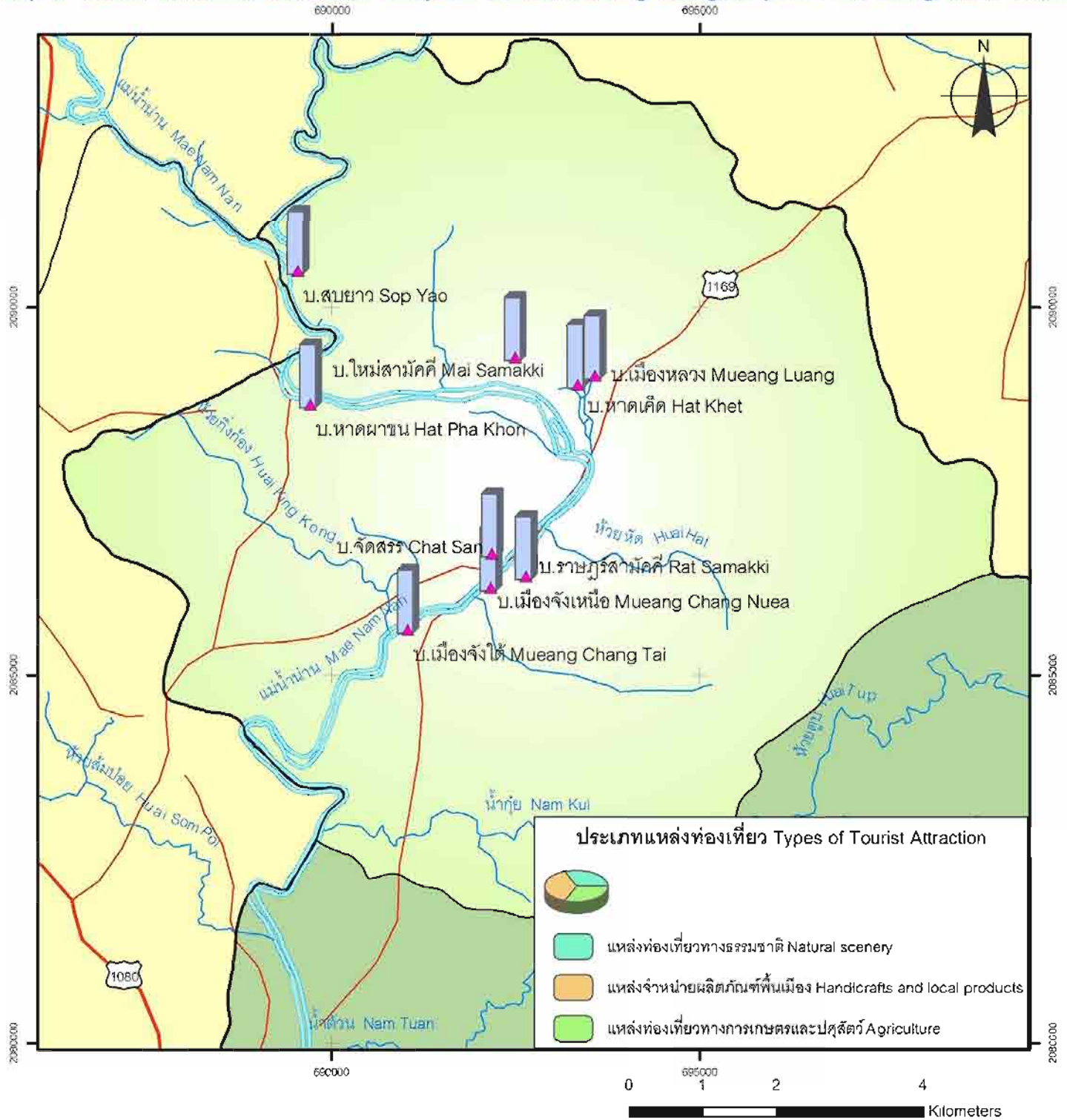

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลเมืองจัง กิ่งอำเภอพิมาย จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Mueang Chang, Amphoe Phu Phiang, Nan Province

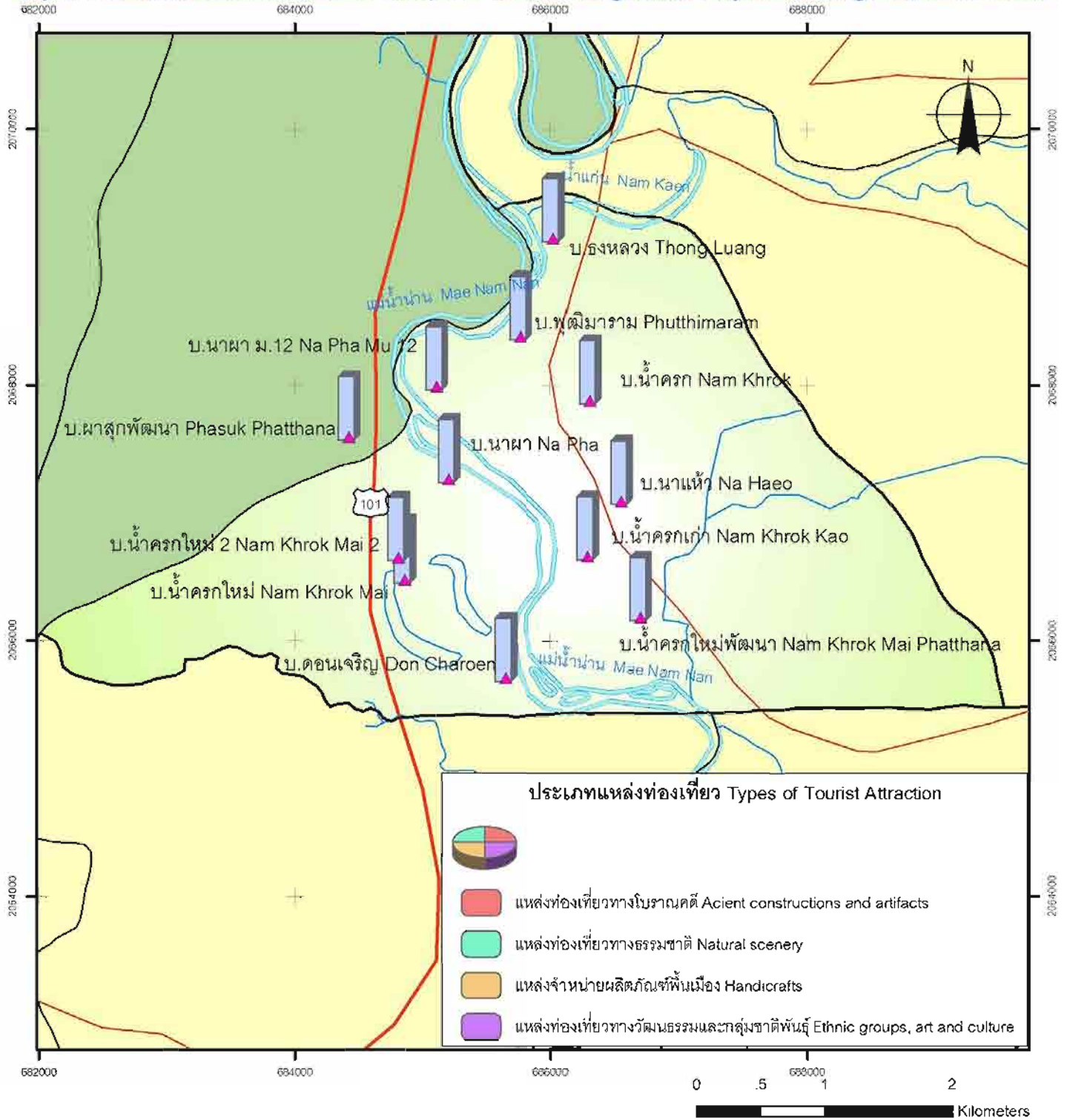

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลกองควาย อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Kong Khwai, Amphoe Mueang Nan, Nan Province

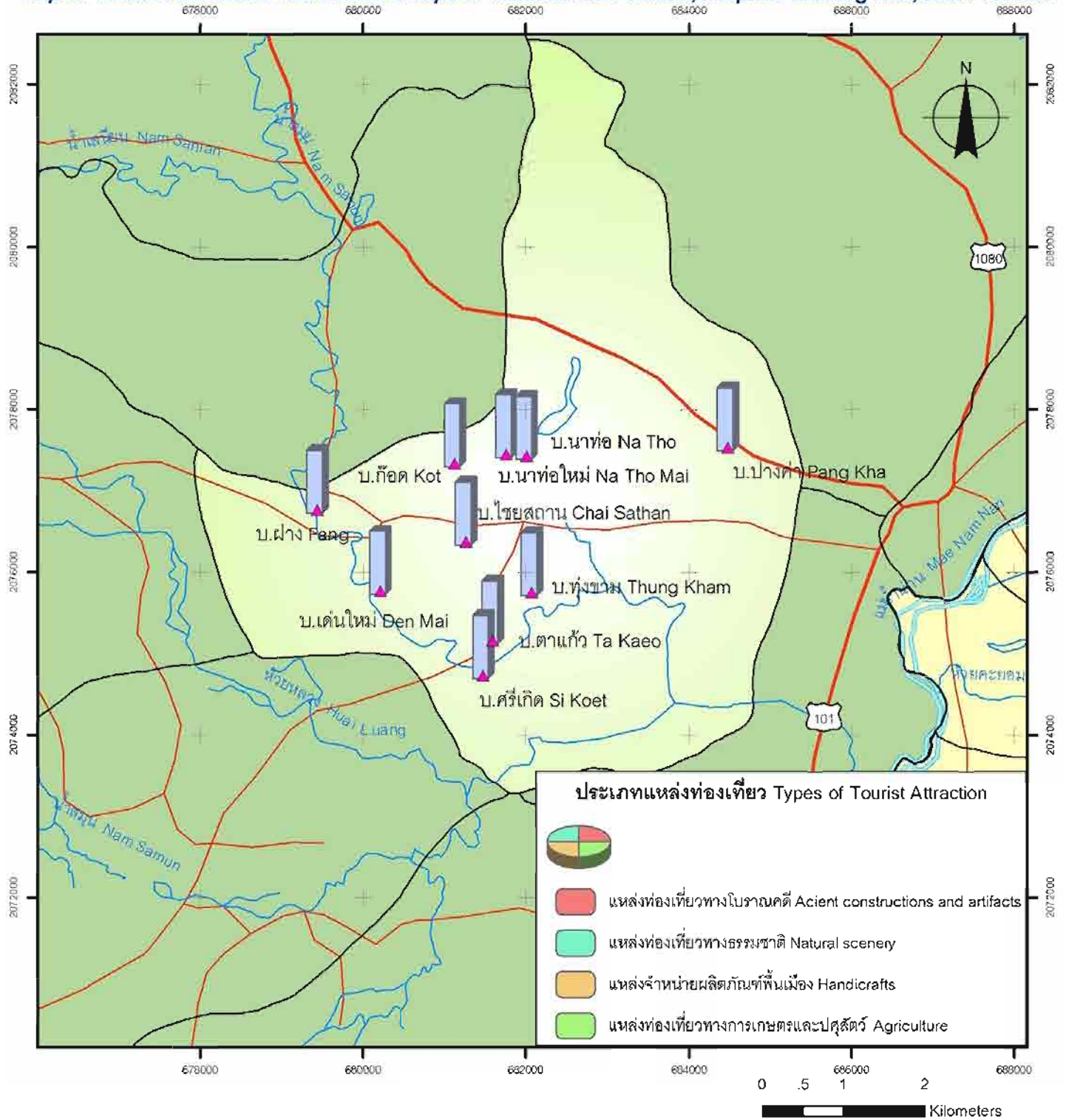

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลไชยสถาน อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Chai Sathan, Amphoe Mueang Nan, Nan Province

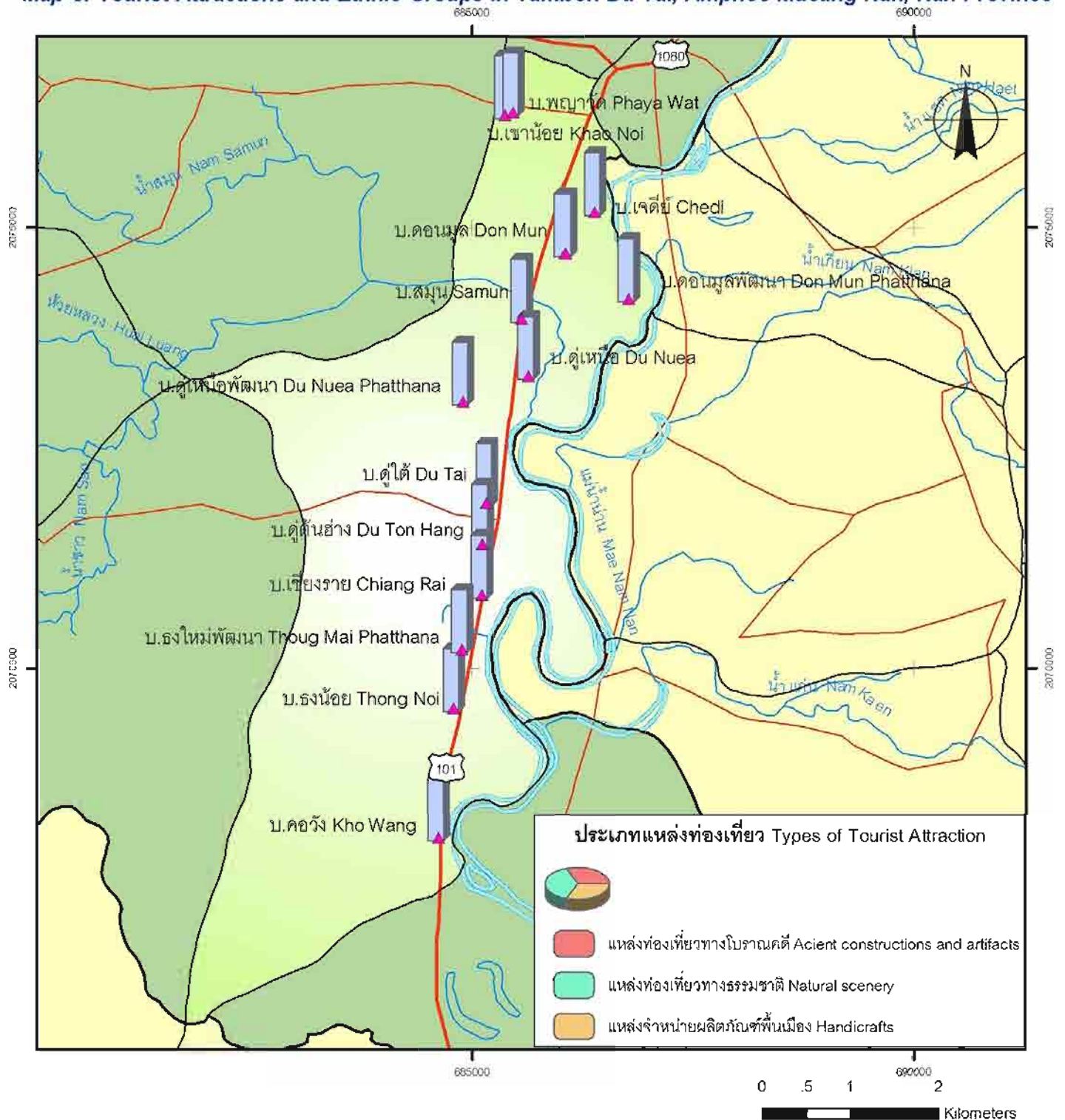

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลดูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

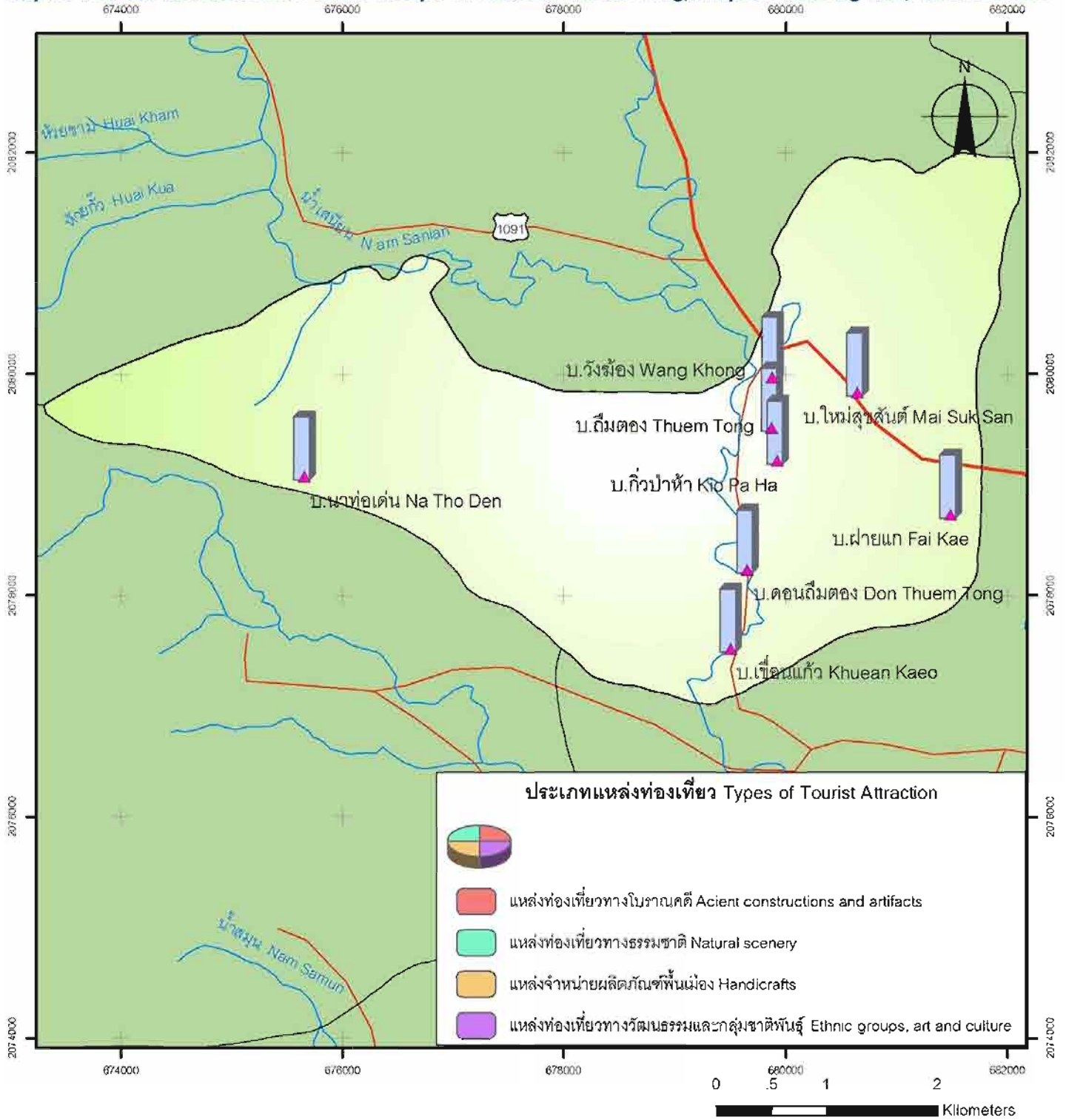
Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Du Tai, Amphoe Mueang Nan, Nan Province

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลถืมตอง อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Thuem Tong, Amphoe Mueang Nan, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

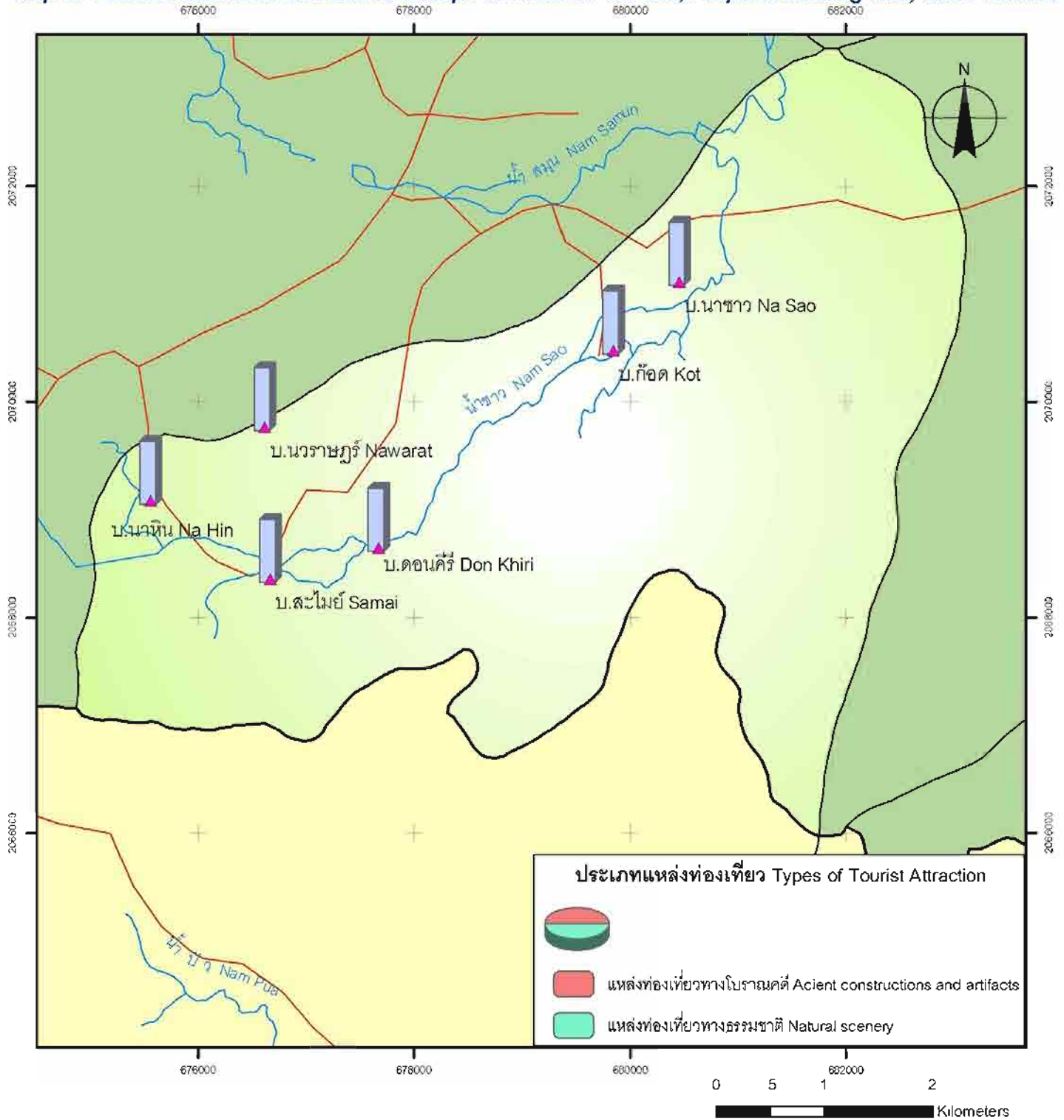
- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลถืมตอง Tambon Thuem Tong
- อำเภอเมืองน่าน Amphoe Mueang Nan
- จังหวัดน่าน Nan Province

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

- คนเมือง (ขวน) Khon Mueang (Yuan)

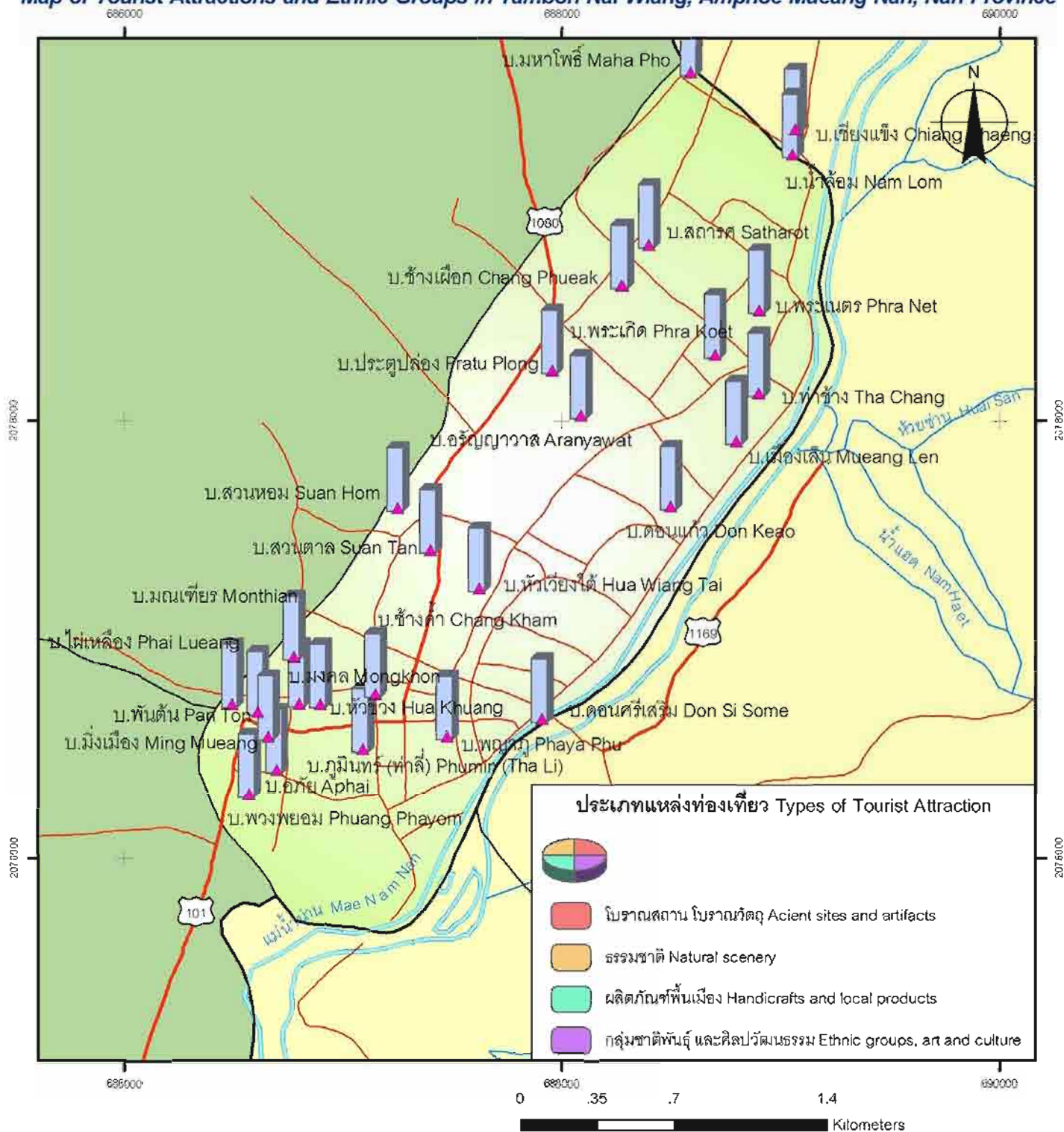
Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Na Sao, Amphoe Mueang Nan, Nan Province

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Nai Wiang, Amphoe Mueang Nan, Nan Province

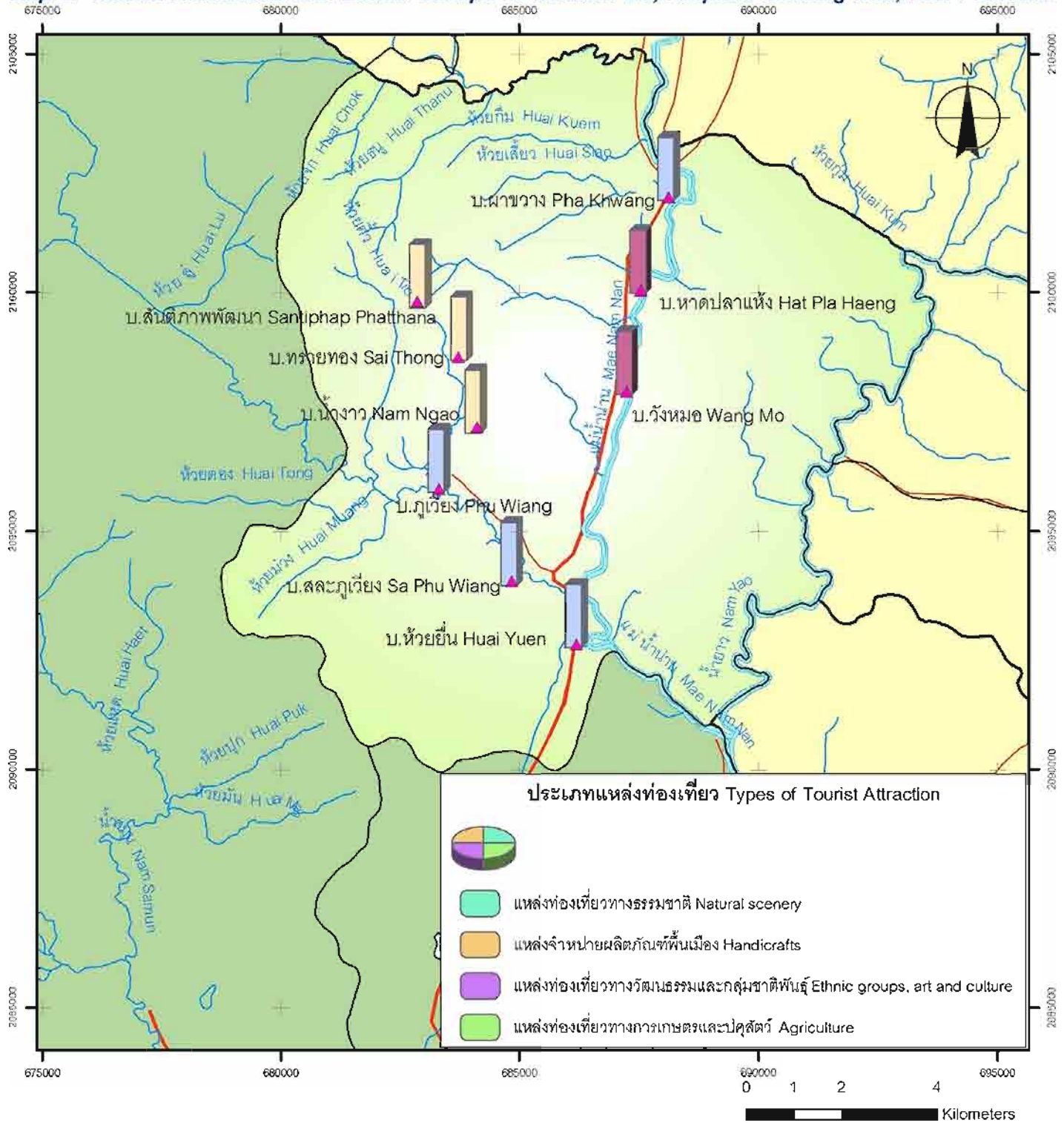

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลบ่อ อำเภอมือง่าน จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Bo, Amphoe Mueang Nan, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

- ▲ หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลบ่อ Tambon Bo
- อำเภอมือง่าน Amphoe Nan
- จังหวัดน่าน Nan Province

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

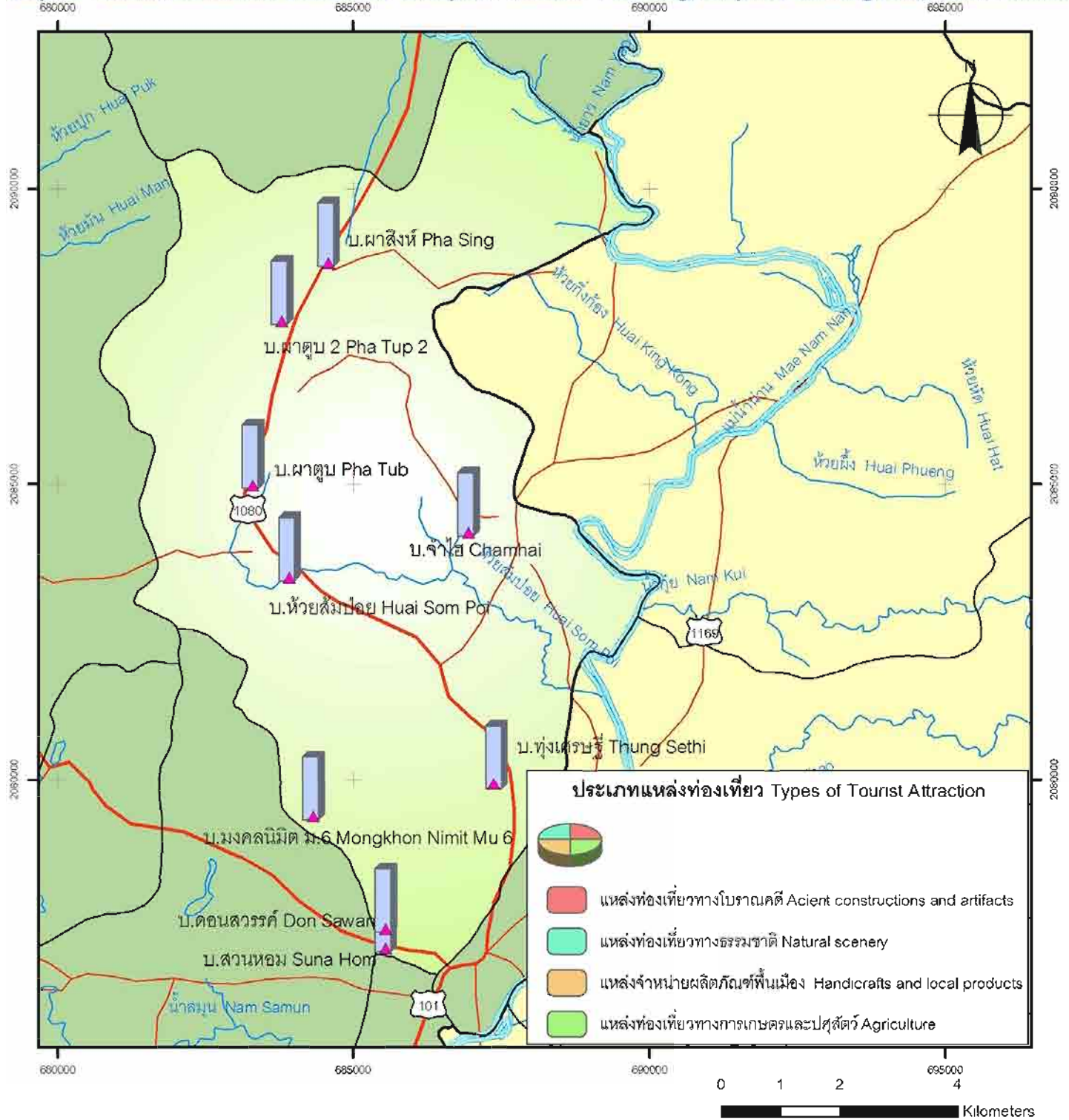
- คนเมือง (ยวน) Khon Mueang (Yuan)
- เมี่ยน (เย้า) Mien (Yao)
- 'ขมุ' Khmu'

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลผาสิง อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Pha Sing, Amphoe Mueang Nan, Nan Province

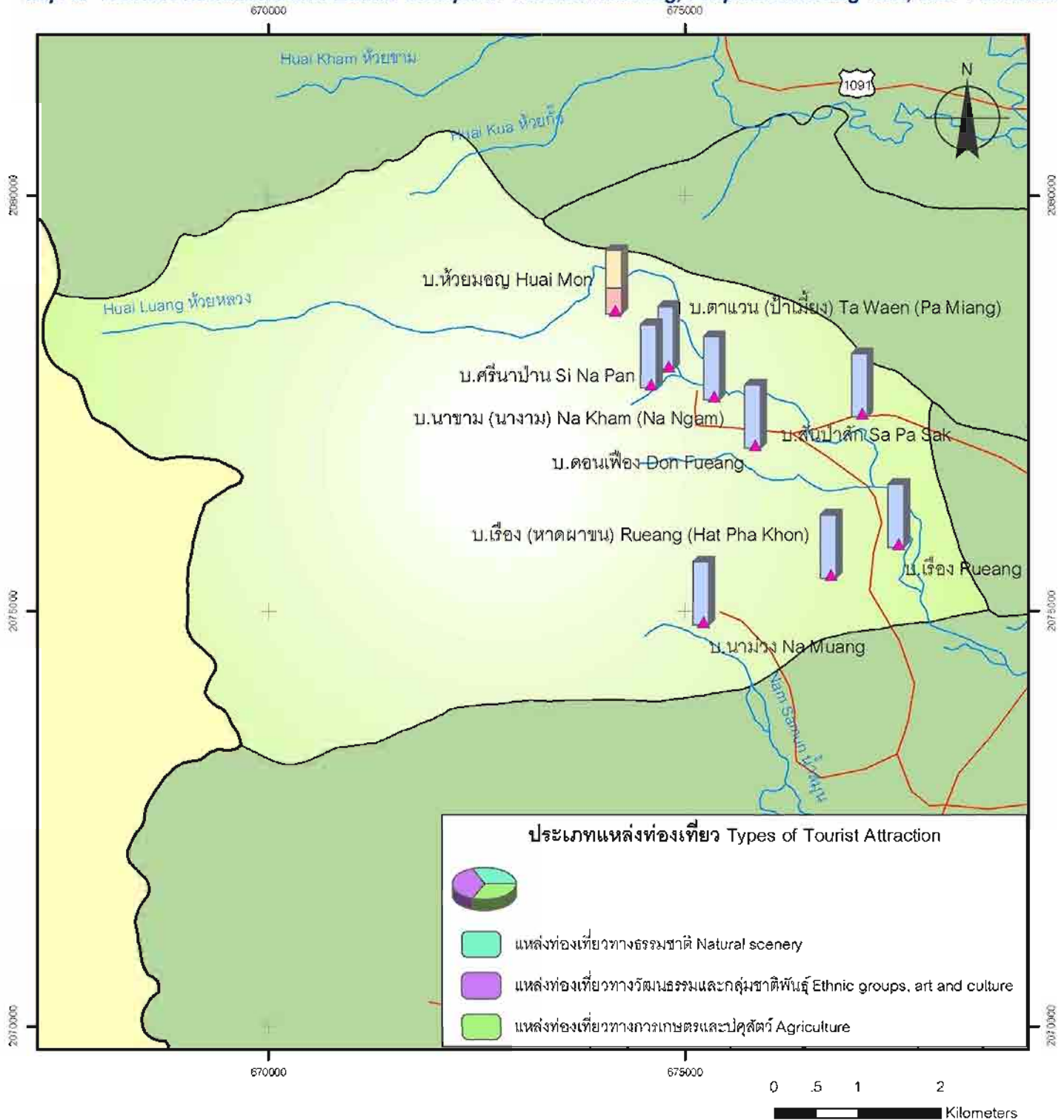

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลเรือง อำเภอมืองน่าน จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Rueang, Amphoe Mueang Nan, Nan Province

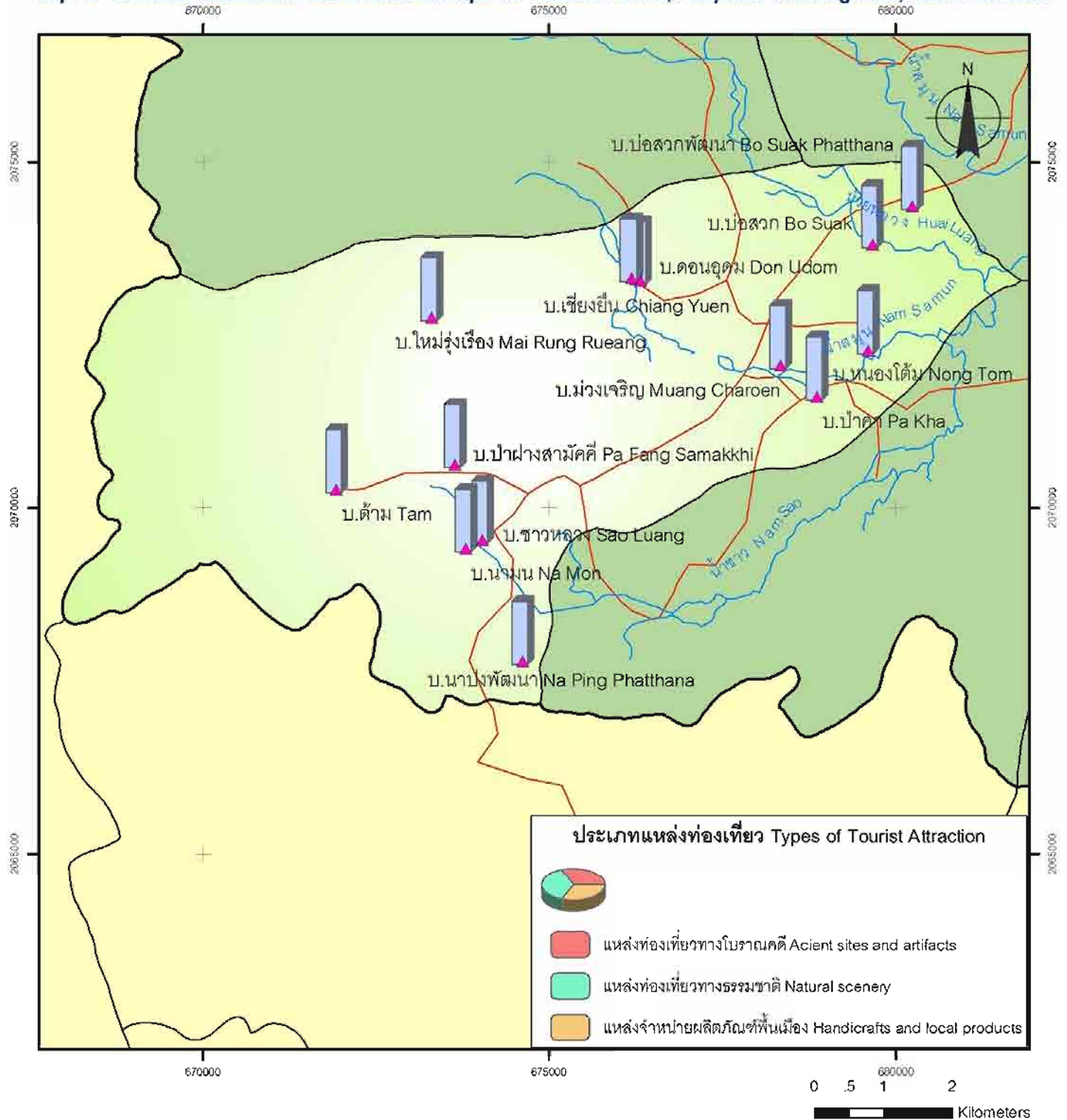

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลสุก อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Suak, Amphoe Mueang Nan, Nan Province

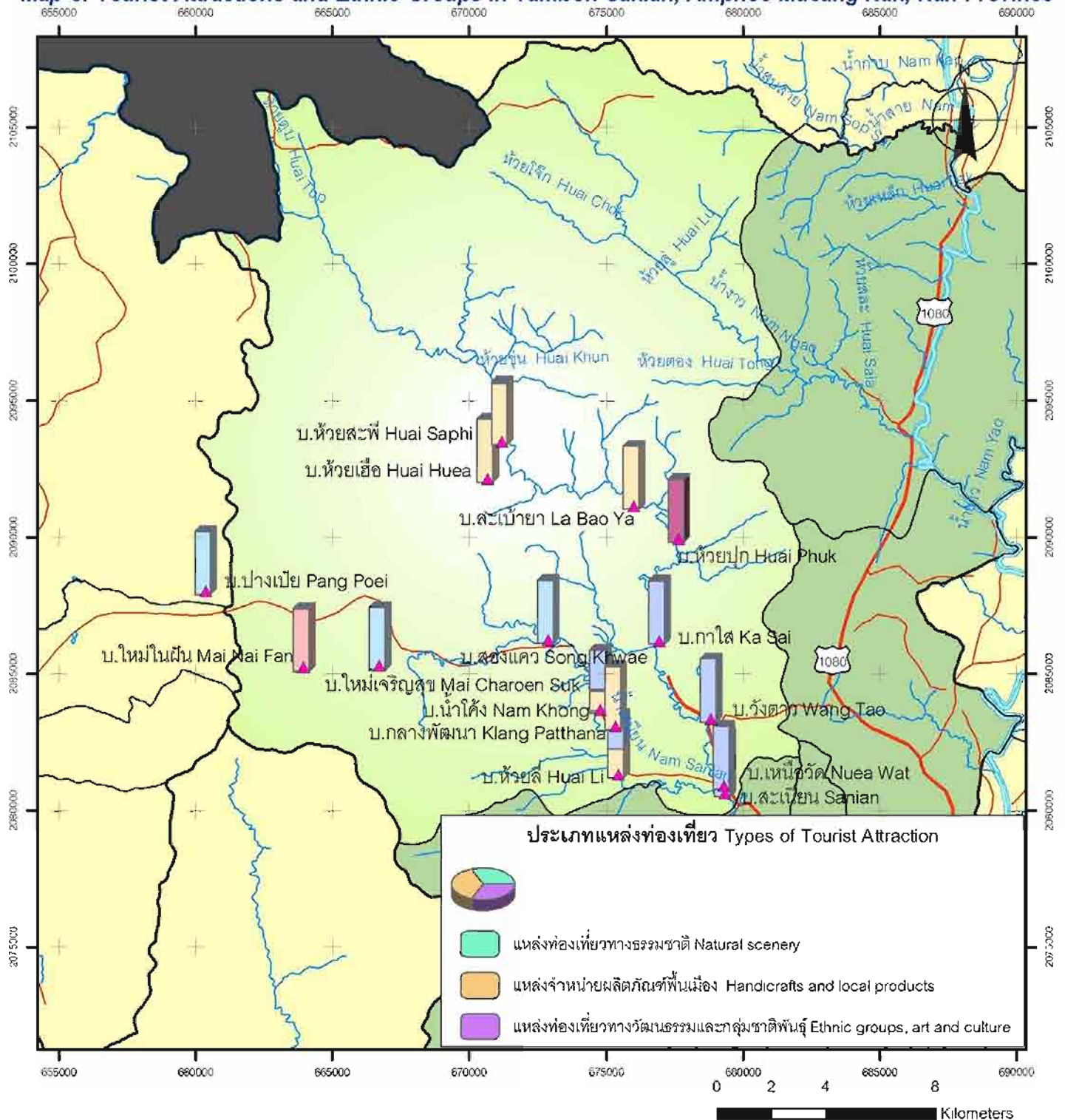

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลสะเนียน อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Sanian, Amphoe Mueang Nan, Nan Province

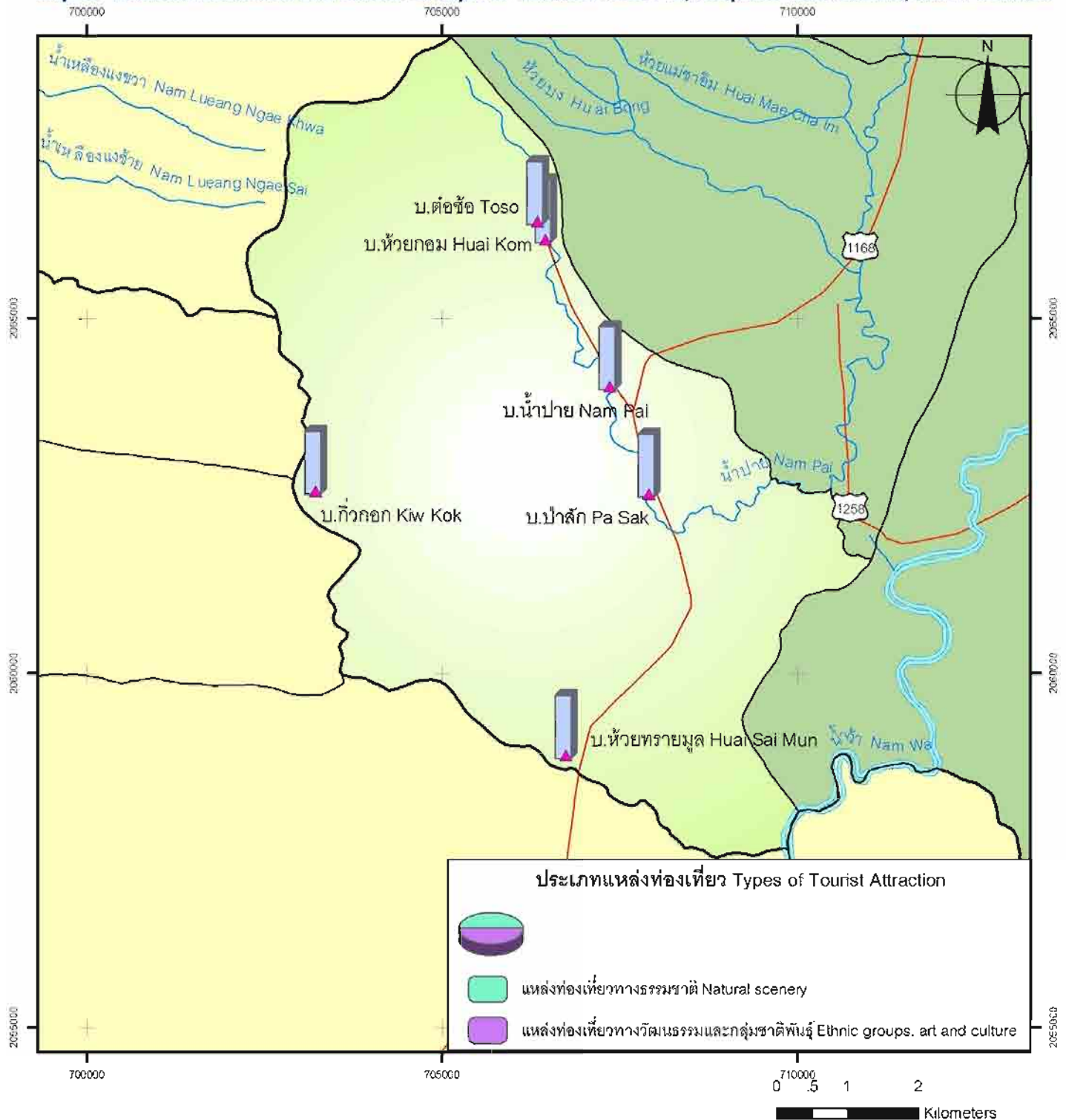

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลน้ำปาย อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Nam Pai, Amphoe Mae Charim, Nan Province

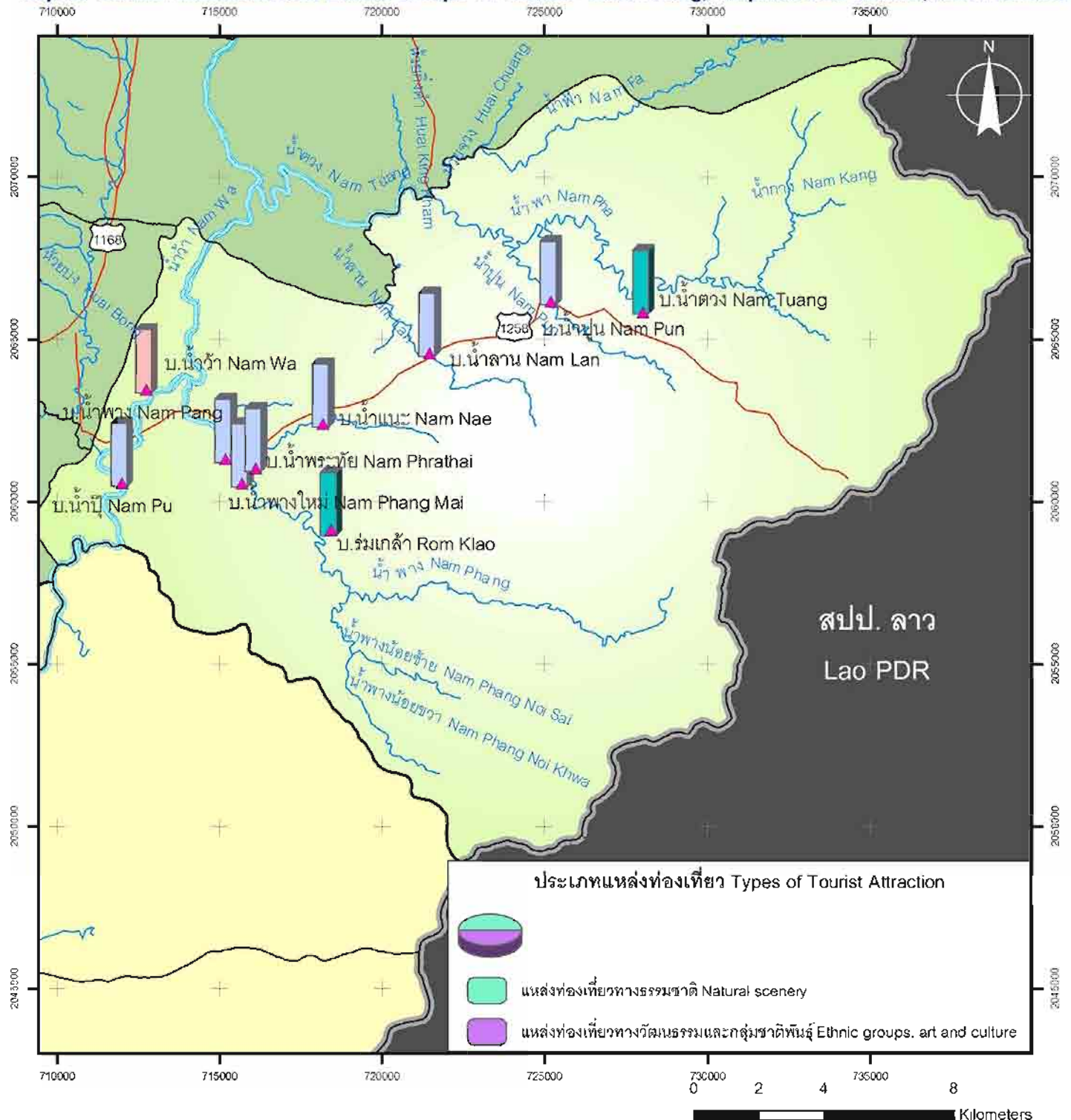

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลน้ำปาง อำเภอมะจ๋ม จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Nam Phang, Amphoe Mae Charim, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลน้ำปาง Tambon Nam Phang
- อำเภอมะจ๋ม Amphoe Mae Charim
- จังหวัดน่าน Nan Province

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

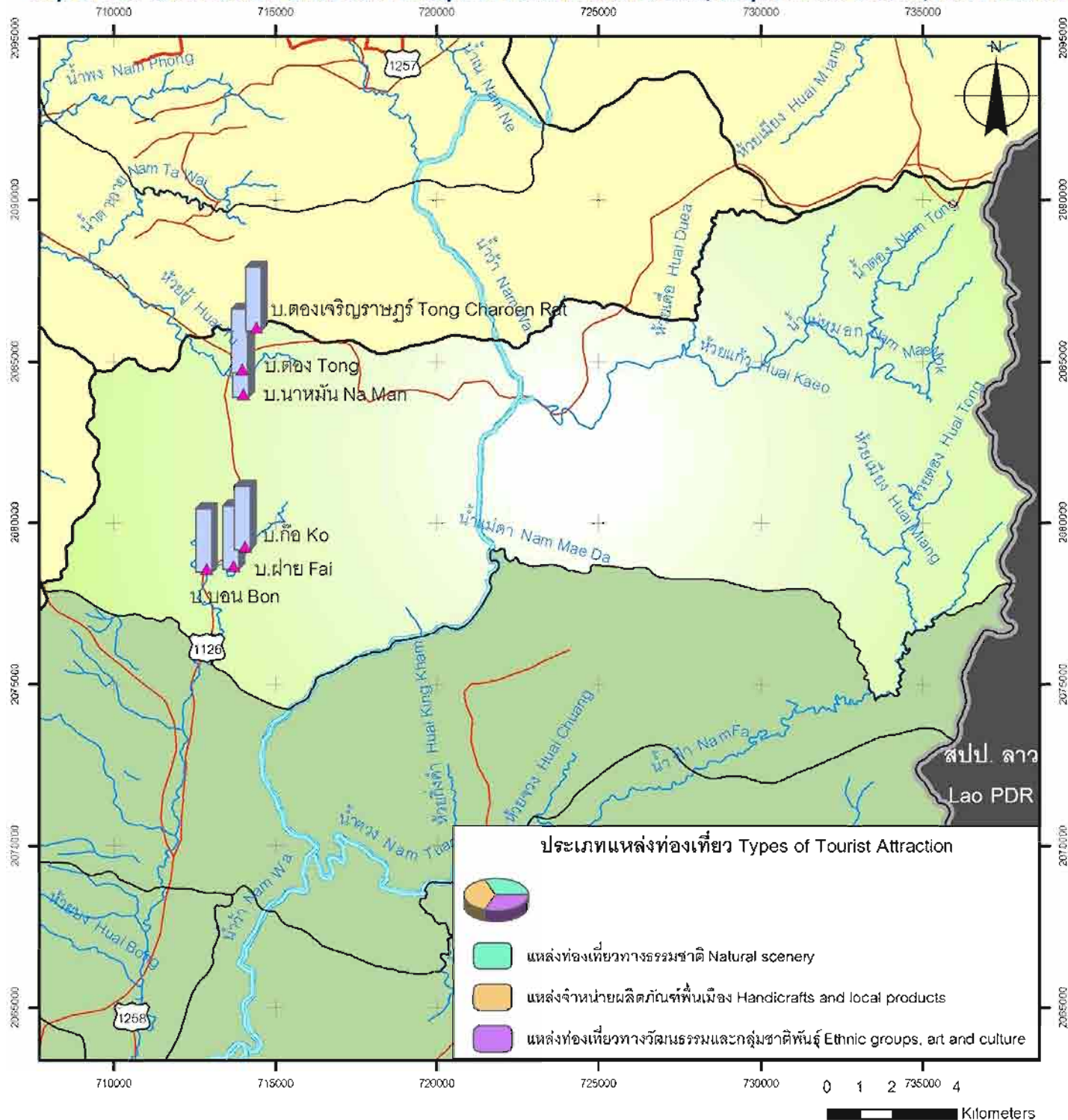
- คนเมือง (ยวน) Khon Mueang (Yuan)
- ม้ง (แม้ว) Hmong (Maeo)
- มัล-ไปร (ลัวะ ถิ่น) Mai-Prai (Lua', Thin)

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลแม่จริม อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน

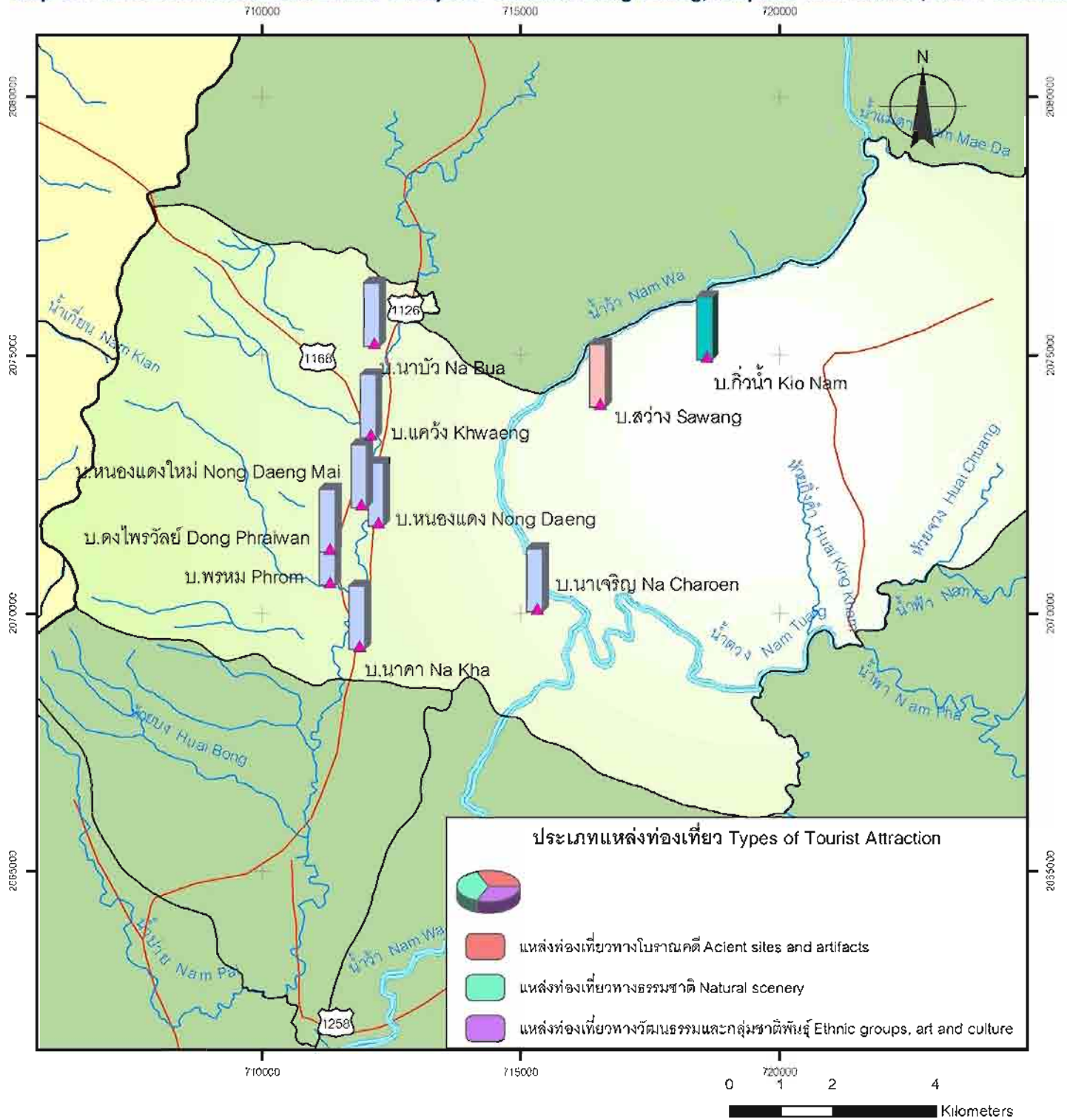

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Mae Charim, Amphoe Mae Charim, Nan Province

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Nong Daeng, Amphoe Mae Charim, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลหนองแดง Tambon Nong Daeng
- อำเภอแม่จริม Amphoe Mae Charim
- จังหวัดน่าน Nan Province

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

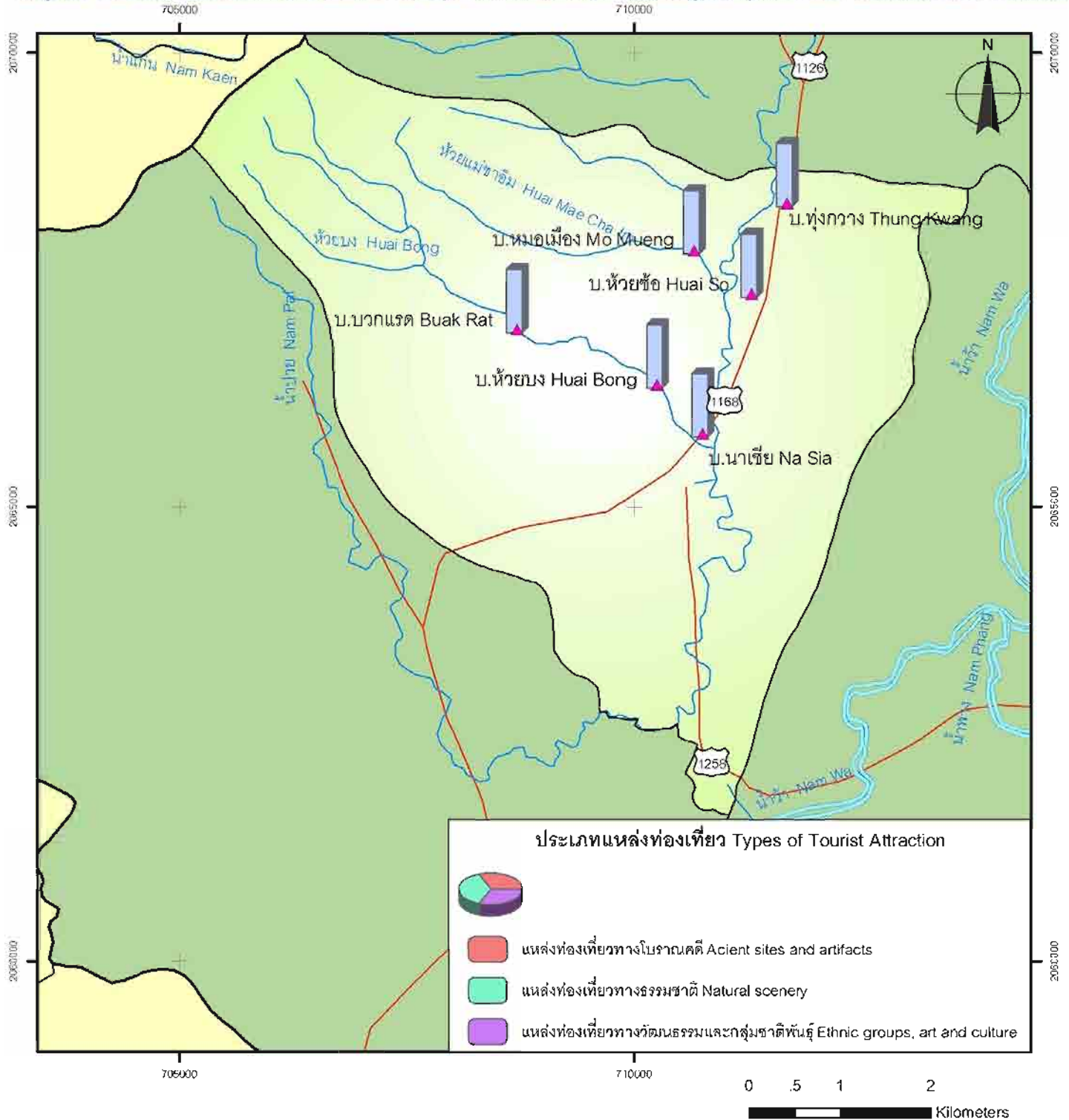
- คนเมือง (ยวน) Khon Mueang (Yuan)
- ม้ง (แม้ว) Hmong (Maeo)
- มัล-ปไร (ลัวะ ถิ่น) Mal-Prai (Lua', Thin)

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลหมอเมือง อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Mo Mueang, Amphoe Mae Charim, Nan Province

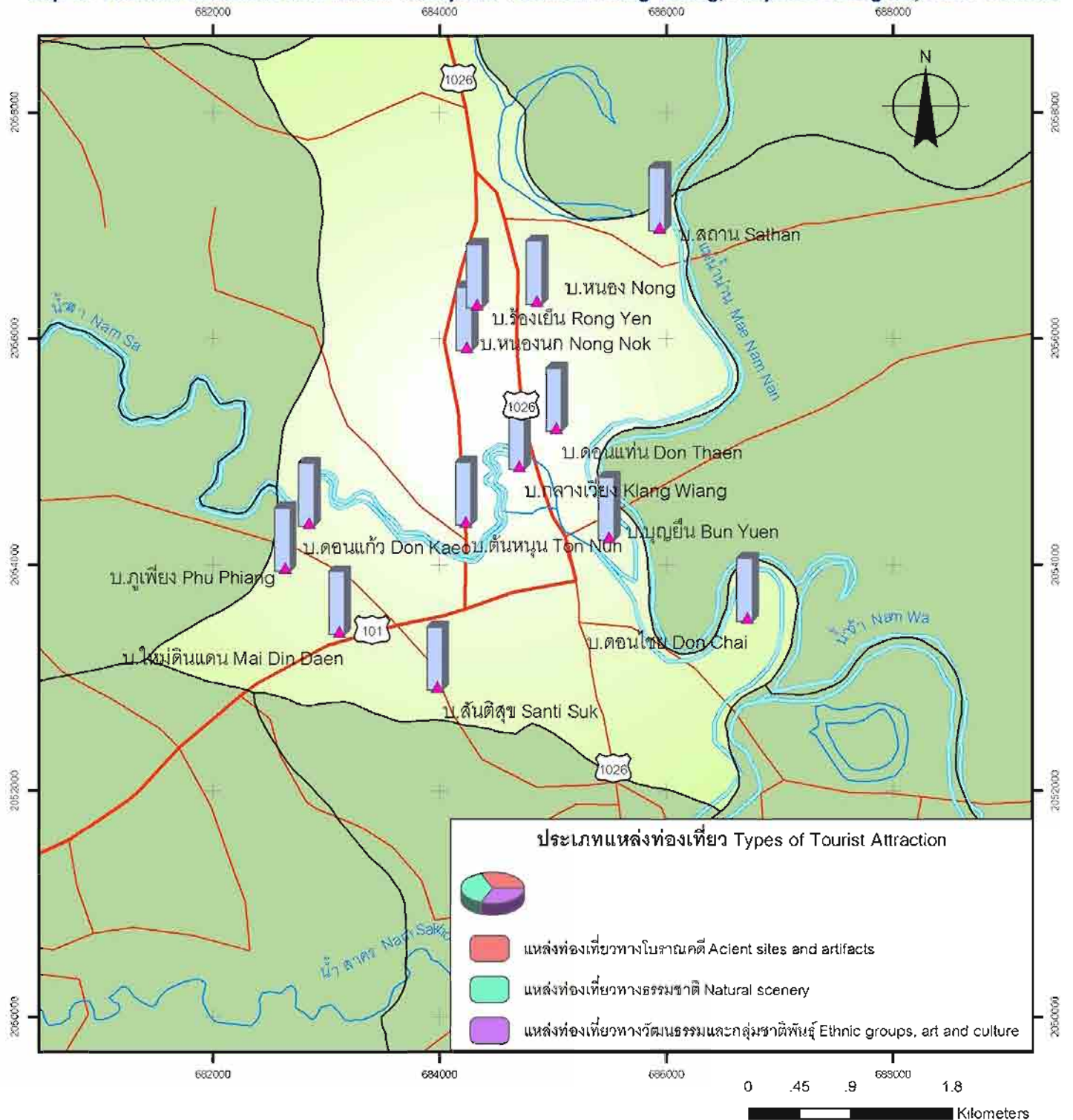

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลกลางเวียง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Klang Wiang, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

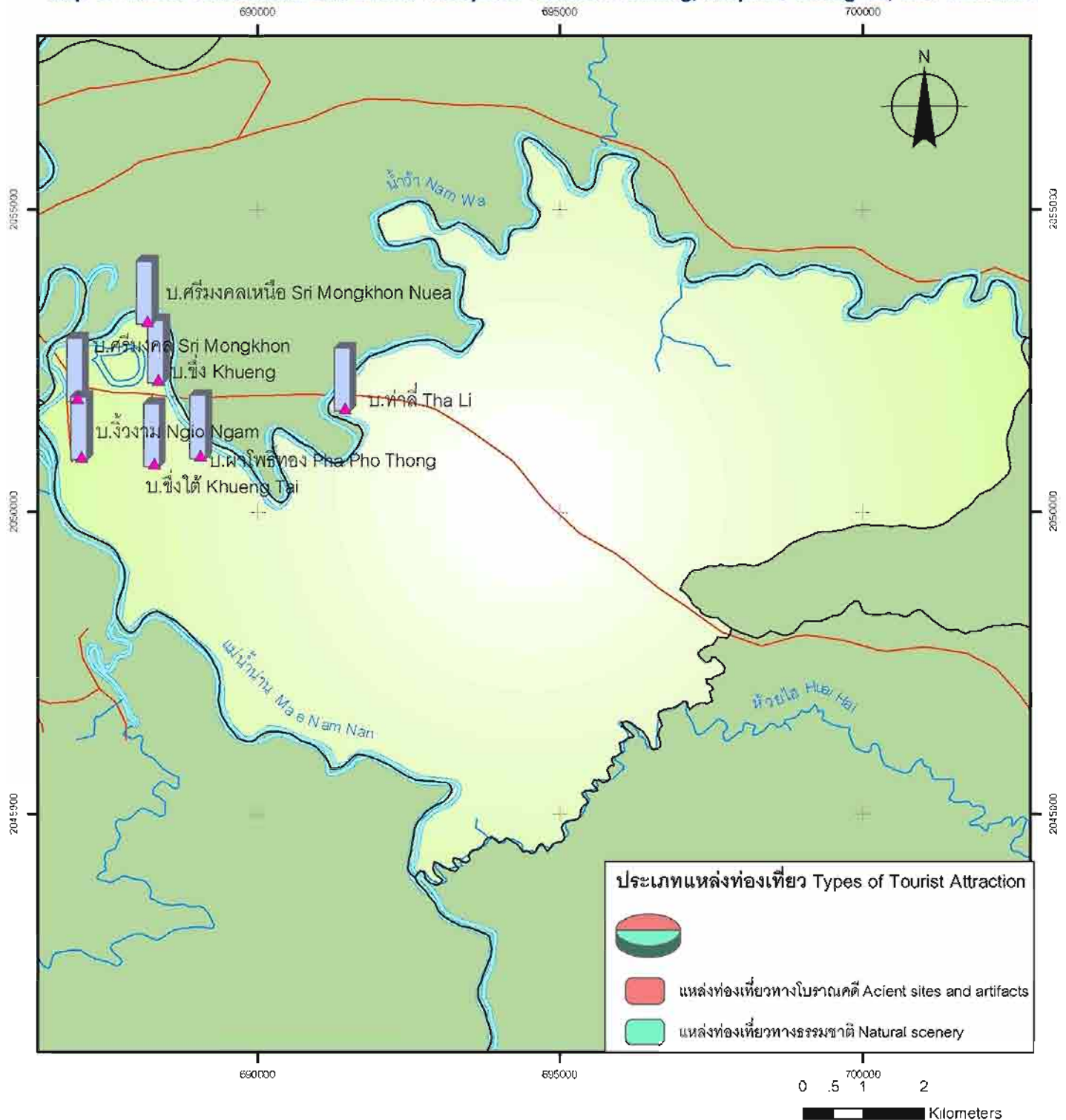

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลซำ อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

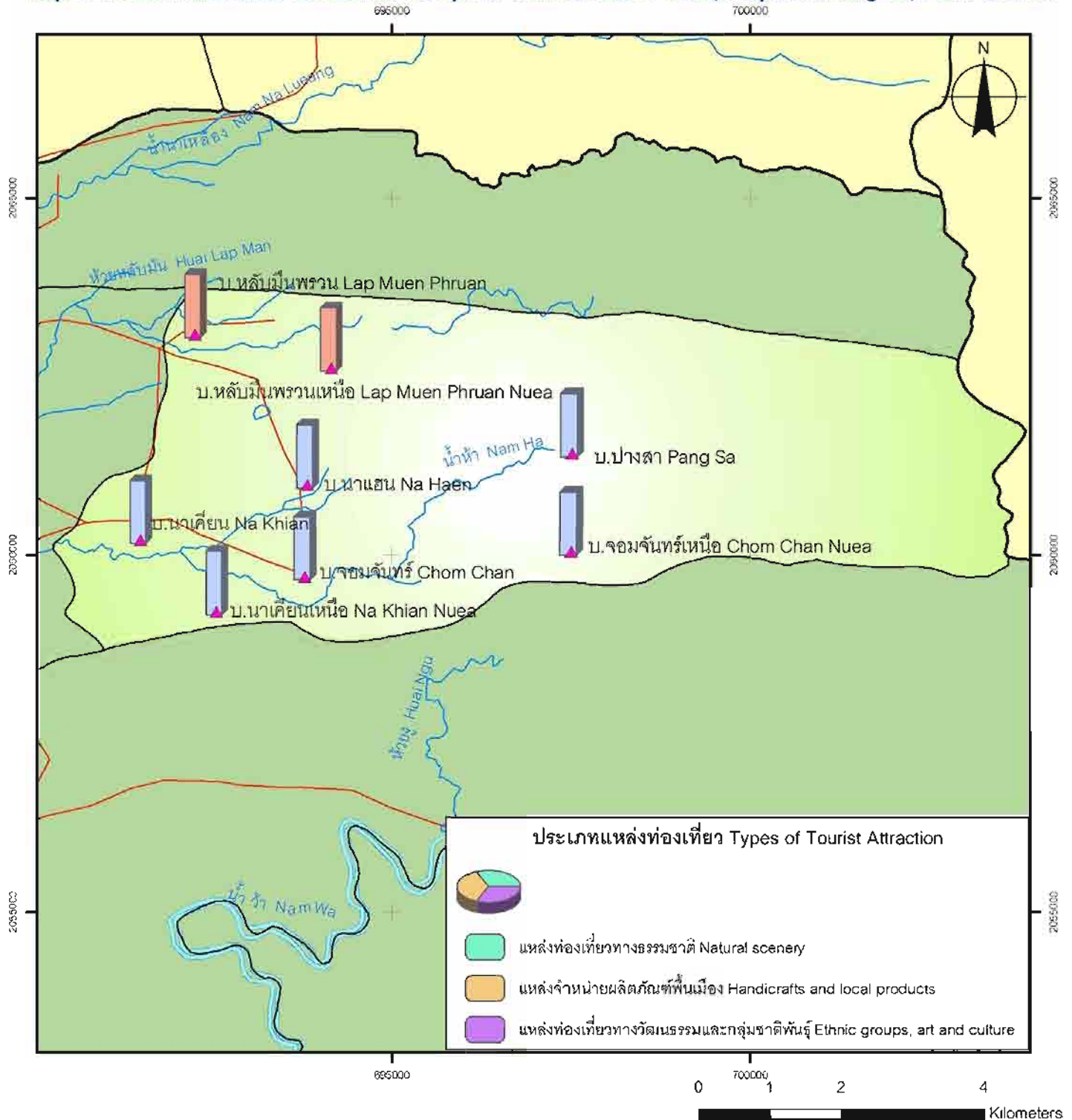

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Khueng, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Chom Chan, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

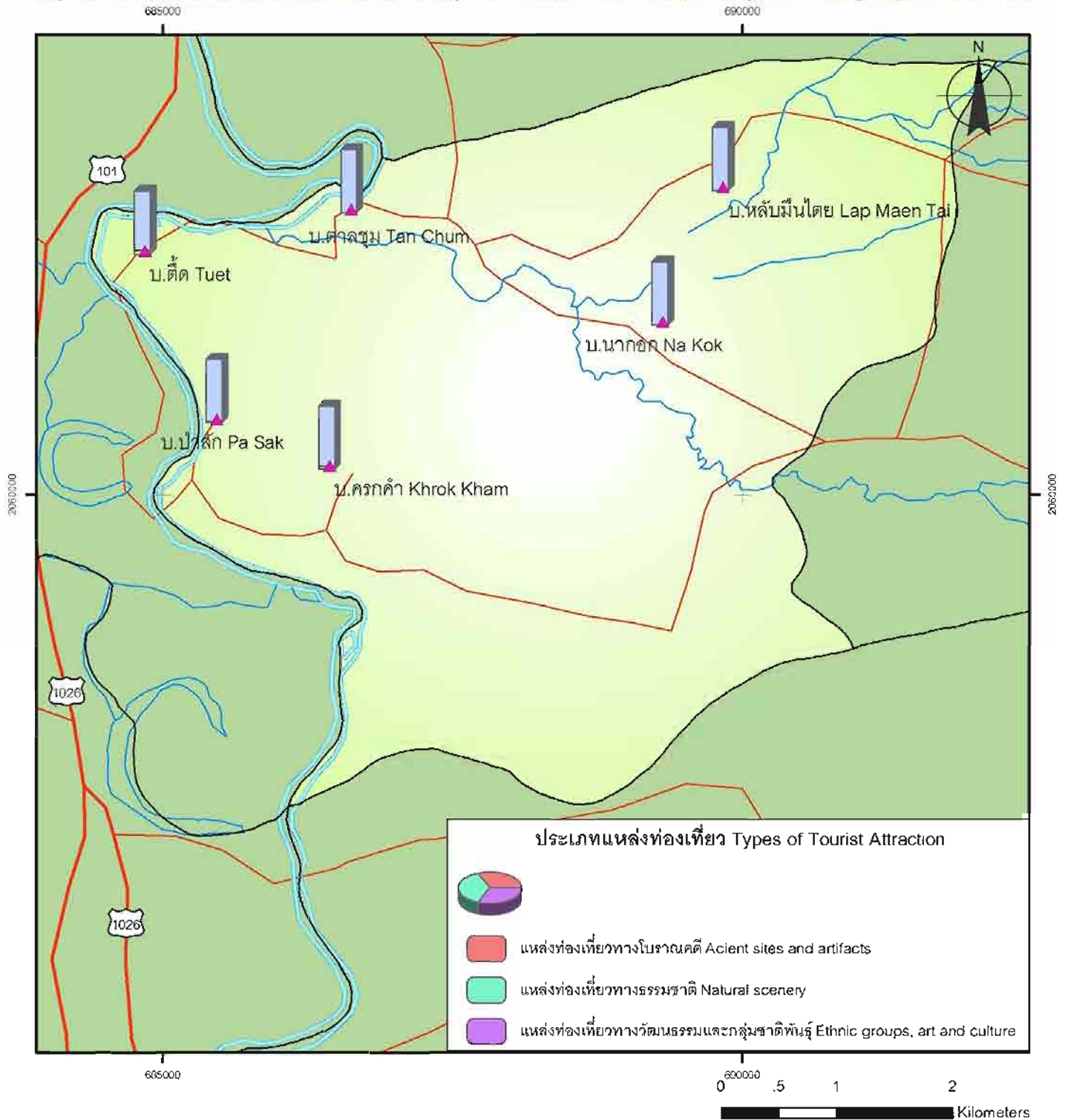

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลตาลชุม อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Tan Chum, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

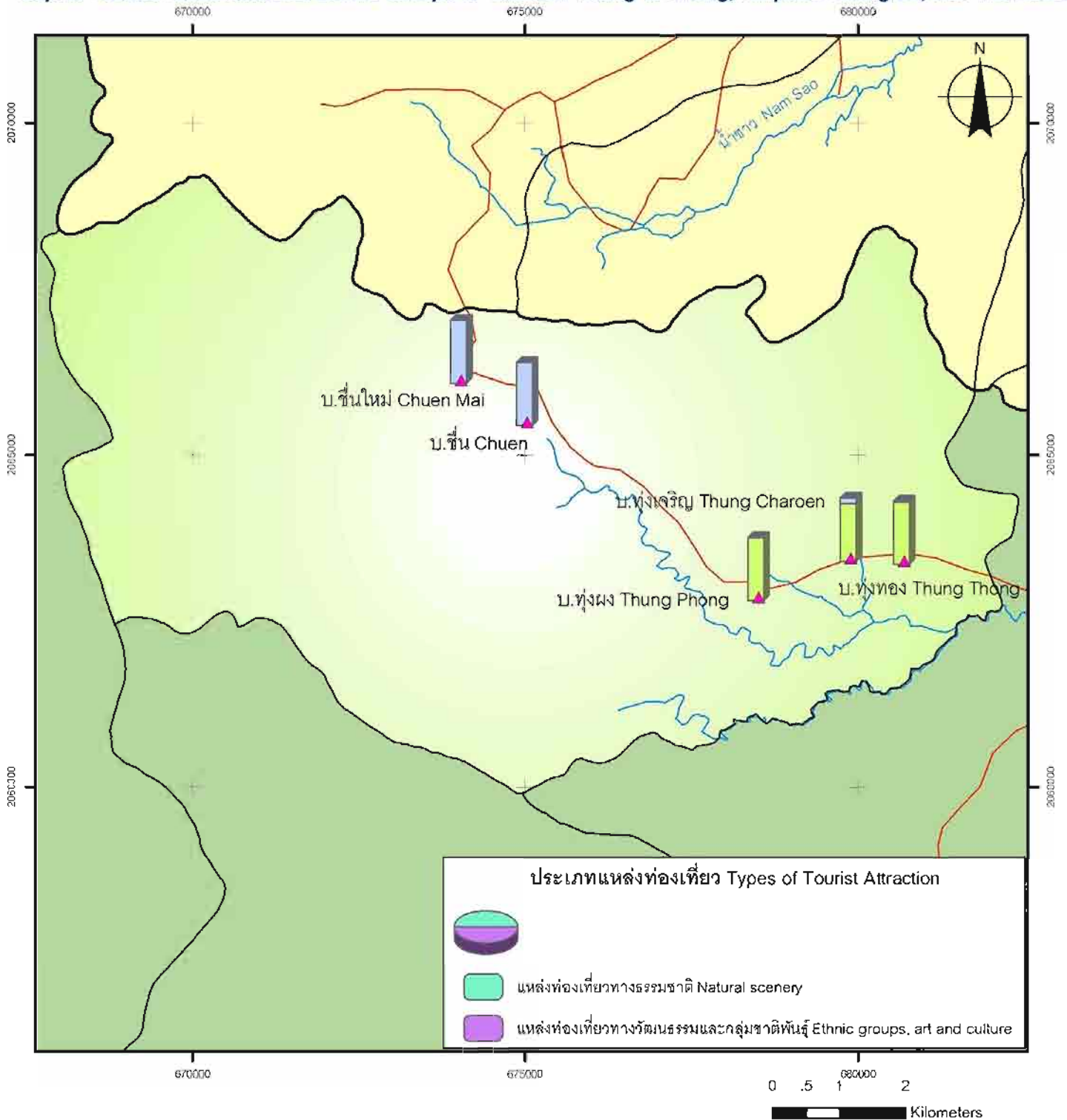
- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลตาลชุม Tambon Tan Chum
- อำเภอเวียงสา Amphoe Wiang Sa
- จังหวัดน่าน Nan Province

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลทุ่งศรีทอง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Thung Si Thong, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

- ▲ หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลทุ่งศรีทอง Tambon Thung Si Thong
- อำเภอเวียงสา Amphoe Wiang Sa
- จังหวัดน่าน Nan Province

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

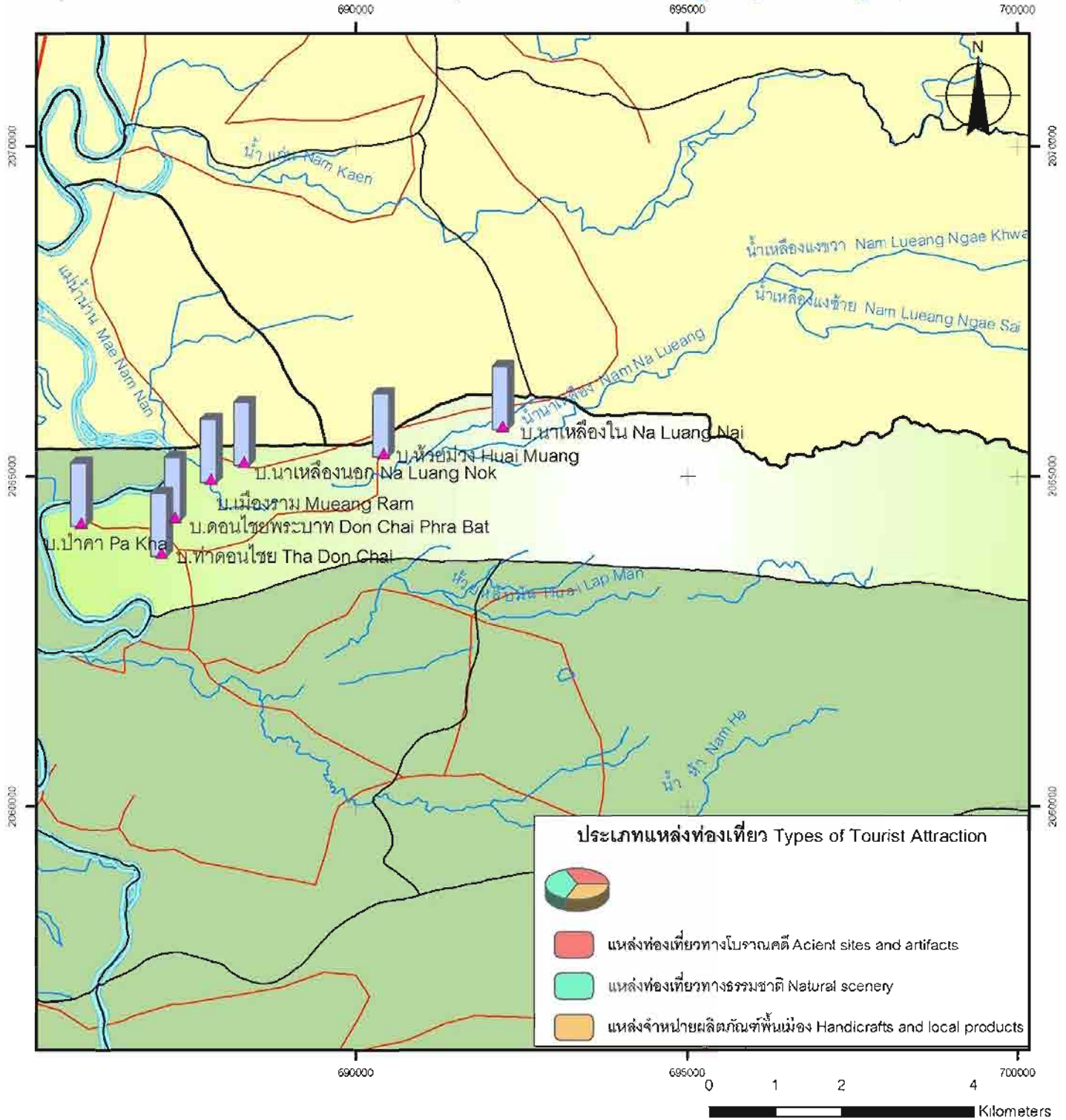
- คนเมือง (ยวน) Khon Mueang (Yuan)
- ลาว Lao

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลนาเลียง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Na Lueang, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

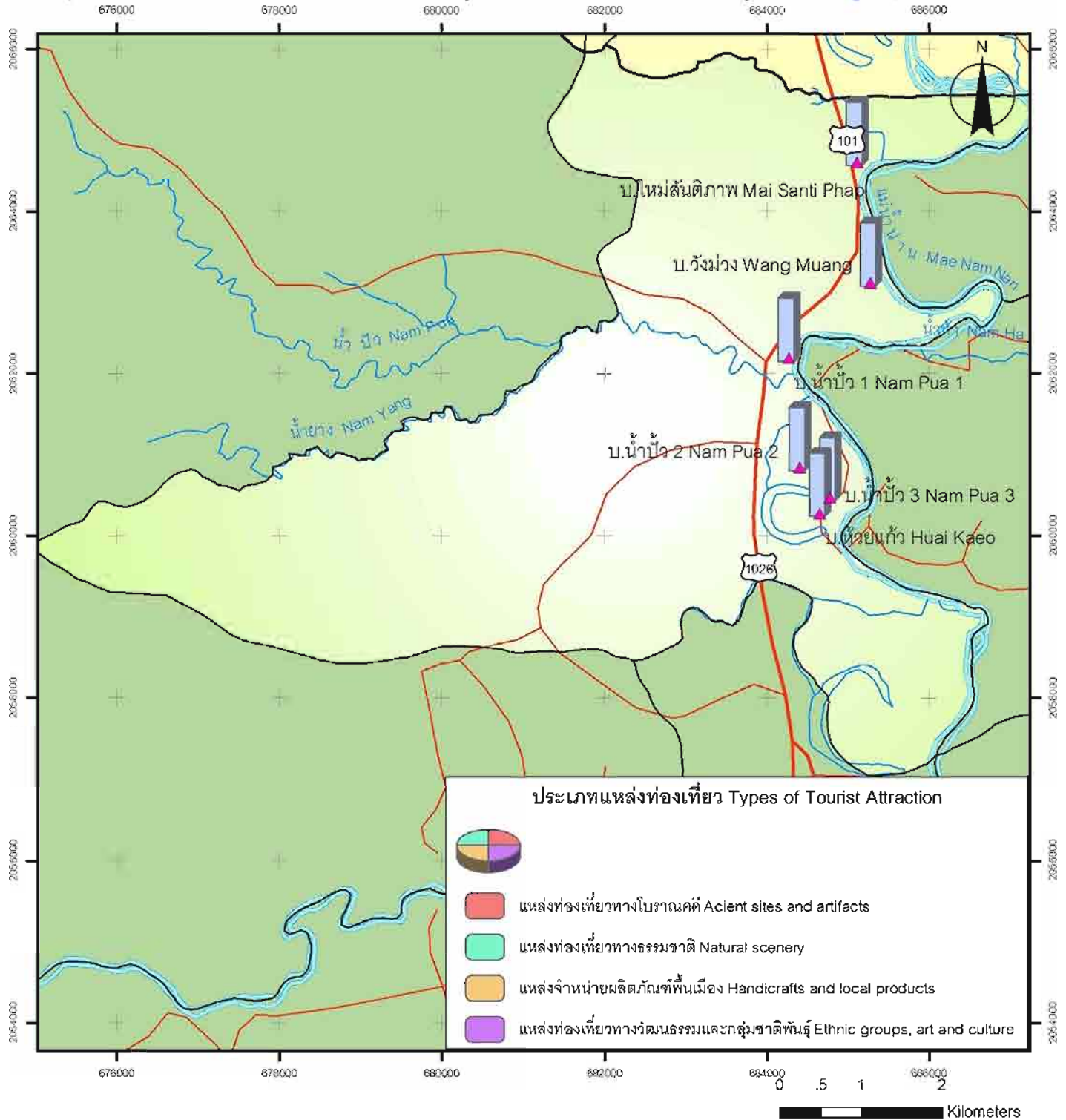

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลน้ำบัว อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Nam Pua, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

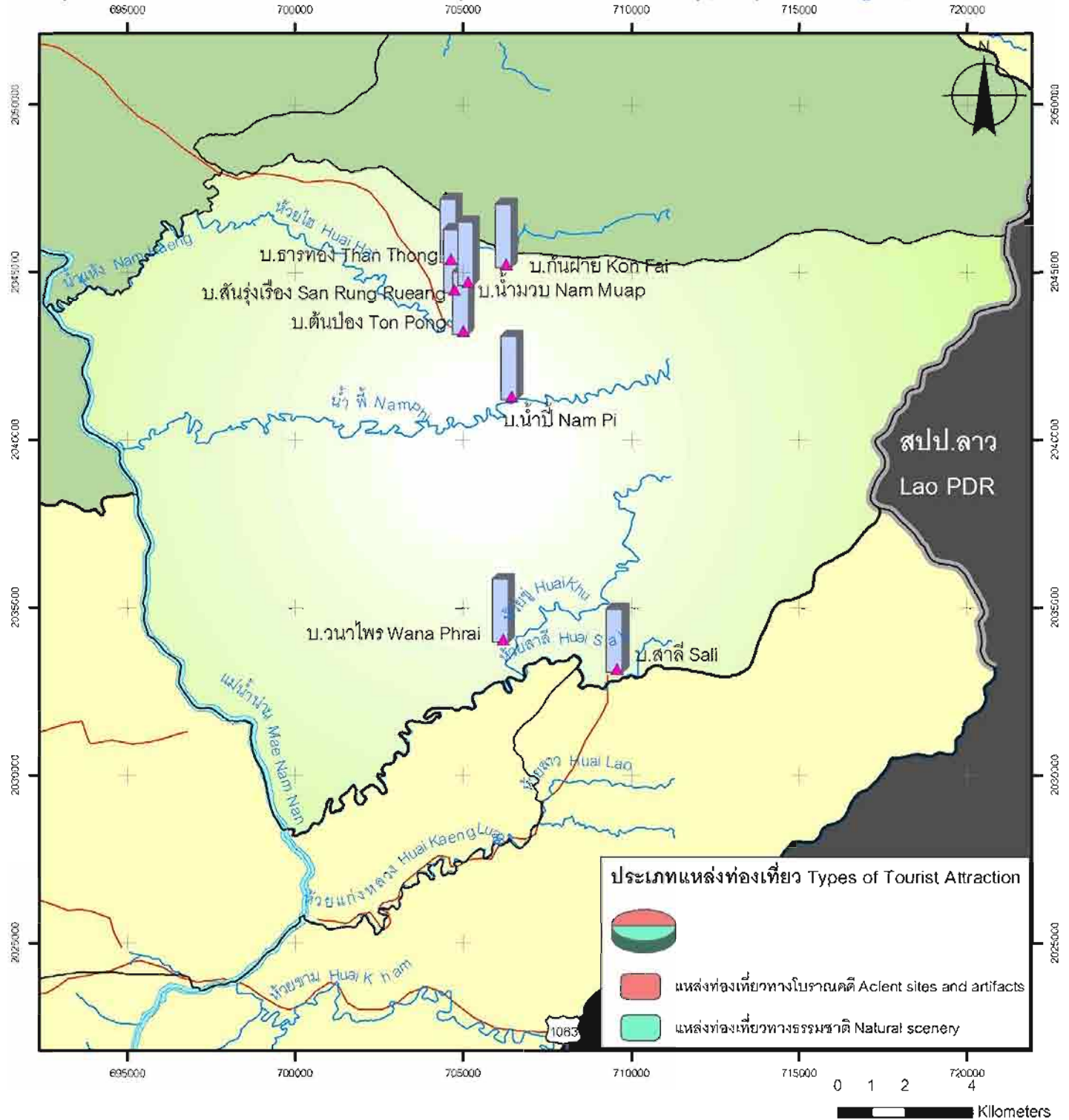

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลน้ำมวบ อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Nam Muap, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

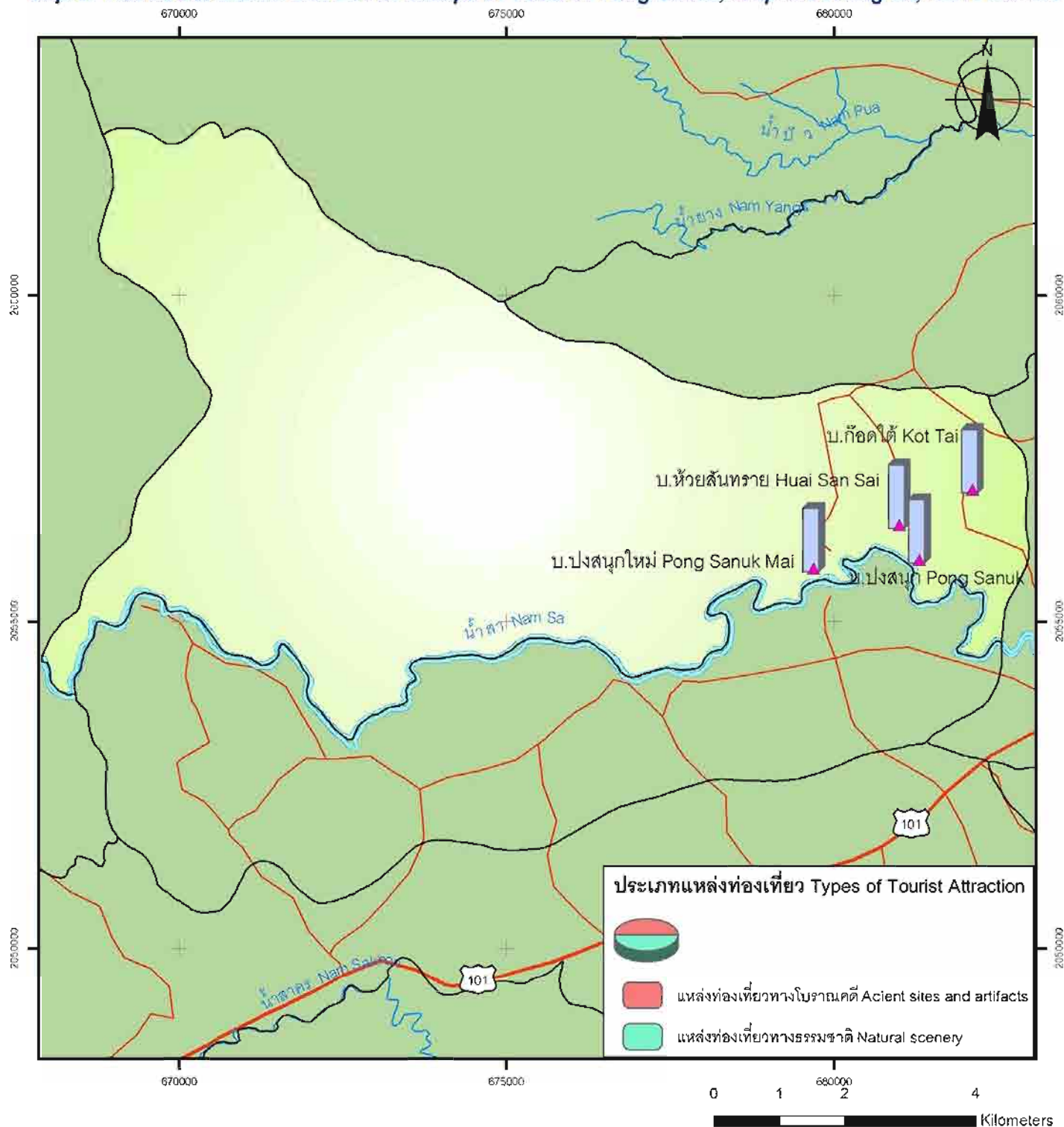

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลปงสนุก อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Pong Sanuk, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

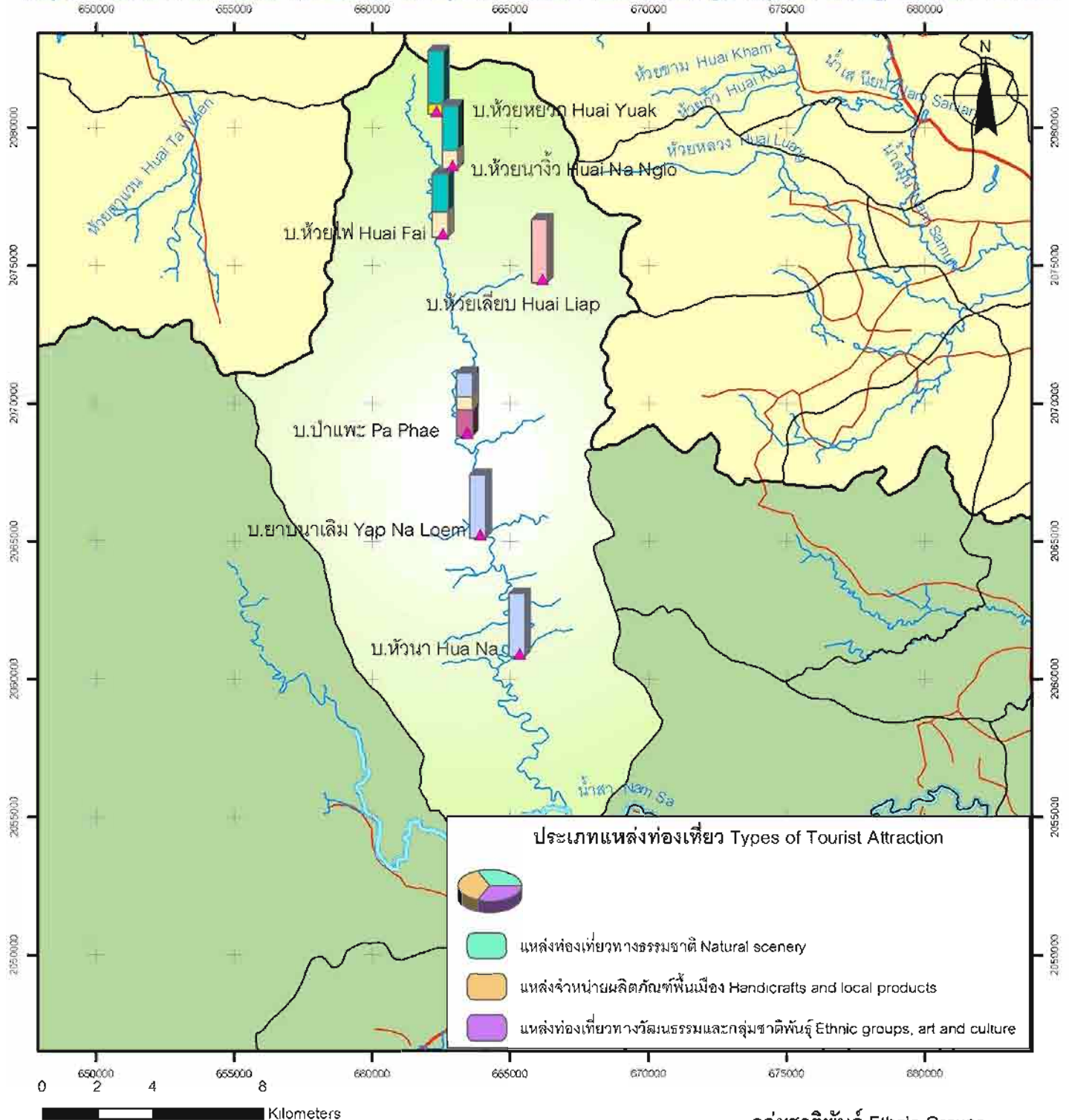

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลแม่ชะนิง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Mae Khaning, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

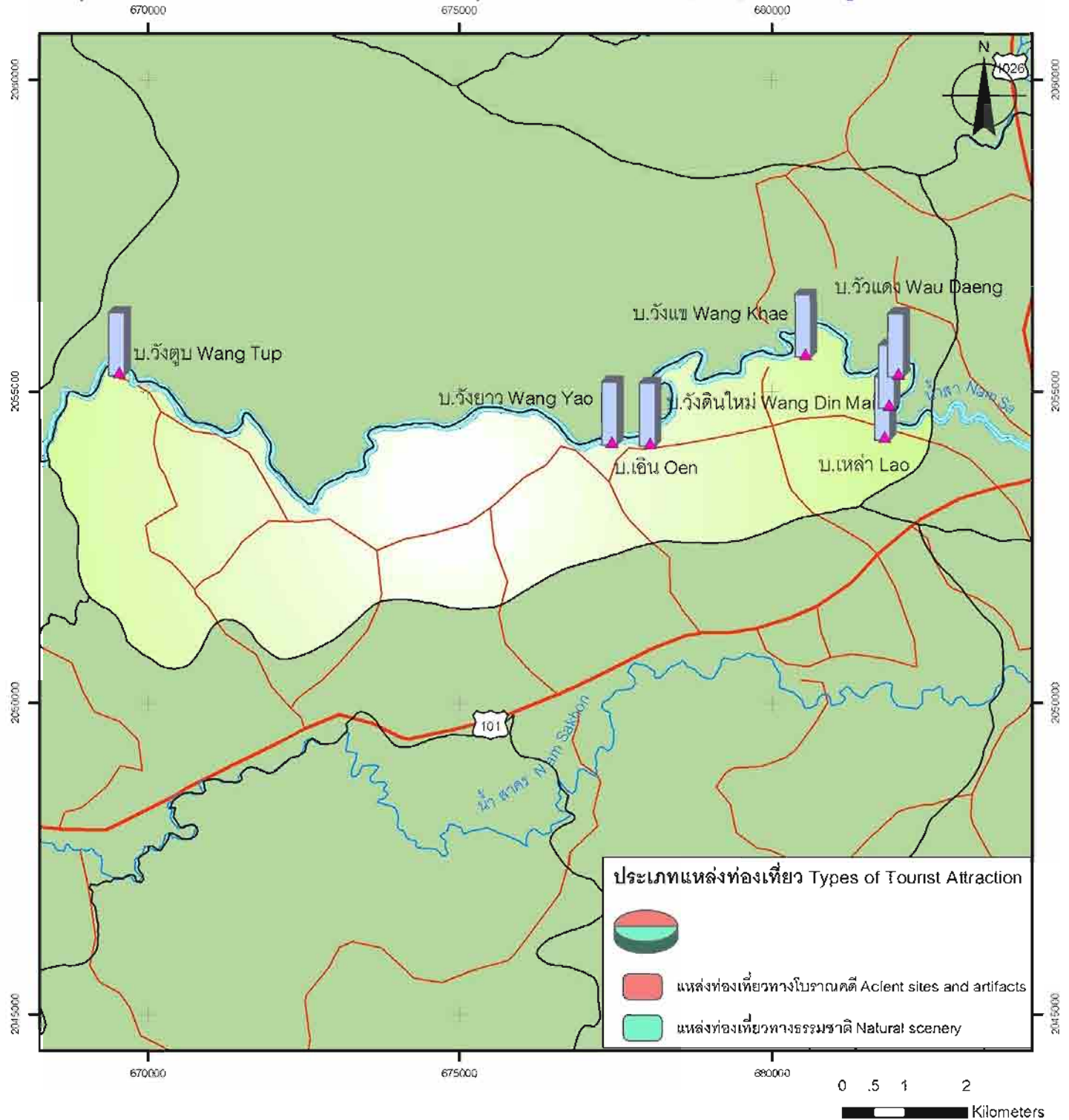

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลแม่สา อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Mae Sa, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

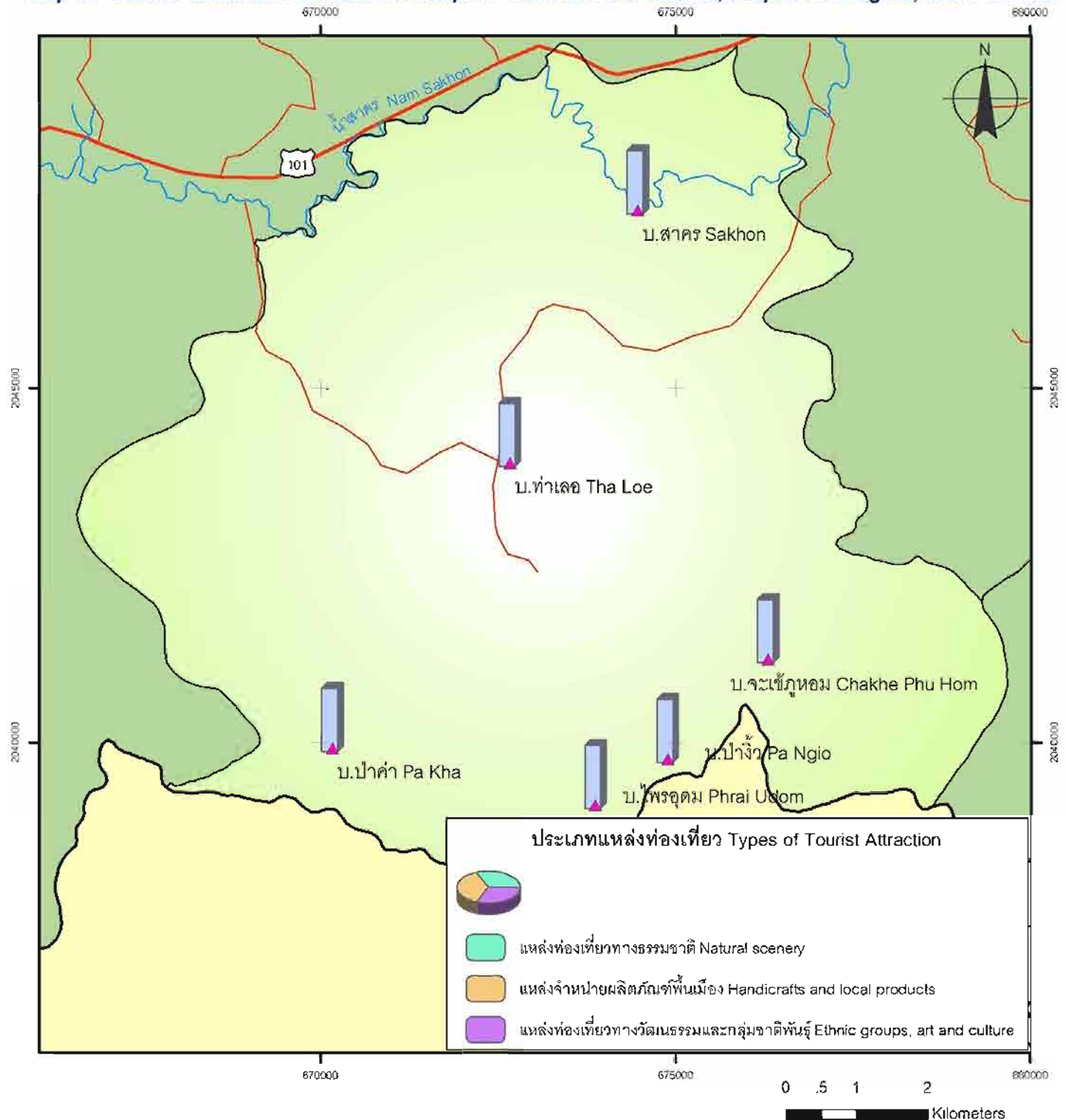

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลแม่สาคร อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Mae Sakhon, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

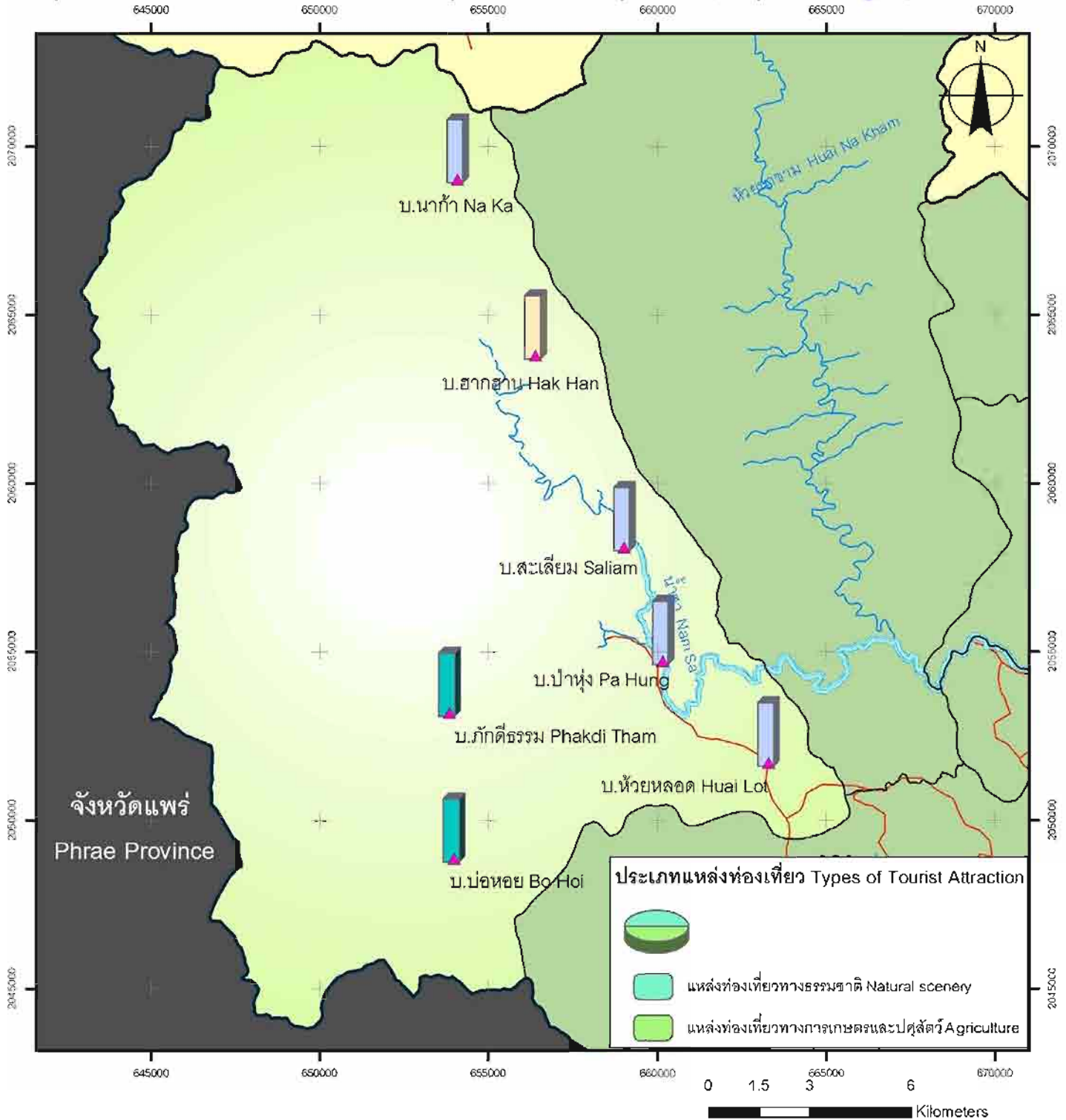

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลยาบหัวนา อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Yap Hua Na, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

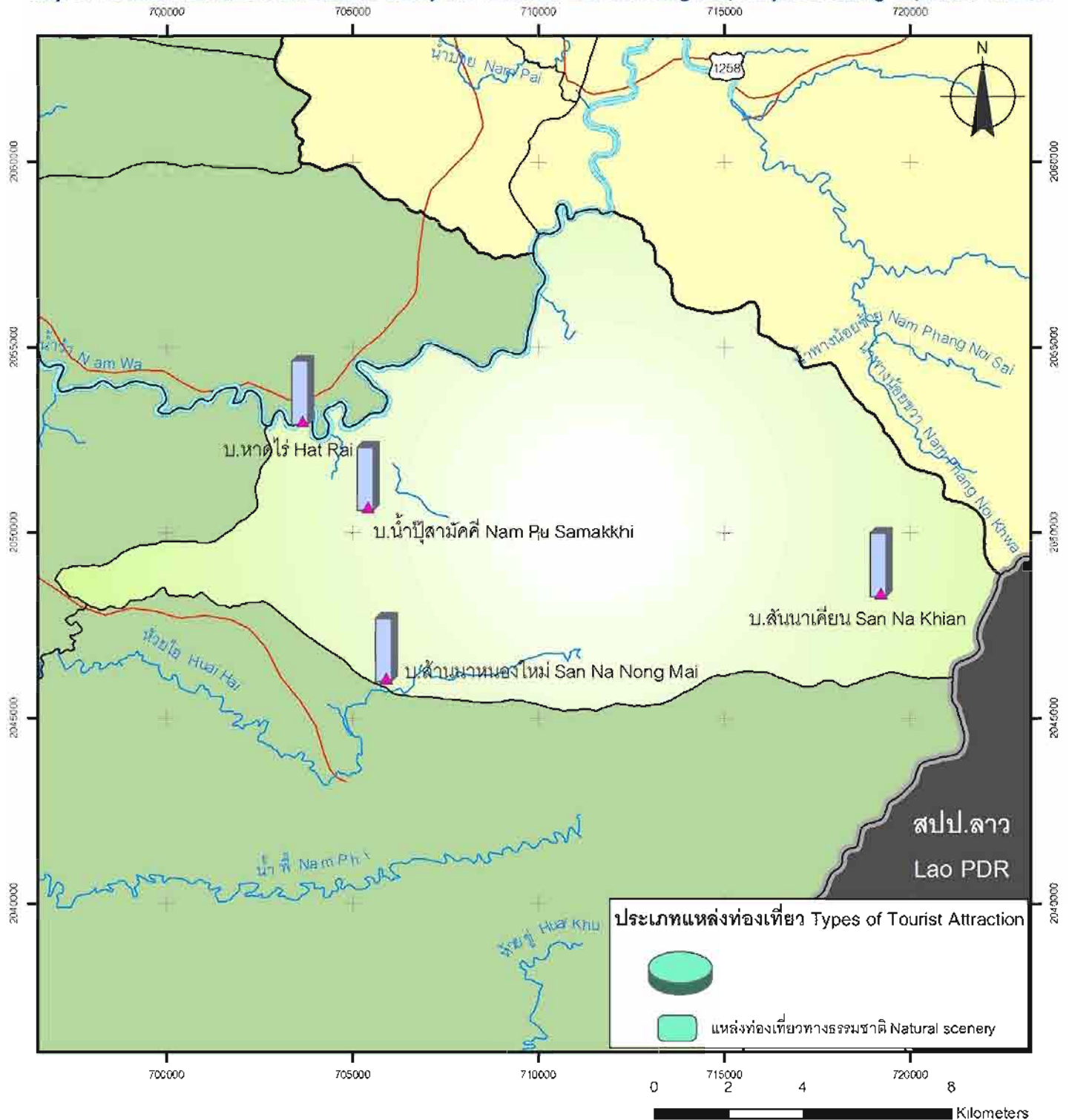

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ตำบลลำนาหนองใหม่ อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Lan Na Nong Mai, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

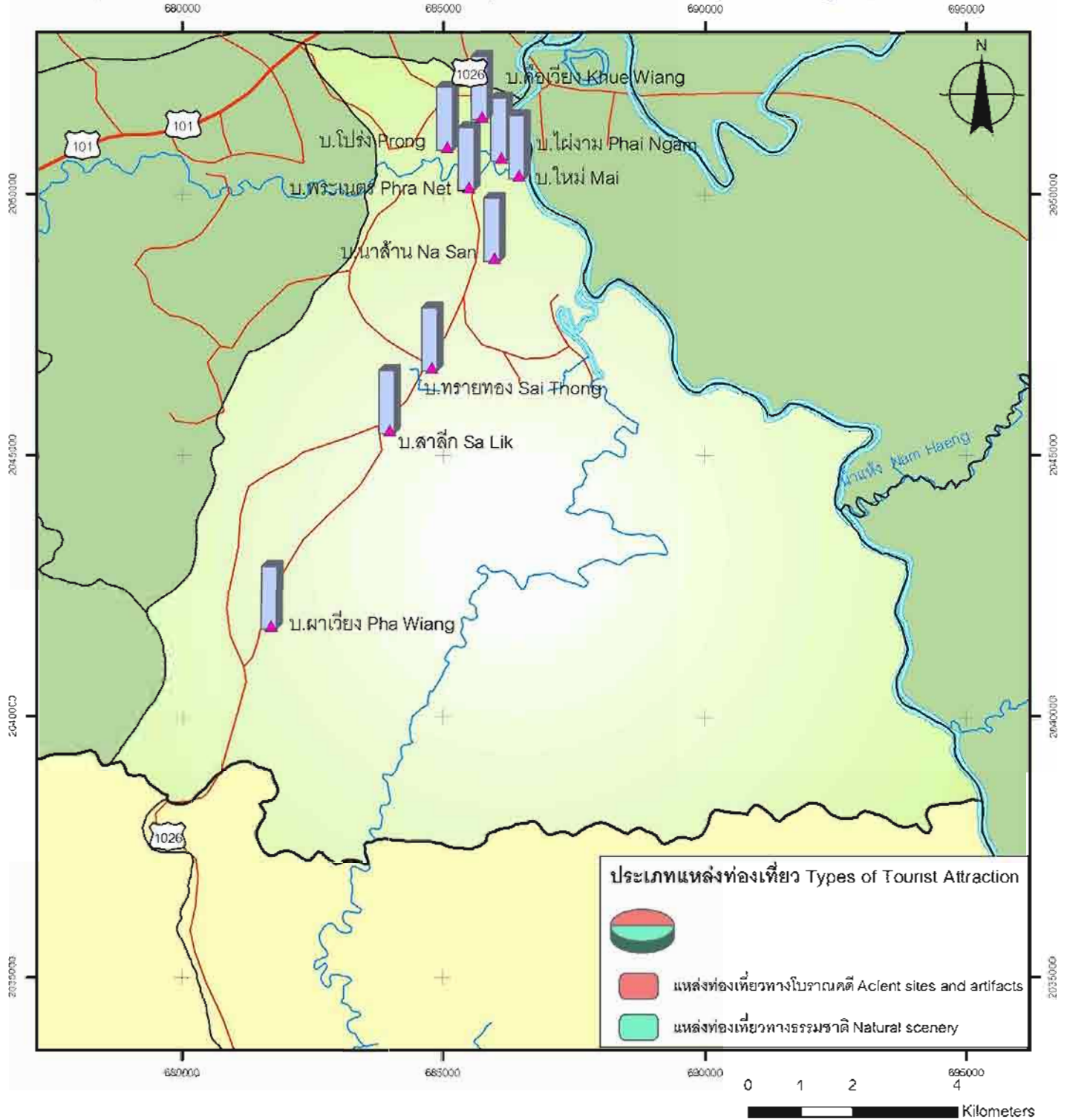

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลสัน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon San, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

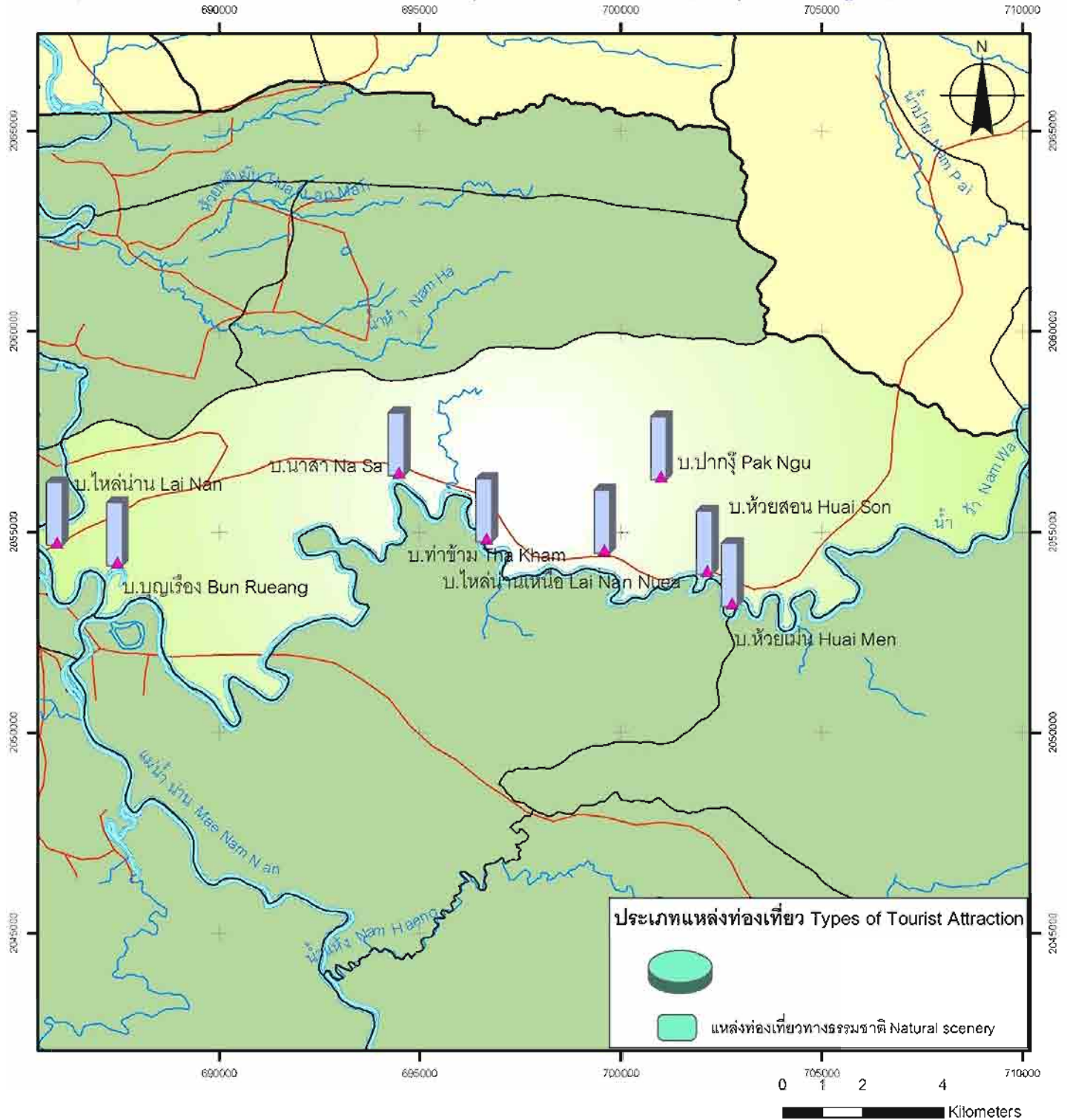

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลไหล่น่าน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Lai Nan, Amphoe Wiang Sa, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลไหล่น่าน Tambon Lai Nan
- อำเภอเวียงสา Amphoe Wiang Sa
- จังหวัดน่าน Nan Province

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

- คนเมือง (ยวน) Khon Mueang (Yuan)

660000 665000 670000 675000 680000 685000

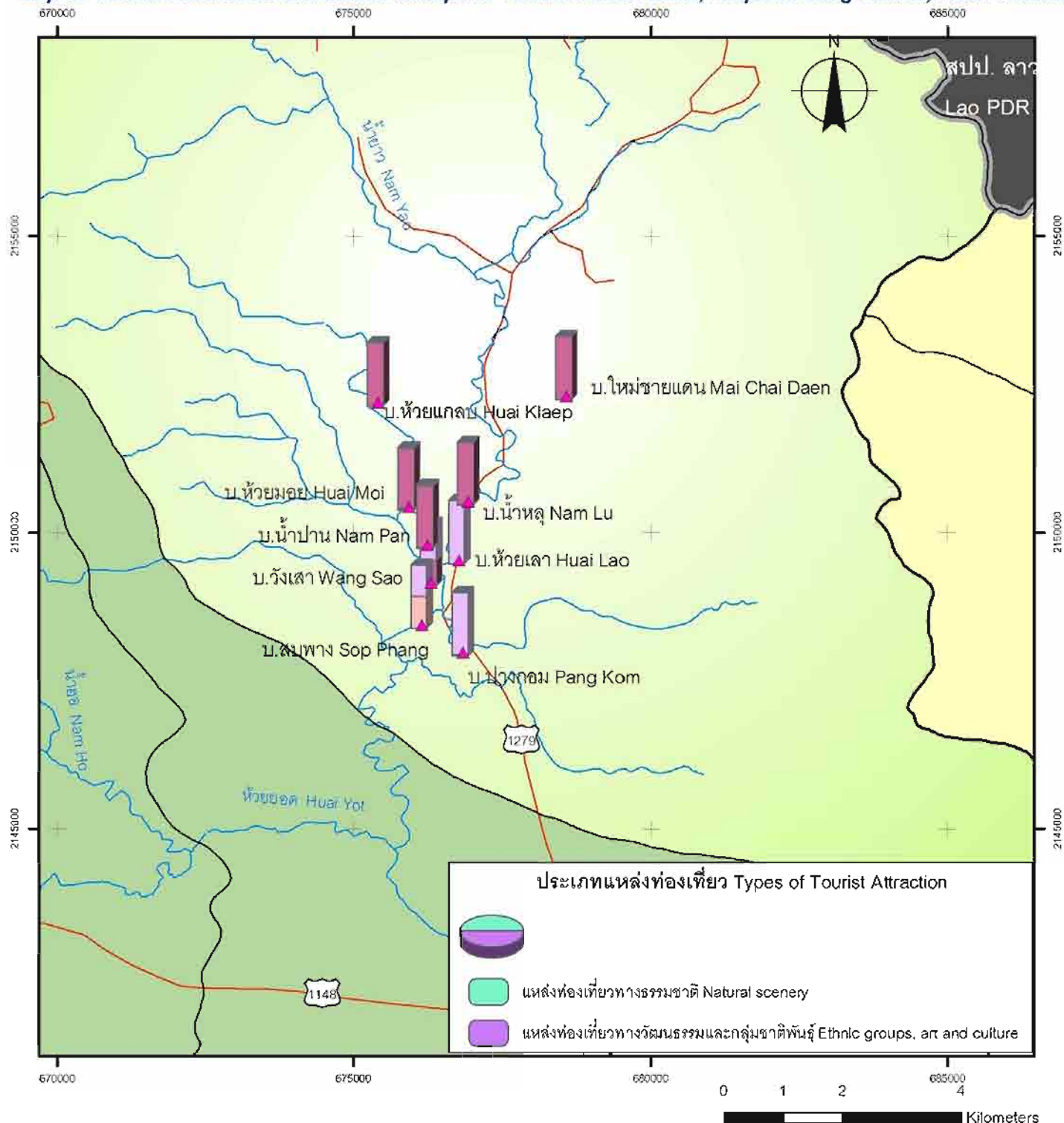

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลชนแดน อำเภอสองแคว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Chon Daen, Amphoe Song Khwae, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

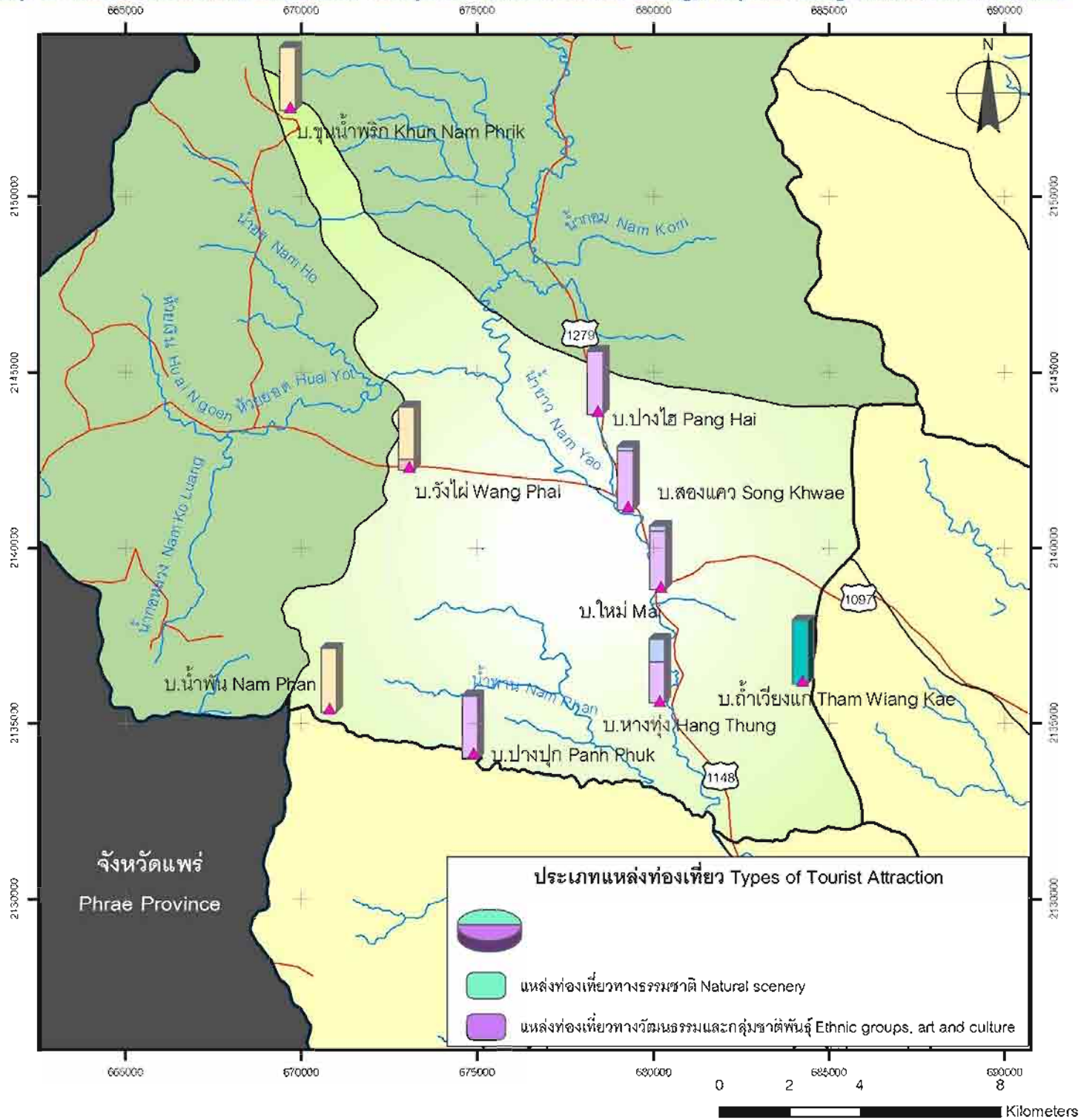
- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลชนแดน Tambon Chon Daen
- อำเภอสองแคว Amphoe Song Khwae
- จังหวัดน่าน Nan Province

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลนาไร่หลวง อำเภอสองแคว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Na Rai Luang, Amphoe Song Khwae, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

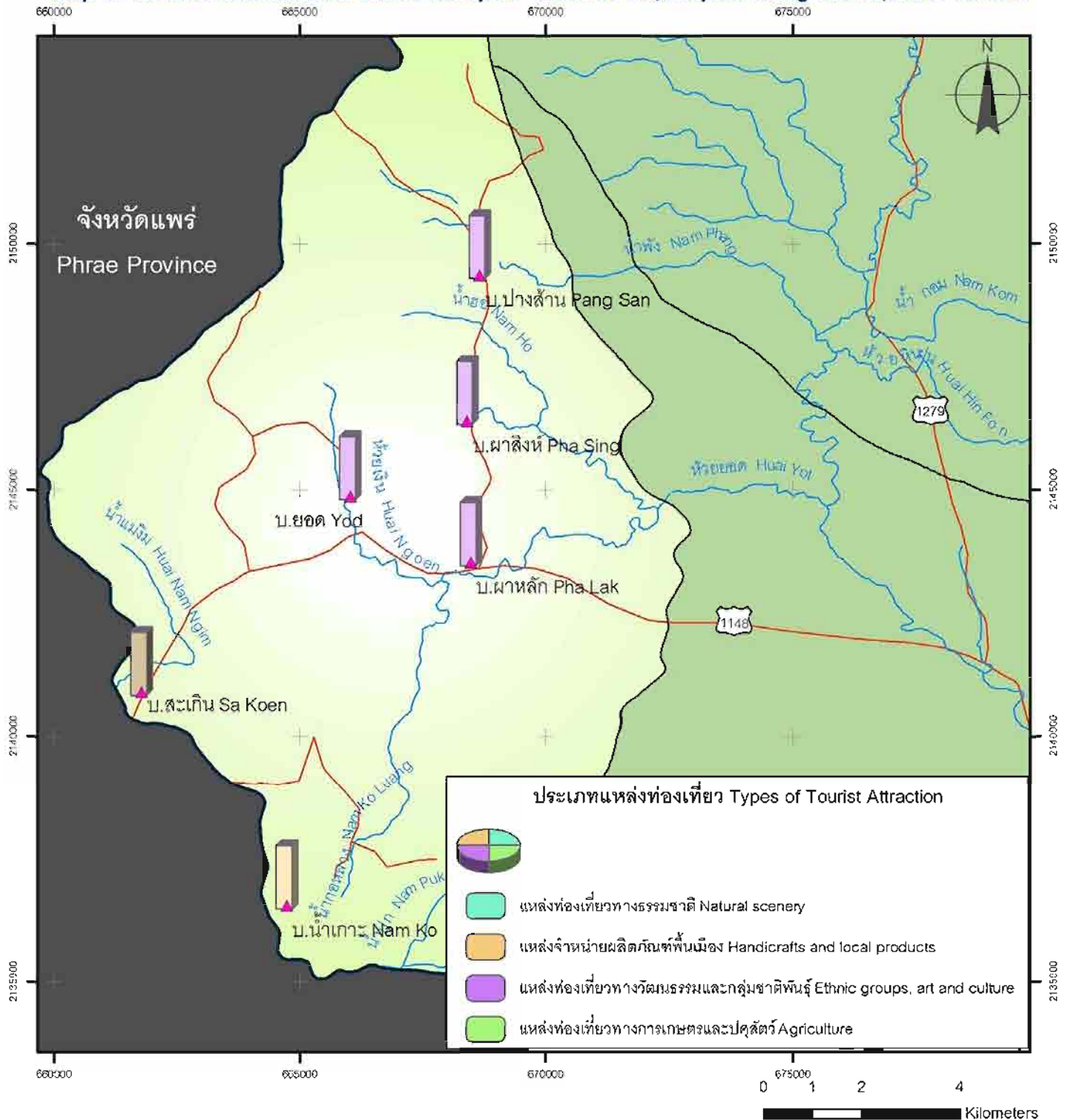
- หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลนาไร่หลวง Tambon Na Rai Luang
- อำเภอสองแคว Amphoe Song Khwae
- จังหวัดน่าน Nan Province

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลยอด อำเภอสองแคว จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Yot, Amphoe Song Khwae, Nan Province

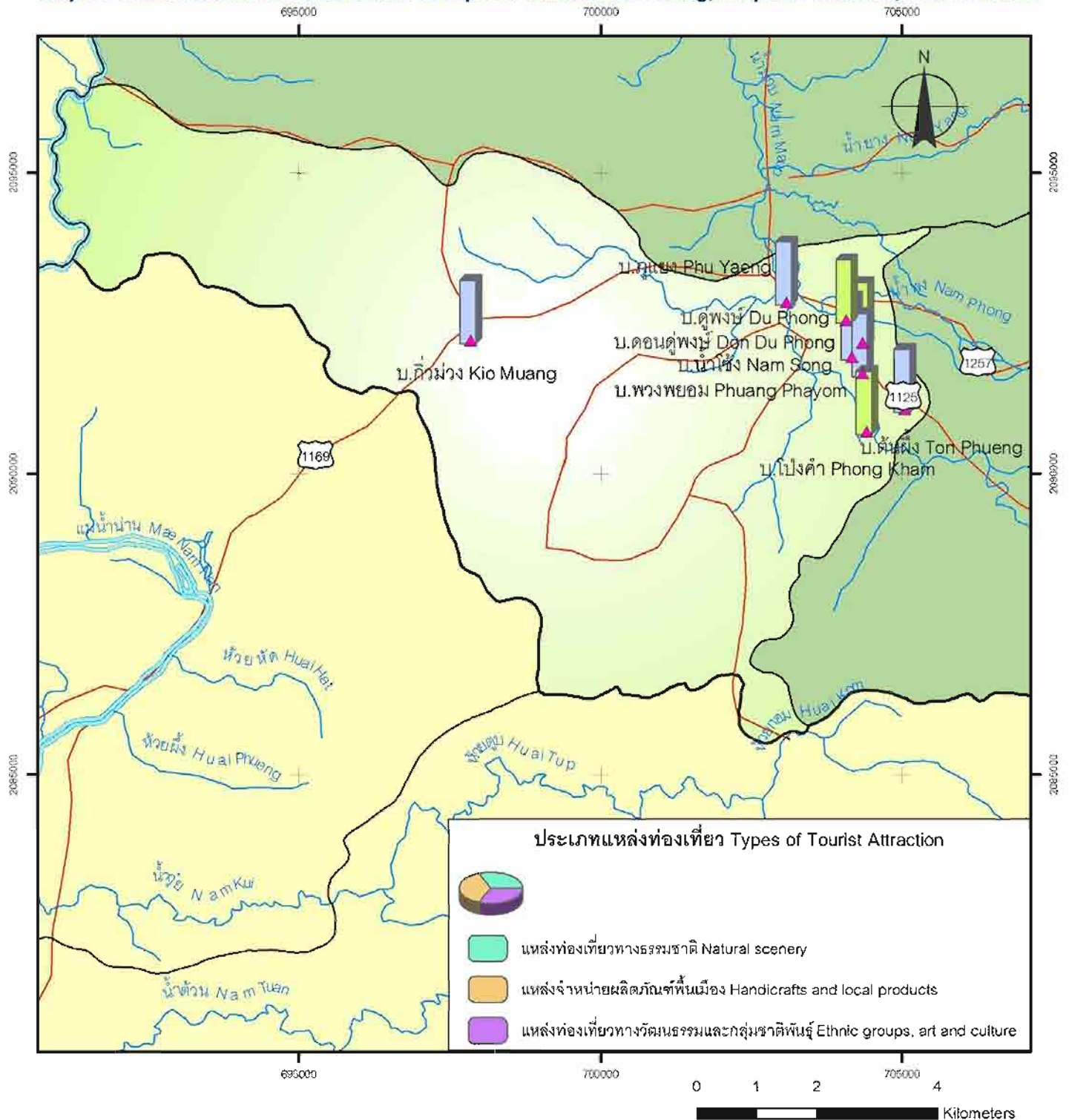

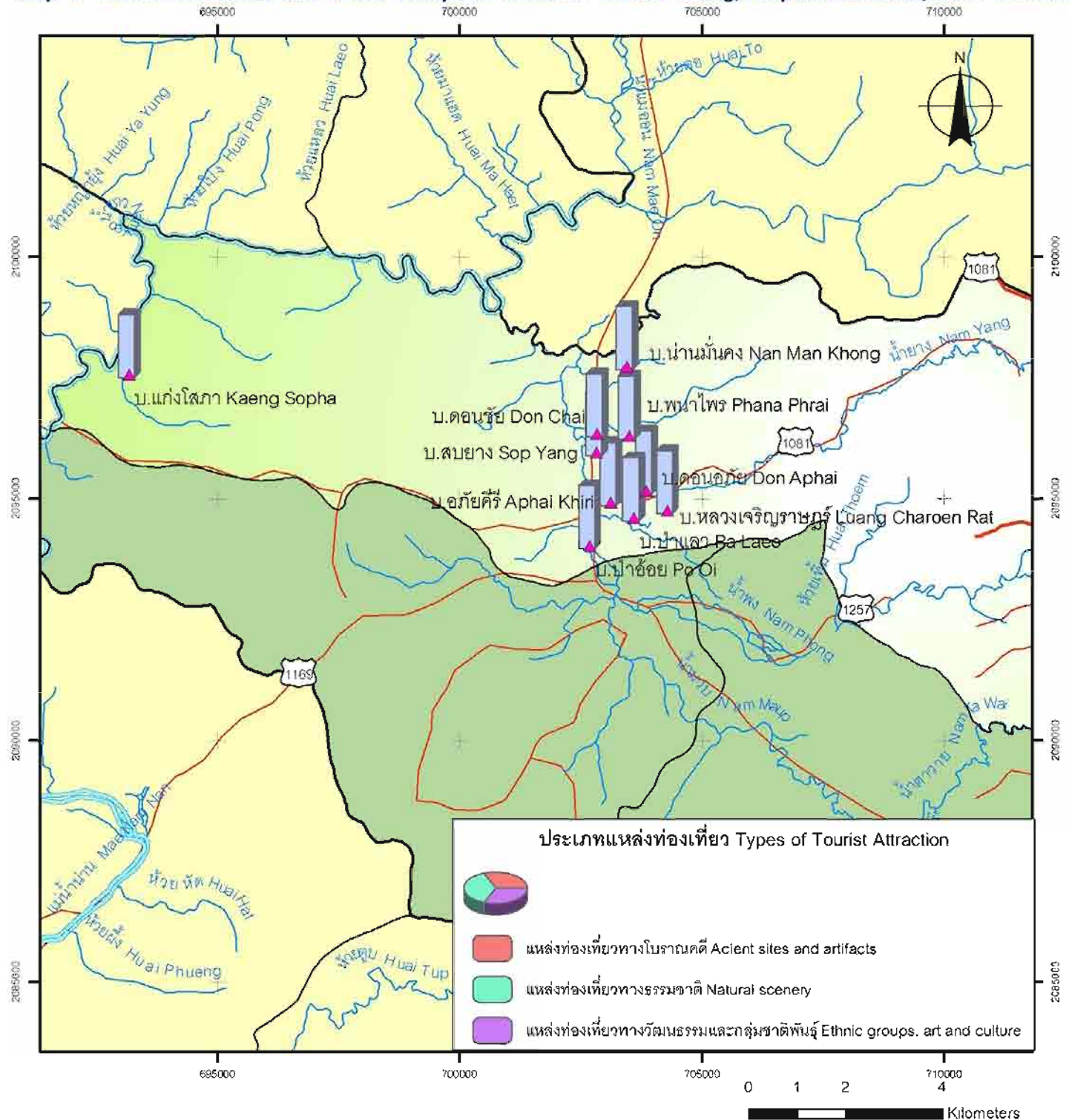
แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลดู่พงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Du Phong, Amphoe Santisuk, Nan Province

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Pa Lao Luang, Amphoe Santisuk, Nan Province

สัญลักษณ์แผนที่ Legends

- ▲ หมู่บ้าน Village
- ถนนสายหลัก Main Road
- ถนนสายรอง Road
- แม่น้ำสายหลัก River
- แม่น้ำสายรอง Stream
- ตำบลป่าเลอหลวง Tambon Pa Lao Luang
- อำเภอสันติสุข Amphoe Santisuk
- จังหวัดน่าน Nan Province

กลุ่มชาติพันธุ์ Ethnic Groups

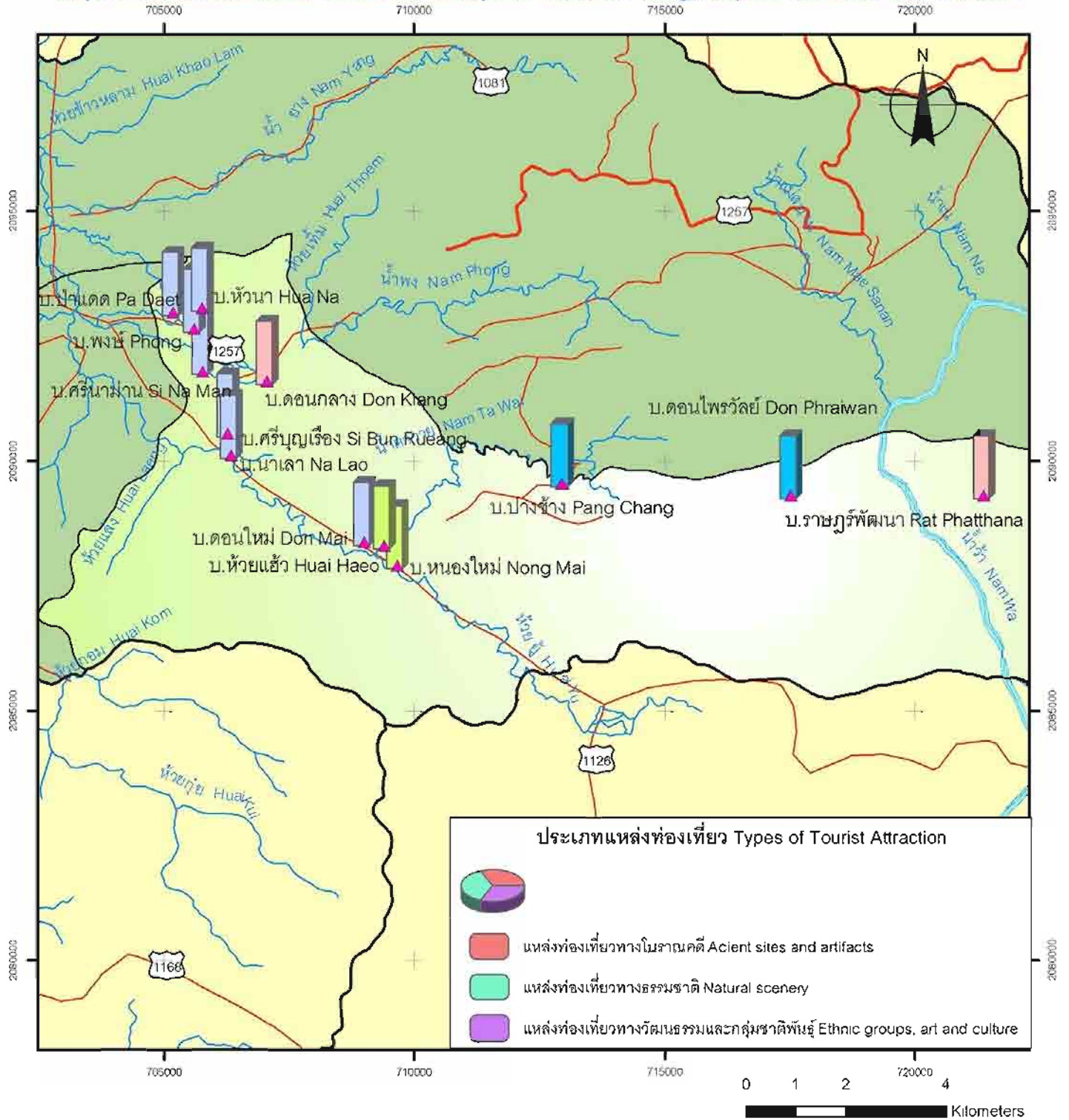
- คนเมือง (ยวน) Khon Mueang (Yuan)

แผนที่ท่องเที่ยวและกลุ่มชาติพันธุ์ ตำบลพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน

Map of Tourist Attractions and Ethnic Groups in Tambon Phong, Amphoe Santisuk, Nan Province

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามข้อมูลหมู่บ้าน

โครงการวิจัย “ความหลากหลายทางภาษาในจังหวัดน่าน: ความรู้พื้นฐานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว”

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาคมน่าน

ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

แบบสัมภาษณ์ข้อมูลหมู่บ้านและบริเวณใกล้เคียงเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

(ระยะเวลาดำเนินการเก็บข้อมูลภาคสนาม 1 ปี ระหว่างพฤษภาคม 2547-เมษายน 2548)

ข้อตกลงเบื้องต้น ในการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยใช้แบบสัมภาษณ์นี้ ขอความกรุณาให้ผู้ช่วยเก็บข้อมูลทุกคนปฏิบัติแนวเดียวกัน ดังนี้

1. กรุณาอ่านและทำความเข้าใจแบบสัมภาษณ์ก่อนออกเก็บข้อมูล
2. กรุณาเก็บข้อมูลด้วยตนเอง อย่าส่งแบบสัมภาษณ์ให้คนอื่นช่วยกรอกแทน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนและในขณะเดียวกันก็เพื่อควบคุมคุณภาพของข้อมูลด้วย
3. เลือกผู้ให้ข้อมูลที่เป็นคนเก่าแก่ของหมู่บ้าน มีความจำดี และรู้จักเกี่ยวกับหมู่บ้าน และเป็นคนที่ย้ายอยู่ในหมู่บ้านจำนวน 2-3 คน กรุณาระบุชื่อ นามสกุล และอายุของผู้ให้ข้อมูลไว้ในแบบสัมภาษณ์ด้วย (ดูข้อ 8 หน้า 5)
4. สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์นี้เป็นแนวทาง ขณะสัมภาษณ์ขอให้พยายามสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง คือ เป็นการพูดคุยกันระหว่างผู้ให้สัมภาษณ์และผู้ให้ข้อมูล 2-3 คน ขอให้สังเกตและบันทึกสิ่งที่น่าสนใจอื่นๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ตีความข้อมูลในภายหลังด้วย
5. ขอให้เขียนชื่อเฉพาะทุกชื่อด้วยตัวบรรจง เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการดำเนินงานขั้นตอนต่อไป ความชัดเจนในเรื่องต่างๆมีความสำคัญมาก
6. ขอให้ทำเครื่องหมาย – – เพื่อแสดงว่าไม่มีข้อมูล กรุณาอย่าปล่อยว่างไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เก็บข้อมูลหรือผู้สัมภาษณ์มิได้เผลอและข้ามคำถามส่วนนั้นไป
7. หากได้พบเอกสารเกี่ยวกับหมู่บ้าน กรุณาคัดลอกหรือถ่ายเอกสารแนบมากับแบบสัมภาษณ์ด้วย
8. กรุณาตรวจสอบข้อมูลให้เรียบร้อยถูกต้อง ก่อนออกจากหมู่บ้าน
9. เมื่อเก็บข้อมูลแต่ละครั้งเสร็จ กรุณานำแบบสัมภาษณ์ที่กรอกข้อมูลสมบูรณ์แล้วส่งให้อาจารย์สมเจตน์ เพื่อดำเนินการขั้นตอนต่อไป ทั้งด้านการบริหารจัดการและด้านวิชาการ

แบบสัมภาษณ์นี้มีความยาว 7 หน้ากระดาษ A4 แบ่งเนื้อหาออกเป็น 10 หัวข้อ พยายามซักถามผู้ให้ข้อมูลให้ได้คำตอบที่แน่ชัดและสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้ โปรดกรอกข้อมูลทุกหัวข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

รหัสหมู่บ้าน

--	--	--	--	--	--	--	--

1. ชื่อหมู่บ้าน (เรียงลำดับจากชื่อใหม่ที่สุดไปจนถึงชื่อเก่าที่สุด)

1.1 ชื่อปัจจุบันที่เป็นชื่อทางการ.....ความหมาย.....

1.2 ชื่อปัจจุบันที่ชาวบ้านเรียก.....ความหมาย.....

1.3 ชื่อเก่า.....ความหมาย.....

1.4 ชื่อเก่าแก่.....ความหมาย.....

1.5 ชื่อดั้งเดิม.....ความหมาย.....

2. อายุของหมู่บ้านและประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านโดยสังเขป

.....

.....

.....

.....

.....

3. บริเวณที่ตั้งและลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

3.1 ตำบล.....อำเภอ/ กิ่งอำเภอ.....

3.2 อยู่หรือไม่อยู่ในเขตเทศบาลเมือง/เทศบาลตำบล/อบต.....

3.3 สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น

มี ไม่มี คำอธิบาย (ชื่อ, ประเภท, อื่น ๆ)

ถนน ☐ ☐

ไฟฟ้า ☐ ☐

น้ำประปา ☐ ☐

อื่น ๆ

3.4 ภูมิประเทศโดยรอบและสภาพของหมู่บ้าน.....

.....

.....

3.5 จุดเด่น ของดี วัตถุประสงค์ สถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ การละเล่น ประเพณีพิธีกรรม ผลิตภัณฑ์ การแต่งกาย ฯลฯ ที่ควรถ่ายภาพเพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ประเภท	ชื่อ	คำอธิบาย
1.วัตถุประสงค์		
2.สถานที่ศักดิ์สิทธิ์		
3.การละเล่น		
4.ประเพณีพิธีกรรม		
5.ผลิตภัณฑ์		
6.การแต่งกาย		

3.6 พืชและสัตว์ที่มีมากในป่า/ทุ่งนา/ลำนํ้าบริเวณหมู่บ้านในปัจจุบัน.....

3.7 ชื่อโรงเรียนในหมู่บ้านหรือใกล้กับหมู่บ้านที่เด็กๆนิยมไปเข้าเรียน.....

3.8 ชื่อหมู่บ้านใกล้เคียง

ชื่อหมู่บ้าน	ระยะทาง(ก.ม.)	วิธีเดินทาง	เวลาในการเดินทาง
1.			
2.			
3.			
4.			

3.9 ชื่อสถานที่ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ในอนาคต ซึ่งอยู่ในบริเวณรัศมี 3 กิโลเมตร เรียงตามลำดับความสำคัญ (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องแหล่งวัฒนธรรมหรือแหล่งธรรมชาติเพียงช่องเดียวสำหรับแต่ละสถานที่)

ชื่อสถานที่	แหล่งวัฒนธรรม	แหล่งธรรมชาติ	คำอธิบาย
1.			
2.			
3.			
4.			

4. ประชากรในหมู่บ้าน

4.1 จำนวนประชากร

แหล่งข้อมูล	จำนวนหลังคาเรือน	จำนวนครอบครัว	จำนวนประชากร	
			ชาย	หญิง
ทะเบียนราษฎร				
อสม.				

4.2 การถือบัตรประจำตัวประชาชน

ประเภทบัตร	จำนวนคน
1.บัตรประจำตัวประชาชนตามทะเบียนราษฎร	
2.บัตรประจำตัว สีเขียว	
3.บัตรประจำตัว สีฟ้า	
4.บัตรประจำตัว สีเขียวขอบแดง	
5.บัตรประจำตัว/หลักฐานอื่น ๆ (โปรดระบุ)	

4.3 รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน

4.3.1 ชื่อกลุ่มชาติพันธุ์ทุกกลุ่ม

	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4
ชื่อที่เรียกตนเอง				
ชื่อที่คนอื่นเรียก				
จำนวนประชากรทั้งหมด				

4.3.2 อาชีพ

ประเภท	อาชีพหลัก	อาชีพเสริม
1.แรงงาน/บริการ		
2.ผลิตสินค้า		
3.ภูมิปัญญาด้านพิธีกรรมความเชื่อ		

4.3.3 ความสามารถและความชำนาญพิเศษ (ระบุชื่อบุคคล)

1.
2.

- 4.3.4 สถานภาพและการได้รับการยอมรับของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ในหมู่บ้าน.....
.....
- 4.3.5 รูปร่างหน้าตาและสีผิวโดยรวมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์.....
.....
- 4.3.6 นิสัยใจคอโดยทั่วไปของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์.....
.....
- 4.3.7 ทักษะติดต่อเพื่อนบ้านที่เป็นคนต่างกลุ่มชาติพันธุ์ในหมู่บ้านเดียวกัน.....
.....
- 4.3.8 ความเชื่อ-ศาสนา
- 4.3.9 ข้อห้าม/ สิ่งต้องห้ามที่ทุกคนในหมู่บ้านต้องปฏิบัติตาม หากละเมิดจะมีความผิดจารีตประเพณีอย่างร้ายแรง (ชีวิต) และไม่ได้รับการยอมรับ.....
.....
.....
- 4.3.10 ความสัมพันธ์และความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน.....
.....
- 4.3.11 ทักษะและความสัมพันธ์ที่มีต่อคนในหมู่บ้านใกล้เคียง.....
.....
- 4.3.12 สุขภาพโดยรวมของคนในหมู่บ้าน.....
.....
- 4.4 การอพยพโยกย้ายเข้ามาอยู่ในหมู่บ้านของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ (จำนวนครั้ง/สาเหตุ/ระยะเวลา)
.....
.....
.....

5. การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

- 5.1 จำนวนภาษาที่ใช้ภายในหมู่บ้าน.....
- 5.2 ภาษาที่ใช้ภายในครัวเรือนหรือครอบครัวของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์.....
.....

- 5.3 ภาษาที่ใช้ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์เมื่ออยู่ในหมู่บ้าน.....
- 5.4 ภาษาที่ใช้ในห้องเรียนและเมื่อพูดกับครู.....
- 5.5 ภาษาที่เด็กๆ ใช้พูดกับเพื่อนที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกับตนเมื่ออยู่นอกห้องเรียน.....
- 5.6 ภาษาที่เด็กๆ ใช้พูดกับเพื่อนที่ต่างกลุ่มชาติพันธุ์กัน เมื่ออยู่นอกห้องเรียน.....
- 5.7 ภาษาที่ใช้เมื่อไปเที่ยวหรือไปซื้อของที่ตลาดซึ่งอยู่ในตำบลที่หมู่บ้านตั้งอยู่.....
- 5.8 ภาษาที่ใช้กับคนต่างถิ่นที่ทราบว่าเป็นคนน่านเหมือนกัน.....
- 5.9 ภาษาที่ใช้กับคนแปลกหน้าหรือนักท่องเที่ยวจากจังหวัดอื่น.....
- 5.10 ภาษาที่ใช้กับเจ้าหน้าที่และบุคลากรของรัฐเมื่อไปติดต่อราชการ.....
- 5.11 ถ้าให้เลือกเพียง 1 ภาษา คนในหมู่บ้านอยากเลือกภาษาใดมากที่สุด ให้เป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันของทุกคน.....

.....

5.12 ลักษณะพิเศษหรือลักษณะเด่นในการออกเสียง การใช้คำศัพท์บางคำ หรือการใช้คำลงท้ายเมื่อจบประโยคที่เป็นเอกลักษณ์ของหมู่บ้าน ถ้ามี โปรดยกตัวอย่างโดยพยายามเขียนด้วยตัวอักษรไทย

5.12.1	5.12.4
5.12.2	5.12.5
5.12.3	5.12.6

6. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในหมู่บ้าน คนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านอยากให้ความต้องการที่เปรียบเสมือนความฝันกลายเป็นจริงภายใน 3 ปี มี/ไม่มี ถ้ามี คือ

- 6.1
- 6.2
- 6.3

7. ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. ผู้เกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูล

8.1 ชื่อผู้สัมภาษณ์และบันทึกข้อมูล นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี

8.2 ชื่อผู้ให้ข้อมูล (1) นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี

(2) นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี

(3) นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี

9. วันเวลาที่เก็บข้อมูล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....

10. หลักฐานการรับ-ส่งข้อมูล

10.1 ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาวผู้ช่วยเก็บข้อมูล (ผู้สัมภาษณ์) ได้
ส่งแบบสัมภาษณ์คืนให้อาจารย์สมเจตน์ วิมลเกษม เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ลงนาม.....

10.2 ข้าพเจ้า นายสมเจตน์ วิมลเกษม ได้รับแบบสัมภาษณ์คืนเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....
ลงนาม.....